15 - 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023 · ΤΕΥΧΟΣ 876 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

Συνοδεύοντας τον Κυριάκο Μητσοτάκη στην περιοδεία του στην Κρήτη

Του **Μάκη Προβατά**

Νίκος Πορτοκάλογλου

«Αν κάτι αξίζει σε μας τους καλλιτέχνες είναι το έργο μας και όχι οι ιδεολογίες μας»

Της **Κατερίνας Αγγελιδάκη**

SUMMER IN THE CITY

Ποιότητα στο ποτήρι που αναδεικνύει την ποιότητα στο πιάτο.

Με πρωταγωνιστικά αρώματα φράουλας και φραμπουάζ, αποτελεί ιδανική συνοδεία για ζυμαρικά και λευκά κρέατα, σάλτσα φρέσκιας ντομάτας, γαρίδες, και αλλαντικά με πεπόνι και σύκα.

ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

ξινόμαυρο

Οίνος ροζέ
ημίξηρος "ξ" Π.Γ.Ε.

750 ml

5,15€

1 L = 6,87€

lidl-hellas.gr

LIDL

Κάθε μέρα αξίζει!

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Αρχισυνταξία
Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)
Ελένη Μπεζιριάνογλου

Editorial Manager
Ηλένα Κρητικού

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρους
Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλούντζου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κερώση, Γ. Κοροβέσης, Β. Κορωναίος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Ευ. Μουζακίτη, Γ. Μπελεσιώτης, Γ. Νένες, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφύλλου, Λ. Τρούγκου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκέζη, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραικός

Account Directors
Γιώτα Αθανασοπούλου, Κωνσταντίνα Ευθυμίου

Direct Market Advertising Director
Άννα Αντωνίου
Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης

Advertising Manager ATHENS VOICE Radio 102.5
Κική Μαλέρδου

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530,
fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.Ν. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS voice
Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

Της **ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ**

Σε βλέπω να ετοιμάζεις έναν καλύτερο κόσμο

Διασχίζοντας την παρέλαση του PRIDE, πριν λίγες μέρες, ένιωθα σαν να με είχαν μπουκώσει με ψυχικές βιταμίνες, δηλαδή ελπίδα. Ελπίδα χειροπιαστή, αποτυπωμένη σε εκατοντάδες χαμογελαστά, αισιόδοξα μούτρα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας και ημών των γνωστών αλληλέγγυων δικαιωματιστών (ή όπως αλλιώς μας αποκαλούν με ελαφρά απαξίωση λες και τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι καμιά παραξενιά, καμιά πολυτέλεια – όλα τα 'χε η Μαριορή τα δικαιώματα του αδελφάτου της έλειπαν, που έλεγε και μια θεούσα γείτονισσά μου στο Μαρούσι).

Αυτή όμως είναι μια εικόνα που την περιμένεις. Αυτό που δεν ήταν τόσο αναμενόμενο, αυτό που ανέβασε τα επίπεδα ντοπαμίνης όλων μας, ήταν ο μεγάλος αριθμός των γονιών που φέραν τα παιδιά τους να ανασάνουν τον αέρα της γιορτής, να δουν με τα μάτια τους και να νιώσουν στο πετσί τους ότι όλοι είμαστε ένα κι ότι αν στριμωχτούν στη γωνία αυτοί τώρα, αύριο έρχεται η σειρά μας. Μπράβο και πάλι μπράβο, φίλοι γονείς. Ετοιμάζετε μια γενιά με πιο ευρύχωρη αγκαλιά από την τσιγκούνα τη δική μας…

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Στέλλα Καπεζάνου**. Γεννήθηκε το 1977 στην Αθήνα και σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ), όπου της απονεμήθηκε βραβείο και τιμητική υποτροφία από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) για την κατάκτηση της πρώτης θέσης στις εισαγωγικές εξετάσεις. Απέκτησε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στις Καλές Τέχνες από το Chelsea College of Arts του Λονδίνου, με διπλή υποτροφία, της Motoroil Hellas και της Sir Frank Bowling Scholarship.

Φέτος απέσπασε την καλλιτεχνική υποτροφία του Ιδρύματος Fulbright, για το διεθνές πρόγραμμα φιλοξενίας καλλιτεχνών του Santa Fe Arts Institute στο Νέο Μεξικό των ΗΠΑ. Ως υπότροφος του Fulbright σκοπεύει να διερευνήσει ζητήματα φύλου και σωματικής αυτονομίας, εξετάζοντας την έννοια της Κυριαρχίας ως δύναμη που απορρέει από το γυναικείο σώμα, έννοια που βρίσκεται στο επίκεντρο της έρευνάς της τα τελευταία χρόνια. *Περισσότερα στο stellakapezanou.com*

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

«Εδώ είναι που παίρνουν αυτά τα προφίσε και τα λόρε, ε;»

(Οδηγός ταξί ρωτάει περαστικό έξω από την Ένωση Ρουμελιωτών. Νεάπολη, Λυκαβητός, Παρασκευή πρωί)

«Είμαστε αδερφές, δεν πάμε στις σκοπιές. Είμαστε και πανκς, δεν γουστάρουμε τα τανκς».

(Μαρκαδόρος σε τοίχο, περιφερειακός Λυκαβητού, Τετάρτη πρωί)

-Τι έχουν, βρε παιδί μου, και τσακώνονται συνέχεια;
-Δεν τον θέλει ο πεθερός.
-Γιατί;
-Επειδή λέει είναι Σύριζα. Γι' αυτό.

(Κυρίες στο μετρό, Σύνταγμα, Σάββατο απόγευμα)

Συζήτηση
σε αθηναϊκό γραφείο:
-Είναι ενδημικό πουλί το κοτσύφι;
-Στις πόλεις δεν υπάρχουν κοτσύφια.
-Τι λες, μωρέ;
Ποιος το είπε αυτό;
-Ο Καμύ το είπε.

(και συνεχίζει)
-Εγώ τα ακούω στο Περιστέρι κάθε πρωί που σφυράνε.
Έχουμε απ' έξω από το σπίτι έναν κότσιφα μεγάλο σαν κόκορα.

(Εξάρχεια, Παρασκευή πρωί)

«Παγωτό αλλά λίγο λιωμένο έχετε;»

(Πιτσιρικάς σε τζελατερία στο Χαλάνδρι, Κυριακή πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

QUIZ

© JULIE DELTON, GETTYIMAGES

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ένα τεστ για όσους αγαπούν τα αθηναϊκά καλοκαίρια

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Την πιο ζεστή ώρα της ημέρας, το μεσημέρι, την ώρα που θέλεις να σκέφτεσαι μόνο νερά και δροσιές, κάνε αυτό το τεστ για να δεις πόσο ξέρεις ή πόσο αντέχεις ή πόσο αγαπάς το καλοκαίρι στην Αθήνα, αλλά κυρίως για να μεταφερθείς νοερά στις αθηναϊκές δροσιές.

1. «Το καλοκαίρι θα ῾ρθεί…» Συμπληρώστε τον στίχο:

Α. Στην Αριστοτέλους που γερνάς…
Β. Στου γιαλού τα βοτσαλάκια…
Γ. Στην ταράτσα του Βοξ…
Δ. Πάρε το μετρό για Πειραιά…

2. Αν βρίσκεστε στην Πλατεία Νερού, ποιο ιστορικό πλοίο μπορείτε να δείτε;

Α. Το Θωρηκτό Αβέρωφ.
Β. Το Θωρηκτό Ποτέμκιν.
Γ. Το Queen Elizabeth II.
Δ. Τον Σκοπελίτη.

3. Αθηναίοι που πηγαίνουν για καλοκαιρινό Σαββατοκύριακο στην Κούλουρη. Τι είναι αυτό;

Α. Εκεί που έχουν παρκάρει.
Β. Η Αίγινα αλλιώς.
Γ. Η Σαλαμίνα αλλιώς.
Δ. Οι νεροτσουλήθρες στο Χαϊδάρι.

4. Πού έδωσε το ιστορικό του καλοκαιρινό πάρτι ο Λουκιανός Κηλαηδόνης το 1983;

Α. Στην πλαζ της Βουλιαγμένης.
Β. Στην Πλατεία Νερού.
Γ. Στο πάρκινγκ του Λυκαβηττού.
Δ. Στο ΟΑΚΑ.

5. Πού υπάρχει Παγοδρόμιο στην Αθήνα;

Α. Στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.
Β. Στη Μαρίνα του Φλοίσβου.
Γ. Στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.
Δ. Σε όλα τα παραπάνω.

6. Τι είναι το παποτό;

Α. Παγωτό με λικέρ που σερβίρεται στο Σερμπετόσπιτο της Νάνσυ στου Ψυρρή.
Β. Ομελέτα με πατάτες που σερβίρεται στην ανδριώτικη ταβέρνα Mastello στην Αργυρούπολη.
Γ. Γρανίτα ξυλάκι στο ποτήρι που σερβίρεται στην ταράτσα του Bios.
Δ. Το κρασί με μέλι όπως το έλεγαν οι αρχαίοι Αθηναίοι.

7. Πόσο πληρώνετε για δύο ξαπλώστρες τα Σαββατοκύριακα στο Astir beach;

Α. Τιμή σετ 60 ευρώ.
Β. Τιμή σετ 60 ευρώ και δώρο δύο μπουκαλάκια νερό.
Γ. Τιμή σετ 100 ευρώ μαζί με μία ομπρέλα.
Δ. Τιμή σετ 100 ευρώ και ένα νεφρό.

8. Πού μπορεί κανείς να κάνει με άνεση πικ νικ μπροστά από το Χίλτον;

Α. Στο γκαζόν του Γυάλινου Δρομέα.
Β. Στο πάρκο της Ριζάρη που βολεύει και η συγκοινωνία.
Γ. Στο παγκάκι της Μιχαλακοπούλου, εκεί που άραζε η καντίνα με το βρόμικο.
Δ. Μπροστά στην προτομή της βασίλισσας Όλγας στο παρκάκι του Ευαγγελισμού.

9. Τι είναι η Μπομπονιέρα;

Α. Έκθεση με νυφικά και είδη γάμου που γίνεται κάθε Ιούνιο στο Helexpo.
Β. Ο παλαιότερος θερινός κινηματογράφος της Κηφισιάς (1918).
Γ. Το νέο ριάλιτι στο καλοκαιρινό πρόγραμμα του Σκάι.
Δ. Παραδοσιακό ζαχαροπλαστείο στα Πατήσια που ειδικεύεται στις τούρτες γάμου.

10. Αν θέλετε να πάτε στα Λιμανάκια Βάρκιζας, ποιο λεωφορείο πρέπει να πάρετε;

Α. Το 122 (Αθήνα-Σούνιο).
Β. Το τραμ.
Γ. Το τραμ το τελευταίο.
Δ. Το 124 (Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης).

11. Τι είναι το παραδοσιακό παγωτό κασάτο του Παπασπύρου στους Αμπελόκηπους;

Α. Οικογενειακό παγωτό βανίλια-σοκολάτα σε συσκευασία δώρου με μπολάκι.
Β. Παγωτό με μεγάλη περιεκτικότητα σε κρέμα και αυγά.
Γ. Παρφέ γιαουρτιού με σοκολάτα και φρέσκα φρούτα.
Δ. Παρφέ κρέμας και σοκολάτας με κερασάκι και κροκάν αμυγδάλου.

12. Τι είναι τα Μπεν Μιξτ;

Α. Βραδιές με καλεσμένους Djs από όλο τον κόσμο στο Island του Χρύσανθου Πανά.
Β. Μικτά λουτρά, ανδρών-γυναικών, που άρχισαν να ισχύουν από το 1927 σε Φάληρο, Καλαμάκι και Άλιμο.
Γ. Ποικιλία με τσίπουρο, πολύ της μόδας, που σερβίρεται στα gastro-μεζεδοπωλεία του κέντρου.
Δ. Ενιαίο εισιτήριο στις οργανωμένες παραλίες που περιλαμβάνει ξαπλώστρα, ομπρέλα, κιβώτιο ασφαλείας για τα προσωπικά είδη, καμπίνα και δύο καφέδες.

ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1-Γ / 2-Α / 3-Γ / 4-Α / 5-Δ / 6-Γ / 7-Γ / 8-Β / 9-Β / 10-Α / 11-Δ / 12-Β

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Περισσότερες από 10 σωστές απαντήσεις
Η καλοκαιρινή Αθήνα σάς ταιριάζει μια χαρά. Αγαπάτε τα μικρά της μυστικά, τα κρυφά πάρκα, τις ωραίες νοστιμιές, που έχει λιγότερα ντεσιμπέλ, πότε φεύγει το λεωφορείο για Λιμανάκια. Αγαπάτε την Αθήνα κυρίως τον Αύγουστο.

Περισσότερες από 7 σωστές απαντήσεις
Είστε άνθρωποι κουλ μέσα και έξω. Ξέρετε τα απαραίτητα και τα βασικά για να επιβιώνετε το καλοκαίρι στην Αθήνα – π.χ. πότε είναι η καλύτερη ώρα και μέρα για να πάτε στην Ακρόπολη, αλλά δεν ζείτε κιόλας μέσα σε μία Αθηναϊκή καρτ ποστάλ.

Μέχρι 3 σωστές απαντήσεις
Αν δεν σιχαίνεστε το Αθηναϊκό καλοκαίρι εντελώς, τουλάχιστον σας βασανίζει η διάρκεια και η υστερία του. Τα «ειδυλλιακά» ταβερνάκια ανάμεσα σε ακάλυπτους πολυκατοικιών και τσιμεντένιες ταράτσες που καίνε, δεν σας λένε τίποτα. Ή μάλλον σας λένε: Σήκω φύγε παιδάκι μου. **Α**

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Η φροντίδα για τους ανθρώπους στο επίκεντρο κάθε δράσης

Συνέντευξη στη
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

Η **Εύη Μαντζουράνη**, Ανώτερη Διευθύντρια Διαχείρισης Ταλέντων της Παπαστράτος και Ν.Α. Ευρώπης της **Philip Morris International**, μας μιλάει για την πρόσφατη βράβευση της εταιρείας για 3η συνεχή χρονιά ως ο πιο Ελκυστικός Εργοδότης στην Ελλάδα για το 2023, σύμφωνα με την έρευνα **Employer Brand της Randstad**, τη σημασία της ισότητας και της συμπερίληψης στο εργασιακό περιβάλλον και την πρόκληση της οργανικής ενσωμάτωσης της Gen Z στον οργανισμό.

— Ως μία εταιρεία που τοποθετεί διαχρονικά στον πυρήνα της τους ανθρώπους της, η Παπαστράτος αναγνωρίστηκε ως ο πιο Ελκυστικός Εργοδότης στην Ελλάδα για 3η συνεχή χρονιά και το 2023. Ποια είναι τα κύρια σημεία που την κάνουν να ξεχωρίζει;

Το μυστικό της επιτυχίας μας, εάν θα μπορούσα να το χαρακτηρίσω έτσι, είναι πως τοποθετούμε σταθερά τους ανθρώπους μας στο επίκεντρο της δραστηριότητάς μας. Εξασφαλίζουμε τις καλύτερες δυνατές συνθήκες εργασίας μέσα σε ένα περιβάλλον ισότητας και συμπερίληψης που παρακινεί όλους μας να ξεδιπλώνουμε ελεύθερα τις δεξιότητες και τα ταλέντα μας, χωρίς κανενός είδους αποκλεισμούς και διακρίσεις. Από το 2014 έως και σήμερα, βραβευόμαστε ανελλιπώς ως «Κορυφαίος Εργοδότης» από τον διεθνώς αναγνωρισμένο οργανισμό Top Employers Institute. Επενδύουμε απλόχερα στους ανθρώπους μας, το πολυτιμότερο κεφάλαιο της εταιρείας μας, και τους εμπνέουμε να εξελίσσονται και να αναπτύσσονται συνεχώς. Κάτι που έρχεται, άλλωστε, σε απόλυτη αρμονία με το δικό μας ριζικό μετασχηματισμό τα τελευταία χρόνια από μία καπνοβιομηχανία σε εταιρεία τεχνολογίας με οδηγό την επιστήμη και όραμα το τέλος του τσιγάρου. Όλα αυτά στο πλαίσιο μιας εταιρικής κουλτούρας που χαρακτηρίζεται από τις αρχές του σεβασμού, της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, του ανοιχτού διαλόγου και της συνέπειας λόγων και πράξεων.

— Σε ποιες ενέργειες προβαίνει η Παπαστράτος για την ανάδειξη της σημασίας της ισότητας και της συμπερίληψης;

Το κομμάτι της ισότητας και της συμπερίληψης δεν το αντιμετωπίζουμε μεμονωμένα, αλλά είναι άρτια συνυφασμένο με τη συνολική στρατηγική μας σε σχέση με τους ανθρώπους μας. Προκειμένου να έχουμε ένα περιβάλλον εργασίας που προάγει την καινοτομία, τη συνεργασία και το αρμονικό κλίμα συμβίωσης διαφορετικών ανθρώπων, πρέπει ο κάθε εργαζόμενος να το νιώθει στην καθημερινότητά του. Έχοντας πει αυτό, εννοείται πως η ισότητα των φύλων αποτελεί για εμάς βασική αρχή, στην οποία στηρίζεται η στρατηγική μας για βιώσιμη ανάπτυξη. Είμαστε, άλλωστε, ένας οργανισμός που από το 2022 έχει καλύψει το 41% των υψηλόβαθμων διευθυντικών και διοικητικών θέσεών του με γυναίκες, έναν χρόνο νωρίτερα από την αρχική δέσμευσή μας, ενώ ήδη από το 2020 είμαστε ένα από τα πρώτα μέλη της Χάρτας Διαφορετικότητας, μιας πρωτοβουλίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την προώθηση της διαφορετικότητας στις επιχειρήσεις.
Επιπλέον, η Παπαστράτος είναι η πρώτη και μοναδική εταιρεία στην Ελλάδα που λαμβάνει σταθερά, από το 2019 μέχρι σήμερα, τη διεθνή πιστοποίηση Equal Salary Certification που επιβεβαιώνει ότι παρέχουμε ίσες ευκαιρίες και ίσες αμοιβές, ανεξαρτήτως φύλου. Η συγκεκριμένη πιστοποίηση αποτέλεσε έναυσμα για να προβούμε σε περαιτέρω ενέργειες που προάγουν την ισότιμη αντιμετώπιση των εργαζομένων μας, ανεξαρτήτως φύλου, σε όλα τα στάδια του εργασιακού τους βίου. Σε αυτό το πλαίσιο, οι ενέργειες αυτές, δεν εξαντλούνται στον τρόπο αξιολόγησης των υποψηφίων για τη στελέχωση κενών θέσεων εργασίας και στον τρόπο με τον οποίο διαχειριζόμαστε θέματα επαγγελματικής εξέλιξης και ανάπτυξης, αλλά και στον τρόπο με τον οποίο στεκόμαστε απέναντι σε θέματα που σχετίζονται με τη γονεϊκότητα – ενδεικτικό αυτού, η πρακτική μας για τη γονική άδεια. Έτσι εξασφαλίζουμε ότι ο κάθε εργαζόμενος μπορεί να δείξει ισότιμα τη δυναμική του μέσα στο εργασιακό περιβάλλον.
Γιατί εννοείται πως δεν σταματάμε στους ίσους μισθούς. Οι γυναίκες της εταιρείας μας δηλώνουν δυναμικά την παρουσία τους σε κάθε τμήμα, από το γραφείο μέχρι το εργοστάσιο. Συγκεκριμένα, όσον αφορά το εργοστάσιο της Παπαστράτος, και καταρρίπτοντας έμπρακτα τα φυλετικά στερεότυπα στον χώρο της βιομηχανίας, δίνουμε χώρο στις ταλαντούχες γυναίκες που επιθυμούν να οικοδομήσουν μαζί μας την καριέρα που ονειρεύονται. Ορόσημο σε αυτή την αδιάκοπη προσπάθεια αποτελεί το στοχευμένο πρόγραμμα προσέλκυσης και ανάπτυξης γυναικών μηχανικών που εφαρμόσθηκε με επιτυχία.

— Πώς είναι να είσαι γυναίκα σε μια διευθυντική θέση μεγάλης εταιρείας, όπως η Παπαστράτος;

Στην Παπαστράτος, το ταλέντο, η καριέρα και οι δεξιότητες δεν έχουν φύλο. Αυτό είναι ξεκάθαρο και δεδομένο. Από εκεί και πέρα, σε κάθε διευθυντική θέση και ανεξαρτήτως φύλου, πέρα από το εύρος της ευθύνης έχεις και την ευθύνη των ανθρώπων καθώς διαχειρίζεσαι ομάδες. Εκεί καλείσαι να δείξεις ένα ηγετικό προφίλ που προάγει τη συμπερίληψη και δίνει κίνητρα στους εργαζομένους να πετύχουν τους στόχους τους. Πρέπει να εξασφαλίζεις ότι η ομάδα λειτουργεί αρμονικά, ότι αφουγκράζεσαι σωστά και ανταποκρίνεσαι άμεσα στις ανάγκες των μελών της και ότι δημιουργείς τις κατάλληλες προϋποθέσεις ώστε όλοι μαζί να συμβάλουν στην εκπλήρωση του εταιρικού οράματος που για εμάς δεν είναι άλλος από έναν κόσμο, μια Ελλάδα χωρίς τσιγάρο.

— Πόσο σημαντικό είναι το κεφάλαιο «Νέες Θέσεις Εργασίας» για την εταιρεία. Τι κάνετε για αυτό;

Έχοντας προχωρήσει σε έναν μετασχηματισμό ορόσημο, η Παπαστράτος επενδύει σταθερά στην καινοτομία και την ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας και της απασχόλησης. Η συνολική επένδυση 700 εκ. ευρώ που έχουμε πραγματοποιήσει από το 2016, μετατρέποντας το εργοστάσιό μας στον Ασπρόπυργο σε μονάδα αποκλειστικής παραγωγής θερμαινόμενων ράβδων καπνού για τα εναλλακτικά προϊόντα χωρίς καύση που εξάγονται σε όλον τον κόσμο, έχει συνοδευτεί από εκατοντάδες νέες θέσεις εργασίας. Η τελευταία φάση της επένδυσης, ύψους 200 εκατ. ευρώ, που εξαγγέλθηκε στις αρχές του 2023, εξελίσσει το εργοστάσιό μας σε ένα τεράστιο σύμπλεγμα παραγωγικών δομών που δημιουργεί 300 επιπλέον νέες θέσεις εργασίας που απαιτούν νέες δεξιότητες. Για εμάς το μεγάλο στοίχημα είναι η προσέλκυση νέων ταλέντων και η οργανική ενσωμάτωσή τους στον οργανισμό μας.
Για να το πετύχουμε αυτό, επανασχεδιάζουμε τον τρόπο επικοινωνίας με την αγορά εργασίας, συνεργαζόμαστε με start-up εταιρείες για να βρούμε καινοτόμους τρόπους για την προσέλκυση και αξιολόγηση κατάλληλων προφίλ. Επιπλέον, συνολικά για τους νέους εργαζόμενους, έχουμε δημιουργήσει ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα ένταξης που παρέχει τις κατάλληλες πληροφορίες, τα απαραίτητα εφόδια, αλλά και τον μηχανισμό για τη δημιουργία εργασιακού δικτύου ώστε να αποδίδουν από την πρώτη μέρα και να αισθάνονται περήφανοι για την επιλογή τους. Ταυτόχρονα, φροντίζουμε με συνεχή διάλογο να χαρτογραφούμε τα θέλω τους, να αφουγκραζόμαστε τις ανάγκες τους και να επανασχεδιάζουμε τις διαδικασίες μας όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο.

— Μπορείτε να μας αναφέρετε μελλοντικά πλάνα που θα κάνουν την Παπαστράτος να παραμείνει δικαίως ένας διαχρονικός εργοδότης επιλογής;

Η συνεχής αναβάθμιση του εργασιακού μας περιβάλλοντος αποτελεί σταθερή προτεραιότητα της Παπαστράτος. Δεν εφησυχάζουμε από τις συνεχείς διακρίσεις. Αντιθέτως, νιώθουμε ευθύνη να διατηρήσουμε την τεράστια κληρονομιά αξιών που έχουμε κληθεί να υπηρετήσουμε. Φιλοδοξία μας είναι να καταφέρουμε να ξεπερνάμε καθημερινά τον εαυτό μας. Προκειμένου να το πετύχουμε δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη δεξιοτήτων του μέλλοντος, «χτίζουμε» νέες συνεργασίες με εξωτερικούς φορείς που είναι κορυφαίοι στο πεδίο τους και αξιοποιούμε στο έπακρο τα προγράμματα ανάπτυξης και τις καλές πρακτικές της μητρικής μας Philip Morris International. Επιπλέον, αντιμετωπίζουμε δυναμικά και δημιουργικά τις νέες προκλήσεις, όπως αυτή της συνύπαρξης τεσσάρων γενεών στο εργασιακό περιβάλλον μιας και ο δείκτης της εκπροσώπησης της Gen Z μεγαλώνει συνεχώς ή το γεγονός πως επανασχεδιάζουμε τις οργανωτικές δομές και ρόλους με ρυθμούς νεοφυών επιχειρήσεων. Ανεξαρτήτως όμως συνθηκών, ένα είναι σίγουρο, στην Παπαστράτος αισθανόμαστε έτοιμοι για το αύριο. ●

Το κομμάτι της ισότητας και της συμπερίληψης δεν το αντιμετωπίζουμε μεμονωμένα, αλλά είναι άρτια συνυφασμένο με τη συνολική στρατηγική μας σε σχέση με τους ανθρώπους μας

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ PHILIP MORRIS INTERNATIONAL
#prostokalytero

ΔΙΠΛΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

Με αφορμή τη διαμάχη για τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης, η **Σώτη Τριανταφύλλου** αναλύει το πρόβλημα του διπλού πατριωτισμού ή του πατριωτισμού για μια «ξένη» χώρα

Ένα από τα προβλήματα που θέτουν οι εθνο-θρησκευτικές μειονότητες είναι, στην καλύτερη περίπτωση, μια μορφή διττού πατριωτισμού κατά την οποία υπερισχύει εκείνος προς την παλιά, πραγματική ή φαντασιακή πατρίδα: αυτή η προτεραιότητα μπορεί να αποβεί διαλυτική σε περιστάσεις εχθροπραξιών ή εντάσεων μεταξύ της χώρας καταγωγής και της χώρας εγκατάστασης. Τέτοιου είδους ερωτηματικά και τριβές σημειώθηκαν, για παράδειγμα, μετά τα τρομοκρατικά χτυπήματα του 2001: δεν ήταν λίγοι οι μουσουλμάνοι στις δυτικές χώρες που έκριναν δικαιολογημένες τις εν λόγω ενέργειες.

Υπάρχει όμως και χειρότερη περίπτωση: ένα μέρος της μειονότητας, ή και το σύνολό της, δεν παραμένει «πιστή» μόνο σε ό,τι θεωρεί ρίζες, ταυτότητα και παράδοση, αλλά προσκολλάται στην παρούσα κατάσταση της παλιάς πατρίδας: νιώθει «απο-εδαφικοποιημένη»· το σώμα βρίσκεται π.χ. στην Ελλάδα, αλλά η ψυχή στην Τουρκία· αναγνωρίζει μάλλον την τουρκική παρά την ελληνική αρχή. Με λίγα λόγια, η «dual loyalty» μπορεί να κυμανθεί από την εύθυμη αναγνώριση μιας διπλής κουλτούρας και ταυτότητας, μέχρι την περίκλειστη «μειονοτική» ύπαρξη χωρίς ανταλλαγές με την ευρύτερη κοινωνία. Στη δεύτερη περίπτωση πρόκειται για έλλειψη επιθυμίας ένταξης, μιας διαδικασίας που εξαρτάται τόσο από τις διαθέσεις της μειονότητας όσο κι από τις δυνατότητες και τις πρακτικές της πλειονότητας.

Το πράγμα μπερδεύεται λίγο περισσότερο όταν η dual loyalty αφορά ξεχωριστά συμφέροντα που, δυνάμει, συγκρούονται μεταξύ τους: για παράδειγμα, τι γίνεται αν οι ρωσικές κοινότητες στις ΗΠΑ στηρίξουν ενεργά τον Βλαντιμίρ Πούτιν; Κι αν τον στηρίζουν μέχρι πού είναι διατεθειμένοι να φτάσουν για να εκδηλώσουν αυτή τη στήριξη; Σε μια εποχή όπου το αφομοιωτικό μοντέλο έχει απορριφθεί από όλες τις χώρες με μειονοτικούς θύλακες, το πρόβλημα δεν είναι βεβαίως η αγάπη για μια προγονική «πατρίδα», αλλά το αν μέλη της μειονότητας αισθάνονται ή δεν αισθάνονται σύνδεση με το έδαφος και το πολιτιστικό πλαίσιο στο οποίο ζουν: αν αυτό ισχύει για τη μουσουλμανική κοινότητα της Θράκης, τίθεται ζήτημα εθνικής ασφάλειας· η τουρκική επιρροή —ήπια ισχύς, προπαγάνδα, κατασκοπεία— πρέπει να ερευνηθεί.

Σε χώρες με ισχυρή πολιτική κουλτούρα πατριωτισμού - εθνικής υπακοής και προδοσίας όπως οι ΗΠΑ, μπαίνει το ερώτημα αν ο άνθρωπος με dual loyalty είναι πρόθυμος να διαπράξει προδοσία υπέρ της παλιάς πατρίδας (πραγματικής ή φαντασιακής: το επαναλαμβάνω) και εναντίον της καινούργιας. Στην Ευρώπη υιοθετούμε μάλλον τη διεθνικιστική ερμηνεία: καθώς οι κοινωνίες γίνονται πιο ετερογενείς, ο όρος «dual loyalty» ακούγεται ισχνός· οι άνθρωποι μπορούν να έχουν τριπλή και τετραπλή loyalty υπερβαίνοντας τις παραδοσιακές έννοιες του φυσικού και πολιτιστικού χώρου. Πράγματι, αυτό συμβαίνει στο περιβάλλον της οικουμενοποίησης και των παγκόσμιων νομάδων: αλλά, δεν είναι τέτοια η περίπτωση της μουσουλμανικής μειονότητας.

Η μουσουλμανική μειονότητα αναγνωρίζεται με το άρθρο 45 της Συνθήκης της Λωζάνης. Αριθμεί περίπου 100.000 άτομα που «ανήκουν» ή «δεν ανήκουν» σε τρεις εθνοτικές ομάδες: τους Τούρκους ή τουρκόφωνους ή τουρκογενείς, τους Πομάκους και τους τσιγγάνους. Με την ανταλλαγή πληθυσμών του 1923, οι χριστιανοί ορθόδοξοι της Τουρκίας που υπόκειντο στον Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινούπολης θα μετεγκαθίσταντο στην Ελλάδα εκτός από τις κοινότητες της Κωνσταντινούπολης, Ίμβρου και Τενέδου, και όλοι οι μουσουλμάνοι στην Ελλάδα θα μετανάστευαν στην Τουρκία εκτός από τους μουσουλμάνους της Θράκης. Όπως είναι γνωστό, μετακινήθηκαν από τη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη στην Ελλάδα 1.650.000 χριστιανοί Οθωμανοί υπήκοοι, ενώ έφυγαν από την Ελλάδα 670.000 μουσουλμάνοι Έλληνες υπήκοοι. Πριν από την ανταλλαγή των πληθυσμών, οι μουσουλμάνοι στη Δυτική Θράκη ήταν πλειονότητα: η αναλογία ανετράπη όταν η ελληνική κυβέρνηση εγκατέστησε με συστηματικό τρόπο χριστιανικούς προσφυγικούς πληθυσμούς από τη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη. Από τη συνθήκη της Λωζάνης μέχρι το 1954 η Ελλάδα χαρακτήριζε τη μειονότητα «μουσουλμανική». Το 1954, συμφώνησε να αναγνωρίσει τα σχολεία της μειονότητας ως τουρκικά: ο νόμος 3065/1954, ο πρώτος που ρύθμιζε τα θέματα της μειονοτικής εκπαίδευσης, ισχύει μέχρι σήμερα, αν και το 1972, επί χούντας, άλλαξε ο χαρακτηρισμός των σχολείων από τουρκικά σε μουσουλμανικά ή μειονοτικά (Μ/ΚΑ). Όσο για την ταύτιση των Πομάκων με τους Τούρκους οφειλόταν στην πολιτική έναντι της τότε κομμουνιστικής Βουλγαρίας η οποία είχε δήθεν επεκτατικές βλέψεις στη Θράκη και τη Μακεδονία. Μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1940, οι Έλληνες υποψιάζονταν τους Πομάκους ως πιθανούς συνεργάτες των Βουλγάρων και των Σοβιετικών επειδή ζουν κοντά στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα και μιλούν σλαβική γλώσσα, συγγενική με τα βουλγαρικά: γι' αυτό εφαρμόστηκε η πολιτική της τουρκοποίησής τους (καταπληκτική ιδέα!) Σήμερα, λόγω αυτής της πολιτικής, μερικοί Πομάκοι αυτοπροσδιορίζονται ως Τούρκοι.

Πάμε παρακάτω. Το 1991 ο ανεξάρτητος βουλευτής Αχμέτ Φαϊκόγλου είπε στη Βουλή ότι οι Πομάκοι έχουν «τουρκικό αίμα» και ότι η μειονότητα είναι τουρκική και μουσουλμανική. (Τι σημαίνει ακριβώς «τουρκικό αίμα»;) Παρόμοιες δηλώσεις είχε κάνει και ο Αχμέτ Σαδίκ. Στο πέρασμα του χρόνου, η ελληνική πολιτική, για να αποφύγει την εκμετάλλευση της μειονότητας από τους Τούρκους, εγκατέλειψε τον χαρακτηρισμό «τουρκική» ενώ παραλλήλως θέσπισε το εκλογικό όριο του 3% καθιστώντας δυσκολότερη την εκλογή βουλευτών από τη μειονότητα. Υπενθυμίζω ότι το 1991 ο Αχμέτ Σαδίκ ίδρυσε το μειονοτικό κόμμα Φιλία-Ισότητα-Ειρήνη το οποίο στις ευρωεκλογές του 2014 ήρθε πρώτο σε ψήφους στους νομούς Ροδόπης και Ξάνθης με το σύνθημα «Ευρώπη, Ευρώπη άκουσε τη φωνή μας, την ανεξάρτητη μειονοτική φωνή μας. Είμαστε κι εμείς εδώ».

Η ΕΝΤΑΞΗ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΟΤΕ ΕΥΚΟΛΗ: ΣΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΘΡΑΚΗ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΑΡΙΑ

Η ελληνική πολιτική υπήρξε φοβική και αμήχανη. Αλλά η διαχείριση της μουσουλμανικής μειονότητας ήταν πολύ πιο περίπλοκη από όσο πίστευαν οι ΜΚΟ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τα αριστερά κόμματα με τις πονεμένες καρδιές. Δεν ήταν, και δεν είναι, εύκολο να ανιχνευθεί η τουρκική επιρροή στην ελληνική επικράτεια, ούτε να οριστεί με ακρίβεια αυτό που θα ονομάζαμε «ανθελληνική» δράση: ωστόσο, και τα δύο υπάρχουν· δεν μπορούμε να τα απορρίψουμε ως έμμονες ιδέες των εθνικιστών και των συνωμοσιολόγων. Ούτε η ένταξη ήταν ποτέ εύκολη: στο οικογενειακό και κληρονομικό δίκαιο στη Δυτική Θράκη εφαρμόζεται η Σαρία —άλλη μια θαυμάσια ιδέα!— και το ελληνικό κράτος είναι υποχρεωμένο να διαθέτει δημόσιους λειτουργούς, τους μουφτήδες, η ατζέντα των οποίων ποικίλλει κατά καιρούς. Πάντως, αν έχει κάποια σημασία, ο ιερός ισλαμικός νόμος είναι ανώτερος από το ελληνικό και ευρωπαϊκό δίκαιο. Όσο για τη συμμετοχή των μουσουλμανικών πληθυσμών στις εκλογές, τις τελευταίες δεκαετίες ψήφιζαν κατά πλειοψηφία αριστερά κόμματα που κάνουν συχνότερα λόγο για «δικαιώματα μειονοτήτων» και τα οποία φρονώ ότι έχουν παραμελήσει εντελώς τον παράγοντα της dual loyalty. Γενικά, ήδη από τη δεκαετία του 1980, αριστεροί ακτιβιστές, στην προσπάθεια να αναδείξουν τις αδικίες έναντι των μουσουλμάνων της Θράκης, εργάστηκαν σε βάρος της ένταξης: το να κραδαίνεις «διαφορά» και «ταυτότητες» δεν είναι καινούργια τακτική. Αν οι ακραίοι εθνικιστές έβλεπαν πάντοτε στη μουσουλμανική μειονότητα την Πέμπτη Φάλαγγα, η αριστερά έβλεπε μια καταπιεσμένη εθνοθρησκευτική ομάδα που αγωνιζόταν για τα δικαιώματά της. Αλλά η λύση βρισκόταν στην ένταξη — στον ίδιο νομικό πολιτισμό, στο ίδιο πολιτικό και κοινωνικό σύστημα· κανείς δεν μιλούσε για ένταξη· κι αν μιλούσε, δεν έκανε τίποτα για να την επιτύχει. Σήμερα, το να ονομάζουμε τις μουσουλμανικές κοινότητες «τουρκική μειονότητα» είναι ένα ακόμη αυτογκόλ που οφείλεται σε άγνοια γεωπολιτικής, άγνοια ιστορίας, άγνοια κινδύνου. Α

Η παντοδυναμία του Μητσοτάκη και πώς την ανατρέπουμε

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Πριν τις εκλογές κάποιοι μας λέγανε ότι «έρχονται και θα είναι αλλιώς». Και όπως και να το κάνεις μια ανατριχίλα γι' αυτό το «αλλιώς» την έχεις. Άλλοι πάλι και καλά αντίπαλοι των επερχόμενων, μας υπόσχονταν προοδευτική διακυβέρνηση χωρίς τον Μητσοτάκη. Συνήθως το συνδύαζαν με σοσιαλδημοκρατική, όπως λέμε «φούστα - μπλούζα», μιας και οι έννοιες αυτές είναι για κάποιους συνώνυμες. Η μία δεν μπορεί χωρίς την άλλη. Οι περισσότεροι ήταν σχεδόν σίγουροι για μια κυβέρνηση «πτημένων», ή ειδικού, ή καλού σκοπού που στην ακραία της εκδοχή θα περνούσε τον Μητσοτάκη «ειδικό δικαστήριο» για τις υποκλοπές. Και όλα αυτά χάρις στην απλή αναλογική, αυτό το πάγιο όραμα - αίτημα της Αριστεράς και της Προόδου. Πώς γίνεται τώρα η απλή και άδολη να είναι «mea culpa»;

Μια χαρά δολερή ήταν η άδολη. Και όχι μόνο για ακυβερνησία και αστάθεια, όπως γράφτηκε κατά κόρον, αλλά και για μια κυβέρνηση της ευρύτερης αριστεράς, όπως ακριβώς σχεδιάζονταν. Της λεγόμενης και πληθυντικής. Με πρωθυπουργό kinder έκπληξη –πολλοί λογικά υπέθεταν κάποιο «εθνικό κεφάλαιο»– και με πρόγραμμα, ποιο άλλο, τον δημοκρατικό σοσιαλισμό. Με τόσα αριστερής ύφανσης κόμματα στο προηγούμενο κοινοβούλιο, μια τέτοια κυβέρνηση ήταν στόχος εφικτός. Άλλο αν τα έφερε η ζωή αλλιώς. Αρκεί το αποτέλεσμα της 21/5 να ήταν λίγο διαφορετικό από αυτό που έδιναν οι δημοσκόποι. Να ήταν η διαφορά 3 αντί για 6 μονάδες. Και τότε αμέσως καλύτερα. Αλλά τη χάλασε τη δουλειά ο ψηφοφόρος, ο κυρ Παντελής, με το 40%-20%. Και καλά στην επαρχία και στα Βόρεια προάστια. Αλλά και στη Β΄ Πειραιά και στη Δυτική Αθήνα; Και στη λεβεντομάνα Κρήτη; Πώς ήρθαν τα πράγματα τόσο ανάποδα;

Υπήρχε μάλιστα τόση σιγουριά για το εγχείρημα ώστε κάποιοι δεν κρατιόντανε και ξεδίπλωναν το πρόγραμμά τους. Ο ένας είχε έτοιμο εναλλακτικό νόμισμα με το όνομα «Δήμητρα» και οι άλλοι σχεδίαζαν, θεωρητικά πάντα, τοπικά νομίσματα, τα οποία δεν είχαν κανένα λόγο να τα κρατήσουν κρυφά. Στα ίδια πλαίσια πάντα, κάποιος δεν δίστασε να υποσχεθεί και νέα φοροεπιδρομή στους ελεύθερους επαγγελματίες. Τόσο σίγουροι ήταν. Προφανώς κάτι μετρούσαν ή κάτι τους έλεγαν ότι μετρούσαν και ζέσται-

ναν τις μηχανές μιας αριστερής διακυβέρνησης. Με τροφοδοτικό μηχανισμό, ποια άλλη, την απλή και την άδολη. Και όσο την προμοτάριζαν τόσο και έζωναν τα φίδια τον κυρ-Παντελή. Και ο Μητσοτάκης κατάκτησε σχεδόν την αυτοδυναμία!

Αλλά αυτά είναι ιστορία που τη ζήσαμε, η κατάληξη της οποίας ήταν μια συντριβή των οραμάτων. Και φυσικά του βολονταρισμού. Σύμφωνα με «την ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης από ταξική σκοπιά» η δεύτερη και εναλλακτική γραμμή που ήδη τρέχει είναι να σώσουμε ό,τι μπορεί να σωθεί, δηλαδή η ανάσχεση της παντοδυναμίας του Μητσοτάκη, αυτού του «Όρμπαν της Μεσογείου». Σε τι συνίσταται η παντοδυναμία; Μήπως σε κάποια εκτροπή, σε κάποιο πραξικόπημα, σε μια λαθροχειρία; Σύμφωνα με τον «προοδευτικό» στερέωμα είναι οι 160 βουλευτές και η αυτοδυναμία που πιθανότατα θα κατακτήσει η ΝΔ. Δηλαδή αμφισβητούν την αρχή της πλειοψηφίας; Είναι κάτι πρωτόγνωρο και αντιδημοκρατικό να έχει ένα κόμμα 160 δημοκρατικά εκλεγμένους βουλευτές; Οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ είχαν λιγότερους; Και από πότε είναι κακό να έχει ένα κόμμα τη δυνατότητα να υλοποιήσει το πρόγραμμα το οποίο επιδοκίμασε η σχετική πλειοψηφία των ψηφοφόρων; Ή μήπως κακώς αποφασίζουν οι ψηφοφόροι; Μήπως θα έπρεπε να αποφασίζει μόνο το κόμμα; Είναι και η 3η Διεθνής που μας στοιχειώνει.

Και πώς θα εμποδίσουν την παντοδυναμία του Μητσοτάκη; Μήπως με το δικό τους πρόγραμμα το οποίο αποδοκιμάστηκε; Με ταξικούς αγώνες στους δρόμους; Με προσωπικές επιθέσεις στον πρωθυπουργό; Με καθημερινή αναπαραγωγή του τοξικού κλίματος, με καταγγελίες για το παραμικρό, με fake news και τρολαρίσματα, με εργαλειοποίηση κάθε φυσικής καταστροφής, κάθε θανάτου, κάθε αβελτηρίας του κράτους και των υπηρεσιών του; Μα αυτά ήδη δοκιμάστηκαν εδώ και 4 χρόνια και μάλιστα στο έπακρο και το αποτέλεσμα ήταν συντριπτικό για τους εμπνευστές τους. Ο κόσμος όχι μόνο δεν τα αποδέχθηκε αλλά ως φαίνεται τα σιχάθηκε, μιας και δεν έδιναν καμιά λύση στα όποια σοβαρά ή μη προβλήματά του.

Γιατί δεν σκέφτεστε να δοκιμάστε κάτι θετικό; Όχι βέβαια αριστερές ρετσέτες και βερμπαλισμούς αλλά συγκεκριμένες θέσεις επί πραγματικών προβλημάτων. Που θα οδηγούν βεβαίως σε μια Ελλάδα σύγχρονη και αναπτυγμένη. Κάποια εργαλεία που θα μετασχηματίσουν το κράτος σε ένα ανθρώπινο, λειτουργικό και αποτελεσματικό μοντέλο στην υπηρεσία της κοινωνίας των πολιτών. Που θα κινητοποιούν τις δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας και θα απαντούν θετικά στις σημερινές αλλά και τις αυριανές προκλήσεις που θα αντιμετωπίσει αυτή η χώρα. Γιατί αφήνετε τη δήθεν οργή σας να σας οδηγετεί, γιατί προσποιείστε ότι νοιάζεστε για τους αδικημένους τους οποίους σπρώξατε ακόμα πιο βαθιά στο τέλμα, γιατί αρνείστε να ψηλαφήσετε τις πραγματικές ανάγκες, γιατί δεν ρίχνετε μια ματιά στο δυτικοευρωπαϊκό υπόδειγμα; Γιατί μένετε ακόμα προσκολλημένοι στην Ανατολή και στο παρελθοντολογικό ίνδαλμα της Ρωσίας; Δεν πήρατε χαμπάρι ότι όλα αυτά τέλειωσαν;

«Ο ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΕΞΙΑ». ΕΛΑ ΟΜΩΣ ΠΟΥ Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΕΞΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΚΕΝΤΡΟ, ΠΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ.

Γιατί δεν δοκιμάζετε να απαιτήσετε σύγχρονα δημόσια πανεπιστήμια που να μπορούν να κοιτάξουν στα μάτια τα ιδιωτικά και μη κερδοσκοπικά; Γιατί δεν ζητάτε από τους εκπαιδευτικούς να τελειώνουν με επάρκεια τη διδακτέα ύλη ώστε να χρειάζονται οι μαθητές λιγότερα φροντιστήρια; Γιατί δεν προτείνετε την ολική επαναφορά της Τεχνικής Εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων; Γιατί δεν καλείται τα κεφάλαια όλου του κόσμου να έρθουν να επενδύσουν στην Ελλάδα και τα εκφοβίζετε με σκληρή φορολογία; Γιατί δεν προβάλλετε ένα κοστολογημένο πρόγραμμα των παροχών που ευαγγελίζεστε; Γιατί δεν προτείνετε ένα νέο τουριστικό μοντέλο; Γιατί συκοφαντείτε διεθνώς την πατρίδα μας με ακίδα το μεταναστευτικό αντί να τη διαφημίζετε και να εξαίρετε την ανθρωπιστική της δράση όπου τουλάχιστον αυτή εκδηλώνεται; Γιατί δεν προτείνετε λιγότερη γραφειοκρατία, και λύσεις για λειτουργικότερο και μικρότερο κράτος; Γιατί δεν είχατε ποτέ ένα σχέδιο για καλύτερη αστυνόμευση; Γιατί δεν κάνετε τη διαφορά με θετικό πρόσημο αλλά έχετε κολλήσει μια ζωή στη λατρεία του αρνητικού;

Εγώ σας καταλαβαίνω. Έχετε βρει μια μανιέρα, την έχετε βαφτίσει αριστερή και προοδευτική και μ' αυτή πορεύεστε μια ζωή. Αλλά δεν λειτουργεί πια. «Ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά». Έλα όμως που ο Μητσοτάκης δεν είναι Δεξιά. Είναι κέντρο, καρακέντρο. Πιο κέντρο δεν γίνεται. Και γι' αυτό φρόντισε να θωρακίσει τη δεξιά πλευρά του και να ανοιχτεί στην αριστερή. Και στη νέα κυβέρνηση προβλέπω νέο κεντρώο και κεντροαριστερό αίμα. Περισσότερη μέριμνα για τους αδύναμους, καλύτερες δημόσιες υπηρεσίες, ασφαλείς συγκοινωνίες, δραστικές επεμβάσεις στο ΕΣΥ, εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων στην Παιδεία, εξομάλυνση των σχέσεων με τη γείτονα Τουρκία, αντιμετώπιση του δημογραφικού, ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης. Αλλά εσείς κολλημένοι στην πρώιμη μεταπολίτευση αναμασάτε απίθανες ξουρίες ενώ η χώρα τρέχει προς το μέλλον και πάντοτε στην καλή πλευρά της Ιστορίας. Στο πλευρό των ισχυρών του κόσμου. Α, και στο πλευρό της μαρτυρικής Ουκρανίας, για να μην το ξεχάσω. Είναι και κάτι τέτοια αβάσταχτα και πώς να τα φορτωθείτε; **Α**

Paloma TOURS

(και) Αυτή την εβδομάδα πίνουμε paloma στα πιο αγαπημένα στέκια της πόλης!

Το καλοκαίρι είναι πλέον επίσημα εδώ (επιτέλους σε αυτό συμφωνεί και ο καιρός) και εμείς δεν χορταίνουμε βόλτες, συναντήσεις με φίλους και ραντεβού για after office drinks. Άλλωστε όλοι ξέρουν ότι το ποτό μετά τη δουλειά είναι διπλά απολαυστικό... Αν, λοιπόν, ψάχνεις τα στέκια που θα σε φιλοξενήσουν αυτή την εβδομάδα, μία είναι η φράση που χρειάζεται να ξέρεις: Don Julio Paloma Roadshow!

Το Don Julio Paloma Roadshow διοργανώνεται από την Don Julio, τη No 1 premium tequila, και μέχρι τις 11 Ιουλίου μας καλεί να βγούμε έξω και να απολαύσουμε την πιο δροσερή Don Julio Paloma.

Στο Don Julio Paloma Roadshow συμμετέχουν κορυφαία bars και hot εστιατόρια σερβίροντάς μας την κλασική συνταγή για Paloma με βάση την tequila Don Julio, αλλά και ευφάνταστες παραλλαγές της. Αυτή την εβδομάδα, λοιπόν, το πρόγραμμα του Don Julio Paloma Roadshow μας φέρνει στις 16/6 στα νότια για δροσερή Paloma στον θρυλικό Ιστιοπλοϊκό, ένα από τα πιο ιστορικά στέκια της Αθηναϊκής Ριβιέρας, στις 18/6 μας δίνει ραντεβού στο κέντρο για να εξερευνήσουμε το Bar in front of the bar, ένα από τα πιο hot bar του τελευταίου χρόνου, ενώ στις 22/6 είναι η σειρά της Θεσσαλονίκης να γνωρίσει τη γεύση μιας τέλειας Paloma στο Hibou.

Σε όλα τα παραπάνω στέκια, εκτός από συναρπαστική Paloma θα συναντήσεις επίσης ανατρεπτικά Dj sets και live bands, Tulum make up & hairstyling, arts & crafts, αλλά και πολλές ακόμη εκπλήξεις!

Μείνετε συντονισμένοι γιατί το Don Julio Paloma Roadshow έχει πολλές στάσεις μπροστά του, κάνοντας το καλοκαίρι μας δροσερό σαν Paloma!

19 42 TEQUILA RESERVA DE DonJulio

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr Το παρόν περιεχόμενο απευθύνεται αποκλειστικά σε άτομα άνω των 18 ετών. Παρακαλούμε μην το κοινοποιείτε σε αντλίκους. Απολαύστε υπεύθυνα

Συνοδεύοντας τον Κυριάκο Μητσοτάκη στην περιοδεία του στην Κρήτη

Του **Μάκη Προβατά**
Φωτό: **Δημήτρης Παπαμήτσος**

Μια απλή πρόθεση και μια επιθυμία καμιά φορά μπορεί να χρησιμεύσουν ως ένας απρόσμενος βατήρας ώστε να βρεθείς σε πολύ διαφορετικά και πιο ουσιαστικά νερά από ό,τι φαντάζεσαι. Η πρόθεση και βέβαια επιθυμία μου ήταν να ακολουθήσω τον Κυριάκο Μητσοτάκη στη διήμερη περιοδεία του στην Κρήτη. Στη διάρκεια των μετακινήσεών του σε πόλεις και χωριά να είμαι κάποιες φορές στο αυτοκίνητο μαζί του, ώστε να μαζέψω υλικό για μια μεγάλη συνέντευξη. Με ενδιέφερε πάρα πολύ όλο αυτό, ιδίως τώρα που με τα αποτελέσματα των εκλογών της 21ης Μαΐου, από όποια πλευρά και να το δεις, ζούμε σε ενεστώτα χρόνο ένα ιστορικό σημείο καμπής για τη μεταπολιτευτική Ελλάδα.

Η συνέντευξη εξελίχθηκε σε μια σπουδαία, ουσιαστική εμπειρία, πέρα από την Πολιτική. Και φυσικά απρόσμενη, γιατί όπως λέει και ο Καμύ «δεν μπορείς να δημιουργήσεις μια σπουδαία εμπειρία, απλά τη βιώνεις». Η Πολιτική ως θέμα στη συνέντευξή μας τελικά χρησιμοποιήθηκε σαν μεγεθυντικός φακός για να κάνουμε με τον Κυριάκο Μητσοτάκη υπέροχες συζητήσεις για την Ιστορία και τη Φιλοσοφία, για τον Αριστοτέλη, τον Καμύ, τον «Επιτάφιο» του Περικλή, για την αποθέωση και την αποκαθήλωση του πολιτικού, την πιθανότητα να μην ξαναγυρίσει στο Μαξίμου και πολλά άλλα.

Κοιτώντας πίσω ώστε να περιγράψω αυτά που είδα στο διήμερο αλλά και τις συζητήσεις μας με τον Κυριάκο Μητσοτάκη, σαν εισαγωγή σκέφτηκα για όλο αυτό μια παρομοίωση... Στα κεντήματα ο καμβάς έχει δύο πλευρές: την μπροστινή με το τελικό αποτέλεσμα, και την πίσω όπου βλέπεις μόνο κάτι πολύχρωμους, ακατανόητους κόμπους. Αυτοί όμως είναι που οδηγούν στην μπροστινή εικόνα. Για την πίσω πλευρά του συγκεκριμένου καμβά, λοιπόν: Όποιος νομίζει ότι η περιοδεία ενός πολιτικού αρχηγού είναι μια καλοστημένη θεατρική παράσταση κάνει πολύ μεγάλο λάθος. Περιέχει πολύ περισσότερη αλήθεια από όση νομίζει, πολύ βαθύτερη προετοιμασία και γνώση των θεμάτων, και τελικά πολύ πιο ειλικρινές νοιάξιμο για τα τοπικά προβλήματα. Το λέω με πλήρη επίγνωση γι' αυτά που είδα, άκουσα και παρατήρησα από τον Κυριάκο Μητσοτάκη σε αυτή την περιοδεία... Οπότε, χρειάζομαι μόνο την πραγματικότητα ώστε να τα περιγράψω.

Το μικρό αεροπλάνο της γραμμής μάς πήγε στη Σητεία, πρώτο σταθμό της περιοδείας. Παρεμπιπτόντως, για την εικόνα της πτήσης, ο Κυριάκος Μητσοτάκης καθόταν ακριβώς πίσω μου στην τελευταία σειρά, και τριγύρω όλη η γαλαρία ήταν επτά οκτώ πρόσωπα του γραφείου και της ασφάλειάς του. Από το αεροδρόμιο σε 10 λεπτά ήμασταν στο λιμάνι της Σητείας όπου θα γινόταν η ομιλία. Αποφάσισα να την ακούσω από τα μεγάφωνα, χωρίς οπτική επαφή μαζί του, και να παρατηρώ το κοινό και τις αντιδράσεις του σε μια πόλη που δεν είχα ξαναπάει ποτέ.

Να πω ότι η αναφορά στην κατασκευή του ΒΟΑΚ χειροκροτήθηκε πάρα πολύ και από όλους. Όμως αυτό που μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση ήταν ότι τις δυο τρεις φορές που ο Κυριάκος Μητσοτάκης μίλησε για τις «μεταρρυθμίσεις» που πρέπει οπωσδήποτε να γίνουν, χειροκρότησαν με πολύ μεγαλύτερη ένταση οι νέοι. Και αν αυτό συμβαίνει σε μια πόλη της περιφέρειας, τότε επιβεβαιώνει ότι όντως κάτι θετικό έχει αρχίσει να γίνεται στην ελληνική κοινωνία.

Φεύγοντας από τη Σητεία για την Ιεράπετρα, με ενημέρωσαν ότι είχε κανονιστεί να είμαι στο ίδιο αυτοκίνητο με δύο από τους πιο στενούς συνεργάτες του, τον Θανάση Νέζη και τον Χρήστο Ζωγράφο. Ήταν πολύ χαρούμενοι με τη συγκέντρωση και μου είπαν ότι ήταν πολύ πιο μεγάλη από την προηγούμενη. Τους είπα αυτό που παρατήρησα για το χειροκρότημα των νέων, και το συνέχισα λέγοντας για την ευθύνη που θεωρώ ότι θα έχει πλέον ο Μητσοτάκης απέναντι στους νέους και την κοινωνία, όταν εκλεγεί... Αυτό ήταν! Από εκείνη τη στιγμή ξεκίνησε μια συζήτηση για Πολιτική και πολιτική ιστορία, η οποία θα συνεχιζόταν αποσπασματικά μέσα στο διήμερο.

Οι μετακινήσεις μου είχε κανονιστεί να μοιραστούν ανάμεσα στο αυτοκίνητο του πρώην πρωθυπουργού για τη συνέντευξη, και σε αυτό το αυτοκίνητο με τον Θανάση και τον Χρήστο.

Στην Ιεράπετρα, τη νοτιότερη πόλη της Ευρώπης απέναντι από την αφρικανική ακτή, το μεγαλύτερο χειροκρότημα το πήρε η υπόσχεση που τους έδωσε σε σχέση με το νοσοκομείο. «Δεν θα κλείσει το νοσοκομείο εδώ όπως σας λένε κάποιοι, και μην ανησυχείτε. Θα αναβαθμισθεί και θα παραμείνει ανοιχτό». Πήρα την απόφαση ότι σε όλες τις ομιλίες θα είμαι μέσα στον κόσμο. Στην Ιεράπετρα τυχαία βρέθηκα ανάμεσα σε κάποιους ηλικιωμένους. Δίπλα μου καθόταν μια γιαγιά, και στο τέλος της ομιλίας ήρθε ένας παππούς που της είπε: «Πιστεύω ότι λέει αλήθεια για το νοσοκομείο».

Μετά την Ιεράπετρα μπήκα για πρώτη φορά στο αυτοκίνητο του πρωθυπουργού. Του είπα αυτό που άκουσα να λέει εκείνος ο παππούς. *«Εδώ έχουν θέμα με το νοσοκομείο. Υπάρχουν δυο νοσοκομεία τα οποία είναι μέσα σε λίγα χιλιόμετρα, Ιεράπετρα - Άγ. Νικόλαος, αλλά δεν μπορείς να κλείσεις ούτε το ένα, ούτε το άλλο. Μόνο να τα βελτιώσουμε πρέπει».*

— Μιλώντας για Υγεία, επειδή τυχαίνει να ξέρω κάποιους γονείς από το «Καρκινάκι», πρόσεξα την είδηση για το σκίτσο που σας έκαναν δώρο η Νεφέλη και ο Φίλιππος, τα δύο παιδάκια που θεραπεύτηκαν από λευχαιμία.

Τα θυμάμαι όλα αυτά τα υπέροχα παιδάκια που ήρθαν στο Μαξίμου και τα δυο που μου έδωσαν το σκίτσο. Το είχα στο γραφείο μου και πράγματι το πήρα στην Πειραιώς τώρα που φύγαμε. Όταν ξαναγυρίσουμε θα το βάλω στη θέση του.

— Ακούγοντας αυτές τις δύο ομιλίες στη Σητεία και την Ιεράπετρα μου ήρθε στο μυαλό κάτι που είπε στον λόγο του ο Καμύ, το 1957, όταν πήρε το Νόμπελ Λογοτεχνίας: *«Όλες οι γενιές θέλουν να κάνουν τον κόσμο καλύτερο. Στη δική μας γενιά πέφτει ένα ακόμα μεγαλύτερο βάρος, να μην επιτρέψουμε ο κόσμος να γίνει χειρότερος…»*. Και ήταν απόλυτα σωστό. Το αναφέρω γιατί μοιάζει να έχει μια αντιστοιχία και στην Ελλάδα του σήμερα.

Ένα από τα βασικά αιτήματα τα οποία εισπράττουμε κυρίως από μία γενιά η οποία φαινόταν, τουλάχιστον μέχρι τις εκλογές, να έχει πάρει διαζύγιο από τα κόμματα εξουσίας, είναι ακριβώς αυτό: το άγχος ότι θα ζήσουμε χειρότερα από τη γενιά των πατεράδων μας και των μανάδων μας. Νομίζω ότι όλο το όραμα της προόδου της ελληνικής κοινωνίας, μιας κοινωνίας με ισχυρούς οικογενειακούς δεσμούς, στηρίχθηκε σε αυτή την προοπτική. Δουλεύουμε, μεγαλώνουμε τα παιδιά μας, τους δίνουμε ευκαιρίες, και τελικά θα τα καταφέρουν καλύτερα από ό,τι εμείς. Κάποια στιγμή, κατά τη διάρκεια της δεκαετούς κρίσης, αυτή η προοπτική αμφισβητήθηκε ουσιαστικά. Και εμείς καλούμαστε να καλύψουμε ένα χαμένο έδαφος το οποίο έχουμε ξεχάσει πόσο σημαντικό είναι. Η Ελλάδα πέρασε την πιο βαριά οικονομική κρίση από οποιαδήποτε άλλη χώρα-μέλος του ΟΟΣΑ μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Χάσαμε 25% του ΑΕΠ. Αυτό είχε τη δύναμη να διαλύσει τελείως την κοινωνία, να μας αποξενώσει από τον φυσικό μας χώρο που είναι η Ευρώπη, και να μας οδηγήσει να γίνουμε τριτοκοσμική χώρα. Περάσαμε ξυστά, θα έλεγα, από αυτήν την πιθανότητα. Όμως τώρα η κοινωνία δείχνει σημάδια ωρίμανσης. Μου λένε να μη χρησιμοποιώ τον όρο ωρίμανση αλλά νομίζω ότι είναι σωστός, όμως ας πω σημάδια προόδου, με την έννοια ότι αντιλαμβάνεται κάτι βασικό. Διότι τι είναι η ψήφος; Ουσιαστικά ένα πληρεξούσιο που δίνεις μία φορά κάθε 4 χρόνια σε κάποιον ο οποίος αναλαμβάνει απέναντί σου κάποιες δεσμεύσεις.

Αναλαμβάνεις ως πολιτικός να κάνεις τη ζωή του καλύτερη, να λύσεις κάποια προβλήματα. Μπορεί να υπάρχουν διαφορετικά προβλήματα, όμως πια υπάρχει ένα γενικό αίτημα για συνολική πρόοδο της ελληνικής κοινωνίας, και άρα μια αξιολόγηση της ψήφου με άλλα κριτήρια.

— Να σας πω ότι για μένα η πιο σπουδαία και ελπιδοφόρα σημειολογία στο αποτέλεσμα των εκλογών προήρθε από τους νέους. Είπαν «δεν τσιμπάμε με το "μηδέν" για εισαγωγή στα ΑΕΙ»…

Κάποιοι είδαν τους νέους ως καύσιμη ύλη για ένα αφήγημα λαϊκισμού, το οποίο τελικά δεν τους άκουμπούσε καθόλου.

— Όμως είπαν κάτι ακόμα περισσότερο. «Φτιάξε μας την Παιδεία, και χωρίς άλλη καθυστέρηση».

Φτιάξε μας Παιδεία, βρες μας δουλειές, δείξε μας ότι μας καταλαβαίνεις. Και νομίζω να έχουν μία άλλη κατανόηση για το τι τους κάνει ευτυχισμένους, τελικά, στη ζωή τους, δηλαδή αυτό το οποίο αποκαλούμε ισορροπία μεταξύ δουλειάς, οικογένειας και της διαφορετικότητας η οποία είναι πλούτος πια για μία κοινωνία και όχι στίγμα. Όλες αυτές είναι έννοιες οι οποίες απαιτούν προσαρμογές και σε επίπεδο πολιτικής, δηλαδή πώς θα εκπαιδεύσουμε την επόμενη γενιά των παιδιών που είναι στο νηπιαγωγείο να μη βλέπουν το διαφορετικό ως αντικείμενο bullying. Αν δεν ξεκινήσεις να το κάνεις από μικρή ηλικία, στα δεκαπέντε θα είναι πάρα πολύ δύσκολο.

Εκείνη τη στιγμή είδαμε την ταμπέλα ότι φτάναμε στον επόμενο σταθμό της περιοδείας το «Τάκης shelter». «Το ξέρεις το "Τάκης shelter"; *Είναι ένα από τα σπουδαιότερα καταφύγια ζώων. Κάνει φοβερή δουλειά ο Τάκης». Φυσικά και το ήξερα γιατί όντως κάνει σπουδαία δουλειά με τα αδέσποτα και μάλιστα έχει και μια υπέροχη ιστορία για το πώς έφτασε ως εδώ. Ενώ μιλούσαν τους πλησίασα και άκουσα τον Τάκη να του λέει: «Αυτό που κάνατε με το νομοσχέδιο μας έλυσε τα χέρια. Μας είχανε για εμπόρους και εμείς αυτό που κάναμε ήταν να βοηθάμε τα ζώα. Το νομοσχέδιο είναι πολύ καλό για όλους εμάς». Μετά την ξενάγηση στο καταφύγιο μπήκαμε και πάλι στο αυτοκίνητο για τον επόμενο σταθμό. Μόλις είχα δει την αληθινά μεγάλη του χαρά με τα σκυλιά.*

«Έχει πολλή πλάκα πώς κάνετε με τα σκυλιά, και αυτά με εσάς». «Είμαι πάντα στην καρδιά μου ένας κοινωνικός επιστήμονας» απάντησε γελώντας. Μιλήσαμε για λίγη ώρα για τα σκυλιά μας, που τα έχουμε πάρει από το ίδιο καταφύγιο.

— Πριν λέγαμε για το μήνυμα που έδωσαν τα παιδιά στις εκλογές. Το γενικότερο μήνυμα που έδωσε η κοινωνία με αυτό το 41% νομίζω ότι είναι το εξής: Είσαι αυτός που εμπιστεύομαι να κάνεις ώστε να μην ξανασυμβούν «Τέμπη» και «ΟΣΕ», οποιαδήποτε «Τέμπη» και «ΟΣΕ», και αν συμβούν να μη μου πεις δικαιολογίες. Δεν θα φταίει ούτε το βαθύ κράτος, κανόνισε να το αλλάξεις, δεν θα φταίνε ούτε οι προηγούμενοι, μόνο εσύ.

Ναι, νομίζω ότι υπάρχει μία πτυχή της Ελλάδας που θέλουμε να αφήσουμε πίσω μας. Εκδηλώνεται συνέχεια, εμφανίζεται μπροστά μας. Εδώ, αν κοιτάξετε γύρω, θα δείτε να συνυπάρχει ένα καταπληκτικό τοπίο με τα αυθαίρετα κτίσματα. Θα δείτε μετά από μία φωτιά τα δέντρα που βγαίνουν, τη φυσική αναγέννηση, και θα δείτε και τα σκουπίδια μέσα. Αυτές είναι οι συγκρούσεις που η κοινωνία μας γεννά, το ερώτημα είναι πώς μπορείς να κάνεις την καλή Ελλάδα να κερδίσει αυτή τη μάχη. Μπορεί να ακούγεται απλοϊκό αλλά αυτό είναι τελικά, και νομίζω για πρώτη φορά έχουμε βάσιμες πιθανότητες να την κερδίσουμε και να μην είμαστε σε έναν σισύφειο αγώνα, να ανεβαίνουμε τον λόφο και να ξαναγυρνάμε πίσω.

— Έχει ενδιαφέρον το ότι μια κρίσιμη ποσότητα Ελλήνων, στην επιθυμία τους να αλλάξει η Ελλάδα, θεωρεί ότι εσείς μπορείτε να το κάνετε και σας καθιστά υπεύθυνο γι' αυτό.

Νομίζω ότι οι μεγάλες αλλαγές γίνονται όταν συγχρονίζεται η ηγεσία με τις ανάγκες της δημιουργικής πλειοψηφίας η οποία πραγματικά μπορεί να κινήσει τη χώρα μπροστά. Ως βουλευτής δεν έλεγα πολύ διαφορετικά πράγματα αλλά αισθανόμουν ότι ήμουν εκτός κλίματος. Μιλούσα σε μία κοινωνία η οποία με άκουγε με μεγάλη καχυποψία, όμως κάτι έγινε στις εσωκομματικές εκλογές, κατάφερα και κινητοποίησα αρκετό κόσμο ώστε να κερδίσω. Μετά ήξερα πολύ καλά τι ήθελα να κάνω, είχα σχέδιο στο μυαλό μου. Ήμουν απολύτως αποφασισμένος.

— Δηλαδή «My way ή no way»;

Ακριβώς.

— Μετά την εισβολή στην Ουκρανία γράφονται καινούργια κεφάλαια παγκόσμιας ιστορίας, ταυτόχρονα αυτή τη στιγμή είστε το πρόσωπο στο οποίο εκφράζεται η επιθυμία πολλών να αλλάξει σελίδα η Ελλάδα… Το νιώθετε όλο αυτό;

Έχω αίσθηση της ιστορικότητας των στιγμών. Από την άλλη, φροντίζω πάντα να κρατώ τον εαυτό μου πολύ γειωμένο, και προσγειωμένο, προσπαθώ. Μέσα μου υπάρχει αυτή η συνεχής διαπάλη της αίσθησης της σημασίας των στιγμών, και της ανάγκης να είσαι προσγειωμένος, να ξέρεις ότι σήμερα είναι, αύριο δεν είναι.

— Μέσα σε αυτά το Tik tok τι εκφράζει;

Και το Tik tok με έναν ψυχαναλυτικό τρόπο αυτό εκφράζει. Μπορεί να δείξει τη χαλαρότητα του προσώπου μου, την αμεσότητα, και το ότι κάνουμε μία πολύ σοβαρή δουλειά, την κάνουμε επαγγελματικά, αλλά δεν χρειάζεται να παίρνουμε τον εαυτό μας τόσο στα σοβαρά ώστε να θεωρούμε ότι είμαστε το δώρο του Θεού στον κόσμο. Από την άλλη, μπορείς να περνάς πολύ σοβαρά μηνύματα με έναν εύπεπτο τρόπο, σε ένα ακροατήριο το οποίο είναι εξοικειωμένο πια με ένα πολύ συγκεκριμένο μέσο, και δεν θα ακούσει ή δεν θα μπορεί να σχηματίσει πολιτική άποψη για σένα από τα παραδοσιακά μέσα.

> ΦΤΙΑΞΕ ΜΑΣ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΒΡΕΣ ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ, ΔΕΙΞΕ ΜΑΣ ΟΤΙ ΜΑΣ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙΣ

— Πώς βλέπετε τον εαυτό σας μέσα στην πολιτική;

Δεν βλέπω τον εαυτό μου απλά ως έναν διαχειριστή. Πρέπει να είμαι και διαχειριστής αλλά και να μπορώ να βλέπω πιο μπροστά από τους άλλους, να παίρνω αποφάσεις με δεδομένα τα οποία ενδεχομένως αξιολογούν διαφορετικά. Το έκανα κατά τη διάρκεια της τετραετίας πηγαίνοντας κόντρα σε όλο το επιτελείο μου, παίρνοντας αποφάσεις που είχαν να κάνουν και με το δικό μου πολιτικό μέλλον. Δέχτηκα ασφυκτικές πιέσεις τον Σεπτέμβριο με τις υποκλοπές να πάω σε εκλογές. Τους έλεγα «είστε τρελοί για δέσιμο, δεν υπάρχει καμία περίπτωση. Πιστεύω στην ατζέντα μου, θέλω να ολοκληρώσω τη θητεία μου, μπορεί να είναι δύσκολα τα πράγματα τώρα, αλλά τελικά η οικονομία θα πάει καλύτερα, και θα πάω και θα παρουσιάσω όλο μου το έργο, και θα συγκρίνω δύο τετραετίες». Για εμένα ήταν πολύ καθαρό. Γενικά νομίζω ότι η δουλειά μας είναι να κινητοποιούμε, να δημιουργούμε νέες ενώσεις και να απελευθερώνονται δημιουργικές δυνάμεις, είμαστε καταλύτες. Αυτή είναι μία έννοια η οποία είναι εμποτισμένη από τον πολιτικό φιλελευθερισμό του 19ου αιώνα. Πιστεύω ότι πηγαίνει και πολύ πιο πίσω, αγγίζει τον πυρήνα της πολιτικής φιλοσοφίας του Αριστοτέλη για το τι συνιστά μία καλή ζωή και πώς την αντιλαμβανόμαστε, και ποια είναι τα πολιτικά συστήματα εκείνα τα οποία μπορούν να προάγουν αυτή την έννοια ζωής, η οποία προσπαθεί να είναι πλήρης. Εκεί μπλέκεται και το ενδιαφέρον μου για την εξελικτική βιολογία, για τη γνωστική ψυχολογία, πράγματα τα οποία επηρεάζουν τον τρόπο που σκέφτομαι, γιατί αν δεν έχεις βασική κατανόηση του τρόπου με τον οποίο μπορείς να αλλάξεις συμπεριφορές, δεν θα πετύχεις. Υπάρχει και κάτι ακόμα στο οποίο αποδίδω πολύ μεγάλη σημασία, η διαρκής ανάγκη για βελτίωση. Είναι αυτό που κάνει τη ζωή ενδιαφέρουσα.

— Βλέπετε όνειρα; Έχουν αλλάξει καθόλου;

Παιδεύτηκα πολύ με την ανάλυση των ονείρων, μέχρι που δεν κατέληξα σε ξεκάθαρα συμπεράσματα. Κοιμάμαι γενικά καλά, προσπαθώ να κοιμάμαι πάντα το μεσημέρι μισή ωρίτσα. Ο ύπνος καθαρίζει τον εγκέφαλο από όλα τα σκουπίδια της ημέρας. Ξυπνάω κεφάτος, μου αρέσει η δουλειά μου πάρα πολύ, δεν θα την άλλαζα με καμία άλλη, αλλά ξέρω ότι έχει ημερομηνία λήξης. Μέσα μου υπάρχει αυτή η σκέψη.

— Με βάση αυτό που λέτε, σκέφτομαι ότι ο άνθρωπος έχει εγγενώς αυτό το χαρακτηριστικό, μυθοποιεί κάποιον ώστε αργότερα να έχει την ηδονή να τον αποκαθηλώσει. Αν δεν ανταποκριθείτε στις προσδοκίες, μην έχετε καμία αμφιβολία ότι θα συμβεί το ίδιο και με εσάς.

Εννοείται. Σταυρώνεται αυτός ο οποίος έχει ανέβει ψηλά. Και το πρότυπο του χαρισματικού ηγέτη προσφέρεται για σταύρωση πριν την αποκαθήλωση. Εκτός αν καταφέρεις και είσαι προσγειωμένος. Γιατί απορρόφησα όλους αυτούς τους κραδασμούς και τις κρίσεις; Γιατί πιστεύω ότι ήμουν πιο προσγειωμένος. Η έγνοια της αποφυγής του «καλαμιού» είναι πολύ έντονη, την έχω στο σπίτι από τη Μαρέβα και τα παιδιά. Στο σπίτι όλοι έχουμε την αίσθηση ότι πρέπει να υπάρχει διαρκώς ένας τρελός του χωριού ο οποίος θα σου λέει την αλήθεια για να μην παίρνεις και τον εαυτό σου πολύ στα σοβαρά.

— Αυτό κάνει κάποιον έτοιμο να σταθεί στο ύψος του Τυχαίου. Τη μεγαλύτερη αρετή, όπως λέει ο Νίτσε.

Αν σου τύχει κάτι απρόοπτο πρέπει να είσαι έτοιμος. Και όταν έφυγα από το Μαξίμου είπα στον εαυτό μου μπορεί να μην ξαναμπείς, δεν έχεις υπογράψει κανένα συμβόλαιο, ψυχολογικά πρέπει να είσαι έτοιμος για το ενδεχόμενο αυτό. Ταυτόχρονα, αν έχεις αποβάλει από το μυαλό σου την πιθανότητα της αποτυχίας δεν θα βλέπεις τα πράγματα τόσο καθαρά…

— Γιατί η πολιτική εν τέλει έχει και μία βαθιά μοναχικότητα. Μέσα σε όλο αυτό, σε αναγνωρίζουν εκατομμύρια άτομα, σε αποδέχονται εκατομμύρια άτομα, σε χαιρετάνε εκατοντάδες χιλιάδες άτομα, είναι μία φοβερή αντίφαση να υπάρχει και μία μοναχικότητα…

Η αλήθεια είναι ότι κάποια στιγμή κλείνει η πόρτα του γραφείου και πρέπει να πάρεις κάποιες μεγάλες αποφάσεις αφού ακούσεις γνώμες, αλλά τελικά… Κάποια στιγμή θα έρθει η ώρα που θα πάρεις την απόφαση μόνος σου. Βέβαια, εμάς η δουλειά μας είναι ομαδική. Δεν υπήρχε περίπτωση να κάνω τίποτα από αυτά που έχω πετύχει, εάν δεν είχα μία πολύ καλή ομάδα γύρω μου. Άρα είναι τεράστιας σημασίας το να χτίσεις μία ομάδα ανθρώπων που θα τους φωνάξεις κατά μόνας, ή όλους μαζί, και θα πάρεις γνώμες. Και είναι φορές που έχω κάνει εγώ μεγάλο λάθος στην αρχική μου ματιά, μου το λένε και το ξανακοιτάζω. Είναι και φορές που έχω δίκιο εγώ. Άρα στη διαδρομή για την όποια απόφαση δεν είσαι μόνος σου, μόνος είσαι γιατί κάποια στιγμή πρέπει να πάρεις την απόφαση.

Με διάφορες στάσεις σε χωριά και πόλεις για να χαιρετήσει και να μιλήσει για λίγα λεπτά με τον κόσμο έφτασε το βράδυ της Τρίτης, όπου έγινε η κεντρική του ομιλία στην πλατεία Αγίου Τίτου στο Ηράκλειο. Η ομιλία είχε, εκτός των άλλων, το ενδιαφέρον ότι έγινε με τη διαδικασία 360 μοιρών. Ο Μητσοτάκης ανεβασμένος σε ένα μικρό βήμα στη μέση της πλατείας και μιλώντας να στρέφεται διαρκώς προς όλες τις πλευρές του πλήθους. Μου είπαν ότι αυτό ήταν μια ιδέα της Κύρας Κάπη. Το είδα από το μπαλκόνι ενός καταστήματος που ήταν ανοιχτό και όντως ήταν εντυπωσιακό.

Εκεί, λοιπόν, επειδή ήταν μερικές χιλιάδες κόσμου, είδα να γίνεται πολύ πιο έντονα κάτι που συνέβαινε σε κάθε συγκέντρωση στη διάρκεια της μέρας. Είδα πόσο βοηθάνε οι άνθρωποι που είναι γύρω από τον Κυριάκο Μητσοτάκη όλους αυτούς που έχουν κάποια σωματική δυσκολία ή αναπηρία.

Μάλιστα, στην κάτω πλευρά της πλατείας εκεί που θα έφευγε η αυτοκινητοπομπή, υπήρχε ένας κύριος σε αναπηρικό καροτσάκι. Όταν μετά το τέλος της ομιλίας πλησίασε ο Μητσοτάκης για να φύγει, ο κύριος αυτός έβλεπε εντελώς σιωπηλός όλους να τον προσπερνούν για να πάνε προς το μέρος του. Η ομάδα συνεννοήθηκε σχεδόν με τα μάτια, άνοιξαν δρόμο, και η συνάντηση μεταξύ των δύο έγινε ολιγόλεπτη συζήτηση.

Στη διαδρομή μέχρι το Ρέθυμνο όπου θα πηγαίναμε για φαγητό δεν ήμασταν μαζί στο αυτοκίνητο. Μόλις καθίσαμε αρχίσαμε να συζητάμε για το παράδειγμα στην Ιλιάδα με τον Αχιλλέα και τον γέρο Πρίαμο, το πρώτο και σπουδαιότερο καταγεγραμμένο παράδειγμα ενσυναίσθησης. Όπου πάει ο γερο-Πρίαμος να παρακαλέσει τον Αχιλλέα, μία μηχανή που σκοτώνει ανθρώπους, να του δώσει το άταφο σώμα του γιου του Έκτορα. Και ενώ η μεγαλύτερη Δόξα για τον Αχιλλέα θα ήταν να συλλάβει τον αντίπαλο βασιλιά, να τον σκοτώσει, να κάνει οτιδήποτε, εκείνος κάθεται και τον ακούει, μπαίνει στη θέση του και κλαίγοντας του δίνει το σώμα του γιου του.

— Η πραγματική ενσυναίσθηση είναι να μπαίνεις στη θέση οποιουδήποτε αδύναμου. Μικρού, μεγάλου, υγιούς, ανάπηρου.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτό. Ξεκινάει με μία βασική παραδοχή, ότι για μένα είναι δευτερόλεπτα ανάμεσα σε 500 χειραψίες, αλλά για τον άνθρωπο που θα σε χαιρετήσει είναι μία μοναδική στιγμή, και αυτό πρέπει να το αναγνωρίσεις, να είσαι εκεί, μη σκέφτεσαι τον επόμενο που θα συναντήσεις. Όταν μιλάς σε χίλιους ανθρώπους, αν μπορούν όλοι να καταλάβουν ότι μιλάς στον καθένα ξεχωριστά, αυτό είναι τεράστια επιτυχία. Γιατί εκείνη τη στιγμή όντως μιλάς σε όλους και στον καθένα χωριστά. Εκεί θέλει μεγάλη πειθαρχία. Με την εμπειρία γίνεται πιο εύκολο, αλλά μου πήρε πολύ καιρό.

Την Τετάρτη το πρωί η ομιλία ήταν στην πλατεία στο Πέραμα Μυλοποτάμου. Τους μίλησε και για ένα άρθρο των New York Times: «The "Best

Spring Skiing Anywhere"? Try Crete». Στον Ψηλορείτη μπορείς να κάνεις το καλύτερο σκι στον κόσμο την άνοιξη. Αμέσως μετά τον άκουσα να αναφέρεται σε κάτι που το θεώρησα α εντελώς απρόσμενο. Για πιστοποίηση προϊόντων! Είπε για τα προϊόντα τους, και γενικά για τα προϊόντα της Κρήτης, που έχουν όλες τις προϋποθέσεις για να μπορούν να έχουν μία πολύ υψηλή τιμή «αρκεί να ξέρουμε ότι είναι πιστοποιημένα, ότι έχουν καλή συσκευασία». Ήταν το πρώτο που του είπα μπαίνοντας στο αυτοκίνητο.

— Ακούγοντας την ομιλία εδώ στον Μυλοπόταμο σκεφτόμουν ότι είστε αυτό που λένε οι Αμερικάνοι «a straight man». Ξερός, σαφής. Μπορεί να μην είναι η πιο γοητευτική εκφορά του λόγου, αλλά το ζητούμενο στην πολιτική πλέον πρέπει να είναι η ευθεία εκφορά λόγου.

Ναι, και μπορεί να δυσανασχετήσουν, αλλά το ακούνε. Στην ουσία τους είπα ότι η λογική «παίρνουμε τα λεφτά και δεν εξελισσόμαστε» τελείωσε. Ποιότητα και Πιστοποίηση, αυτό είναι το μέλλον. Πιστεύω πολύ στην κτηνοτροφία και στα προϊόντα αυτά εδώ, που είναι μοναδικά. Υπάρχει ωραιότερο πράγμα από μία επίσκεψη σε τυροκομείο στο βουνό, να αγοράσεις επιτόπου το τυρί, να δεις πώς φτιάχνεται; Πρέπει να είσαι πιστοποιημένος όταν φτιάχνεις original κρητική γραβιέρα και θα πάρεις την τιμή που παίρνει η γκοργκοντζόλα. Και υπάρχει αγορά, γιατί οι ποσότητες είναι μικρές.

— Το άρθρο των New York Times στο οποίο αναφερθήκατε τι λέει;

Είναι αυτή η πλευρά των βουνών, με περιπατητικό τουρισμό, ορνιθοπαρατηρητικό τουρισμό ο οποίος έχει πολύ μέλλον. Και το μέλλον είναι η προστασία, να σταματήσουμε να ανοίγουμε δρόμους σαν τους τρελούς στα βουνά. Είπα «ό,τι δρόμος άνοιξε, άνοιξε. Μην περιμένετε να σας ανοίξω τίποτε άλλο». Η λογική των «απάτητων βουνών» ακριβώς εκεί πατάει. Τους πατάμε λίγο τον κάλο, δεν είναι εύκολο.

— Παρατηρώντας τις αντιδράσεις τους σε αυτά που λέγατε είδα ότι μάλλον τα δέχθηκαν. Όμως ο πολιτικός έχει υποχρέωσή να τηρήσει αυτά που τους υπόσχεται…

Και η αμφισβήτηση της πλειοψηφούσας άποψης του κοινού είναι υποχρέωση του πολιτικού, και θα έλεγα ότι είναι κατεξοχήν βενιζελικό χαρακτηριστικό. Ο πολιτικός ο οποίος δεν χαϊδεύει αυτιά δεν είναι κάτι καινούργιο. Και για πρώτη φορά κερδίζεται από εμάς, τη ΝΔ, η μάχη της παρακαταθήκης του προοδευτικού φιλελευθερισμού του Ελευθερίου Βενιζέλου, που ήταν πάντα μπροστά στις μεγάλες αλλαγές αλλά μιλούσε και τη γλώσσα της αλήθειας, και δεν χάιδευε αυτιά. Αυτή τη μάχη δεν την κέρδισε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, την υπέκλεψε ο Ανδρέας Παπανδρέου. Νομίζω ότι τώρα έχουμε την ευκαιρία, εκατό χρόνια μετά, να κλείσουμε οριστικά αυτούς τους λογαριασμούς με την Ιστορία.

— Η άποψή μου είναι ότι στην Ελλάδα δεν έχουμε πραγματική δρώσα αστική τάξη. Έχουμε κάτι πλούσιους οι οποίοι κάνουν την αστική τάξη. Η αστική τάξη προϋποθέτει και διανόηση, είναι αυτή που έχει κάνει τις επαναστάσεις παντού στον κόσμο. Και όσοι στην Ελλάδα έχουν αυτά τα χαρακτηριστικά συνήθως μένουν στην άκρη απογοητευμένοι.

Νομίζω ότι πάντα συμβαίνει αυτό από την αστική τάξη. Και ο Βενιζέλος ουσιαστικά συστρατεύτηκε με την εξωστρεφή αστική τάξη, τους εμπόρους, τους επιχειρηματίες της εποχής, ταυτόχρονα, όμως, με σεβασμό στον κόσμο της εργασίας, καταλαβαίνοντας ότι δεν υπάρχει μόνο επιχειρηματική τάξη.

— Τους είπατε και για τους διαδραστικούς πίνακες που θα παραδοθούν σε Δημοτικά, Γυμνάσια και Λύκεια.

Πιστεύω πολύ στην κοινωνική κινητικότητα, γι' αυτό, παρά τις αδυναμίες, είμαι μεγάλος υπέρμαχος της εισαγωγής των νέων στα πανεπιστήμια. Ήταν τόσο χυδαίο αυτό που έκανε ο Τσίπρας όταν έταξε στα παιδιά ότι θα μπαίνουν χωρίς εξετάσεις. Διότι, ό,τι και να λέμε, το σύστημα εισαγωγής επιβραβεύει τη δουλειά, και κάποιος ξέρει ότι, άμα δουλέψει, ασχέτως από πού έρχεται, θα ανταμειφθεί. Γι' αυτό βλέπουμε τόσους πρωτεύσαντες να είναι από την περιφέρεια. Άρα η δυνατότητα να κάνεις κάτι καλύτερο από αυτό που έκαναν οι γονείς σου, περνάει μέσα από τη δημόσια Παιδεία. Πιστεύω ότι πρέπει να προφυλάξουμε τις Πανελλαδικές ως κόρη οφθαλμού και όπως αλλάζει η μόρφωση θα δίνουμε λιγότερη έμφαση στην αποστήθιση, περισσότερο στην κριτική σκέψη.

— Αυτό που είπε ο Βίκτωρ Ουγκώ το 1848 στη Συνταγματική Συνέλευση, για τις περικοπές στην Παιδεία: «Ο μεγαλύτερος κίνδυνος της σημερινής κατάστασης είναι η αμάθεια, περισσότερο και από αυτή την ίδια τη φτώχεια».

Τελικά η έξοδος από τη φτώχεια είναι η γνώση. Το δημόσιο σχολείο είναι το πρώτο βήμα, το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι το δεύτερο. Κι αν δεν μεσολαβούσε αυτό το πρόβλημα των φροντιστηρίων, θα ήμασταν ακόμα καλύτερα. Αλλά στον πυρήνα του είναι ένα σύστημα το οποίο ως αναβατήρας κοινωνικής κινητικότητας έχει δουλέψει, είναι ένας τρόπος να βγεις από την παγίδα της φτώχειας.

Μετά από κάποια ώρα φτάσαμε στην πλατεία Βρυσών Αποκορώνου. Προφανώς όλη η Κρήτη είναι πατρίδα του, αλλά τα Χανιά είναι φανερό ότι είναι κάπως πιο πολύ. Η Ντόρα τον υποδέχτηκε και ήταν μπροστά-μπροστά στην ομιλία του. Παρούσα και διάχυτη ήταν μια μεγάλη συναισθηματική ένταση από τον κόσμο.

Φεύγοντας από τις Βρύσες για τον Πλατανιά

— Εδώ στις Βρύσες αναφερθήκατε στις μνήμες, προφανώς είναι τόπος με πολλές από τις μνήμες σας. Σκεφτόμουν ότι ο άνθρωπος χωρίς μνήμες είναι ένα άδειο περιφερόμενο σαρκίο.

Ο τρόμος όλων είναι η εγκεφαλική ατροφία σε όλες της τις εκφάνσεις. Γι' αυτό που ανέφερα εδώ υπάρχει μία κρητική λέξη, «ρίζες». Είναι η ανάγκη να επιστρέφουμε σε κάτι οικείο, και απέναντι στην παγκοσμιοποίηση η αξία του τοπικού αναδεικνύεται και πάλι. Αυτό έχει μεγάλη σημασία, γιατί τα μικρά και τοπικά δίνουν τη δυνατότητα να επανασυνδεθούμε και να έχουμε κάποιες άγκυρες και σταθερές. Σε μία ζωή που αλλάζει τόσο γρήγορα, έχει ξεχωριστή σημασία.

— Από την άλλη, η λήθη καμιά φορά είναι πολύ χρήσιμη και στη ζωή και στην πολιτική…

Η λήθη είναι απαραίτητη με την έννοια του ότι πρέπει να κλείσουμε εκκρεμότητες και λάθη από το παρελθόν. Ξαναδιαβάζω τη βιογραφία του Ελευθερίου Βενιζέλου και προσπαθώ να ανιχνεύσω τι θα έκανε διαφορετικό ενδεχομένως για να αποφύγει, όχι τόσο τη Μικρασιατική Καταστροφή, όσο τον Διχασμό. Αν δεν υπάρχει λήθη οι διχασμοί του παρελθόντος δεν κλείνουν. Κάποια στιγμή πρέπει να μπαίνουν κάποιοι τίτλοι τέλους και οι προσπάθειες σε κοινωνίες που ήταν βαθιά διχασμένες ξεκινούν με την παραδοχή ότι κάπου πρέπει να ξεχάσουμε κιόλας. Ακόμα συναντάς τις αναφορές του Εμφυλίου, υπάρχουν παιδιά, εγγόνια που μεγάλωσαν με αυτές τις αναμνήσεις, αυτό πώς το τακτοποιείς στη σκέψη σου για να προχωρήσεις μπροστά;

— Αυτό που λένε ότι ο χρόνος είναι γιατρός, δεν ισχύει. Ο χρόνος απλώς τακτοποιεί τα πράγματα.

Δεν έχουν όλοι τη δυνατότητα να επεξεργαστούν τις εμπειρίες τους με μία τέτοια ματιά που να τους επιτρέπει να μην τους βαραίνουν. Όμως όσο καλύτερα αντιλαμβανόμαστε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα συναισθήματά μας, στην πλατωνική διαπάλη των συναισθημάτων και της λογικής, η Επιστήμη έχει να μας προσφέρει πολύ χρήσιμα νέα εργαλεία για καλύτερη κατανόηση των συναισθημάτων μας.

— Η τεχνητή νοημοσύνη θα βοηθήσει σε αυτό.

Νομίζω ότι αυτή τη στιγμή κινδυνεύουμε από το να μην αντιλαμβανόμαστε εμείς οι ίδιοι τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η τεχνητή νοημοσύνη. Αυτά τα μοντέλα τα οποία χτίζουν είναι τόσο περίπλοκα που αμφιβάλλω αν και οι ίδιοι που τα φτιάχνουν τα κατανοούν.

— Έχουν τρομάξει και οι ίδιοι.

Έχουν τρομάξει, και απολύτως δικαιολογημένα. Είναι κάτι το οποίο μας ξεπερνά, και βάζει σε μία νέα διάσταση τον ίδιο τον τρόπο με τον οποίο δουλεύει ο ανθρώπινος εγκέφαλος. Δεν ξέρω πώς ένας εγκέφαλος ο οποίος ήταν προσαρμοσμένος σε συγκεκριμένα ερεθίσματα θα αντιδράσει όταν η μισή μας ζωή είναι ψηφιακή. Όλα αυτά έρχονται πολύ γρήγορα για να απορροφηθούν και γι' αυτό νομίζω ότι έχουμε και όλα αυτά τα ζητήματα ψυχικής υγείας των παιδιών και των εφήβων. Τεράστιες οι προκλήσεις πια, που είναι η άλλη όψη της τεχνολογικής προόδου. Δεν είμαι τεχνοφοβικός και αγκαλιάζω τις τεράστιες δυνατότητες που μας δίνει η τεχνολογία, εδώ όμως μπορεί να βρισκόμαστε μπροστά σε μία τομή.

— Εδώ υπάρχει μία τεράστια διαφορά. Όλες οι επαναστάσεις προφανώς βρήκαν την ανθρωπότητα απροετοίμαστη, εδώ όμως για πρώτη φορά μας βρήκε και ηθικά απροετοίμαστους.

Ουσιαστικά εκχωρούμε σε μία μηχανή αποφάσεις οι οποίες ήταν προνόμιο αποκλειστικό του ανθρώπινου είδους. Αυτό είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Επειδή αυτό με προβληματίζει πάρα πολύ, θέλω να αφιερώσω περισσότερο χρόνο μελετώντας τις προκλήσεις της τεχνητής νοημοσύνης. Στην Ευρώπη είμαστε μπροστά. Ξεκινήσαμε με ζητήματα προστασίας δεδομένων, αλλά αυτό ήταν μάχη του χθες, η μάχη του αύριο θα είναι ο τρόπος με τον οποίο βάζουμε πλαίσιο στις μεγάλες εταιρείες τεχνολογίας, αλλά και η ρύθμιση του χώρου της τεχνητής νοημοσύνης. Μπορεί ήδη να αργούμε να το κάνουμε και ίσως βρεθούμε να το πληρώσουμε».

Και επειδή δεν υπάρχει τίποτα τυχαίο σε αυτή τη ζωή, εκείνη τη στιγμή χτύπησε το τηλέφωνό του. Από αυτά που έλεγε ήταν προφανές ότι ήταν η κόρη του. Είπαν διάφορα γονιού - παιδιού και απλά θέλω να μεταφέρω επί λέξει το κλείσιμο της συζήτησής τους: «Τα μαθήματα είναι το μόνο πράγμα που πρέπει να έχεις στο μυαλό σου. Εκεί που δυσκολεύεσαι θα σε βοηθήσω κι εγώ».

— Αν ήταν να πείτε μία γνώμη, μία συμβουλή στα νέα παιδιά για τη σχέση τους με την τεχνητή νοημοσύνη, τι θα τους λέγατε;

Δεν είναι εύκολο αυτό. Πρώτον θα έλεγα ότι δεν πρέπει να ξεχάσουν ότι πέραν του ψηφιακού κόσμου υπάρχει και ο πραγματικός κόσμος. Σε αυτό είμαι utilitarian. Ο σκοπός μας πρέπει να είναι η μεγιστοποίηση της ευτυχίας μας και γνωρίζουμε πια από την Επιστήμη τι είναι αυτό το οποίο μας κάνει ευτυχισμένους. Και δεν είναι μόνο τα λεφτά ή η δόξα, είναι η ποιότητα των σχέσεών μας, είναι η επαφή με τη φύση, είναι πράγματα τα οποία είναι τσάμπα. Θα τους έλεγα να μην ξεχνάνε ότι η πραγματικότητα και η ευτυχία δεν είναι κάποια παραπάνω likes. Το πρότυπο για ένα νέο κορίτσι μπορεί είναι μία ψηφιακή εφεύρεση, ένα πρόσωπο που μπορεί να μην υπάρχει καν. Πώς συγκρίνεσαι με κάτι που είναι τόσο τέλειο αλλά δεν υπάρχει; Την έφτιαξε ένας αλγόριθμος. Επίσης θα τα ενθάρρυνα να κάνουν αυτά που ξέρουν ότι τους ενδιαφέρουν, από σπορ μέχρι κοινωνική δράση, και να αντιληφθούν ότι η αναζήτηση της ευτυχίας είναι κάτι πιο σύνθετο και πιο δύσκολο. Όπως και της ελευθερίας.

— Freedom is not for free.

Φυσικά. Η εξάρτηση δεν είναι ελευθερία, και είμαστε όλοι εξαρτημένοι από τα κινητά μας, τα κοιτάμε 100 φορές τη μέρα. Έτσι σχεδιάστηκαν, και δεν το αντιληφθήκαμε ότι εμείς εκχωρήσαμε πολλή μεγαλύτερη εξουσία σε πέντε μεγάλες εταιρίες τεχνολογίας, οι οποίες βγάζουν έναν σκασμό λεφτά, εκμεταλλευόμενες την αδυναμία της ανθρώπινης φύσης. Γιατί περί αυτού πρόκειται. «Εμείς» εννοώ το πολιτικό σύστημα ως εκφραστές της λαϊκής βούλησης.

— Κατά την άποψή σας, ποιες είναι οι νέες αρετές που πρέπει να αναπτύξει ένα νέο παιδί στην Ελλάδα για να είναι πολίτης του κόσμου;

Δεν ξέρω αν πρόκειται για νέες αξίες. Ίσως να διαβάσουν τον Αριστοτέλη και θα τα βρουν όλα εκεί. Μία μεγάλη Αρετή είναι η διαχείριση της αποτυχίας.

— Η επιμονή, το stamina…

Το οποίο stamina δεν σημαίνει ντε και καλά, θα κοπανάω το κεφάλι μου στον τοίχο. Μερικές φορές η διαχείριση της αποτυχίας σημαίνει, κάνω πίσω. Δεν έχουμε μάθει τα παιδιά μας ότι μερικές φορές πρέπει να κάνουμε ένα βήμα πίσω, να πούμε, δεν είναι αυτό για μένα.

— Φαντάζομαι θα ακούσατε αυτή την τρομερή δήλωση του Αντετοκούνμπο περί αποτυχίας στα σπορ.

Και το κάνει σε ένα σούπερ ανταγωνιστικό σπορ. Όμως, για μένα, το πιο ανταγωνιστικό σπορ από όλα είναι το τένις. Είσαι μόνος σου, είναι τελείως μονομαχία, σε κάθε τουρνουά υπάρχουν 128 και θα υπάρχει μόνο ένας νικητής και 127 χαμένοι.

— Στην πολιτική τι είναι αποτυχία εντέλει;

Υπάρχουν τριών ειδών αποτυχίες. Η πρώτη είναι να μην εκλεγείς. Η εκλογή είναι μία αναμέτρηση συγκριτική, υπάρχουν νικητές και χαμένοι, είτε μιλάμε για τον κυβερνήτη είτε για βουλευτή. Ακόμα μεγαλύτερη αποτυχία είναι να προδώσεις την εμπιστοσύνη των πολιτών. Όμως η μεγαλύτερη αποτυχία είναι να μην προσπαθήσεις καν. Αυτή είναι η χειρότερη προδοσία.

ΤΕΛΙΚΑ Η ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΓΝΩΣΗ

Στον Πλατανιά το βασικό που είχε προγραμματίσει ήταν να επισκεφτεί κάποια καταστήματα.

— Σας έβλεπα που επισκεφτήκατε αυτές τις μικρές, τοπικές επιχειρήσεις και σκεφτόμουν ότι η λέξη Company είναι από το con + panne, «τρώμε μαζί ψωμί». Επειδή επικαλείστε διαρκώς την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, θέλω να μιλήσουμε για την κουλτούρα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Νομίζετε ότι πρέπει να αναπτύξουν και μία καινούργια κουλτούρα;

Νομίζω ότι έχετε απόλυτο δίκιο που το λέτε. Καταρχάς η μικρομεσαία επιχείρηση είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Ειδικά στον τουρισμό έχουμε πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Δεν πρόκειται να αλλάξει αυτό, και δεν πρέπει να αλλάξει. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι αυτή η επιχείρηση δεν πρέπει να εκσυγχρονιστεί. Έχουμε δουλέψει με την Google και δώσαμε ψηφιακά εργαλεία μάρκετινγκ σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Φυσικά η επιχείρηση λειτουργεί σε ένα περιβάλλον άκρως ανταγωνιστικό αλλά ένα είναι βέβαιο, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε εκπτώσεις στην ποιότητα. Η σύνδεση με τα τοπικά προϊόντα έχει μεγάλη αξία, και αυτό αναζητά ο επισκέπτης τελικά. Και έχει ενδιαφέρον το τι σημαίνει οικογενειακή επιχείρηση πλέον. Στην πολύ ωραία ταβέρνα που πήγαμε χθες στο Ρέθυμνο, το παιδί που μας σέρβιρε είναι 20 ετών, φοιτητής στο ΠΑ.ΠΕΙ., αλλά το βράδυ φόρεσε την μπλουζίτσα του και ήρθε να βοηθήσει τον πατέρα του στην επιχείρηση. Αυτός όταν θα γυρίσει και θα αναλάβει την επιχείρηση θα τη δει με διαφορετική μάτια. Αν επιθυμεί να κάνει αυτό, μπορεί να επιθυμεί να κάνει κάτι άλλο.

— Ποιο πράγμα λέτε ότι στην πολιτική δεν υπάρχει πιθανότητα να το πείτε ποτέ γιατί είναι εκτός του χαρακτήρα σας;

Δεν έχω μπει ποτέ σε πλειοδοσία παροχών. Να δώσω ένα παράδειγμα, από την πρώτη στιγμή είπα δεν μειώνω το ΦΠΑ. Δεν το κάνω επειδή είναι λάθος, το εξηγώ γιατί είναι λάθος, δεν θα μουλαρώσω απλά.

— Ο άνθρωπος πρέπει να έχει αυτοεκτίμηση και έναν αυτοσεβασμό. Νομίζω ότι οι πολιτικοί πολύ εύκολα εκχωρούν την αυτοεκτίμηση και τον αυτοσεβασμό τους.

Φοβερή η ικανότητα κάποιων πολιτικών να κάνουν πιρουέτες ηθι-

κής. Σημερινά προβεβλημένα στελέχη άλλων κομμάτων που πρωταγωνιστούν στις επιθέσεις κατά της Νέας Δημοκρατίας, πριν από ενάμιση χρόνο μας χτυπούσαν την πόρτα και ήθελαν να συνταχθούν μαζί μας. Πώς θα τον δω εγώ αυτόν την επόμενη μέρα; Συγγνώμη, δεν έχω καμία εκτίμηση για σένα, δεν πά' να έχεις τα καλύτερα πτυχία.

— Πριν μιλήσατε για τη «ρίζα». Η Ελλάδα έχει σπουδαίες ρίζες στο σχεδόν μοναδικό παρελθόν, έχει τον κορμό της εδώ στη χώρα με αρκετούς σημαντικούς ανθρώπους και με ένα νέο περιβάλλον, και έχει τα σπουδαία κλαδιά, σπουδαίους Έλληνες εκτός οι οποίοι διαπρέπουν σε δεκάδες τομείς. Το θέμα είναι να ενωθούν όλα αυτά. Είμαστε στην ουσία ένα Ισραήλ διασπασμένο.

Πάντα πίστευα στη δύναμη της ελληνικής διασποράς. Νομίζω ότι στις ρίζες και στον κορμό κάναμε βήματα, βοηθούν και άνθρωποι σαν και εσάς για μία πιο διευρυμένη αντίληψη της ιστορικότητάς μας και της ιστορικής μας διαδρομής. Προσωπικά επιμένω πολύ στα κλαδιά και στον ρόλο της διασποράς. Εκεί πολλές φορές μιλούσαμε για δύο κόσμους. Για μία Ελλάδα του εξωτερικού που δεν ήταν υπερήφανη για την Ελλάδα του εσωτερικού, την έβλεπε λίγο σαν τον φτωχό συγγενή, είχε αισθήματα αγάπης αλλά δεν ήξερε και πώς να βοηθήσει. Νομίζω ότι είχε τεράστια σημασία η ομιλία στο Κογκρέσο, το αίσθημα υπερηφάνειας το οποίο αισθάνθηκαν οι ελληνοαμερικανοί που ήταν εκεί. Μία τεράστια αναγνώριση και μία απίστευτη, σχεδόν ενστικτώδης σύσφιξη των σχέσεων. Σε μια εποχή που θέλουμε από την ομογένεια πόρους και κυρίως ανθρώπινο κεφάλαιο, όπου τώρα οι εταιρείες ψάχνουν μηχανικούς και φέρνουμε από το εξωτερικό. Τόσοι άνθρωποι στο εξωτερικό οι οποίοι προφανώς δεν θα γυρίσουν όλοι, αλλά είναι ένα πρόσθετο δυναμικό, καλά εκπαιδευμένο, έμπειρο, το οποίο μπορεί σήμερα να βοηθήσει στην προσπάθεια ανόρθωσης της ελληνικής οικονομίας.

Προτελευταίος σταθμός ήταν το ιστορικό Καστέλι Κισσάμου – παρεμπιπτόντως μου έμεινε απωθημένο να επισκεφτώ το Μουσείο εκεί. Και τελευταίος σταθμός της περιοδείας, το βράδυ της Τετάρτης, το Θέρισο με το Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο, που στεγάζεται στο κτίριο που ήταν το στρατηγείο του Ελευθερίου Βενιζέλου για την επανάσταση που ξεκίνησε από εκεί το 1905, διεκδικώντας την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα.

Στην κεντρική πλατεία του χωριού, δίπλα στον ανδριάντα του Ελευθερίου Βενιζέλου, η πρόεδρος τον υποδέχτηκε λέγοντας: «…θα αναφέρω κάτι που πιθανόν πολλοί δεν το γνωρίζουν, πώς συνδέεται η οικογένεια Μητσοτάκη με την οικογένεια Βενιζέλου. Η αδελφή του Ελευθερίου Βενιζέλου ήταν σύζυγος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, ο οποίος ήταν προπάππους του σημερινού Κυριάκου Μητσοτάκη, προέδρου της Νέας Δημοκρατίας».

Εδώ την τιμητική τους είχαν οι μαντινάδες. Οι δύο που συγκράτησα ήταν η πρώτη που είπε ο Κυριάκος Μητσοτάκης για την παρουσία του εκεί:

«Σε τόπο επανάστασης
ήρθα να προσκυνήσω
για να σας δεσμευτώ πώς στα δύσκολα
δεν θα κάνω πίσω».

Τη δεύτερη από τις πολλές μαντινάδες που αντάλλαξαν τη βάζω γιατί το χειροκρότημα ήταν αποθεωτικό. Κάποια στιγμή λέει ο Κ.Μ. προς τον κόσμο:

«Εδώ να πω ακόμα μία μαντινάδα που νομίζω πως είναι πολύ επίκαιρη, ειδικά για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να συμπεριφερόμαστε ως νικητές των εκλογών, με σεμνότητα πάντα:
Καλοχαιρέτα τσι πεζούς
όταν καβαλικέψεις
για να σε χαιρετούν και αυτοί
όταν θα ξεπεζέψεις».

Από το Θέρισο μέχρι πίσω στο σπίτι που τελείωνε η περιοδεία οδήγησε ο ίδιος. Οπότε αυτό, το κομμάτι της συζήτησης έγινε ενώ οδηγούσε.

Θέλω να πω ότι δίπλα στον Κυριάκο Μητσοτάκη υπάρχουν πολύ ευγενικά παιδιά, μερικοί εξαιρετικοί άνθρωποι.
*Ο **Θανάσης Νέζης**, που αν του έδινα έναν τίτλο θα ήταν «Η σύντομη Ιστορία των Πάντων γύρω από τον Πρόεδρο». Όπως μου είπε ο Κυριάκος Μητσοτάκης «ο πιο παλιός μου συνεργάτης. Είκοσι χρόνια μαζί μου». Ο Θανάσης στα διαλείμματα τρελαίνεται για κουβέντες πολιτικής Ιστορίας.*

*Ο **Χρήστος Ζωγράφος**, ο οποίος έχει τα πάντα στο μυαλό του γύρω από την επικοινωνία του Προέδρου, ενώ συνεχώς σκέφτεται την κόρη που έρχεται σε λίγους μήνες. Μαζί και ο **Κωνσταντίνος**, ο **Δημήτρης** και οι υπόλοιποι, και βέβαια πάντοτε «παρούσα» η **Κύρα**.*

— Γύρω και πολύ κοντά, έχει βουνά που μπορεί να σε ψυχοπλακώσουν αν ο χαρακτήρας σου είναι τέτοιος. Αν, όμως, ο εσωτερικός σου ορίζοντας είναι απεριόριστος, γίνεσαι Ελευθέριος Βενιζέλος.

Ναι, είναι πολύ ιδιαίτερος τόπος. Σκέφτομαι πάντα και τι έκαναν αυτοί οι άνθρωποι εκείνη την εποχή. Ξεκίνησε μία επανάσταση απέναντι στον ύπατο αρμοστή, και μετά συμβιβάστηκε, ήταν και επαναστάτης και πραγματιστής ταυτόχρονα. Ήξερε τα όρια. Μέχρι πού μπορούσε να πάει.

— Νομίζω ότι εντέλει οι πολιτικές επαναστάσεις, όταν είναι φιλελεύθερες, στην πραγματικότητα μια βασική υποχρέωση έχουν. Να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον ώστε να ανθίσουν οι επαναστάσεις που πάνε την ανθρωπότητα μπροστά, που είναι κυρίως της Επιστήμης και της Τέχνης.

Ακριβώς, γιατί υπάρχουν δύο ειδών επαναστάσεις. Αυτές που προάγουν την ελευθερία, και άλλες που οδήγησαν τελικά στον ολο-

κληρωτισμό. Αλλά η πιο σημαντική επανάσταση στην ιστορία της ανθρωπότητας, που είναι η Γαλλική, σίγουρα είχε αυτά τα χαρακτηριστικά.

— Δεν είναι η Αμερικανική επανάσταση η πιο σημαντική;

Η Γαλλική θα έλεγα ότι ήταν μία επανάσταση αξιών, η Αμερικανική ήταν μία επανάσταση δημιουργίας μιας κρατικής οντότητας, όπως και η δική μας. Αυτός ήταν ο βασικός σκοπός.

— Άρα τώρα για την Ελλάδα τι θα ήταν πραγματικά επαναστατικό;

Είμαι οπαδός, μερικές φορές, της επανάστασης των μικρών πραγμάτων. Της δυνατότητας δηλαδή να γίνουμε όλοι λίγο καλύτεροι, και με έναν τρόπο παράξενο, όταν αυτό συμβαίνει στις κοινωνίες, δημιουργούνται δυνάμεις μεγάλων ανατροπών και μεγάλων υπερβάσεων. Αλλά αυτό βέβαια βάζει και στην ηγεσία μία ευθύνη να δείχνει την κατεύθυνση.

— Η διαίσθηση, σε έναν τόσο πραγματικό κόσμο για έναν πολιτικό, μπορεί να είναι όπλο τώρα;

Στη διαίσθηση, αυτό που αποκαλούμε ένστικτο, αποδίδω μεγάλη σημασία. Δεν ξέρουμε πώς λειτουργεί, ίσως ο εγκέφαλός μας με κάποιο τρόπο μπορεί και συμπυκνώνει πολλαπλές εμπειρίες και μας οδηγεί στη λήψη αποφάσεων που δεν εξηγούνται πάντα αναλυτικά. Αλλά ναι, υπάρχουν φορές που κάποιος έχει μία ισχυρή διαίσθηση, το δύσκολο είναι όταν αυτή πηγαίνει κόντρα στη λογική. Πολλές φορές όμως έχω πάρει αποφάσεις που πήγαιναν κόντρα σε εισηγήσεις που μου γίνονταν.

— Οι συνεργάτες σας θέλετε να έχουν διαίσθηση ή να σας δίνουν κυρίως τα data και τη διαίσθηση την κρατάτε για εσάς;

Και τα δύο. Νομίζω το βασικό είναι να μπορούμε να ακούμε πολλές διαφορετικές απόψεις, γι' αυτό και πιστεύω πολύ στην ανομοιομορφία των ομάδων και στη διαφορετικότητα η οποία μπορεί να εισφέρει τελείως διαφορετικές ματιές στην ανάλυση κάποιων δεδομένων. Προφανώς η κρίση του καθενός είναι ένα μήνυμα διαίσθησης και ανάλυσης. Σίγουρα όμως έχω την απαίτηση να μου δίνουν σωστά τα δεδομένα και να μη μου λένε ψέματα.

Η φύση κατεβαίνοντας από το Θέρισο ήταν εκπληκτική. Κάναμε μερικά σχόλια και οι δύο και ο Κυριάκος Μητσοτάκης είπε κάποια στιγμή: «…η φύση γενικά, αλλά ειδικά των βουνών, είναι πολύ αναζωογονητική. Επειδή παραμένω κατά βάση ένας κοινωνικός επιστήμονας και μελετητής της Ιστορίας, σε όλες τις βιογραφίες σημαντικών ανδρών που έχω διαβάσει, όλοι ανεξαιρέτως έπαιρναν κάποιο χρόνο για να έχουν επαφή με τη φύση. Δεν είναι τυχαίο αυτό».

— Μια που λέτε αυτό για την Ιστορία, προφανώς θεωρείτε μεγάλη έλλειψη ενός πολιτικού να μη γνωρίζει Ιστορία.

Βεβαίως. Είναι μία πολιτική αναπηρία να μη γνωρίζεις Ιστορία, ειδικά του τόπου σου.

— Παρατηρούμε όμως ότι υπάρχουν πολιτικοί που αυτό το έχουν ως έλλειψη.

Δεν έχω την απαίτηση όλοι οι πολιτικοί να είναι εξαιρετικά διαβασμένοι και να έχουν την ευρυμάθεια που κάποιοι άλλοι έχουν. Μην ξεχνάμε ότι η πολιτική από τη φύση της είναι αντιπροσωπευτική, που σημαίνει ότι 300 βουλευτές πρέπει, με κάποιον τρόπο, να εκπροσωπούν όλο το εύρος της ελληνικής κοινωνίας. Όμως κάποιες βασικές γνώσεις Ιστορίας, έστω και του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί η πολιτική και το πολίτευμα, θα έπρεπε να έχουν οι βουλευτές μας και όσοι επιθυμούν να ασχοληθούν με την πολιτική.

— Ξέρουμε ότι οι μεγάλες κυβερνήσεις έχουν για συμβούλους και ιστορικούς. Στην Ελλάδα το κάνουμε;

Προσωπικά συνομιλώ με ιστορικούς, και διαβάζω πολλή ιστορία, και σύγχρονη ελληνική ιστορία. Δεν συνομιλώ με ιστορικούς όσο χρόνο θα ήθελα, ένα από τα πράγματα τα οποία θα ήθελα να κάνω περισσότερο τη δεύτερη τετραετία, είναι να έχω λίγο περισσότερο χρόνο για συνομιλίες, επαφές, βιώματα, τα οποία να μου επιτρέπουν να κατανοώ και να βλέπω καλύτερα τη μεγάλη εικόνα. Και αυτό προϋποθέτει συνομιλίες, όχι μόνο με ιστορικούς, ούτε μόνο με κοινωνικούς επιστήμονες. Παραδείγματος χάρη, προϋποθέτει μία βασική κατανόηση για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η τεχνητή νοημοσύνη ή οι μεγάλες προκλήσεις για την κλιματική αλλαγή.

— Σωστά. Όλα αυτά που κουβεντιάζουμε, δεν θα έχουν καμία σημασία εάν η ανθρωπότητα, μέσα από τους πολιτικούς καταρχάς, δεν κάνει μία τεράστια αλλαγή, και μάλιστα σύντομα για την κλιματική κατάρρευση.

Το κλίμα αλλάζει με μεγάλη ταχύτητα και είναι αποτέλεσμα ανθρώπινης παρέμβασης. Από την άλλη, έχω μεγάλη εμπιστοσύνη στη δυνατότητα του ανθρώπου να καινοτομεί, η απάντηση στην κλιματική αλλαγή θα έρθει μέσα από την καινοτομία. Εκτός αν κάποια στιγμή καταφέρουμε να παράγουμε ενέργεια όπως την παράγει ο ήλιος από τη σχάση, αλλά απέχουμε πολύ από αυτό. Ταυτόχρονα, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η πρόκληση δεν είναι μόνο η κλιματική αλλαγή, αλλά και ο σεβασμός στους φυσικούς πόρους. Τι κάνουμε με το νερό μας, πώς παράγουμε το φαγητό μας. Ήδη στην ανατολική Κρήτη έχουμε πολύ μεγάλα ζητήματα με τη διαχείριση του νερού, το 85% πηγαίνει για την αγροτική μας παραγωγή, για την άρδευση δηλαδή, είμαστε εξαιρετικά σπάταλοι όπως το διαχειριζόμαστε. Μερικές φορές από το να σχεδιάζουμε και να υλοποιούμε μόνο μεγάλα έργα, είναι καλύτερα να δούμε πώς μπορούμε να παρέμβουμε στα αρδευτικά μας δίκτυα, να μετράμε καλύτερα το νερό το οποίο καταναλώνουμε, όχι φυσικά να ιδιωτικοποιήσουμε το νερό, όπως εξακολουθεί να ισχυρίζεται η αντιπολίτευση η οποία φαίνεται να μην έμαθε τίποτα από τη διακίνηση των fake news. Όλα αυτά αποτελούν πολύ μεγάλες προκλήσεις για τη δική μας γενιά και για την επόμενη.

ΕΙΜΑΙ ΟΠΑΔΟΣ, ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ, ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

— Σκεφτόμουν αυτή την έκφραση του Γκράμσι: *«Ο παλιός κόσμος πεθαίνει, ο καινούργιος παλεύει να γεννηθεί. Ζούμε στην εποχή των τεράτων».*

Ίσως έκλεισε αυτό, ίσως γεννήθηκε το νέο και τα τέρατα πια δεν έχουν τη χρησιμότητα που είχαν. Όμως, είχε δίκιο στο ότι το παλιό πέθανε.

Τετάρτη βράδυ, λίγα λεπτά προτού τελειώσουν οι συζητήσεις μας…

— Προφανώς είναι πολλές οι προσδοκίες, αλλά αν ήταν να ξεχωρίσετε μία προσδοκία του ελληνικού λαού που θα θέλατε οπωσδήποτε, ως επόμενος πρωθυπουργός να τη συναντήσετε, να την εκπληρώσετε, ποια θα ήταν αυτή;

Δύσκολη ερώτηση… Νομίζω, να είμαστε πια απολύτως πεπεισμένοι και βέβαιοι ότι αλλάξαμε πίστα. Ότι μπορούμε πια να είμαστε μία χώρα υψηλών προσδοκιών και ότι γεφυρώσαμε αυτό το χάσμα το οποίο πάντα υπάρχει στην Ελλάδα, μεταξύ του ατομικού ταλέντου του Έλληνα και της απόδοσης της κοινωνίας και της χώρας. Διότι τα πάμε καλύτερα ως άτομα, και για κάποιο λόγο δεν μπορούμε αυτό να το συνενώσουμε σε μία μεγάλη προσπάθεια όπου η συλλογική ευημερία τελικά επιστρέφει ως ατομική προκοπή και αντίστροφα.

— Αυτό που είναι και το μεγάλο μειονέκτημα του Έλληνα, η εναρμόνιση του ατομικού με το δημόσιο καλό.

Και τι σημαίνει, τελικά, το δημόσιο καλό; Εξάλλου το είχε επισημάνει και ο Περικλής στον «Επιτάφιο», για την πόλη που ευημερεί, η οποία μπορεί να φροντίζει τους πιο αδύναμους, ενώ η πόλη που δεν ευημερεί τελικά δεν φροντίζει ούτε αυτούς οι οποίοι διακρίνονται.

— Αφού λέτε για τον Περικλή, να πάμε στον Πελοποννησιακό Πόλεμο και τον Θουκυδίδη που έγραψε μια Ιστορία που θα αφορά τους πάντες εις τους αιώνας των αιώνων, και λέει ότι η Αθήνα ηττήθηκε εκ των έσω. Η δική μας Δημοκρατία συνεχίζει να κινδυνεύει εκ των έσω, από τον κακό εαυτό μας;

Ας το δούμε λίγο πιο αισιόδοξα. Κινδύνευσε η Δημοκρατία μας και άντεξε. Την τελευταία δεκαετία η ιστορία της Ελλάδας ήταν μια ιστορία πρωτοφανούς ανθεκτικότητας, και των θεσμών μας, και της Δημοκρατίας, και τελικά της ελληνικής κοινωνίας.

Και επειδή «Scripta Manent», και τα γραπτά πρέπει να τα γράφουμε έτσι ώστε όταν αργότερα ανατρέχουμε σε αυτά να νιώθουμε ότι τα έχουμε γράψει με αυτοεκτίμηση και αυτοσεβασμό, θα πω το εξής: Αυτή η διήμερη εμπειρία αναίρεσε και επιβεβαίωσε διάφορα πράγματα που είχα στο μυαλό μου για τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Εντέλει συνάντησα και συζήτησα με έναν άνθρωπο πραγματικά έξυπνο, με ευγένεια, με ενσυναίσθηση, διαβασμένο, έτοιμο να σταθεί στο ύψος του τυχαίου. Αντιπροσωπεύει την Ελλάδα που δεν αποφεύγει να κοπιάσει.

Το βασικό που μου επιβεβαιώθηκε για μια ακόμα φορά είναι γύρω από την Τύχη και το «τυχαίο», όπως εσφαλμένα το έχουμε στο μυαλό μας οι άνθρωποι. Όλα εξηγούνται, τίποτα δεν είναι τυχαίο… Ο Ερνέστο Σάμπατο έχει γράψει «Τυχαίο = Βαρβαρισμός για τη λέξη Αιτιότητα». **A**

ΟΠΑΠ
Ζήσε το παιχνίδι

ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

Με περισσότερες κληρώσεις για περισσότερα ενδιάμεσα κέρδη!

ο αριθμός του σπιτιού μου

τα ρολόγια που έχω

το νούμερο του παπουτσιού μου

Και στην 3η Έκδοση του 2023, **με 4 μόνο ανανεώσεις**, ο προσωπικός αριθμός σου διεκδικεί **100 ενδιάμεσα έπαθλα** ανά κλήρωση (500€, 1.000€, 2.000€, 5.000€, 10.000€, 20.000€, και 100.000€) στο δρόμο για τη μεγάλη κλήρωση του 1.000.000€.

1η κλήρωση: 20.06.2023

Κέρδη 1ου λαχνού: 1.000.000€

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΔΙΑΡΚΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΔΩΡΕΑΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

ΑΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΜΕΣΩ SMS ΣΤΟ ΚΙΝΗΤΟ Ή ΜΕ E-MAIL, ΔΗΛΩΣΤΕ ΤΑ ΣΤΟ:

800 800 5000 (γραμμή χωρίς χρέωση) | 210 579 8500 (από κινητό) | www.ethniko.gr (μέσω internet)

ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε.-ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΠΑΠ.

18+ ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΕΕΕΠ. Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ. Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του **ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ**

40 ημέρες κρατήθηκαν ζωντανά στη ζούγκλα τέσσερα παιδιά, τα οποία βρέθηκαν εκεί μετά από αεροπορικό δυστύχημα. Το ελαφρύ αεροσκάφος στο οποίο επέβαιναν συνετρίβη, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους όλοι οι υπόλοιποι επιβαίνοντες. Μεταξύ των οποίων η μητέρα των παιδιών, ο πιλότος και ένας ιθαγενής ηγέτης.

13 ετών ήταν το μεγαλύτερο παιδί, η Λέσλι, η οποία κράτησε ζωντανά τα τρία αδέλφια της μέσα στη ζούγκλα του Αμαζονίου. «Ήξερε ποια φρούτα δεν μπορεί να φάει, γιατί υπάρχουν πολλά δηλητηριώδη φρούτα στο δάσος, και ήξερε πώς να φροντίζει ένα μωρό», δήλωσε η θεία της μικρής.

37 κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος αντιμετωπίζει ο τέως πρόεδρος των ΗΠΑ Donald Trump. Όλες αφορούν στη διαχείριση μυστικών εγγράφων τα οποία φέρεται να υπεξαίρεσε κατά τη διάρκεια της θητείας του.

49 σελίδες συνιστούν το κατηγορητήριο βάσει του οποίου ο Trump αγνόησε εσκεμμένα τις απαιτήσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης να επιστρέψει τα έγγραφα που είχε πάρει και τα οποία αφορούσαν στις πυρηνικές δυνατότητες των ΗΠΑ. Μερικά εξ αυτών τα είχε αποθηκευμένα στην τουαλέτα. Μάλλον για να μην αναγκάζεται να διαβάζει ξανά και ξανά το κουτί του απορρυπαντικού.

100 χρόνια φυλακή κινδυνεύει να «ακούσει» ο Trump, υποστηρίζει δε ότι είναι θύμα πολιτικής δίωξης.

76 ετών είναι σήμερα ο 45ος πρόεδρος των ΗΠΑ Donald Trump.

8-10 μονές του Αγίου Όρους με «εμπορική δραστηριότητα» βρίσκονται στο στόχαστρο έρευνας του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Χαράλαμπου Βουρλιώτη.

© EUROKINISSI/ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ

84 ετών άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο ο μουσικοσυνθέτης Γιάννης Μαρκόπουλος, ο οποίος περιέγραψε μέσα από τα τραγούδια του την Ελλάδα της μεταπολίτευσης καλύτερα απ' οποιονδήποτε άλλο.

12 μήνες διαρκεί ήδη η έρευνα και στρέφεται και κατά μοναστηριών που έχουν εμπλακεί το τελευταίο διάστημα στην προεκλογική διαδικασία, υποστηρίζοντας το κόμμα Νίκη.

172.260 ψήφους και ποσοστό 2,92 % έλαβε η Νίκη στις εκλογές της 21 Μαΐου και επικεφαλής του συνδυασμού Επικρατείας στις εκλογές της 25ης Ιουνίου θα είναι ένας έτερος αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, ο κ. Γ. Αποστολάκης.

86 ετών απεβίωσε ο μεγιστάνας (και του Τύπου) και πρώην πρωθυπουργός της πολύπαθης Ιταλίας, Silvio Berlusconi. Κάποιοι τον αποκαλούσαν «καβαλιέρε», πολλοί θα τον θυμούνται για τα διαβόητα «bunga-bunga» πάρτι.

15.900 ευρώ πρόστιμο καταλόγισε ο Δήμος Αθηναίων στο ΜΕΡΑ25 για αφισορύπανση με προεκλογικό υλικό, αφίσες και φυλλάδια. Γιατί μπορεί ο Γιάνης να μιλά για μετα-πολιτική αλλά ακόμη δεν βρήκε το υποκατάστατο της μετα-ψαρόκολλας.

21.600 ευρώ πρόστιμο για τον ίδιο λόγο επεβλήθη ακολούθως στο ΚΚΕ, για το οποίο η ψαρόκολλα είναι φετίχ. Ναρκωτικό. Εθισμός. Ακόμη και τώρα που κατάλαβαν ότι ένα viral video φέρνει πιο πολλούς στον Περισσό ακόμη και από τους πιο επιμελώς αφισοκολλημένους τοίχους. «Το πρόστιμο από τον Δήμο Αθηναίων στοχεύει στον περιορισμό της πολιτικής δράσης του κόμματος» δήλωσε χωρίς καμία συστολή το ΚΚΕ.

23 grand slam έχει κατακτήσει στην καριέρα του ο Novak Djokovic μετά την επικράτησή του επί του Casper Ruud στον τελικό του French Open, αυτού δηλαδή που αναφέρεται ως Roland-Garros.

22 αντίστοιχους τίτλους έχει κατακτήσει ο Rafa Nadal (ο οποίος ειρήσθω εν παρόδω βρίσκεται στη Χαλκιδική) ενώ ο «μάγος» του τένις Roger Federer έχει κατακτήσει 20. Χωρίς φυσικά αυτό να στερεί κάτι από το μεγαλείο του.

0 (μηδέν) εμβόλια έχει κάνει ο Novak, όπως επισημαίνει με ανάρτησή του ο τραγουδιστής-ακτιβιστής ενάντια στο μπόλι, Γρηγόρης Πετράκος. Το 'πιασες το υπονοούμενο;

60 δισ. ευρώ είναι η φοροδιαφυγή στη χώρα μας, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Γιάννη Στουρνάρα. Το ποσό δεν λαμβάνεται φυσικά υπ' όψιν όταν γίνονται δηλώσει του τύπου «1 στους 2 δεν τα βγάζει πέρα».

80 δισ. ευρώ αντίστοιχα είναι τα εισοδήματα που δηλώνουν οι Έλληνες.

140 δισεκατομμύρια είναι η κατανάλωση στη χώρα, σύμφωνα πάντα με τον κεντρικό τραπεζίτη. Πριν προλάβουν να αναφωνήσουν όλοι ότι «τρώμε απ' τα έτοιμα», ο τραπεζίτης σχολίασε ότι δεν χρηματοδοτείται από τη μείωση των αποταμιεύσεων, καθώς, παρά την υπερκατανάλωση, έχουμε και αύξηση αποταμιεύσεων.

800.000 πολίτες πληρώνουν τα 2/3 των φόρων, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΑΑΔΕ.

9 στους 10 πληρώνουν το ένα τρίτο των φόρων και ο ένας στους 10 πληρώνει τα δύο τρίτα.

1 στα 4 νοικοκυριά δεν πληρώνει καθόλου φόρους.

17η σε σύνολο 76 χωρών από όλο τον κόσμο βρίσκεται η Ελλάδα σε έρευνα του MIT και της Intel, ως προς την πρόοδο που έχει σημειώσει τον τελευταίο χρόνο για τη μείωση του ανθρακικού αποτυπώματος της οικονομίας της.

48% της ηλεκτροπαραγωγής στη χώρα μας τον μήνα Μάιο παρήχθη από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του διαχειριστή του δικτύου. Ο Κυριάκος «jesus mail» Βελόπουλος μας είχε προειδοποιήσει πάντως για το ξεπούλημα των λιγνιτών (Κοζάνη 14/5/23).

VERBA VOLANT

ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΤΗΣ

«Όταν εγώ έχω μεγαλώσει με μια μητέρα που μου μαγειρεύει δύο φαγητά τη μέρα, σηκώνομαι και μου στρώνει το κρεβάτι, με μάλωνε γιατί μπορεί να πετούσα τα παπούτσια μου... Θέλουμε η γυναίκα που έχουμε δίπλα μας να έχει μερικά από τα στοιχεία της μητέρας μας».

Ο Sigmund θα ήταν υπερήφανος. Ο Έλληνας συνάδελφός του, τραγουδιστής-γιατρός των ψυχών, απέδειξε ότι για τον λαό στις φλέβες του οποίου κυλά το «ιχώρ», το οιδιπόδειο περνάει πρώτα απ' το στομάχι.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ

«Εκπροσωπούμε το φάντασμα της μεγάλης ανατροπής».

Ένας που λέγονταν Νίτσε είχε πει ότι «Οι μεταφυσικές εξηγήσεις θεωρούνται βαθυστόχαστες. Στην πραγματικότητα δεν είναι καν ρηχές». Και να φανταστείτε δεν είχε γνωρίσει καν την Έφη Αχτσιόγλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

«Είμαστε το μόνο κίνημα που μιλάει για την αγάπη. Κι ο Χριστός μίλησε για την αγάπη και το πλήρωσε».

Αντιπαρέρχομαι φυσικά τη σκόπιμη απόκρυψη του κινήματος των «χίπις» που μίλαγαν μόνο για την αγάπη, αλλά με ασφάλεια διαπιστώνω ότι η δημοφιλία της ορθοδοξίας είναι τόσο μεγάλη, που μετά από μια ντουζίνα δεξιόστροφα χριστιανικά κόμματα, και η αριστερά στην Ελλάδα «σμίγει αρμονικά με την ορθοδοξία».

ΠΟΠΗ ΤΣΑΠΑΝΙΔΟΥ

«Ο κ. Σκέρτσος νεκρανέστησε τη διχαστική τοξικότητα των μετεμφυλιοπολεμικών χρόνων».

Είχε γίνει φυσικά σοβαρή απόπειρα νεκρανάστασης με αποκορύφωμα το θρυλικό «ή τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν» (Αλέξης Τσίπρας, Καλαμάτα, 12/9/15) αλλά τόσο ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ όσο και ο Πάνος ο Σκουρλέτης είχαν αρνηθεί ότι ειπώθηκε, οπότε, σύμφωνα με τον απαράβατο κανόνα της αριστεράς, ό,τι λένε οι αριστεροί ότι δεν ειπώθηκε, δεν ειπώθηκε. Έτσι ξεμείναμε με τον πολεμοχαρή Σκέρτσο.

Τα ορφανά του ευρωπαϊκού λαϊκισμού θρηνούν τον Cavaliere

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ**

Το πρακτορείο ειδήσεων Bloomberg δεν είναι δα και κανένα μαχητικό σοσιαλιστικό μέσο ενημέρωσης. Ούτε ο ιδρυτής του έγινε γνωστός παγκοσμίως για τις αριστερές ιδέες του και τον σοσιαλιστικό ακτιβισμό του. Μάλλον το αντίθετο ακριβώς συμβαίνει.

Όταν, λοιπόν, την επαύριον του θανάτου του Σίλβιο Μπερλουσκόνι, το Bloomberg δημοσιεύει σχόλιο για το πολιτικό ίχνος που άφησε πίσω του ο Ιταλός επιχειρηματίας - ιδιοκτήτης Media και επί δεκαετίες πολιτικός με καταλυτική επιρροή στην Ιταλία και μάλιστα με αμφιλεγόμενο ιδεολογικό περιεχόμενο, τότε αυτή η προσέγγιση αξίζει την προσοχή μας.

Γράφει το Bloomberg: «Το εγχειρίδιο του Μπερλουσκόνι συμπεριέλαβε τον ευτελισμό των θεσμών, από την κεντρική τράπεζα έως τη δικαιοσύνη. Οι κατηγορίες ότι δωροδόκησε δικαστές, ήταν φοροφυγάς και πλήρωσε ανήλικες γυναίκες για σεξ (τα διαβόητα πάρτι «μπούνγκα μπούνγκα» που έγιναν πρωτοσέλιδο σε όλο τον κόσμο) βοήθησαν τη δημοτικότητά του στις τάξεις όσων Ιταλών δυσπιστούσαν απέναντι στις ελίτ. Η ξεδιαντροπιά του αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση για πολιτικούς τύπου Τραμπ και Τζόνσον».

Προηγουμένως όμως το αμερικανικό μέσο ενημέρωσης προειδοποιεί: «Ο Μπερλουσκόνι έγραψε το εγχειρίδιο του σύγχρονου αυταρχικού πολιτικού κι ήταν εμπνευστής του λαϊκισμού που αμφισβητεί σήμερα διεθνώς τις φιλελεύθερες δημοκρατίες».

Με τρόμο άκουσα την ημέρα του θανάτου του Cavaliere έναν κατά κοινή ομολογία καλά ενημερωμένο συμπολίτη να αναφέρεται στον Σίλβιο Μπερλουσκόνι επισημαίνοντας πως ήταν ο πλέον επιτυχημένος Ευρωπαίος της γενιάς του.

Με λίγα λόγια ο ιδρυτής της εξελιγμένης εκδοχής του λαϊκισμού, ο άνθρωπος που εφάρμοσε την πρακτική μέθοδο απαξίωσης της πολιτικής επενδύοντας στα αταβιστικά ανακλαστικά των πολιτών που εξωθήθηκαν από τις ελίτ στο περιθώριο των κοινωνιών και αποβλήθηκαν από την ενεργό συμμετοχή στα κοινά, αυτός ο άνθρωπος στη συνείδηση μιας μεγάλης ομάδας πολιτών είναι ο άριστος των Ευρωπαίων μεταπολεμικά.

Ο τρόμος κλιμακώνεται όταν το μάτι πέφτει σε δημοσιεύματα τα οποία προσπαθούν να διακωμωδήσουν εντέχνως την αφύσικα διογκωμένη κοινωνική επιρροή που άσκησε ο Μπερλουσκόνι, όχι βέβαια μόνο στην Ιταλία αλλά ευρύτερα στον δυτικό κόσμο.

Διαπιστώνεται μία τάση απόκρυψης των βασικών συστατικών του Μπερλουσκονισμού που τρομοκρατούν όσους ακόμη πιστεύουν στη λειτουργία των δημοκρα-

τιών, ενώ προβάλλεται η θεαματική, βλέπε η ευτράπελη, και καλά διασκεδαστική πλευρά της πολιτικής ιστορίας με τις νεαρές κοπέλες, τα μικρά κορίτσια, τα «μπούγκα μπούγκα» και τις ποδοσφαιρικές μαγκιές του ιδιοκτήτη της Μίλαν.

Μόνο που ο Μπερλουσκόνι ήταν κάτι άλλο. Κάτι το αρρωστημένα επιτυχές και εκρηκτικά αποδοτικό. Πρότεινε και επέβαλε με τη λαϊκή ψήφο ένα μοντέλο διαχείρισης της πολιτικής που βασίζεται στη συστηματική καλλιέργεια της ψευδούς συνείδησης, με τη μεθοδική χρήση του όπλου των fake news, με στόχο τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Ως βασικό όχημα ιδεολογικής κυριαρχίας χρησιμοποίησε την τηλεόραση σε μία εποχή που ήταν και το μοναδικό μέσο με τόση ισχύ και δυνατότητα επιρροής των μαζών. Πολύ, δηλαδή, πριν την εμφάνιση των social media, τα οποία βεβαίως θα ταίριαζαν μελλοντικά γάντι στο νέο οπλοστάσιο της επιχείρησης συστηματικής χειραγώγησης της κοινής γνώμης.

Το μοντέλο αυτό ενθουσίασε όλους τους αυταρχικούς ηγέτες του πλανήτη. Ο Βλαδίμηρος Πούτιν και ο Ντόναλτ Τραμπ είναι δύο από τους φανατικούς θαυμαστές του «δασκάλου Σίλβιο».

Από τη Μόσχα –όπου ζει τον δικό του προσωπικό πόλεμο, εκεί που αποδεκατίζονται λαοί ολόκληροι– ο Πούτιν έπλεξε το εγκώμιο του μακαρίτη φίλου του: «Για μένα, ο Σίλβιο ήταν ένα αγαπητό πρόσωπο, ένας αληθινός φίλος. Θαύμαζα πάντα ειλικρινά τη σοφία του, την ικανότητά του να λαμβάνει ισορροπημένες, διορατικές αποφάσεις ακόμη και στις πιο δύσκολες καταστάσεις».Έχει ενδιαφέρον το κειμενάκι αυτό. Ο αυταρχικός Πούτιν αναφέρεται στη «σοφία» ενός ανθρώπου που παραβίασε όλον τον ποινικό κώδικα της Ιταλίας κατά τη διάρκεια της ζωής του. Θαυμάζει τη «διορατικότητα» του ανδρός ο οποίος χρησιμοποίησε συστηματικά την πολιτική του εξουσία και την οικονομική του προσωπική ισχύ για να κλέβει το ιταλικό κράτος, να φοροδιαφεύγει επιδεικτικά και να εξαγοράζει τους δικαστές του.Όλα αυτά εκ του ασφαλούς.

Ο ΜΠΕΡΛΟΥΣΚΟΝΙ ΕΠΕΒΑΛΕ ΜΕ ΤΗ ΛΑΪΚΗ ΨΗΦΟ ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΛΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΟΥ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Είναι προφανώς ο πραγματικός εκπρόσωπος της σχολής που θεωρεί το κράτος ως υπηρέτη οργανωμένων συμφερόντων, ακόμη και ως ταμία εξυπηρέτησης εγκληματικών δραστηριοτήτων. Ο Μπερλουσκονισμός στην Ιταλία, επί κυριαρχίας του Cavaliere, διέλυσε την οικονομία, συσσώρευσε σε απίστευτα και μη διαχειρίσιμα επίπεδα το δημόσιο χρέος, αποβιομηχάνισε τη χώρα επικροτώντας την εγκατάσταση των παραγωγικών υποδομών στην Κίνα. Το χειρότερο όλων όμως δεν είναι οι οικονομικές επιπτώσεις του μπερλουσκονικού λαϊκισμού. Είναι η συμφιλίωση της κοινωνίας, σταδιακά αλλά σταθερά και προοδευτικά, με την ιδέα της εγκατάστασης στο επίκεντρο του πολιτικού συστήματος της άκρας δεξιάς. Πήρε χρόνο αλλά τελικά ο στόχος επιτεύχθηκε. Η ιταλική άκρα δεξιά σε συνεργασία με τις αυταρχικές, συντηρητικές δυνάμεις της χώρας συγκυβερνούν. Δεν υφίστανται πλέον έννοιες όπως καλό ή κακό, ηθικό ή ανήθικο, σωστό ή λάθος.

Ο «αναδευτήρας», ο πολιτικός αυγοδάρτης που επέτρεψε τη διαμόρφωση αυτής της πολιτικής μεταστροφής ήταν μέχρι και τις τελευταίες του στιγμές ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι.

Δύο Ευρωπαίοι πολιτικοί έστρωσαν τον δρόμο της σταδιακής διολίσθησης ενός τμήματος του ευρωπαϊκού πολιτικού συστήματος στην αγκαλιά του Κρεμλίνου, όταν ακόμη και η σκέψη μόνο για ένα τέτοιο ενδεχόμενο ήταν αδιανόητη. Ο Μπερλουσκόνι και ο Σρέντερ.Ένας Γερμανός πρώην καγκελάριος και ένας Ιταλός προετοίμασαν τους δρόμους. Σε αυτό το σύστημα επικοινωνίας εισήλθαν αργότερα οι ακροδεξιές πολιτικές κινήσεις, όπως της Μαρίν Λεπέν ή των Γερμανών εναλλακτικών οι οποίοι απολαμβάνουν και σήμερα της ρωσικής οικονομικής ενίσχυσης. Χωρίς τα λεφτά του Πούτιν δεν θα είχε επιβιώσει η Λέγκα του Βορρά στην Ιταλία, οι ακροδεξιοί στην Ολλανδία αλλά και τα σκανδιναβικά ακροδεξιά μορφώματα που πλέον συμμετέχουν στην άσκηση εξουσίας.

Τον δρόμο που άνοιξαν οι Μπερλουσκόνι και Σρέντερ ακολούθησε αργότερα ο Όρμπαν στην Ουγγαρία. Αυτά ως προς τον άξονα ευρωπαϊκού λαϊκισμού, ακροδεξιάς και Κρεμλίνου.

Διότι ο «Μπερλουσκονισμός» ως τρόπος πολιτικής συμπεριφοράς και διαχείρισης των πολιτικών πραγμάτων επηρέασε καταλυτικά τον Ντόναλντ Τραμπ και παράλληλα τον Μπόρις Τζόνσον. Ο τελευταίος, όπως ακούγεται, ενδεχομένως να στήνει ένα νέο κόμμα στη Μεγάλη Βρετανία με τον ανεκδιήγητο Φάραντζ, τον άνθρωπο που ονειρεύτηκε να γίνει Μπερλουσκόνι, πρωταγωνίστησε στο Brexit για να παραδεχτεί πως το εγχείρημα αυτό απέτυχε. Τώρα στα αζήτητα πια, ψάχνει για ρόλο και λεφτά. Το ίδιο και ο Τζόνσον ο οποίος παραιτήθηκε από βουλευτής προφανώς για να αποφύγει και νέα δημόσια αποπομπή.

Λένε συνήθως πως ο νεκρός δεδικαίωται. Στην πολιτική ιστορία δεν ισχύουν βέβαια αυτές οι θρησκευτικού χαρακτήρα υπεκφυγές. Η «Σχολή Cavaliere» πιθανόν να επικρατήσει για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ως εναλλακτική εκδοχή στη διαχείριση του πολιτικού προσκηνίου, αν και εφόσον αποδειχθεί αναγκαία η περαιτέρω απαξίωση των ιδεών και των δημοκρατικών αρχών και κριθεί πως οι δημοκρατικοί θεσμοί βλάπτουν σοβαρά την εξουσία. Τότε επιστρατεύεται ο ξεδιάντροπος λαϊκισμός. A

Είναι το ηλιοβασίλεμα

Μπορεί η ζωή και οι ανθρώπινες σχέσεις να χωρέσουν σε ένα μπαρ; Μπορεί ένα σύμπαν να συμπυκνωθεί σε ένα ποτό που σερβίρεται στην μπάρα; Ένα καλό μπαρ, μια καλή παρέα και ένα καλό ποτό αποτελούν ένα τρίπτυχο που δεν χάνει ποτέ. Στη λίστα αυτή έρχεται να προστεθεί και ένα καλό βιβλίο. Το νέο μυθιστόρημα της **Σαρίτας Χαΐμ** με τον τίτλο «***Happy Hour***» από τις εκδόσεις Μίνωας, εκτυλίσσεται στο μπαρ του Βαγγέλη, όπου διαφορετικοί άνθρωποι μοιράζονται τις ιστορίες τους γεμάτες αλήθεια και βαθύ συναίσθημα. Καθημερινοί ήρωες που βρίσκουν απρόσκοπτα τον δρόμο που οδηγεί στην καρδιά μας. Πρωταγωνιστές σε αυτό το κεφάλαιο είναι η Αγγελική, η Φανή και ένα Aperol Spritz, σαν την ίδια τη ζωή.

Αυτό το μπαρ είχε ιδιαίτερη σημασία για την Αγγελική. Ήταν εκεί που ένα μεθυσμένο βράδυ 20 χρόνια πριν πέρασε μια νύχτα αχαλίνωτης διασκέδασης με τον έρωτά της, τον Στέφανο. Αποτέλεσμα αυτής; Η Φανή. Είναι περίεργες οι ανθρώπινες σχέσεις, πόσο μάλλον όταν αυτές διαπλέκονται στενά. Το δίπολο μάνας-κόρης είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτών των ιδιόμορφων σχέσεων. Τόσο τρυφερό, αλλά ταυτόχρονα επικριτικό. Αυτή η νύχτα ήταν ένα κοριτσοραντεβού. Ήταν μεγάλη ημέρα, δεν ήθελε να αφήσει το παιδί να περιμένει, άλλωστε περίμενε καιρό για αυτή τη στιγμή. Η Αγγελική ήξερε ότι η Φανή ήθελε κάτι να της πει. Κάποιο μυστικό ή κάποια καλά χωνιασμένη αλήθεια; Μπήκε πρώτη και λαχανιασμένη στο μπαρ. Η μουσική έπαιζε χαμηλόφωνα και στα διπλανά τραπέζια είχε λίγο κόσμο – η συνθήκη δεν θα μπορούσε να είναι πιο ιδανική, ωστόσο οι πεταλούδες στο στομάχι της ξεκίνησαν και πάλι χαμηλές πτήσεις. Στην ίδια ψυχολογική κατάσταση φαινόταν πως είναι και η Φανή. Εμφανίστηκε στο μπαρ με ένα δειλό χαμόγελο που ζητούσε ανοιχτό διάδρομο να προσεδαφιστεί. *«Αυτό δεν είναι το μπαρ…;»* είπε στη μαμά της πονηρά και όλο υπονοούμενα. *«Ναι, αυτό είναι. Λοιπόν, λέω να πιούμε ένα Aperol Spritz, έχω εορταστική διάθεση απόψε Τι λες;». «Μαμά…». «Μου φτιάχνει τη διάθεση αυτό το ποτό. Η γλυκόπικρη γεύση του, το βαθύ πορτοκαλί χρώμα του που μοιάζει με ηλιοβασίλεμα σε ποτήρι. Κάθε φορά που το παραγγέλνω, νιώθω σα να είμαι διακοπές στη Βενετία και παίρνω το απεριτίφ μου». «Μαμά… μαμά, θέλω να σου μιλήσω…»* και τα μάτια της Φανής έγιναν λίμνες.

Aperol Spritz Recipe

Σε ένα ποτήρι με πάγο προσθέτουμε

90ml Cinzano To-Spritz
60ml Aperol
30ml Schweppes Soda Water
& μία φέτα πορτοκάλι

Βρες το βιβλίο εδώ

SUMMER IN THE CITY

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΑΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

9 κάτοικοι της πόλης και συνεργάτες της A.V. περιγράφουν τη δική τους προσωπική διαδρομή στην καλοκαιρινή Αθήνα. Μια πόλη, πολύπλοκη, όμορφη, άσχημη, φανερή αλλά και κρυφή, ξενύχτισσα, κεφάτη, ατίθαση, κι αν ξέρεις να την περπατήσεις, μαγική.

Από τον Νέο Κόσμο, στο Κουκάκι

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Όταν πριν μερικά χρόνια έψαχνα να αγοράσω σπίτι στην Αθήνα (χωρίς αυτό να με κάνει απαραίτητα πολύφερνο γαμπρό), βρέθηκα να περιπλανιέμαι στον λόφο του Άι-Γιάννη. Πολλές φορές ως τότε είχα φτάσει με το μετρό στη στάση του Αγίου Ιωάννη – ένεκα Ελευθεροτυπίας, που ήταν εκεί δίπλα. Στον παρακείμενο λόφο δεν είχα ανέβει ποτέ.

Η αναζήτηση σπιτιού έφερε τα βήματά μου ως εκείνη τη γειτονιά. Μάλιστα, βρήκα αμέσως μια καινούργια πολυκατοικία που τράβηξε ευθύς το βλέμμα μου. (Το πώς αγόρασα το συγκεκριμένο διαμέρισμα αναλύεται λεπτομερώς στο μυθιστόρημά μου «Ου μπλέξεις».) Μόλις μετακόμισα σε αυτό το κομμάτι του Νέου Κόσμου (Χαμοστέρνα, για τους παλαιούς) έπιασα να βολτάρω στα πέριξ ώστε να γνωρίσω το νέο μου περιβάλλον.

Ο λόφος του Άι-Γιάννη, στα ριζώματα του οποίου βρίσκεται το σπιτικό μου, έγινε αμέσως το αγαπημένο μου σημείο περιπάτου. Εκεί, στα ψηλά, εισέρχεται κανείς σε μια εποχή άλλη. Σπιτάκια που βλέπουμε σε ασπρόμαυρες ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου, αυλές με λεμονιές και νερατζιές, γάτες που σέρνουν νωθρά το σαρκίον τους, ο ναός του Αγίου Γεωργίου με την πανοραμική θέα, ο ορίζοντας που περιλαμβάνει από την Ακρόπολη ως τον Λυκαβηττό κι από τον Αργοσαρωνικό μέχρι τον Υμηττό, κι ένας βράχος σαν αετοράχη απ' όπου ατενίζω τη Σαλαμίνα σαν άλλος Ξέρξης.

Είναι το μέρος που με έσωσε από την κατάθλιψη στον εγκλεισμό της πανδημίας. Σπάνια θα συναντήσω άλλον άνθρωπο σε αυτές τις βόλτες μου – κι αν ήμουν ποιητής δύσκολα θα γλίτωνα από τον πειρασμό να στιχουργήσω. Όποτε φιλοξενώ την κόρη μου από την Αγγλία, εκεί σπεύδει για τα τρεξίματά της.

Όταν σουρουπώνει εγκαταλείπω τον λόφο και κατηφορίζω προς το **Κουκάκι**. Συνήθως θα έχω δώσει ραντεβού με φίλους για φαγητό στη Μικρή Βενετία, όπου απολαμβάνουμε εξαίσιες γεύσεις και χαζεύουμε το πλήθος να περνάει χαρούμενο καθ' οδόν για τα γειτονικά μπαρ – τα μπαρ τα έχω κόψει καιρό τώρα αφού έχω κάνει στην άκρη το ουίσκι, ενώ τα κοκτέιλ δεν ήταν ποτέ του γούστου μου (χώρια που έκοψα το φλερτ, μια συνήθεια της νιότης που σβήνει με τον χρόνο).

Αν επιθυμώ δείπνο σε αλσύλιο, τότε κατευθύνομαι στο στέκι της Γωγώς (Gogo's place) απέναντι ακριβώς από τον Σταυρό του Νότου, όπου αργά τη νύχτα ξεχύνονται οι θαμώνες της μουσικής σκηνής – ενίοτε και οι ίδιοι οι μουσικοί.

Η διάθεση για αλλαγή με οδηγεί κάποιες φορές να καλέσω την παρέα μου για φαγητό στο τόσο κοντινό στο σπίτι μου Σαραντατρίο, με τον κήπο μινιατούρα και τα πολύ καλά πιάτα.

Υπάρχει πάντα και η εναλλακτική του Τρίκυκλου, ένα άλλο κρυμμένο διαμάντι πίσω από το πάρκο Λαμπράκη (πού είναι το πάρκο Λαμπράκη θα μπορούσε να ρωτήσει κανείς, αλλά γι' αυτό βγήκαν οι χάρτες της Google).

Δίπλα στο Τρίκυκλο βρίσκεται το Λοστρέ (Τρελός, στη νεοκοσμίτικη διάλεκτο, όπως πληροφορήθηκα ρωτώντας τον ιδιοκτήτη) αν αρέσκεστε στα κρεατικά και τα τραπεζάκια σε κήπο.

Αν πάλι είστε αναζητητές του αυθεντικού, αν θέλετε να μπείτε στη μηχανή του χρόνου, αν με άλλα λόγια είστε τολμητίες, ψάξτε το Κουτούκι του Θωμά στην Πυθέου – απέναντι από την παλιά Ελευθεροτυπία. Μέχρι πρότινος δεν είχε καν ταμπέλα. Έχει εσωτερικό κήπο και μάγειρα από την Κρήτη.

Για ζαχαροπλαστεία δεν έχω να πω κάτι, μιας και έχω κόψει τα γλυκά.

Για θερινό σινεμά, στον δημοτικό κινηματογράφο της Δάφνης.

Για εκθέσεις, στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης.

Για θέατρο, στη Στέγη Ιδρύματος Ωνάση.

Για πανσέληνο, στο μπαλκόνι μου. ●

*Info Το βιβλίο του **Άρη Σφακιανάκη**, «Η σκιά του Κυβερνήτη», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Κέδρος*

01

Λόφος Άι Γιάννη

© ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΪΤΖΑΣ

02

Από το Ψυχικό στο Green Park

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Σε κάποιον έλεγα πρόσφατα ότι μου αρέσει να ιδρώνω και κατάλαβα από το γουρλωμένο βλέμμα του ότι ακούγεται «κάπως» αυτό. Τραβιέται λίγα βήματα πίσω ο κάποιος, σε θεωρεί μποχίκο, σε φαντάζεται να στάζεις και δεν είναι ωραία εικόνα. Αλλά μου αρέσει το καλοκαίρι, μου αρέσει που ιδρώνω όταν περπατάω στην Αθήνα, στην οποία η άσφαλτος σε συνδυασμό με το τσιμέντο ανεβάζει τις θερμοκρασίες ή τον υδράργυρο στον ουρανό. Πριν πολλά χρόνια έμενα σε ένα διαμέρισμα κάτω από τον Λυκαβηττό κι έκανα βόλτες στις πλαγιές του λόφου με τα καψαλισμένα πεύκα επειδή πρώτον ήταν κοντά στο σπίτι μου και δεύτερον μύριζαν δάσος. Τον λόφο τον έχω χιλιο-περπατήσει, πάνω κάτω και δεξιά αριστερά, γύρω γύρω σαν να προσπαθούσα να τον λιώσω.

Πέρασαν δεκαετίες από τότε που έφυγα από τον Λυκαβηττό, κι όλο λέω να τον ξαναπερπατήσω μια μέρα αλλά δεν έχει τύχει. Τα τελευταία χρόνια, μια αγαπημένη καλοκαιρινή διαδρομή μου ξεκινάει από τα πράσινα πάρκα της οδού Δάφνης, στις παρυφές του Παλιού Ψυχικού, εκεί που πλησιάζει τον Δήμο Αθηναίων. Ο έρημος Κέκροψ, μυστήρια εταιρεία για την οποία δεν βρίσκεις και πολλά στο Ίντερνετ, οι παλιές πέτρινες εγκαταστάσεις και τα σπιτάκια-φαντάσματα του Κέκροπα είναι στα δεξιά του δρόμου και αποπνέουν δροσιά (κλειστών κτιρίων). Τον αφήνω πίσω μου και φτάνω στην παιδική χαρά, τη Νέα Αγορά με τα δυο τρία καφέ, μαγαζιά και εστιατόρια, το ζαχαροπλαστείο Καμέλια στη διασταύρωση με την 28ης Οκτωβρίου (τον δρόμο που πάει προς Γαλάτσι), το σουβλατζίδικο Boutique Souvlaki και τον φούρνο Απολλώνιο. Περνάω την Πλατεία Μπακογιάννη με το καινούργιο άγαλμα του Παύλου Μπακογιάννη μέσα στο στεγνούτσικο πάρκο, ανεβαίνω στον Περιφερειακό Πολυγώνου –αγαπημένο δρόμο με τρομερή θέα μέχρι τη θάλασσα– και τον περπατάω από τη μεριά της θέας, έστω κι αν είναι η μεριά με τα λιγότερα δέντρα, άρα χωρίς καλές σκιές. Στο βάθος βλέπω τον Πειραιά με γυαλιστερή μπλε θάλασσα που δείχνει πάρα πολύ κοντά, ένα τσακ να κάνεις την έφτασες. Κι ας θέλεις εκατό ώρες στην πραγματικότητα για να κατέβεις ως εκεί.

Στη μέση της διαδρομής συνήθως μετανιώνω που δεν έχω καπέλο μαζί μου και περνάω απέναντι στον δρόμο μήπως πετύχω κανένα λεωφορείο – το εξής ένα, το 140, που περνάει κάθε οκτακόσια χρόνια, σχεδόν όταν έχω τελειώσει με τον ωραίο Περιφερειακό κι αρχίζω να κατηφορίζω, απρόθυμα, τον δρόμο που βγάζει στο πάνω μέρος της Ευελπίδων. Λέω «απρόθυμα» γιατί στη φάση αυτή έχω γίνει παπί στον ιδρώτα και πολύ θα το ήθελα το λεωφορείο, που αν είμαι τυχερή το πετυχαίνω στο φτερό.

Η διαδρομή είναι μακριά, αλλά από την Ευελπίδων και μετά είναι κατηφόρα. Όταν κοντεύει να μπει στην οδό Κοδριγκτώνος, το κόβω αριστερά στη Μαυρομματαίων μετά τον Πανελλήνιο και πηγαίνω χοροπηδηχτά προς την είσοδο του Green Park: είναι υπέροχο μέρος, τεράστιος κήπος με ψηλά πεύκα, δροσιά ακόμα και τον Αύγουστο και με ξύλινη ράμπα κάτω για να μην ανάβει ο τόπος τις πολύ ζεστές μέρες. Μου αρέσει το Άλσος, το Green Park και το Πεδίον του Άρεως ολόκληρο, μαζί με την καντίνα μέσα, την παραδοσιακή Γαρδένια – μου θυμίζουν τα παιδικά μου χρόνια. Το ένα σετ γιαγιά-παππού ζούσε εδώ, κάτω από την Πλατεία Βικτωρίας, και το Green Park ήτανε, παραδοσιακά, το ζαχαροπλαστείο που μας πηγαίνανε για παγωτό τα καλοκαίρια.

Σπάνια κάνω όοοολη αυτή τη βόλτα με τα πόδια, Κέκροψ και άνω μεριά Ψυχικού μέχρι Green Park. Την έκανα πιο παλιά άνετα, με σαγιονάρα και βερμούδα, αλλά τώρα πια τσιμπάω ένα λεωφορείο ή ταξί, έστω για τη μισή διαδρομή. Περιμένω να ξε-ιδρώσω λίγο πριν μπω στο Green Park, πριν διαλέξω τραπεζάκι και παραγγείλω κάτι δροσιστικό... Αν και δεν με πειράζει η ζέστη, ούτε καν στην Αθήνα, σίγουρα δεν έχει αρκετό πράσινο, καμία σχέση με άλλες μεγαλουπόλεις – αλλά αυτό το πράσινο που έχει, έστω και λιγοστούλι, σου φέρνει ανακούφιση, εσένα που βρίσκεσαι στην Αθήνα για έναν, δύο ή περισσότερους καυτούς καλοκαιρινούς μήνες.

***Καμέλια ζαχαροπλαστείο**, 28ης Οκτωβρίου 2, 2106717134*
***BoutiqueSouvlaki**, 28ης Οκτωβρίου 3, 2106770008*
***Green Park**, Μαυρομματαίων 22, Πεδίον του Άρεως, 2108234002, 9.00 π.μ. ως 2.00 τη νύχτα.*
***Γαρδένια καντίνα**, Πεδίον του Άρεως, 6980145342, ως 10.30 μ.μ.* ●

03

Από τη Βερανζέρου στο Μεταξουργείο

Της ΕΛΕΝΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗ

Το καλοκαίρι στην πόλη είναι για μένα μια απόφαση. Η απόφαση να ζήσω ξεκούμπωτη, εντός και εκτός. Να κάνω ότι είμαι διακοπές όση δουλειά και να έχω, να διαλέγω κάθε μέρα και άλλο νησί γειτονιά, να κάνω τα πόδια μου καράβι και να ζω τις γειτονιές σε ριλάξ μουντ και μάτι εξερευνητή, σανδάλια πεζοπορικά και τουριστική περιέργεια. Μια απόφαση που απασφαλίζεται από μόνη της, το πρώτο πρωινό που θα μου ξινίσει

© LAZARESCU ALEXANDRA, UNSPLASH

04

Ακρόπολη από την Αρδηττού

Του ΛΟΥΚΑ ΒΕΛΙΔΑΚΗ

Το να αποφύγεις τα κλισέ όταν η αγαπημένη για σένα περιοχή της πόλης είναι το πιο εμβληματικό της σημείο είναι απόπειρα δύσκολη, εγχείρημα απαιτητικό. Πάνω στον βράχο του Άρειου Πάγου, η Αθήνα απλώνεται σαν χαλί τριγύρω. Νιώθεις παρατηρητής στην κορυφή της – δίπλα σου πυργώνεται η Ακρόπολη, εκεί ακριβώς η θέα σού παίρνει την ανάσα. Κοιτάς τον Παρθενώνα, ειδικά τη νύχτα, και δεν πιστεύεις στα μάτια σου. Περιγράφοντας την ιδιοσυγκρασία του Ζορμπά, ο Καζαντζάκης είχε αναφερθεί σε αυτήν την πρωτόγονη χαρά που ανέβλυζε από μέσα του στη θέα του ωραίου – μία παρθένα οπτική ακόμα κι αν είχε δει ξανά και ξανά το ίδιο σκηνικό. Κάπως έτσι βιώνω τη σχέση μου με τον Παρθενώνα, ως τη μεγάλη σταθερά της πόλης. Όλο τον χρόνο, σε κάθε εποχή. Αν έπρεπε τώρα, χωρίς δικαίωμα δεύτερης σκέψης, να επιλέξω μία εμπειρία που με έχει σημαδεύσει από την πόλη, θα επέλεγα τη στιγμή εκείνη, τότε στις σκοτεινές ημέρες της πρώτης καραντίνας, όταν

ο ζεστός εσπρέσο και θα μείνω αποσβολωμένη μπροστά στο ανοιχτό ψυγείο να στεγνώνω με ψύξη τροφίμων τον ιδρώτα της νύχτας και τα τσιμπήματα από τα κουνούπια. Τότε που θα κατέβω για τον πρώτο αγοραστό φρέντο στη γωνία, για το πρώτο καρπούζι, για το πρώτο αντικουνουπικό σπρέι, για το πρώτο mars παγωτό, για τις πρώτες μπάμιες στη λαϊκή.
Γιατί καλοκαίρι είναι να μη σε χωράει το σπίτι, να σε διώχνει ο καναπές που λειτουργεί σαν θερμαινόμενο κάθισμα λιμουζίνας. Είναι να ρίχνεις κάτι πάνω σου και να 'σαι ντυμένος, ανάμεσα στα δυο καλοκαίρια της πόλης: το πριν τις διακοπές και το μετά. Σαν δύο εξίσου λαχταριστά κομμάτια από τούρτα σεράνο, το ένα έχει την προσμονή του φευγιού, το άλλο την ευδαιμονία της επιστροφής.

Η γειτονιά να ερημώνει και πριν προλάβεις να σκιαχτείς από τη μοναξιά, να ανακαλύπτεις ότι στο κέντρο η μισή υφήλιος σκουντουφλιέται στα πόδια της Ακρόπολης, η άσφαλτος καίει τις σό-

λες στη Σταδίου, στο σιντριβάνι της Ομόνοιας στέκεσαι μαζί με τα γυφτάκια μπας και σε πάρει καμιά αδέσποτη ριπή δροσιάς, στη στοά της Βερανζέρου κάνεις ότι το καράβι μόλις άραξε «Κρήτη», ανορθόδοξες μεσημεριανές ρακές με χοχλιούς και πιταρούδια, μπορεί να 'ναι και στη «Λέσβο» με τηγανητές γόπες και ντομάτα τριαντάφυλλο – εσύ που τα χειμωνιάτικα μεσημέρια κρατιόσουν κυρία με ένα τοστ και πολύ γυμναστήριο. Μετά το μεσημέρι στο σπίτι, η πόλη να βουβαίνεται στη σιέστα, κατεβασμένα ρολά, να μπαίνει λάθρα ο καυτός σιμούν να κουνάει την κουρτίνα στο ημίφως, τώρα είναι η στιγμή –παρέα με κεράσια στο κρεβάτι– να διαβάσεις τα «δύσκολα» που για κάποιον λόγο σου ξέφυγαν: Προυστ, ίσως ξανά και τον «Οδυσσέα» του Τζόις. Μετά που χαλαρώνει το λιόκαμα, να βγεις στο νησί-Ιπποκράτους για σέκοντ χαντ βιβλία, για να βγει ο χρόνος στην παραλία λες, αλλά βασικά κάνει χωριό κάτω από τα στεγασμένα πεζοδρόμια, τα μαγαζάκια χιλιάδες πλένουν την κάψα, αχνίζει το πεζοδρόμιο, γλιστράνε οι σαγιονάρες, καταλήγεις στο Vintage Love να προβάρεις μαγιό και γούνες με άλλες τρελές, με μαργαρίτες από τη διπλανή Lulu και δέκα η ώρα το πάρτι στο πεζοδρόμιο ανάβει.

Καλοκαίρι είναι να βρίσκεις παρέα με ένα τηλεφώνημα εδώ και τώρα, όταν τον χειμώνα ήθελες πρωτοκολλημένη αίτηση για ένα ραντεβού με την κολλητή. Ραντεβού, λοιπόν, στον «Τσέλιγκα», στη «Μόκα», στη «Μουριά», παγωμένες ρακές και μεζέδες, κρασιά στο «Τιγρέ». Καλοκαίρι είναι να πιάνεις κουβέντες με αγνώστους, κουβέντες με το γυφτάκι που πουλάει τριαντάφυλλα, κουβέντες με το πακιστανάκι που πουλάει καπέλο-ανεμιστήρα, να ψωνίζεις καπέλο-ανεμιστήρα και να μην έχει η νύχτα τελειωμό. Θα μεταφερθούμε Μαβίλη για παγωτό σύκο στο «Έπικ», μετά θα ξαναπεινάσουμε, και θυμίζει παλιά καλοκαίρια μετά τα κλαμπ το χοτ ντογκ με σος λάχανο και κρεμμύδι. Την άλλη μέρα άλλο νησί, στο «Ραντεβού» στα Πετράλωνα ή άμα βρεις τραπέζι στο «Άστερ», μπορεί στον «Οικονόμου» για γεμιστά, να βγάζεις τη σαγιονάρα κάτω από το τραπέζι, να γίνονται μαύρα τα πόδια από το ζεστό καυσαέριο, να τα πλένεις μετά με το λάστιχο ποτίζοντας τα γεράνια στη βεράντα. Οι απέναντι τρώνε καρπούζι στο μπαλκόνι, αδαμιαίες περιβολές πίσω από τις κουρτίνες, φλας από οθόνες, τηλεοπτικοί ψίθυροι, μια οικογένεια γίνεται ο δρόμος τον καιρό της ζεστής εποχής, στο τελευταίο τσιγάρο στο μεταμεσονύχτιο φερ φορζέ με τον βασιλικό.

Μεταξουργείο και κεφτεδάκια στις «Μουριές», με επιδόρπιο Αλεξίου και Πρωτοψάλτη στον «Αρχάγγελο», μετά μπορεί να θες να ησυχάσει η νύχτα, να γίνει φώτα με σιωπή, από την κορφή του Λυκαβηττού, κάτω από τις φτερούγες σου ο ύπνος της πόλης, αναζητώντας μια δροσιά ή κουβέντες που κάνουν τη νύχτα να μην τελειώνει, να μη φύγει το καλοκαίρι αναίτια χωρίς να αφήσει σφραγίδα, γκομενικά και πόσο στραβά αρμενίζει ο κόσμος ή μήπως και όχι. Και κάπου το κεφάλαιο κλείνει... η πόλη δεν αντέχεται, για την ακρίβεια εσύ δεν αντέχεσαι και θες διακοπές, με ένα φορτωμένο αυτοκίνητο στην Εθνική, με ένα φορτωμένο σακίδιο στο καράβι.

Όταν γυρίσεις, θα 'ναι ακόμα καλοκαίρι ή αποκαλόκαιρο και αυτή είναι η πιο μεγάλη στιγμή της πόλης. Που τη λαχτάρησες, αυτήν ή όσους άφησες πίσω, ή και τα δυο μαζί, τρέχα γύρευε. Αυτό το «γυρίσατε;», «να τα πούμε», σε πράσινες παρενθέσεις, όχι άλλες μπίρες και καλαμαράκια και κουλέρ λοκάλ, τώρα θες κάτι σε σούσι και μπάο και μεξικάνικο και τσαϊνίζ και ινδικό και ό,τι δεν έχει η επαρχία, να βιώσεις το κοσμοπόλιταν σε ταράτσες με κοκτέιλ και θέα Παρθενώνα με διηγήσεις από αμμουδιές της Ανάφης. Θες και κάτι σε «Κουκουβάγια», να σε φροντίσουν αβρά γκαρσόνια, με λινές πετσέτες και παγωμένα κρασιά, να νιώσεις αστική και λίγο ψηλομύτα στην πόλη που σε λίγο θα τη θες και πάλι χωριό και γειτονιά. Κι αυτή θα σου κάνει πάντα το χατίρι, να γίνεται το καλοκαίρι σου, όπως το θες κάθε στιγμή. ●

βρέθηκα ολομόναχος επάνω στον Άρειο Πάγο. Ψιχάλιζε. Γκρίζος, δυστοπικός ο ουρανός, βαριά και εμβληματική η Ακρόπολη. Μόνος σε ένα σημείο κατάφορτο με Ιστορία. Πήρα κουράγιο, γέμισε η ψυχή και οι πνεύμονες μαζί.

Η σχέση μου με την Ακρόπολη και τις τριγύρω μαγικές της γωνιές είναι μυσταγωγική. Αργά τις νύχτες, επιστρέφοντας από τη δουλειά, ανεβαίνοντας την Αρδηττού, πάντα στρέφω το βλέμμα δυτικά, κοιτάω τον Παρθενώνα, είναι εκεί, για ένα δεύτερο, μια πλημμυρίδα ομορφιάς, και συνεχίζω.

Το καλοκαίρι, το ίδιο μα κι αλλιώς συνάμα: Τους χαίρομαι τους τουρίστες, τους κοιτώ και ευφραίνεται η ψυχή – είναι εδώ, απ' όπου κι αν ήρθαν για να βιώσουν κι αυτοί το σύμβολο το αιώνιο, να κοινωνήσουν από τη μαυλιστική ομορφιά του. Κάποτε είχα διαβάσει ότι ο Φρόιντ, επισκεπτόμενος την περιοχή, είχε εντυπωσιαστεί διότι οι Έλληνες επέλεξαν να βαφτίσουν «οδό Θεωρίας» τον δρόμο στους πρόποδες της Ακρόπολης. Την άλλη μέρα πήγα κι εγώ, να ζήσω την εμπειρία, να δω τι σημαίνει να περπατάς στην οδό Θεωρίας. Ήταν οι πρώτες ημέρες της επιστροφής μου στην πόλη, 21 χρόνια πριν, και έκτοτε μπήκε σφραγίδα – εκεί είναι η περιοχή που η καρδιά μου μαλακώνει, που όλα παίρνουν διάσταση διαφορετική, βάζω τάξη στο χάος. Και πάντα επιστρέφω, με την παρθένα οπτική, τη ζορμπαδίστικη. Και τη χαρά της μοιρασιάς.

Ναι, είναι σχεδόν αδύνατον να αποφύγεις μία σειρά από κλισέ, έχοντας επιλέξει ως το «σημείο σου» ένα από τα θαύματα της ανθρωπότητας, μα δεν πειράζει. Πλάκα, Μοναστηράκι, Θησείο, Αναφιώτικα, Αρεοπαγίτου, Αποστόλου Παύλου. Ίσως από τις πιο όμορφες βόλτες του κόσμου, πλάι μας. Ένας κύκλος στον οποίο είναι αδύνατον να μη βρεις κάτι που να σ' αρέσει, να μη νιώσεις τη θεραπευτική του ενέργεια που μαλακώνει τα πιο βαριά πάθη. Επιστρέφω ξανά και ξανά, επιδιώκοντας συχνά να καταλάβω γιατί με τραβάει η περιοχή μαγνητικά, γιατί στις χαρές μα και στις λύπες μου εκεί με οδηγεί ο δρόμος. Είναι, ίσως, διότι εκεί «διαβάζω» μια σειρά από τις ιστορίες των Αθηναίων, εκεί εκβάλλει σαν ποταμός όλο το φορτίο, εκεί είναι ο πυρήνας, η καρδιά της πόλης. Εκεί όλα μοιάζουν πιο όμορφα, περιορίζεις τα ζόρια και καταλαβαίνεις την πόλη καλύτερα

ίσως και τον εαυτό σου σε μία πολύπλευρη διανοητική άσκηση. Νύχτες βαθιάς θλίψης, κοιτούσα από την Αρεοπαγίτου ψηλά τον βράχο. Ο Παρθενώνας είναι τόσο εμβληματικός που δύσκολα εγκλωβίζεις το νου σου σε κάτι άλλο – «έκλεβα» καθώς το βλέμμα παρέμενε ψηλά και έτσι τα υπόλοιπα, αυτοστιγμεί, έμοιαζαν μικρά. Αλλά κι από πάνω, στα βράχια του Άρειου Πάγου, μια πόλη κατάφωτη τη νύχτα, πάντα ενεός, αφήνοντας το βλέμμα να πλανάται πέραν του ορίζοντα, να χάνεται στα σκοτάδια του Λυκαβηττού και δίπλα το φως του Παρθενώνα, στον νότο το λιμάνι, η θάλασσα, δυτικά προάστια, βορράς, Φιλοπάππου, σκοτάδι, τόση μα τόση Ιστορία, εκατομμύρια άνθρωποι την ίδια ώρα και εσύ –ψηλά– να κοιτάς και οι σκέψεις βροχή, ιστορίες ολούθε, η Αθήνα βαριά και βαθιά αντιφατική, άσχημη πολύ μα πανέμορφη μαζί, όλα ταυτοχρόνως αλληλοκαλύπτονται, κι από εκεί πάνω οι ιστορίες της πόλης να ρέουν με έναν δικό τους ρυθμό και τα πάντα ν' αποκτούν τη δική τους τάξη. Ένα σύμπαν αθηναϊκό, ερωτεύσιμο και ενοχλητικό, όλα μαζί και συνάμα χώρια, μα αυτή είναι η μοίρα της μητρόπολης και δη της πιο εμβληματικής, στο πιο εμβληματικό της σημείο: Να λέει και να φτιάχνει ιστορίες. ●

© ΕΛΕΝΑ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

05

Από τη Βασιλίσσης Σοφίας στον Εθνικό Κήπο

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Η Αθήνα είναι σκληρή τα καλοκαίρια. Ο ήλιος τηγανίζει και ξεραίνει κάθε φρέσκο πρωινό ξύπνημα, μέχρι το μεσημέρι έχει κορώσει τους Αθηναίους στους δρόμους, που ψάχνουν σκιές και στοές να κρυφτούν και να πάρουν ανάσα. Άνθρωπος του φθινοπώρου, αποφασίζω να κάνω μια παλιά αγαπημένη διαδρομή: από το σπίτι με τα πόδια στον Εθνικό Κήπο, ντάλα Ιούνιο με 30άρι.

Ξεκίνημα για πρωινό καφέ στη σκιά κάτω από τις μουριές της πλατείας Μαβίλη με σταγονίδια από το φλύαρο σιντριβάνι της να ίπτανται ενθαρρυντικά στον αέρα. Το πεζοδρόμιο μπροστά από την Αμερικάνικη Πρεσβεία είναι η πρώτη ιδέα για το ψήσιμο που θα ακολουθήσει, κατάλευκο, εκτυφλωτικό, σαν να σε ανακρίνουν οι κάμερες από πάνω. Και να η πρώτη διέξοδος δεξιά, το café του Μεγάρου Μουσικής, με λίγες διακριτικές παρουσίες, ωραία καβάτζα να θυμάσαι, με ευεργετική ησυχία. Και ξαφνικά, πάνω στο λευκό πεζοδρόμιο μια ολόκληρη διμοιρία λευκοντυμένων ναυτικών δοκίμων, με στολές, σπαθάκια, πηλήκια, σαν ασπρόρουχα σε ταράτσα, σαν να ζωντάνεψε η Αλίκη στο ναυτικό. Πονέσανε τα μάτια μου.

Αμέσως μετά, οι πλαγιές του πάρκου Ελευθερίας. Να ρολάρουν πάνω τους παιδιά και σκυλιά, είναι ένα φυσικό λούνα παρκ το γκαζόν του οποίου, ευτυχώς, ακόμα αντέχει.

Η Βασιλίσσης Σοφίας έχει μεγάλες, ανοιχτές αγκάλες για όσους τη διαβαίνουν, με υποσχέσεις δροσιάς, κρυμμένους κήπους, όπως αυτός του ΝΙΜΤΣ και της Βρετανικής Πρεσβείας, δρόμους δεξιά που οδηγούν προς τις δροσιές του Λυκαβηττού, τη Μονής Πετράκη και τη Γενναδίου.

Στο σκονισμένο άλσος του Ευαγγελισμού πάντα σκέφτομαι ότι εκεί, εδώ ακριβώς, τώρα βρίσκονταν οι πρώτες μπιραρίες της μετα-Οθωνικής Αθήνας να ξεδιψούν οι «Βαυαροί χωροφυλάκοι» και τα μονόκλ της περιοχής. Η προτομή της Κουίν Όλγας επιβλέπει όσους ξαποσταίνουν, κυρίως συγγενείς ασθενών από τον όπισθεν-Ευαγγελισμό.

Η κατάβαση συνεχίζεται, Βυζαντινό Μουσείο, καθόλου δελεαστικό καταφύγιο για ζέστη ομολογώ. Η παραγνωρισμένη πλατεία Ρηγίλλης, Ηρώδου Αττικού, τα πρώτα λεφούσια από τουρίστες και η πρώτη πλάγια είσοδος του Εθνικού Κήπου με το περίπτερο με τις ζαρωμένες από τη ζέστη καρτ ποστάλ.

Είχα πολύ καιρό να μπω στον Εθνικό Κήπο, τον αγαπάω γιατί είναι πραγματικό καταφύγιο, μία στέγη περιπλανώμενων ανθρώπων, ένα safe place ανέκαθεν. Η πρώτη εικόνα, το κιονόκρανο και η πεσμένη μαρμάρινη κολώνα, πιθανότατα του 19ου αιώνα, δίπλα στη λίμνη με τα χρυσόψαρα, μέσα στην πράσινη όαση των 154 στρεμμάτων, με τα 6,5 χιλιάδες δέντρα, 114 διαφορετικών ειδών.

Αριστερά στο βάθος ακούγονται οι φωνές του λοχία, από το στρατόπεδο των Ευζώνων και τα κράπατα-κρούπατα από τα τσαρούχια με τα καρφιά. Ακόμα και αυτός ο «θόρυβος» όμως, απορροφάται από τη μαλακή πυκνότητα των δέντρων, όπως και η βουή της πόλης. Η κίνηση γίνεται 33 στροφών, χαμηλώνει και ακούς τους τριγμούς από το σάουντρακ του δάσους. Όλα έρχονται σε φυσιολογικές διαστάσεις. Οι γυναικείες ομιλίες ακούγονται πιο κρυστάλλινες στο πράσινο φόντο. Ακούς τα φύλλα που πέφτουν από τα δέντρα, τα κρικ των χαλικιών, τους κρωγμούς και τις τρίλιες ανάμεσα από τα φυλλώματα. Ακόμα και τα περιστέρια δεν είναι ενοχλητικά.

Ούτε οι τουρίστες είναι ενοχλητικοί, αλλά κατά κάποιον τρόπο είναι. Μοιάζουν μεταξύ τους όλες οι φυλές σαν να έχουν περάσει ομογενοποίηση στο αεροδρόμιο: το ίδιο attire, τα ίδια καπέλα-κουβάδες, το ίδιο βλέμμα «τι είναι εδώ;», όχι ακριβώς χαρούμενοι, κάπως απορημένοι. Διαβάζουν τα γκρίκλις στις ξύλινες ταμπέλες, κατηφορίζουν τις αλέες, αλλά βρίσκουν αρκετά αδιέξοδα.

Αυτή την εποχή στον Κήπο, όπως πληροφορεί η σχετική ταμπέλα, υλοποιούνται έργασίες για ένα μεγάλο έργο αποκατάστασης για το οποίο εκλήθησαν να συνδράμουν και εξειδικευμένοι Ιταλοί γεωπόνοι. Η ρυμοτομία –αυτή που θυμόμουν από παλιά– έχει αλλάξει. Χάνομαι κι εγώ στα αδιέξοδα και στις περιφράξεις, αλλά όντως φαίνεται να δίνεται μεγάλη προσοχή στον Κήπο. Υπάρχει διάχυτη η εικόνα της φροντίδας. Τον Κήπο που αγαπούσα τον θυμόμουν πιο ακούρευτο, πιο πυκνό. Τώρα έχει πέσει ψαλίδι, δημιουργήθηκαν διαφάνειες και περάσματα. Τρισδιάστατα φόντα, σαν εικόνα μέσα σε εικόνα, ήλιος δίπλα σε σκιά, άγριες κατακόκκινες τριανταφυλλιές με το κάθετο φως να κάνει το χρώμα τους να ξεχειλίζει.

Και ξαφνικά, πεταλούδες.
Και όχι μόνο. Στην επόμενη λίμνη μία ολόκληρη αποικία από νεροχελώνες, σκούρες και γυαλιστερές είναι αραγμένες στα βράχια. Ο Κήπος φιλοξενεί ακόμα σκίουρους, κουνέλια, παπαγάλους, τσαλαπετεινούς, βατράχια, κρι-κρι, παγόνια – παλιά θυμάμαι και μαϊμουδάκια. Οι βασίλισσες του Κήπου όμως είναι οι πάπιες, σαν καπνισμένες κάθονται σε κατάσταση ζεν, δεν αναζητούν τίποτα αυτή την καλοκαιρινή μέρα, είναι καλοταϊσμένες, είναι πολύχρωμες, είναι περήφανες. Διάβαζα ότι η μασκότ του Κήπου είναι η μοσχόπαπια Γιώργης, αλλά δεν μπορώ να ξεχωρίσω ποια είναι.

Στην όμορφη, σκιερή αλέα του Καφενείου (Cappuccino freddo 5,60 €), οι χωριάτικες με φέτα γνωρίζουν δόξες, ενώ απέναντι παραμονεύει απειλητική η αντηλιά του Μαξίμου. Από μέσα της ξεπροβάλλουν δυο γιαγιάδες Κολωνακιώτισες με μαλλί μοβ στο χρώμα του κρόκου.
Στον Κήπο περιδιαβαίνουν ξέμπαρκοι μπάτσοι με undercover συναδέλφους τους. Το τρίκυκλο των κηπουρών σαν περιπολικό. Πιτσιρικάδες που ψάχνουν wifi. Ζευγαράκια. Και ζευγαράκια από την Κύπρο (τα καταλαβαίνεις γιατί είναι φορτωμένοι με τσάντες Attica).

Ορδές από τουρίστες με ποδήλατα, ολόλευκοι, αθώοι και πολιτισμένοι, έτοιμοι για υπερχρέωση. Άκουσα τουλάχιστον δύο να μιλούν για τα κουνούπια. Και παραπάνω από 3 να σχολιάζουν τον ωραίο καιρό – το τελευταίο μας όπλο.

Είδα μια παλιά, ξεχασμένη εικόνα: άνθρωπο σε παγκάκι να διαβάζει εφημερίδα.

Μια ευτυχισμένη μαμά στο γκαζόν του ξέφωτου να ζει τις ωραιότερες στιγμές της ζωής της, αγκαλιά με ένα αφράτο μωρό.

Εικόνες σαν ιστορίες που κυκλοφορούν ανάμεσα στον λαβύρινθο του Κήπου. Το δροσερό καταφύγιο που μέσα στη δική του «ακατέργαστη» ποιότητα, έχει φιλοξενήσει Αθηναίους και ξένους που γαληνεύει η ανάσα και το βλέμμα τους από την κόλαση του κέντρου.

Επιστροφή με Uber. Οι φίλοι ταρίφες της λεωφόρου Αμαλίας, αν δεν είσαι ξένος, δεν σε παίρνουν. ●

ONASSIS STEGI

MovementRadio
24-HOUR LIVE RADIO

Plāsmata II : ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΨΗΦΙΑΚΑ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΑ

John Gerrard, *Flare (Oceania)*, 2002
© John Gerrard

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΩΡΟ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ ΣΥΝΟΜΙΛΕΙ ΜΕ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΕΚΘΕΣΗ —— ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ —— WORKSHOPS
—— ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ —— ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ——

16.06—09.07.23 —— 18:00—00:00 —— ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

ONASSIS.LINK/PLASMATAII-GRM
ONASSIS.ORG

ΧΟΡΗΓΟΣ COSMOTE | ΧΟΡΗΓΟΣ ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ AEGEAN | ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ZAGORI Google KOSMORIDE | GLOBAL MEDIA PARTNER TV5 MONDE | ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ Περιφέρεια Ηπείρου Region of Epirus

© ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΑΚΙΔΗΣ, SOOC

06

Η Αθήνα τη νύχτα από τη Βιβλιοθήκη στη Γλυφάδα

Της ΗΛΕΝΑΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Περιπλάνηση στην καλοκαιρινή Αθήνα, όταν αναπνέεις δροσιά και γλύκα και τη ζωή αλλιώς. Μερικούς ανθρώπους δεν μπορείς να τους συναντήσεις στο φως της μέρας. Ταράζονται να μιλήσουν οι καρδιές, όταν ο ήλιος τις έχει ντύσει με ένα outfit κοινωνικής σύμβασης και την ελπίδα για αξεσουάρ. Χρειάζεται γλύκα, απαλότητα και λίγη μαγεία. Και η νυχτερινή Αθήνα είναι σαν σκηνικό ταινίας. Μιας ταινίας με πλοκή τις ιστορίες που λένε καθώς κατεβαίνουν την Πατησίων ένα μαύρο πρόβατο της δυναστείας των Αψβούργων και μια παραστρατημένη απόγονος έκπτωτης κοντέσας. «Μη χαίρεσαι, δεν θα ενώσουμε τους οίκους μας». «Μου κάνει εντύπωση και μόνο που το λες».
Η νυχτερινή Αθήνα είναι ερωτική. Κι αυτός ο αέρας σε συνοδεύει είτε κοντοσταθείς έξω από τη Βιβλιοθήκη –σε αυτές τις σκάλες από άλλη εποχή κι άλλη πόλη– να χαμογελάσεις με ένα μήνυμα ανάλαφρα ποιητικό, είτε σουλατσάρεις στην Πλάκα για ένα χάδι της ομορφιάς με άρωμα γιασεμιού, για να ανασύρεις τη λαχτάρα για την ανεμελιά σε τόνο κυκλαδίτικων νησιών.
Το φως σε κάποια στενά δρομάκια της Αθήνας είναι ένα πορτοκαλί με περισσότερο κίτρινο από ό,τι θα ήθελε. Και το παγκάκι κάτω από τον φανοστάτη περίμενε να έχει ζήσει περισσότερα σμιξίματα από ό,τι αποσύρσεις, αλλά είναι μερικές λέξεις σαν τις νότες που καρφώνουν τα πλήκτρα. Δυστυχώς, η θεά του έρωτα δεν είναι ρομαντική. Και δεν συγχωρεί. «Πέφταν τ' άστρα μέσ' στη λασπουργιά· Μαύρος μάγκας ο καιρός και μαύρο φίδι».
Η φουρτούνα στο μυαλό μπορεί να κοπάσει μπροστά στους ήχους του σαξόφωνου ενός αυτοσχέδιου Κολτρέιν και στο βλέμμα ενός βασανισμένου πλάνητα που απορεί με την κακία των ανθρώπων. Η κακία είναι βαρβαρότητα και η βαρβαρότητα είναι έλλειψη πολιτισμού. «Πού δεν έχει βάρβαρους; Στην Κέρκυρα;» «Στην Κέρκυρα είναι πολύ όμορφα. Εκεί αγαπούν τη μουσική». «Στην Κέρκυρα να πάω τότε».

Είναι εκεί το υγρό στοιχείο της πλατείας Συντάγματος για να σου θυμίσει, ίσως, τη ρευστότητα των πραγμάτων. Μόρια. Άλλοτε πιο σφιχταγκαλιασμένα, άλλοτε σε συνδέσεις που καταλαμβάνουν περισσότερο χώρο. «Θα μου δώσεις λίγο χώρο;» «Όχι(;)» «Χρόνο;» «Χρόνο, ναι».
Μερικοί άνθρωποι κινούνται σε άλλους ρυθμούς από τους δικούς σου και είναι προκλητική δοκιμασία ο συντονισμός. Άλλοι τρέχουν σπριντ και άλλοι βρίσκονται στην καμπύλη τροχιά του εκκρεμούς. Θα μπορούσε να σχηματιστεί ένα τόξο, ξέρεις, θα έλειπε μόνο το βέλος να δείξει την κατεύθυνση.
Ίσως είναι προς εκείνα τα παιδιά, στην άλλη πλευρά της αποβάθρας. Σκαστά φιλιά, με τόση θεατρικότητα που ακούγονται στην αντίπερα «όχθη». Γέλια που προκαλούν άλλα γέλια, μια ηχηρή συνωμοσία για το νόημα της ζωής. Αλλού, οι καταφάσεις έχουν τόνο παράδοσης και οι αρνήσεις διαλέγουν τον δρόμο της τρυφερότητας. Υπάρχει ένας ήχος, των βλεμμάτων που δεν μιλούν αλλά λένε, των ερωτήσεων που δεν αρθρώνονται αλλά αιωρούνται, εκεί ακριβώς. «Θα σ' αγαπώ, θα γίνουμε τραγούδι». «Θα μ' αγαπάς, θα γίνουμε πουλιά».
Στο μπαράκι της Ζωοδόχου Πηγής, γύρω από το ίδιο τραπέζι όλες οι δεκαετίες, οι αδυναμίες, οι εκπλήξεις, τα αγγίγματα, τα μυστικά, τα δάκρυα, τα γέλια, ψυχανάλυση με ποτάκι και Μπρέχτ στην έδρα του Τσέχοφ. Τι άλλο να ζητήσεις; Ένα σφηνάκι για το σβήσιμο. Αυτού του «επεισοδίου», σε αυτή την τοποθεσία. «Την άλλη Παρασκευή πάλι».

Άλλοι οδηγούν προς τα νότια. Βάζουν τους όρους τους. Τη μουσική τους, τους συνταξιδιώτες τους, την ταχύτητά τους, ακόμη κι αν διαπραγματεύονται τον προορισμό, θέλουν να φτάσουν στη θάλασσα. Αλλά προστατευμένοι, ενώ το μόνο που χρειάζονται είναι να πιστέψουν στη μαγεία. Η Γλυφάδα είναι μια αρχή. Αρκεί μια μικρή υπέρβαση: γυμνά πόδια στην αμμουδιά. Άμμος από άμμο έχει διαφορά. Το νερό θα τραβήξει σαν μαγνήτης. Και λίγο λίγο φουντώνει η επιθυμία για ζωή.
Εκείνοι που χρειάζονται πυξίδα γιατί η έλλειψη προσανατολισμού τούς ζαλίζει, σαν τη ναυτία, και οι χάρτες είναι το φετίχ τους μια και προσφέρουν ready made θέαση σε όλα τα πιθανά ενδεχόμενα, θα αφεθούν αν τους κρατήσεις από το χέρι για να περιπλανηθείτε μαζί. Όπου κι αν είναι αυτό. Αρκεί να έχει φεγγαράδα. Paroles et paroles et paroles...
Η Αθήνα τη νύχτα δεν χρειάζεται βιολιά για να είναι πλανεύτρα. Αρκεί να συναντηθούν πλάσματα ίσως αταίριαστα και γοητευτικά τόσο που να κάνουν τις καρδιές να πονάνε και να χορεύουν ταυτόχρονα. Κι έτσι χορεύοντας και φτιάχνοντας ιστορίες για καλοκαίρια και χειμώνες, με όνειρα για ταξίδια και αναμνήσεις από έρωτες προδομένους και γέλια γάργαρα, να διασχίσουν την πόλη με τις φωτεινές επιγραφές, τα αφώτιστα σφαλιστά παράθυρα, τα ανοιχτά σε όλες τις εκδοχές τρίστρατα, για να προσπαθήσουν να απαντήσουν τα γιατί και τα πώς και να περιπλανηθούν ώρες, όλη νύχτα. Γιατί είναι μερικοί άνθρωποι που δεν χωρίζουν μέχρι να ξημερώσει στην Αθήνα. ●

SUMMER IN THE CITY

07

Από τα Αναφιώτικα στη Ρωμαϊκή Αγορά

Της ΕΛΕΝΑΣ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

Για εμένα η Αθήνα είναι έρωτας μεγάλος. Και το περπάτημα, ο καλύτερος τρόπος για να ανακαλύπτω τις πανέμορφες γωνιές της.
Καθημερινά, κάνω χιλιόμετρα και μία από τις αγαπημένες μου διαδρομές είναι από το σπίτι (Παγκράτι) προς τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου, τα Αναφιώτικα και την Πλάκα. Περνώντας μέσα από τον Εθνικό Κήπο, απολαμβάνοντας την ηρεμία και τη δροσιά, τα βήματά μου με οδηγούν στη λίμνη με τις πάπιες, με το μυαλό να ταξιδεύει στα χρόνια που ως παιδί πήγαινα εκεί με τους γονείς μου, αλλά και στα μετέπειτα, που ως γονιός πήγαινα εκεί τα παιδιά μου.

Διαλέγω την έξοδο προς το Ζάππειο, επιθυμώντας να περπατήσω για πολλοστή φορά στον υπέροχο διάδρομο με τις ανθισμένες ακόμη τζακαράντες που «...παίζοντας κασταγιέτες και χορεύοντας ρίχναν γύρω στα πόδια τους ένα μενεξεδένιο χιόνι». Διασχίζοντας κάθετα την Αμαλίας, μπαίνω στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου, έναν πεζόδρομο που σου δημιουργεί την αίσθηση ότι εισέρχεσαι σ' ένα θεατρικό σκηνικό, ενώ ταυτόχρονα συνειδητοποιείς ότι η Αθήνα είναι μία πόλη ζωντανή που κατοικείται επί αιώνες. Αθάνατα μνημεία των αρχαίων χρόνων, με κορυφαίο τον Παρθενώνα, συνυπάρχουν αρμονικά με μερικά αριστουργήματα των νεωτέρων, συνθέτοντας μια μικρή πολυτελή συνοικία. Στη μέση, άνθρωποι κάθε ηλικίας και εθνικότητας σχηματίζουν ένα «ρυάκι» που δίνει στον δρόμο ήχους και ζωντάνια. Συχνά σταματώ για να χαζέψω διάφορους street performers ή να απολαύσω τους πλανόδιους μουσικούς. Όσες φορές κι αν αντικρίζω τον Παρθενώνα αισθάνομαι ότι το μνημείο μού επιβάλλεται, υποχρεώνοντάς με να κοντοσταθώ για να το θαυμάσω, να το φωτογραφίσω, ιδιαίτερα το σούρουπο, με τον υπέροχο φωτισμό της Ελευθερίας Ντεκώ να τονίζει τη μοναδικότητά του. Η Διονυσίου Αρεοπαγίτου είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη μουσική, λόγω των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ Αθηνών. Μία παράσταση/συναυλία στο Ηρώδειο, ένα βράδυ καλοκαιριού, αποτελεί μοναδική εμπειρία και κάθε Αθηναίος που σέβεται τον εαυτό του οφείλει να του την προσφέρει. ▶

CALZEDONIA SS 23

Get the look

© ΕΛΕΝΑ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

Γυρνώντας προς τα πίσω και στρίβοντας στην οδό Θρασύλλου (στη συνέχεια γίνεται Στράβωνος), ανηφορίζω προς τα Αναφιώτικα, που αναρριχώνται ως κοπάδιο λευκών αμνάδων επί του κρημνού της Ακροπόλεως. Αριστερά, το γραφικό εκκλησάκι του Αγ. Γεωργίου του Βράχου. Μπροστά του, η αναμνηστική πλακέτα αφιερωμένη στον ήρωα Κουκίδη, ενώ στο πίσω μέρος το δρομάκι με τα πλατύσκαλα οδηγεί σ' ένα ξέφωτο με την Αθήνα πιάτο στα πόδια και τη σημαία της Ακρόπολης να κυματίζει από πάνω. Όποτε έχω βρεθεί εκεί Κυριακή απόγευμα, συγκινούμαι, ακούγοντας τον Εθνικό Ύμνο από την μπάντα που παραβρίσκεται στην τελετή υποστολής της σημαίας. Τα πεζούλια είναι συνήθως γεμάτα νεαρόκοσμο που σκαρφαλώνει εκεί για να ρομαντζάρει, θαυμάζοντας τη θέα της πόλης, που όταν βάφεται με τα χρώματα του δειλινού φαίνεται ιδιαίτερα σαγηνευτική. Κατεβαίνοντας τα απότομα σκαλάκια μπαίνω στην καρδιά της λιλιπούτειας γειτονιάς, το «νησί χωρίς θάλασσα». Τα δαιδαλώδη στενά δρομάκια, τα ασβεστωμένα σπιτάκια με τα χρωματιστά πορτοπαράθυρα, τα ανθισμένα λουλούδια, οι γάτες που κυκλοφορούν παντού, οι μυρωδιές από τις κουζίνες, με μεταφέρουν σ' ένα αιγιοπελαγίτικο νησί, μιας άλλης εποχής. Κατηφορίζοντας, βρίσκομαι στην υπέροχη Πλάκα, που αποτελεί ένα διατηρητέο παλίμψηστο και περίληψη ολόκληρης της αθηναϊκής ιστορίας. Περιπλανώμενη στα σοκάκια με τα μαγαζάκια, τις ταβέρνες στις ανηφοριές, τα καφέ σκαρφαλωμένα σε σκαλάκια, ελληνική μουσική να ακούγεται παντού, αισθάνομαι σαν τουρίστας μέσα στην πόλη. Ελεύθερο τραπεζάκι στο πανέμορφο Γιασεμί, που ιδιαίτερα μετά το «Αν» του Παπακαλιάτη έγινε hot spot, είναι συνήθως ευσεβής πόθος. Γοητεύομαι από το ατμοσφαιρικό εσωτερικό του Καφέ Μελίνα και μία λύρα που διακοσμεί τα παράθυρα ενός καφέ/εστιατορίου τράβηξε την προσοχή μου, βάζοντας, έκτοτε, τη Lyra στις αγαπημένες μου επιλογές.
Στη Ρωμαϊκή Αγορά θαυμάζω ένα από τα τελειότερα μνημεία της αρχαιότητας, το Ωρολόγιον του Κυρρήστου, ψάχνοντας ταυτόχρονα τον καταπληκτικό τζαζίστα που συνήθως παίζει σαξόφωνο μπροστά από το κτίριο της Εφορείας Αρχαιοτήτων. Μέσα δε από τις κολώνες της Πύλης της Αρχέτιδας Αθηνάς, ο λόφος των Νυμφών με το Αστεροσκοπείο με καλεί για φωτογράφιση.
Καλοκαίρι στην Αθήνα, ειδικά κάτι νύχτες με φεγγάρι μες στα θερινά τα σινεμά, δεν νοείται. Λέγεται ότι φέτος θα λειτουργήσει πάλι στην Πλάκα το αγαπημένο Cine Paris, με τη συναρπαστική θέα προς την Ακρόπολη να ανταγωνίζεται την ταινία.

Μέσω της Κυδαθηναίων βγαίνω στη Φιλελλήνων, όπου ο κρυφός κήπος της πλατείας Ραλλούς Μάνου με την επιβλητική Ρώσικη Εκκλησία, το μνημείο του Αγνώστου Καλλιτέχνη και τα τραπεζάκια του φινετσάτου By the Glass δημιουργούν με το φως το κεριών μία ρομαντική ατμόσφαιρα, δελεαστικότατη πρόταση για ένα ποτήρι κρασί.

Πριν αρχίσω να ανηφορίζω τη Βασιλίσσης Σοφίας με τα υπέροχα, εναπομείναντα νεοκλασικά, απαραίτητη στάση στο Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Σαν να είναι η πρώτη φορά που βλέπω Εύζωνες, χώνομαι ανάμεσα στους τουρίστες για να βγάλω φωτογραφίες. Το θέαμα της αλλαγής φρουράς με τις σκιές των Ευζώνων να διαγράφονται στο Μνημείο είναι άκρως εντυπωσιακό. Όσα χρόνια κι αν περάσουν ●

08

Από το Πεδίον του Άρεως στη Φωκίωνος Νέγρη

Του ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

Στην Ασία, μια οικογένεια που καταφθάνει σε μια σχεδόν άδεια παραλία, θα πάει να καθίσει ακριβώς δίπλα σε όποιον είναι ήδη εκεί. Το έχω δει στο Μπαλί, στην Ταϊλάνδη, στη Σιγκαπούρη κι εντυπωσιάστηκα διότι πίστευα, αφελώς, πως η προτίμηση για όσο το δυνατόν περισσότερο άδειο (από ανθρώπους) χώρο, είναι οικουμενική. Να, λοιπόν, που όχι. Και αυτό, χρωματίζεται από την κουλτούρα.
Το γεγονός, πάντως, δεν αλλάζει: η αδειοσύνη της πόλης είναι ο λόγος που αγαπώ τις Κυριακές, τις αργίες κάθε τύπου και τον Αύγουστο. Τότε ο συλλογικός κραδασμός καταλαγιάζει, τα πλήθη αραιώνουν, πέφτουν οι ταχύτητες. Δεν χρειάζεται να φέρεις κάτι σε πέρας, άρα μπορείς αυτό που λέμε «να χαζεύεις»! Τις προάλλες, μια φίλη, που η όρασή της σιγά σιγά την εγκαταλείπει, αναπολούσε την απόλαυση του να αφήνεις το βλέμμα σου να πεταρίζει απ' το ένα πράγμα στο άλλο, να το περιεργάζεσαι για λίγο και να το αφήνεις για το επόμενο, χωρίς συγκεκριμένες βλέψεις ή προσδοκίες. Αποκάλεσε «πολυτέλεια» αυτή τη δυνατότητα να δεξιώνεσαι τα πράγματα χωρίς αξιολόγηση, να τα δέχεσαι ως έχουν, χωρίς να κάνεις τίποτα δικό σου.
Γι' αυτό αγαπώ τόσο και το Πεδίον του Άρεως, επειδή ευνοεί αυτήν ακριβώς την προνομιούχα ματιά. Υπάρχει χώρος άπλετος για περπάτημα και κουβέντα χωρίς σκοπό ή για σιωπή. Επιπλέον, μια και όλα όσα αντικρίζεις είναι οργανικά –σε αντίθεση, ας πούμε, με το να χαζεύεις τις βιτρίνες στα μαγαζιά–, η θέαση γίνεται μαζί κι ενός είδους συζήτηση.
Ετούτο τον παράξενα νεφοσκεπή Ιούνη που διανύουμε, στα διαστήματα που ο ήλιος εντείνεται απροσδόκητα, λες και κάποιος παίζει με το καντράν, οι σκιές των δέντρων που αναδύονται δείχνουν σαν άγνωστα εγκεφαλογραφήματα. Τα λεπτοφυή δίκτυα των κλαδιών που ακινητούν επάνω στα μονοπάτια από άσπρο χαλίκι, μας παραπέμπουν αναπόφευκτα στο αντίστοιχο ριζικό σύστημα – αθέατο και ζωτικό. Το ορατό καθρεφτίζει το αόρατο. Με αυτά τα μάτια, το θέαμα των δέντρων που εκπέμπουν την αίγλη ζωντανών αγαλμάτων βαθαίνει και γίνεται πιο χορταστικό κι απ' ό,τι θα προσέφερε μια έκθεση τέχνης! Ο ελάχιστος φόρος εκτίμησης θα ήταν να ξέραμε τουλάχιστον κάποια με τ' όνομά τους, όμως, σαν βέροι κάτοικοι της πόλης, είμαστε λίγο πολύ αναλφάβητοι ως προς αυτό. Αναγνωρίζουμε μόνο τις γαλαζομόβ Τζακαράντες που –σαν ιέρειες ή θεραπαινίδες– στρώνουν το έδαφος με τον χιτώνα των λουλουδιών τους για να περάσει από εκεί κάποιος άγνωστος θεός.

Άλλο ζωντανό κόσμημα, ο μικροσκοπικός άφοβος Τσαλαπετεινός που τσιμπολογάει το έδαφος ένα μέτρο απ' το παγκάκι μας. Η ουρά του ασπρόμαυρη βεντάλια, ράμφος σαν σύριγγα και μια οβάλ κόμη Πομπαντούρ στο χρώμα του σταριού, διάστικτη με τρεις βελούδινες καφέ κουκίδες. Σαν αποκύημα Γάλλου σχεδιαστή μόδας με φουτουριστικές τάσεις! «Γίνεται» αναρωτήθηκα δυνατά «ένα τέτοιο πλάσμα να μην είναι ερωτευμένο με τον εαυτό του;» Προς απάντησή μου, με τρία πλάγια πηδήματα ο τσαλαπετεινός χάνεται σε μια έκταση με τεράστια φύλλα που από το κέντρο τους αναδύονται πανύψηλες ανθοφόρες στήλες, δίμετρα κηροπήγιά του έχουν κατακλύσει το μισό πάρκο. Πρόκειται για ζιζάνιο, για έναν αγγελόμορφο δαίμονα που, προφανώς, ποντάρει στην ομορφιά του ως ασφαλιστήριο ενάντια στην εξολόθρευση που του αξίζει…
Ο αρχικός προορισμός της απογευματινής βόλτας ήταν ο σκιερός πεζόδρομος της Φωκίωνος στην αντίπερα μεριά του πάρκου, ιδανικός τόπος ραστώνης για όσους ακόμα αντιστεκόμαστε στις επιταγές των καιρών ενάντια στις κακές συνήθειες (καφέ και τσιγάρο). Όμως, φευ, δεν φτάσαμε ποτέ. Πήραμε τον καπουτσίνο μας κάτω από τις ομπρέλες του μικρού μπαρ στην κεντρική πλατεία με τα συντριβάνια. Στα δεξιά μας, δυο μαμάδες με καροτσάκια νωχελικά ξεκοκάλιζαν πρόσφατα κουτσομπολιά. Στα αριστερά, εκτός ομπρέλας, λιαζόταν ένας ημίγυμνος Σκανδιναβός. Το μήνυμα προς όλους ήταν σαφές. Τα εγκαίνια του θέρους στην πόλη έχουν κηρυχτεί επίσημα.

Λίγα μέτρα πιο πάνω, προς την πλατεία Πρωτομαγιάς, την προσοχή μας αιχμαλωτίζουν οι περιπατητές των σκύλων. Κάθε ώρα και μέρα, ασχέτως καιρικών συνθηκών, κάποιου το τετράποδο –είτε το γκριφόν της ώριμης κυρίας, είτε το ρότβαϊλερ του Ρουμάνου μποντιμπιλντερά– έχει μία ανάγκη που δεν παίρνει αναβολή. Το ταπεινό, κοινόχρηστο χώμα, με γρασίδι ή χωρίς, αποτελεί έναν φυσικό πόρο μέσα στην πόλη όπου οι σκύλοι δεν χορταίνουν να κυλιούνται και να κυνηγιούνται. Αναγνωρίζουν την αξία του το ίδιο καλά όσο και τα παιδιά που δεν δείχνουν ποτέ να βαριούνται την ευεργετική, οργανική του ενέργεια, σε αντίθεση με τα πλαστικά παιχνίδια τους. Με μάτια λαμπερά και λαχανιασμένες γλώσσες, αδύνατον να μη ζηλέψεις τη χαρά που εκλύουν οι τετράποδοι θαμώνες του Πεδίου.
Λέγεται για τα σκυλιά ότι έχουν εξισορροπιστική επίδραση. Προφυλάσσουν τον κάτοχό τους τόσο από τη νευρωτική ακαμψία όσο και από την ανεδαφική επιθυμία, αγκυροβολώντας τον στο ζωντανό, ενσώματο τώρα. *«Ένα από τα καλά της διαφορετικότητας του σκύλου είναι ότι επεκτείνει την εμβέλεια των πραγμάτων αυτού του κόσμου που είναι μυστηριώδη»* γράφει ο Νεοζηλανδός Ian Wedde. *«Βγάζοντας βόλτα τον Βίνσεντ, έχω μάθει να σκέφτομαι καλύτερα. Η όρεξη και η περιέργειά του για καινούργια πράγματα και συναναστροφές εμπλουτίζουν την άγνοιά μου».*
Πεδίον του Άρεως, λοιπόν, μια μέρα του καλοκαιριού: υπαίθρια γκαλερί όπου τα εκθέματα τα συνδιαμορφώνει η ματιά του επισκέπτη, ανοικτό πανεπιστήμιο όπου οι σκύλοι διδάσκουν τους ανθρώπους για το ανεξάντλητο παρόν, απτή υπενθύμιση για τους κατοίκους της πόλης πως η χωρητικότητα του κόσμου είναι κάθε φορά συνάρτηση της ταχύτητας με την οποία κινούμαστε. ●

0263 χλμ.
Κάνε κάθε χλμ. να μετράει
ELO 16AD
SKODA
Let's Explore
skoda.gr
Kosmocar
Επίσημος Εισαγωγέας

Από το Αρχαιολογικό Μουσείο στην Καλλιδρομίου των Εξαρχείων

Της ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΜΠΙΝΑΖΗ

10.000 βήματα προτείνουν οι περισσότερες εφαρμογές υγείας στο διαδίκτυο και νιώθω τυχερή που επέλεξα να ζω σε μια περιοχή της Αθήνας η οποία, αν και κατά καιρούς αποτελεί πεδίο ακροτήτων, είναι η τέλεια αφετηρία για αθηναϊκούς περιπάτους.

Στο Μουσείο

«Πώς αντέχεις τα Εξάρχεια;», είναι η ερώτηση που ακούγαμε συχνά από φίλους και συναδέλφους. Σαν να ρωτάς έναν Γάλλο πώς αντέχει να μένει στα 500 μέτρα από το Μουσείο του Λούβρου. Ή έναν Ισπανό γιατί επέλεξε ένα σπίτι με θέα το Prado. Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο είναι ένα από τα σημαντικότερα στον κόσμο και βρίσκεται στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων. Και να θέλαμε να αποφύγουμε τους τουρίστες στην περιοχή, ένα τόσο εμβληματικό ορόσημο θα το καταστούσε αδύνατο. Το επισκέπτομαι όταν έχω ανάγκη να αποσυρθώ από τον θόρυβο της πόλης. Με πρεμεί η γαλήνη του. Αυτό που σου αφήνει ο χωροχρονικός μετεωρισμός βαδίζοντας στις αίθουσες που φιλοξενούν τα εκθέματα. Μου αρέσει να παρατηρώ τους ξένους επισκέπτες. Διακρίνω το δέος και τη συγκίνηση στο βλέμμα τους. Αυτά που διδάχτηκαν στο σχολείο στέκονται τώρα μπροστά τους αληθινά. Ένας κούρος, ένα ειδώλιο της Κυκλαδικής τέχνης.

© FISHPAVLAKI

Στον Πανελλήνιο

Για κολύμπι χειμώνα καλοκαίρι, τένις ή τρέξιμο στις φιλόξενες εγκαταστάσεις του αρχαιότερου αθλητικού συλλόγου της Ελλάδας. Ο Πανελλήνιος είναι για τον αθλητισμό ό,τι και η Ακρόπολη για τον πολιτισμό. Υπερβολή, δεν λέω... αλλά η ιστορία του ξεκινά από το 1891 και λίγοι γνωρίζουν ότι έβαλε το λιθαράκι του διά χειρός Δημήτρη Βικέλα στην αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων στο συνέδριο της Σορβόνης το 1894. Ενσωματώνεται στο αναγεννημένο Πεδίον του Άρεως επεκτείνοντας τις αθλητικές δραστηριότητές του μέσα στο καταπράσινο πάρκο.

Behold the Man

Απέναντι από τον νέο σταθμό του Μετρό στην πλατεία Εξαρχείων είναι η νέα απόλαυση που έγινε συνήθεια, όπως έλεγε κάποτε μία διαφήμιση. Αν ήταν τραγούδι θα ήταν η meta-εποχή του Αδώνιδος. Ένα καφέ που αράζουν τεκνά και φρικιά και αθλητές και τεχνοκράτες και τουρίστες και εχθροί του Airbnb και ενοικιαστές Airbnb, μοιραία και οι αστυνομικοί που φρουρούν τον σταθμό ακριβώς απέναντι. Ο καφές από τους καλύτερους. Μένει να δούμε αν είναι μόδα που θα περάσει ή θα γράψει ιστορία.

Black Salami

Από τη μέρα που προσγειώθηκε στην Ζωοδόχου Πηγής, κάθε Σαββατοκύριακο δέχομαι τηλεφωνικές παραγγελίες από τα περίχωρα Κολωνακίου, Παγκρατίου, Παλαιού Φαλήρου και Κυψέλης. «Μπορείς να μας πάρεις ένα BLT», «Μπορείς να μας φέρεις ένα ψωμί ημι-ολικής;» Μέχρι να έρθουμε θα έχουν τελειώσει. Το Black Salami από την πρώτη μέρα που προσγειώθηκε στα Εξάρχεια πήρε πίσω την υπόσχεσή μας να ελαττώσουμε τη γλουτένη. Στις ουρές του, που καλύπτουν μέρος του πεζοδρόμου της Μεθώνης, γίνονται γνωριμίες που εξελίσσονται σε φιλίες, αν όχι σε σχέσεις. Ως Θεσσαλονικιά έχω γελάσει πολλές φορές με αυτό που σερβίρουν στην Αθήνα ως καγιανά – μια ομελέτα με ντομάτα δηλαδή. Οι άνθρωποι στο Black Salami ξέρουν πώς να τα φτιάχνουν. Δύσκολα σταματάς στη μια μερίδα. Δύσκολα προσπερνάς το μαγαζί. Δύσκολα ξεκινάς δίαιτα αν μένεις κοντά.

Λαϊκή Καλλιδρομίου

Αν ξημερώσει Σάββατο και έχεις παρκάρει στην Καλλιδρομίου, έχεις πετύχει να εκνευρίσεις τους πωλητές της λαϊκής. Της πιο διάσημης λαϊκής της Ελλάδας. Αν και... αυτή δεν είναι λαϊκή. Είναι καλλιτεχνικό catwalk με props πάγκους παραγωγών και μικροπωλητών. Στον έναν πάγκο η Δωροθέα Μερκούρη αγοράζει pomodoro. Ξέρεις ότι θα δεις τη συνταγή με τα σπαγκέτι στον λογαριασμό της στο Instagram το βράδυ. Η Σμαράγδα Καρύδη κόβει βόλτες με τους γονείς της στον πάγκο με τα ψάρια. Ο γνωστός σεφ Ανδρέας Λαγός, κάτοικος Εξαρχείων κι αυτός, διαλέγει μυρωδικά. Ηθοποιοί, φοιτητές, τα μοντέλα που μένουν στο ξενοδοχείο Αρίον στον Στρέφη, με τις σακούλες γεμάτες θα πιουν τον καφέ τους σε ένα από τα γνωστά τραπεζάκια στο πεζοδρόμιο. Σάββατο δύσκολο να βρεις τραπέζι στο Παρασκήνιο, στο Bourbon ή στο Viola. Ο Γιάννης –ο πιο γνωστός κρεωπόλης της Αθήνας– Μπενάκη με Καλλιδρομίου, μου έχει κρατήσει μοσχιδούλες. Μέρα λαϊκής, η ουρά μεγάλη, θα συνεχίσω τον περίπατο για λίγα φυτά και θα επιστρέψω στο κλείσιμο.

Φυτά, λουλούδια, βιβλία και κρασιά

Ο περίπατος έχει πάντα μια στάση στην Κοπριά. Χαζεύω τις νέες αφίξεις του Βασίλη. Σανσιβέριες, ζάμιες, μπανανιές. Για λουλούδια στα βάζα δεν αλλάζω παλιές συνήθειες. Ο Φλωράς στην Αραχώβης είναι ο παλιός που είναι αλλιώς. Η Πηνελόπη συνεχίζει την παράδοση της μητέρας της – να φτιάχνει τις ωραιότερες ανθοδέσμες. Για κρασί στο Οινότυπο. Εμφιαλωμένα από όλο τον κόσμο, αλλά το κοινό μυστικό είναι ότι διαθέτει τα καλύτερα χύμα κρασιά της Αθήνας. Αν θέλω να συντομεύω τον περίπατο βρίσκω κρασί, λουλούδια και φυτά σε ένα κατάστημα. Στο ολοκαίνουργιο Polyamorous. Αν πουλούσε και βιβλία θα είχα στασίδι. Για βιβλία όλοι προτιμούν την Πολιτεία. Αλλά εγώ βολεύομαι στην ησυχία του βιβλιοπωλείου του Πατάκη στην Ακαδημίας. Ή στο Επι Λέξει της Ακαδημίας. Έχω διαβάσει ολόκληρη νουβέλα στις βολικές πολυθρόνες του στο πίσω μέρος του βιβλιοπωλείου.

Πράσινη Τέντα

Ποιος αντέχει να ανεβεί τα σκαλιά από την Ασκληπιού ως τη Σαρανταπήχου, να χαθεί στα μονοπάτια του Λυκαβηττού για να απολαύσει έναν δροσερό καφέ και την απίθανη θέα στην Ακρόπολη, στην Αίγινα και σ' όλο το λεκανοπέδιο; Οι λάτρεις του κέντρου, οι λάτρεις του λόφου, όσοι έχουν κατοικίδιο, όσοι διαθέτουν καλή φυσική κατάσταση, όσοι λατρεύουν να βλέπουν τη θεά από ψηλά. ●

SUMMER IN THE CITY

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ
ΙΟΥΝΙΟΣ–ΙΟΥΛΙΟΣ
MOTOR OIL
ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ
ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΣΤΑΣΥ
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ο PAN PAN ΜΕΤΑ ΤΗΝ «ΑΝΙΣΟΠΕΔΗ ΝΤΙΣΚΟ»

Ο γνωστός μουσικός και comic artist συζητάει με δύο δημοσιογράφους από διαφορετικές γενιές

Συνέντευξη στους **ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ** και **ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ** - Φωτό: **PAN PAN**

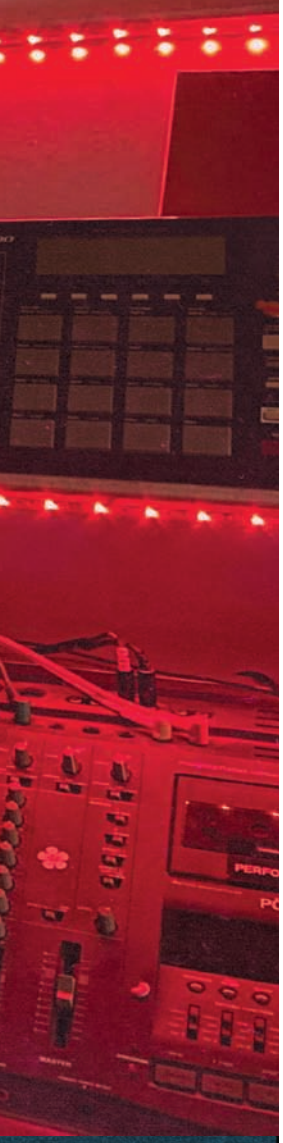

Ο Pan Pan στο home studio του

Βινιέτες από το κόμικ *«Μέρες λατρείας»*, σενάριο Γιώργος Γούσης, σχέδιο Παναγιώτης Πανταζής, εκδόσεις Polaris, Αθήνα 2021, σελ. 47

Pan Pan (κατά κόσμον Παναγιώτης Πανταζής) έχει παρουσία στα καλλιτεχνικά πράγματα την τελευταία δεκαπενταετία είτε μέσω των κόμικς είτε μέσω της μουσικής. Τα τελευταία τρία χρόνια ήταν ιδιαίτερα σαρωτικός με αρκετές κυκλοφορίες κόμικς αλλά και sold out συναυλίες και τεράστια «κουβέντα στην πόλη». Τραγούδια του, όπως η *«Ανισόπεδη Ντίσκο»* και το *«Χτύπα με σαν ρεύμα στην πίστα»*, έγιναν singalong σε παρέες και λάιβ, έγιναν γκράφιτι σε τοίχους, λεζάντες σε ποστ στα κοινωνικά δίκτυα και οι πιο τρανταχτοί «ύμνοι» στις συναυλίες του, όπου μ' έναν μαγικό τρόπο συγκεντρώνει ανθρώπους ετερόκλητους, διαφορετικών γενιών, queer, φασαίους, μέχρι και οικογένειες με τα παιδιά τους για να τραγουδήσουν όλοι πως *«Τα παιδιά θέλουν χορό»*. Σε αυτό το πανPanPan-ικό πνεύμα, συναντήσαμε τον Pan Pan δύο δημοσιογράφοι που ανήκουμε σε διαφορετικές γενιές και συζητήσαμε μαζί του για όλα αυτά λίγο πριν το μεγάλο πάρτι που θα δώσει στην **Τεχνόπολη** στις **22/06** με ολόκληρη την μπάντα του και τον **Mazoha**.

Γιάννης Νένες: Η ιδέα είναι ότι είμαστε τρεις γενιές ανθρώπων και πάνω σε αυτό θα στηριχτούμε για να μιλήσουμε αρχικά για τη μουσική –γιατί εκεί κυρίως φαίνεται η διαφορά των γενεών–, ενώ τα κόμικς είναι κάτι πιο διαχρονικό. Ας πιάσουμε αυτό που συμβαίνει τώρα με την *«Ανισόπεδη ντίσκο»*. Πιστεύω ότι με αυτό το κομμάτι έφερες τον χορό στην ελληνική ελεκτρόνικα και μάλιστα μ' έναν νοσταλγικό τρόπο.

Παναγιώτης Πανταζής: Νομίζω ότι αυτό που φέρνει η μουσική μου στην όποια ελληνική σκηνή υπάρχει, είναι ο στίχος που μιλάει για καθημερινά πράγματα μ' έναν απλό τρόπο και που προκαλεί αρκετά εύκολα ταυτίσεις. Μια και αναφέρατε το θέμα με τις διαφορετικές γενιές, είμαι σαραντάρης και μιλάω σ' αυτό το κομμάτι για πράγματα που αποτελούν την καθημερινότητά μου. Έρχονται εικοσάρηδες στα λάιβ και μου λένε *«Καλά είναι απίστευτο. Ταυτίζομαι τόσο πολύ!»*, την ίδια στιγμή που εγώ μιλάω για πράγματα όπως η οικογένειά μου και το παιδί μου. Συνεπώς νομίζω ότι η ταύτιση δεν είναι τόσο κυριολεκτική, συμβαίνει δηλαδή, αλλά στο κομμάτι του συναισθήματος – ότι όλοι ζούμε στην ίδια πραγματικότητα, άσχετα αν δεν είναι γράμμα προς γράμμα ίδιες οι πραγματικότητές μας. Ο χορός συνέβη και αυτό είναι υπέροχο. Χορεύουμε πολύ στα λάιβ και περνάμε πολύ όμορφα. Δεν ήταν ο στόχος μου, δεν έβαλα ένα μπιτ για να κάνω τον άλλον να χορέψει, απλά το έβαλα επειδή μου άρεσε. Πιστεύω δε ότι αυτό που παρακινεί τον κόσμο να χορέψει δεν είναι τόσο η μουσική όσο ο στίχος. Είναι λόγια που ο κόσμος νιώθει άνετα να τα τραγουδήσει δυνατά και ο τρόπος που τοποθετούνται στη μουσική νιώθω ότι παίζει κι αυτός τον ρόλο του. Οι μουσικές μου ρίζες είναι στο χιπ χοπ, παρόλο που η μουσική μου δεν είναι σε καμιά περίπτωση χιπ χοπ, νιώθω πως είναι μια διεστραμμένη δικιά μου ιδέα για το τι θα μπορούσε να αποτελεί εξέλιξη του χιπ χοπ μετά από χρόνια. Θέλω να πω ότι ο τρόπος που τοποθετούνται οι λέξεις πάνω στον ρυθμό κάνει τον κόσμο να κουνηθεί, ανεξαρτήτως μπιτ ή BPM.

Γ. Ν.: Το ότι ο κόσμος τραγουδάει μαζί σου και τα τραγούδια γίνονται singalong, πώς σε κάνει να νιώθεις;

Είναι φανταστικό και τρομερά ανταποδοτικό μ' έναν τρόπο εκείνη τη στιγμή που συμβαίνει. Είναι μια τρομερή ανταπόδοση στο ότι αυτό το πράγμα που έφτιαξα μόνος μου στο σπίτι μου (το 95% της μουσικής μου φτιάχνεται σπίτι μου, από την ηχογράφηση μέχρι τη μίξη), ξεκινώντας στις 2 το βράδυ λίγο πριν κοιμηθώ, καταλήγει να τραγουδιέται ταυτόχρονα από χίλιους ανθρώπους, όπως έγινε στο Gagarin το φθινόπωρο ή στο Πολύγωνο την άνοιξη του 2021 που κάναμε το ανοιχτό λάιβ…

Γ.Ν.: Το γεγονός ότι έρχονται και σου μιλούν για τη δουλειά σου άτομα πολύ μικρότερα από σένα, το αποδίδω στο ότι η μουσική σου εμπνέει μια τρυφερότητα και μια παιδικότητα –με την καλή έννοια–, έναν ρομαντισμό, τα οποία είναι νεανικά χαρακτηριστικά.

Αυτό είναι πολύ κολακευτικό και σ' ευχαριστώ. Για μένα είναι ένας τρόπος να νιώθω ζωντανός. Αυτό που με αγχώνει –δεν είναι κάτι που βιώνω– είναι το τι θα γίνει μεγαλώνοντας. Τι θα γίνει; Θα «σαπίσω»; Θέλω να πιστεύω πως όχι.

Γ.Ν.: Ο γιος σου σου λέει κάτι για τη μουσική σου;

Καταρχάς φτιάχνει δικά του mashups με τη μουσική. Ξεκινάει να λέει ένα τραγούδι, στη μέση το κόβει και τραγουδάει ένα άλλο, προσθέτει δικούς του στίχους. Συγχρόνως είναι και κριτής, μιας και υπάρχουμε στον ίδιο χώρο. Εγώ γράφω τα τραγούδια και αυτός πιο δίπλα παίζει. Λέει αν κάτι του αρέσει ή όχι, αν του αρέσει ο ρυθμός, τραγουδάει κι αυτός μαζί κάποιες φορές, χορεύει. Η πιο αυστηρή του κριτική είναι όταν βάζω distortion στη φωνή και μου λέει *«Δεν μου αρέσει αυτή η φωνή, είναι τρομακτική»*.

Γιάννης Παπαδόπουλος: Αυτό που είπε ο Γιάννης για την τρυφερότητα πιο πριν, το έχω βιώσει στις συναυλίες μ' έναν διαφορετικό τρόπο. Πέρυσι στο Πολύγωνο, που ήταν το πρώτο λάιβ μετά από χρόνια και το πρώτο που έπαιξαν οι *«Φαντασμαγορίες»* ζωντανά σε κόσμο, οι οποίες στο μεταξύ είχαν αποκτήσει μεγάλο κοινό στις καραντίνες, ο κόσμος ήταν τρομερά ετερόκλητος: στρέιτ, γκέι και γενικότερα queer κόσμος βαμμένος και ντυμένος φανταχτερά, νέες οικογένειες με τα παιδιά τους. Ήταν το πιο queer & family friendly συγχρόνως event που είχα πάει ως τότε. Και περάσαμε υπέροχα όλοι μαζί.

Είμαι πάρα πολύ περήφανος για το γεγονός ότι οι συναυλίες μου, χωρίς να έχουν διαφημιστεί ως κάτι τέτοιο, έχουν γίνει ένα safe space για ανθρώπους που μπορούν να έρθουν ακριβώς όπως θέλουν, ακριβώς όπως είναι, να είναι οι εαυτοί τους. Είθισται τα άτομα που είναι διαφορετικά και έχουν βιώσει διακρίσεις και περιθωριοποίηση να βρίσκουν χώρους διασκέδασης ή συγχρωτισμού πιο κλειστούς και κοινοτικούς. Χαίρομαι διπλά που στα λάιβ μου, που εγώ είμαι ένας cis στρέιτ άντρας μεγαλωμένος σε μια τυπική οικογένεια, μπορούν όλοι αυτοί οι πανέμορφοι, ετερόκλητοι άνθρωποι να νιώθουν ασφαλείς και να περάσουν όμορφα. Είναι χαρά μου να βλέπω ότι οι άνθρωποι στα λάιβ είναι χαρούμενοι και ελεύθεροι.

Γ.Ν.: Εκτός από μουσικός είσαι και κομίστας. Γνωρίζοντας τις εικόνες σου, μπορώ πιο εύκολα να κατανοήσω τους κώδικές σου, τις ευαισθησίες σου και αυτό δίνει στον ακροατή τη δυνατότητα να καταλάβει καλύτερα αυτό που κάνεις και το ποιος είσαι.

Κάποιες φορές ναι, κυρίως στην αρχή. Ξεκίνησα ως κομίστας και πολλοί που διάβαζαν τα κόμικς μου, είπαν να δοκιμάσουν να ακούσουν και τη μουσική μου. Πλέον συμβαίνει λίγο πολύ το αντίθετο. Έρχεται στο COMICDOM κόσμος που με ξέρει μόνο μέσω της μουσικής απλά για να δει και τι είδους κόμικς κάνω. Για κάποιον που θα το δει συνολικά, παίρνει μια καλύτερη γεύση από αυτά που θέλω να εκφράσω. Ό,τι κάνω έχει βάση την αγάπη και όταν λέω «αγάπη» δεν εννοώ ότι θα γράψω ερωτικά τραγούδια ή κάτι τέτοιο – έχω να γράψω τέτοια κομμάτι εδώ και δέκα χρόνια. Έχει να κάνει με την αγάπη για τους άλλους ανθρώπους, με την αγάπη για κάποια πράγματα, καταστάσεις ή βιώματα, και ακόμα κι αν είναι κάτι θυμωμένο υπάρχει αυτή η αγάπη για μια συντροφικότητα των ανθρώπων και ό,τι προκύπτει από εκεί είναι αυτό που είτε ακούτε είτε βλέπετε να έχω σχεδιάσει. Επειδή εσείς μιλήσατε για τρυφερότητα, θεωρώ πολύ βασικό συστατικό της ζωής μου την τρυφερότητα είτε απευθύνεται προς, είτε προέρχεται από τη σύντροφό μου, το παιδί μου ή τους φίλους μου, γιατί είμαι σίγουρος πως θα ήταν πολύ επώδυνη η ύπαρξη χωρίς αυτό, χωρίς την τρυφερότητα. Το ξέρω, το έχω βιώσει με μίσος, με έχθρες…

Γ.Π.: Και αυτό πώς το απομάκρυνες;

Με ψυχοθεραπεία για χρόνια. Με ανοικτές κεραίες, κυρίως όμως αναζητώντας έναν δρόμο για να συνεχίσεις να υπάρχεις. Είχα διαβάσει παλιότερα κάτι που με συγκλόνισε και αφορούσε στο πώς μια Αφροαμερικανίδα κατάφερε να συγχωρήσει τους δολοφόνους του παιδιού της. Είχε πει, ερωτηθείσα, ότι δεν είχε άλλη επιλογή παρά να τους συγχωρήσει ώστε να προχωρήσει, γιατί αλλιώς τι θα έκανε με τόσο μίσος μέσα της… Αν δεν συγχωρήσεις, θα πεθάνεις ο ίδιος.

Γ.Ν.: Υπάρχει στη μουσική σου και μια πολύ ιδιαίτερη αίσθηση του σεξ.

Χαίρομαι που το βλέπεις έτσι. Μου αρέσει γενικά να είναι σέξι τα πράγματα. Το σέξινες στην καθημερινότητα είναι κάτι απαραίτητο. Ήταν πολύ απελευθερωτικό για μένα όταν γνώρισα τη Βίκυ, τη σύντροφό μου. Η έλξη που ένιωσα για αυτή τη γυναίκα με απελευθέρωσε από πολλά καθημερινά άγχη και από πολλή πίεση, και μου επέτρεψε να απολαύσω και να θαυμάσω την ομορφιά που υπήρχε γύρω μου, που είχα στη ζωή μου, και μάλιστα μου επέτρεψε να προσθέσω κι άλλη. Και να θαυμάσω την ομορφιά σε καταστάσεις, πράγματα, πρόσωπα ανεξαρτήτως φύλου. Μου δόθηκε η δυνατότητα ακόμα και όταν περάσει δίπλα μου, για παράδειγμα, ένα πολύ όμορφο αγόρι να το θαυμάσω. Να χαίρομαι επειδή διαπιστώνω πού υπάρχει η ομορφιά γύρω μου.

Γ.Π.: Οι στίχοι σου που αφορούν στον έρωτα δεν βγάζουν κάποια λαγνεία. Έχουν κάτι δοξαστικό προς αυτό που είναι ο έρωτας.

Ωραίο πράγμα είναι και η λαγνεία. Στην ώρα της χρειάζεται. Αλλά στην καθημερινότητα, είναι ωραίο να μπορείς, εκεί που περπατάς στη «σάπια» Χαριλάου Τρικούπη, να περάσει ένα ωραίο αγόρι ή ένα ωραίο κορίτσι και να πείς: *«Ουάου, μπράβο σου. Να' σαι καλά»*.

Γ.Π.: Γενικά είτε μιλάς για τον έρωτα, είτε μιλάς για το πώς παρατηρεί ο γιος σου από το παράθυρο *«τα φορτηγά στη βροχή»*, το κάνεις δοξαστικά, περιβάλεις τα πράγματα και τις καταστάσεις με μια αγάπη σαν να τις ανυψώνεις. Εν τέλει, από τη *«Φαντασμαγορία Τρία»* αγαπημένο μου κομμάτι είναι η *«Απογευματινή πλημμύρα»* που μιλάς για τον γιο σου.

Σε αυτό το κομμάτι, το πρώτο από το δεύτερο κουπλέ γράφτηκε με διαφορά κάποιων μηνών. Το πρώτο αφορά σε κάποιες αγωνίες που είχα ως νέος μπαμπάς και το δεύτερο στην ανακούφιση που ένιωσα όταν πρέμπσα από αυτό και είδα πώς θα αντιμετωπίσω τη συνθήκη της πατρότητας.

Γ.Π.: Πώς αποφάσισες να περάσεις στον ελληνικό στίχο;

Έγραφα και πιο παλιά αλλά θα πέταγα ένα κομμάτι με ελληνικό στίχο σ' ένα άλμπουμ με 12 ξένα κομμάτια, ή θα είχα ένα κομμάτι ελληνόφωνο σε ένα beat tape, που δεν θεωρούσα «κανονική» κυκλοφορία. Πάντα μου άρεσε ο ελληνικός στίχος, πάντα άκουγα μουσική με ελληνικό στίχο, στο σχολείο άκουγα ελληνικό χιπ χοπ, μετά άκουγα πολύ Κόρε Ύδρο ή Στέρεο Νόβα ή The Boy. Το κλικ έγινε όταν άκουσα το *«Κοκτέιλ»* της Nalyssa. Είπα: «*δες τι ωραία που τα λέει, τόσο απλά*» και έτσι αποφάσισα να το δουλέψω κι εγώ παραπάνω στα ελληνικά.

Γ.Ν.: Στη μουσική σου υπάρχουν πολλές γυναικείες φωνές. Γιατί συμβαίνει αυτό;

www.athens voice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

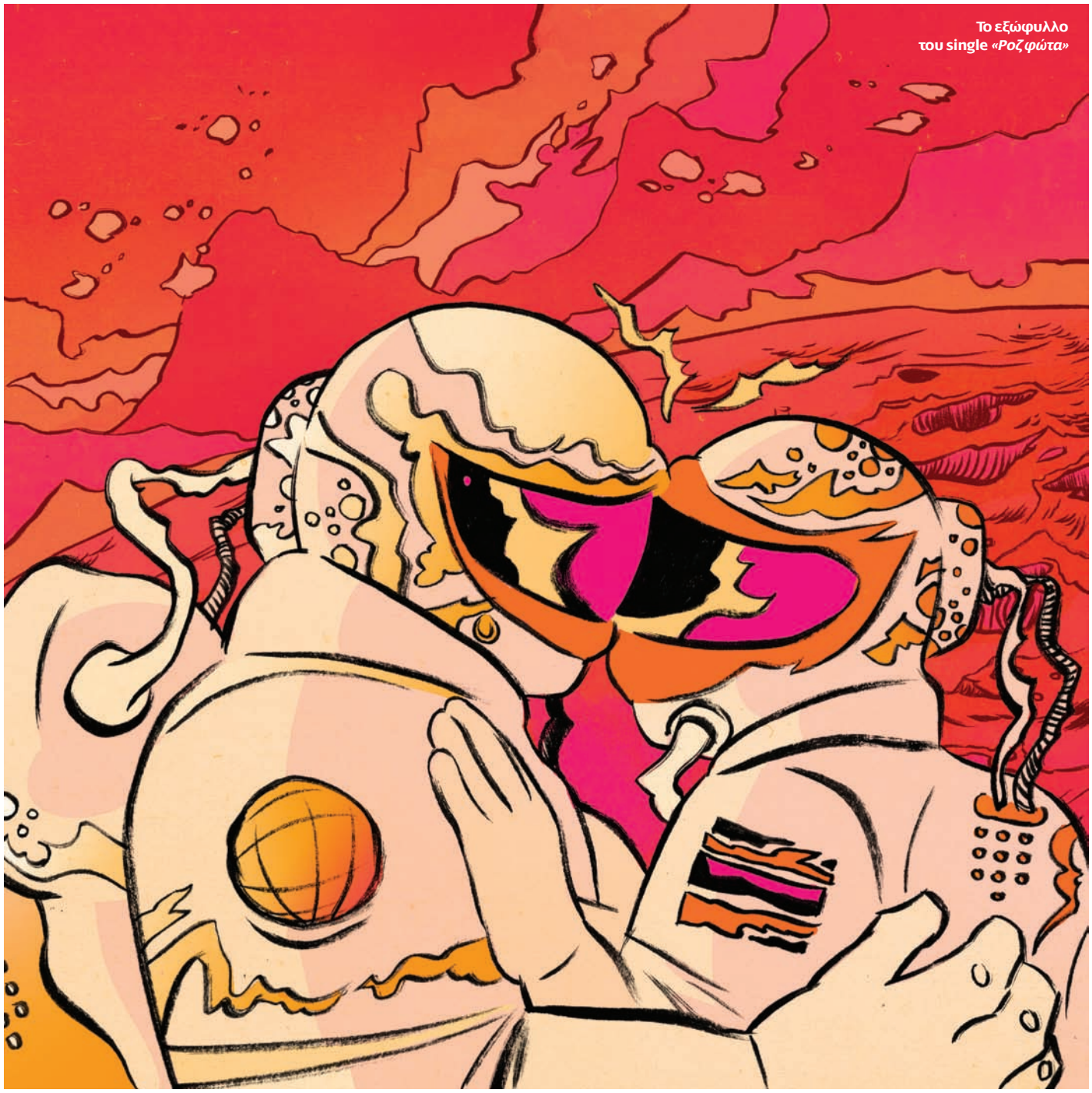

Το εξώφυλλο του single *«Ροζ φώτα»*

Όντως. Πρώτα πρώτα γιατί δεν μ' αρέσει η φωνή μου και δευτερευόντως γιατί μ' αρέσει πολύ ν' ακούω άλλους ανθρώπους να τραγουδούν τα κομμάτια μου. Μπορώ έτσι να τα απολαύσω και ως ακροατής περισσότερο, ενώ όταν τραγουδάω κι εγώ είμαι πιο μέσα στην όλη διαδικασία και δεν μπορώ να το χαρώ τόσο. Όταν κάνουμε πρόβα για τα λάιβ με όλη την μπάντα, την πρώτη φορά που θα ακούσω τα κομμάτια με την ενορχήστρωση –όπως θα τα παίξουν τα παιδιά της μπάντας– μ' αρέσει τόσο πολύ αυτό που ακούω με αποτέλεσμα να χαζεύω και να ξεχνάω τα λόγια μου. Τους προειδοποιώ πως στην πρώτη πρόβα θα συμβαίνει αυτό οπωσδήποτε, μετά συνέρχομαι (γέλια). Ειδικά στη *«Φαντασμαγορία Δύο»* που χρησιμοποίησα τόσες πολλές γυναικείες φωνές, πέντε συγκεκριμένα, το έκανα γιατί αυτό το άλμπουμ βγήκε σε μια περίοδο που υπήρχαν πολλές διαφορετικές φωνές στη ζωή μου, από παντού και ήθελα να το αποτυπώσω αυτό και στο άλμπουμ…

Γ.Π.: …Το οποίο πριν λίγες μέρες είχες γενέθλια κι έκλεισε τα δύο χρόνια.
Είναι περίεργο γιατί μου φαίνεται πολύ παλιό, επειδή έχω φτιάξει τόσα πράγματα έκτοτε. Όταν είδα όμως την επέτειο, χάρηκα, γιατί σκέφτηκα πόσα πράγματα έχουν αλλάξει για μένα μετά απ' αυτό το άλμπουμ. Έναν χρόνο μετά την κυκλοφορία του άρχισα να ξανακάνω λάιβ και βρήκα, μέσω των λάιβ, μια νέα ζωή, μια επικοινωνία με τον κόσμο που δεν μπορούσα ποτέ να ονειρευτώ.

Γ.Ν.: Η ελεκτρόνικα είναι μοναχικό σπορ; Είπες ότι τα φτιάχνεις όλα μόνος σου στο σπίτι.
Ναι, τα φτιάχνω στο σπίτι αλλά περνάνε από πολύ κόσμο για να δώσει το λιγότερο ένα feedback. Επίσης ό,τι μα ό,τι φτιάξω το στέλνω πρώτα στον Γιάννη Αναγνωστόπουλο (aka years of youth) που είμαστε μαζί στα Echo Tides για να μου πει γνώμη ή και για να του ζητήσω να προσθέσει κάτι ή να διορθώσει κάτι άλλο, αν κρίνει πως πρέπει. Για παράδειγμα, στους *«Ασχημους ήχους»* του είπα πως χρειάζομαι κάτι από εκείνον και μου έγραψε τη μελωδία με την οποία κλείνει το κομμάτι. Ή στο *«Φωτιά στις κεραίες»*, το πιανάκι που υπάρχει ήταν ιδέα του Γιάννη, το ίδιο και στην *«Ανισόπεδη ντίσκο»*. Τέλος, και στα λάιβ ποτέ μα ποτέ δεν βγαίνω μόνος, πάντα θα έχω έστω ένα δυο άτομα μαζί, για την ευχαρίστηση του να είμαι μαζί με φίλους. Γι' αυτό και στην Τεχνόπολη στις 22/6 θα βγούμε full band, τόσο full που δεν έχει ξαναγίνει. Θα έχουμε πολλά συνθεσάιζερ, κιθάρα, βιολί, τύμπανα και θα περάσουν πάρα πολλές φωνές από τη σκηνή.

Γ.Ν.: Μιας και είσαι αρχιτέκτονας, αρχιτεκτονική σπούδασες, σε ό,τι αφορά στα κόμικς πώς αντιμετωπίζεις ζητήματα όπως η δόμηση της σελίδας;
Δούλεψα ελάχιστα ως αρχιτέκτονας, δεν μου άρεσε, αλλά η αντίληψη που μου καλλιέργησε η Αρχιτεκτονική Σχολή είναι το πιο βασικό κομμάτι των όσων δημιουργώ. Ο τρόπος που αντιλαμβάνομαι τη δομή, η σκηνοθεσία, το μοίρασμα των καρέ στη σελίδα, όλα αυτά τα έμαθα στην αρχιτεκτονική. Αν υπάρχουν ομοιότητες ανάμεσα στα κόμικς μου και στη μουσική μου, εκτός από το ότι είμαι το ίδιο άτομο, συμβαίνει επειδή προέρχεται από την αντίληψη ότι όλα είναι ρυθμός και εικόνες στη σειρά.

Ο,ΤΙ ΚΑΝΩ ΕΧΕΙ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

* Pan Pan full band
+ Mazoha
Πέμπτη 22 Ιουνίου -
Ώρα Έναρξης: 20.00
- Τεχνόπολις
pantazis.space

Γ.Π.: Τι δεν θα ήθελες να σχεδιάσεις ή να απεικονίσεις ποτέ;
Θέλω να σχεδιάζω πράγματα που με διασκεδάζουν όσο τα φτιάχνω. Αυτήν την περίοδο φτιάχνω τη μεταφορά του *«Καπετάν Μιχάλη»* του Νίκου Καζαντζάκη σε κόμικς. Έχει στιγμές ωμής βίας το κείμενο του Καζαντζάκη. Αυτό που θα φτιάξω θα πει ότι συνέβη η βία, αλλά δεν με ενδιαφέρει να την απεικονίσω γλαφυρά – ειδικά αν δεν εξυπηρετεί την ιστορία μου. Με ενδιαφέρει να δείξω το αποτέλεσμα της βίας παρά να απεικονίσω τη βία, ωμή, όπως συμβαίνει.

Γ.Π.: Πώς διαχειρίζεσαι το κείμενο του Καζαντζάκη; Πολύς κόσμος και μόνο στην ιδέα των δημοτικισμών ή των λεξιπλασιών του Καζαντζάκη, δυσκολεύεται να επιχειρήσει μια ανάγνωση.
Είναι ένα κείμενο γεμάτο εικόνες, οπότε σου λύνει τα χέρια ο πλούτος του, και στο τι θα δείξεις και στο πώς θα το δείξεις πολλές φορές. Επίσης το εντυπωσιακό είναι η ψυχογραφία των χαρακτήρων στο κείμενό του, το πόσο βαθιά σκάβει στις ψυχές των ανθρώπων. Δεν με αγχώνει η αναμέτρηση με το κείμενο του *«Καπετάν Μιχάλη»*, παρόλο που αποτελεί ένα ορόσημο στα ελληνικά γράμματα. Μόνο τιμή νιώθω που μου έδωσαν τη δυνατότητα να επεξεργαστώ ένα τόσο σημαντικό βιβλίο και να το απεικονίσω με τον τρόπο μου. Το νιώθω σαν μια μεγάλη ευκαιρία να εξελιχθώ και ως καλλιτέχνης και ως άνθρωπος.

Γ.Π.: Έφτασες, μετά τις τρεις απανωτές *«Φαντασμαγορίες»* που κυκλοφόρησες, να έχεις ένα πολύ μεγάλο κοινό, να γεμίζεις το Gagarin (μαζί με το Παιδί Τραύμα) και τώρα να ετοιμάζεις μια μεγάλη καλοκαιρινή συναυλία στην Τεχνόπολη. Όλα αυτά τα έχτισες μόνος, χωρίς να ανήκεις σε καμία δισκογραφική. Πώς το κατάφερες όλο αυτό;
Είμαι πολύ περήφανος και ευγνώμων για όλο αυτό που έχει συμβεί γιατί είναι 100% δικό μου και των φίλων που με έχουν βοηθήσει. Τώρα πώς έγινε… δεν ξέρω. Ένα από τα πρότυπά μου είναι ο Αντετοκούνμπο. Ξέρεις, πρότυπα μπορείς να έχεις από οπουδήποτε, όχι μόνο από τον χώρο εργασίας σου. Τον θαυμάζω γιατί δεν είναι ο πιο ταλαντούχος παίκτης που έχει υπάρξει, αλλά είναι από τους πιο εργατικούς, έχει πάντα έναν στόχο, πιστεύει και αγαπά αυτό που κάνει. Το ίδιο κάνω κι εγώ. Είχε γράψει πρόσφατα: *«You can't skip steps»*, που σημαίνει *«δεν μπορείς να πηδήξεις βήματα, σκαλιά»*. Δεν έχω πηδήξει κανένα σκαλί. Είμαι 41 ετών, δεν με φύτεψε κανένας να παίξω στην Τεχνόπολη και να παίζεται η μουσική μου παντού για να επιβληθεί σε κάποιον. Έχω παίξει μόνος μου, έχω παίξει σε επτά άτομα, σε είκοσι, σε εκατό, σε διακόσια, έχω παίξει σε χίλια, ίσως παίξω σε περισσότερα μια μέρα. Είμαι όμως πάντα έτοιμος να ξαναπαίξω μπροστά σε επτά άτομα γιατί ξέρω ότι αγαπάω πάρα πολύ αυτό που κάνω για να με επηρεάσει η ανταπόκριση που έχει η δουλειά μου στο πόσο την αγαπάω. Θέλω να πω, η ανταπόκριση που υπάρχει είναι ένα φανταστικό «συν» γιατί καταφέρνω να επενδύσω πιο σοβαρά σε αυτό που κάνω, να καλύψω τις ανάγκες της οικογένειάς μου, έχει συγχρόνως και μια τεράστια ανταπόδωση σε ψυχικό επίπεδο. Μπορεί να μεγαλώσει κι άλλο, μπορεί να μη μεγαλώσει άλλο, μπορεί και να ξεφουσκώσει. Για αυτά δεν είμαι καθόλου σίγουρος. Για το μόνο που είμαι απόλυτα σίγουρος είναι ότι ποτέ δεν θα βγάλω ένα κομμάτι που δεν αρέσει σε εμένα.

Γ.Π.: Μετά τις *«Φαντασμαγορίες»*, το *«Andromeda FM»* των Echo Tides και τον *«Καπετάν Μιχάλη»* που ετοιμάζεις, τι έρχεται;
Έρχεται, νωρίτερα απ' ό,τι περιμένετε, στις 15/6 ένα σινγκλ με τίτλο *«Ροζ φώτα»* που γράψαμε εγώ και ο κολλητός μου, ο Γιάννης Αναγνωστόπουλος (aka Years Of Youth), προάγγελος ενός άλμπουμ που θα υπογράφουμε από κοινού, το οποίο θα ακολουθήσει. Sci-fi και θρίλερ λογική, ρομάντζο, χορός, συνθεσάιζερ, ελληνικός στίχος και εξώτερο διάστημα. A

ADVERTORIAL **A.V.**

Η πρώτη καλοκαιρινή στάση είναι στην Tezenis και μετά vamos a la playa

Summer is here! Όπου και να πάμε, ένα πράγμα είναι σίγουρο: η παραλία είναι ο τελικός προορισμός. Η νέα beachwear SS23 συλλογή της **Tezenis** έδωσε τη λύση, ή αλλιώς τις λύσεις, με αμέτρητα σχέδια σε μαγιό και ρούχα. Απαλά και γήινα χρώματα πρωταγωνιστούν με στοιχεία από την απόλυτη τάση της εποχής, την y2k αισθητική και αναδεικνύουν τέλεια τη μαυρισμένη επιδερμίδα. Υπάρχουν τα retro-classic μαγιό με παστέλ χρώματα και κομψές γραμμές, μέσα από μια πιο μίνιμαλ προσέγγιση και υπό την επιταγή less is more. Οι πιο τολμηρές προτιμήστε τα sexy μαγιό με prints, στρας και metallic στοιχεία για το πιο hot καλοκαιρινό look. Έτοιμες για το πιο fun καλοκαιρινό shopping; Υπάρχει το ονειρεμένο μαγιό και φέτος θα το κάνουμε δικό μας!

www.tezenis.com/gr/

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ

SHUTTERSUP.GR PHOTOGRAPHY

«ΣΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΧΑΣΑ ΤΗ
ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΠΟΤΥΧ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠ

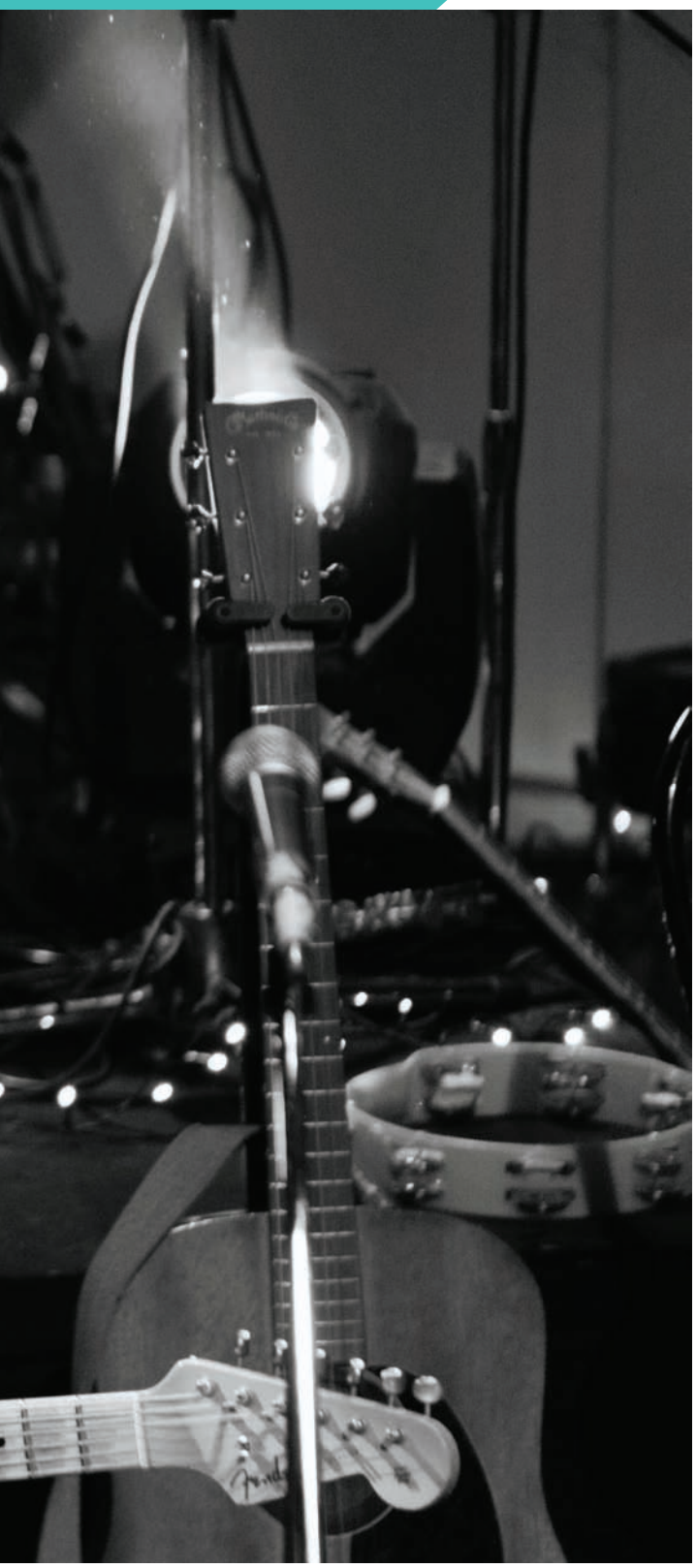

ΗΝ ΜΠΑΛΑ
ΙΕΣ,
ΠΙΤΥΧΙΕΣ»

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗ**

Με τον Νίκο Πορτοκάλογλου συναντηθήκαμε πρώτη φορά στο σπίτι του στο Χαλάνδρι. Είχαμε συνεννοηθεί να μη βιαστούμε, να δώσουμε χρόνο στις αναμνήσεις και στις σκέψεις, να αφήσουμε την πόρτα μισάνοιχτη για να φανεί τι κρύβεται πίσω από τους στίχους και τις μελωδίες των πιο γνωστών τραγουδιών που σφράγισαν τα 40 χρόνια της καλλιτεχνικής διαδρομής του. Να επανέλθουμε, αν χρειαστεί, μέχρι να βρούμε εκείνη την αίσθηση που διατρέχει μια ζωή με πολλά σκαμπανεβάσματα, μεγάλες επιτυχίες και προσωπικές ήττες, μέρες φωτεινές και περιόδους σκοτεινές, χρόνια καλά και χρόνια δίσεκτα. *«Θα προσπαθήσω να είμαι όσο πιο ειλικρινής μπορώ»* είπε και το τήρησε. Δεν ήταν πάντα εύκολο, του είναι πιο φυσικό να γράφει στίχους για να εκφραστεί. Ούτε είμαι σίγουρη ότι αν είχαμε κατέβει στο «οχυρό» του, στο υπόγειο στούντιο με τους διπλούς τοίχους, τα αμέτρητα μουσικά όργανα, τα ογκώδη μηχανήματα και τις αφίσες του Τζίμι Χέντριξ και των Beatles, θα είχαμε κάνει την ίδια συζήτηση που κάναμε στο μεγάλο τραπέζι της οικογενειακής μονοκατοικίας.

Πρόβα ορχήστρας. Δυο μέρες μετά έφτασα στο απομονωμένο στούντιο ηχογραφήσεων στον Ταύρο, στα μισά της τελευταίας πρόβας του Νίκου Πορτοκάλογλου και των συνεργατών του για τη συναυλία στο θέατρο Βράχων στις 19 Ιουνίου, που σηματοδοτεί την έναρξη της καλοκαιρινής περιοδείας τους. Κάθισα ακροπατώντας πίσω απ' τα πλήκτρα και για μιάμιση ώρα είχα το προνόμιο να ακούσω πριβέ μερικά από τα πιο γνωστά μουσικά κομμάτια από την εποχή των Φατμέ μέχρι σήμερα. Να μπω στη μουσική δίνη της 7μελούς ορχήστρας του, να γελάσω με τα «διλήμματα»: *«Θέλετε μικρασιατικό ελεκτρόνικα ή ελληνοαμερικανικό χιπ χοπ, νησιώτικο ρέγκε ή ηπειρώτικο μπλούζ;»* πριν η *«Κοντούλα λεμονιά»* χαμηλώσει τα κλωνάρια της και η Ρένα Μόρφη εξομολογηθεί *«Σε φίλησα κι αρρώστησα και τον γιατρό δεν φώναξα»*. Σε λίγο τα κρουστά πήραν φωτιά, *«Τι λείπει, τι φταίει και η καρδιά σου κλαίει»*, με τον Πορτοκάλογλου να κλιμακώνει *«Μη μ' αφήσεις σου λέω, τα καράβια μου καίω»* επιβεβαιώνοντας για μια ακόμη φορά ότι είναι *«η κρυφή, η ατέλειωτη δίψα που σε κρατάει ζωντανό»*, πριν έρθει η *«Θάλασσά μου η σκοτεινή»* και μας ξαναστοιχιώσει όπως τόσα χρόνια πριν. *«Να με προσέχεις»* παρακάλεσε στην πιο τρυφερή απόδοση που μπορώ να θυμηθώ για να μας καλέσει στο φινάλε να πάμε μαζί του *«Πάνω απ' τα σύννεφα»* κάνοντας επίκληση στον ουρανό, με την ηλεκτρική κιθάρα να απογειώνεται συμπαρασύροντας τη νιότη μας, όσα ζήσαμε και συνδέσαμε με τις μουσικές του, όλα τα καλοκαίρια που ήρθαν και πέρασαν, κι ας ξεθώριασαν, κι ας έγιναν μνήμη μακρινή, γιατί το ροκ εντ ρολ δεν έχει ηλικία και δεν τελειώνει ποτέ.

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Κατάγομαι από οικογένεια προσφύγων από την πλευρά του πατέρα μου, που ήρθε μωρό με τους γονείς του στον Βόλο. Ο παππούς ήταν καπνέμπορος στην Πόλη και στη Σμύρνη και δούλεψε στα καπνά της περιοχής, η γιαγιά έκανε μαθήματα γαλλικών. Ξεριζωμένοι άνθρωποι που πέρασαν πολλά και δεν το έβαλαν κάτω. Με τη γιαγιά τη Σοφία ήμουνα πολύ συνδεδεμένος, σε κείνη έδειχνα τις ζωγραφιές μου, μου έλεγε συνέχεια μπράβο και μου διηγούνταν ιστορίες από τη Σμύρνη. Ο πατέρας μου δούλευε σε ιδιωτική εταιρεία πετρελαιοειδών και πήρε προαγωγή για την Αθήνα. Μετακομίσαμε στη Νέα Σμύρνη, εκεί μεγάλωσα, εκεί έκανα τις πρώτες μου παρέες, πήγα σχολείο, έμαθα κιθάρα. Το σχολείο μου, η Ευαγγελική Σχολή Νέας Σμύρνης, ήταν δίπλα στο γήπεδο του Πανιωνίου, έπαιζα μπάλα τότε – εδώ και χρόνια δεν με ενδιαφέρει καθόλου το άθλημα, εκτός αν έχει Μουντιάλ. Το σχολείο δεν το αγάπησα ποτέ. Ήμουνα μαθητής επί Χούντας, με όλα τα θλιβερά στερεότυπα, τη στενομυαλιά, το υποχρεωτικό κούρεμα, την ψυχρότητα της εκπαίδευσης, τη μαυρίλα και τη μιζέρια. Ποτέ στο σχολείο δεν μου πέρασε από το μυαλό ότι είχα έφεση στο γράψιμο, ούτε βέβαια με ενθάρρυνε κανείς, μόνος μου διάβασα λογοτεχνία και ποίηση από τη βιβλιοθήκη του πατέρα μου. Το ροκ ήρθε σαν μια τεράστια αποκάλυψη στη ζωή μου μέσα απ' τους δίσκους που έφερνε στο σπίτι ο μεγαλύτερος αδελφός μου. Beatles, Rolling Stones, Bob Dylan, Jimi Hendrix άναψαν τη σπίθα μέσα μου. Έκθαμβος ανακάλυπτα την ύπαρξη ενός μεγάλου ελεύθερου κόσμου, μακριά από όλα όσα ήξερα. Κι όταν έφτασε σπίτι η παλιά κιθάρα του πατέρα μου από τον Βόλο, ξέχασα τα πάντα. Ούτε να παίζω μπάλα ήθελα, ούτε να σκιτσάρω πια, τέλειωσαν όλα. Ίσως γιατί ένιωθα ότι εκεί θα τα κατάφερνα καλύτερα. Ήμουν 12 χρονών, βασανίστηκα πολύ να μάθω τα πρώτα ακόρντα με ένα εγχειρίδιο πρακτικής εκμάθησης, αλλά προτιμούσα από τα αποστειρωμένα ωδεία της εποχής να βαδίζω μόνος μου στο σκοτάδι για να βρω ένα μονοπάτι. Δεν το μετάνιωσα ποτέ, ήθελα να παίζω μόνο τα τραγούδια που μου άρεσαν.

ΜΕΓΑΛΟ ΦΟΡΤΙΟ ΣΕ ΜΙΚΡΟΥΣ ΩΜΟΥΣ

Από το σπίτι μου έλειπε η γιορτή. Σαν παιδί κουβαλούσα ένα μεγάλο βάρος από μια οικογένεια που ήταν χρυσοί άνθρωποι αλλά από πολύ νωρίς σημαδεύτηκαν από βαριά πράγματα. Στα 10 χρόνια μου η μητέρα μου πέρασε καρκίνο και εγχειρίστηκε. Ήταν πολύ νέα, 37 χρονών, κι αυτό με μάρκαρε. Μετά έκανα delete σε όλη αυτή την περίοδο, αλλά σήμερα ξέρω ότι έχασα την ανεμελιά μου πάρα πολύ νωρίς ζώντας με τη δαμόκλειο σπάθη ότι ανά πάσα στιγμή μπορούσα να χάσω τη μάνα μου, η οποία τελικά έζησε αισίως μέχρι τα 83 της. Πολέμησε τον καρκίνο γενναία, αλλά όταν ένα παιδί ακούει ότι πρέπει να περάσουν 7 χρόνια για να είμαστε σίγουροι ότι δεν θα επιστρέψει η αρρώστια, κάθεται και μετράει μέρες και χρόνια. Η αρρώστια ήταν κάτι που δεν συζητήθηκε ποτέ ανοιχτά στο σπίτι, ήταν θέμα ταμπού τότε και οι γονείς μας δεν ήθελαν να μας επιβαρύνουν, κάτι που βέβαια δεν βοήθησε κανέναν.

Μόλις πέρασαν τα 7 χρόνια κατέρρευσε ο πατέρας μου ψυχολογικά μην αντέχοντας ούτε τα επαγγελματικά του προβλήματα ούτε το φορτίο που κουβαλούσε τόσο καιρό. Έτσι η μουσική έγινε σιγά σιγά το καταφύγιο και ο γιατρός μου. Όταν ξεκινούσα να γράφω έβαζα σε στίχους εκείνα που με έκαιγαν και δεν μπορούσα να μοιραστώ με κανέναν. Δεν το καταλάβαινα τότε, το κατάλαβα πολλά χρόνια αργότερα ότι ρίχτηκα με τέτοιο πάθος στην κιθάρα για να κατανοήσω ποιος είμαι, πού πάω, για να βρω τι ήταν αυτό που με βασάνιζε στ' αλήθεια, όπως όταν πηγαίνεις στον ψυχοθεραπευτή και ανακαλύπτεις ότι αλλού είναι η βαθύτερη ρίζα του προβλήματος. Όταν έγραφα κάτι δικό μου ένιωθα μια απίστευτη λύτρωση, σαν να έχανα εκατό κιλά βάρος που κουβαλούσα στους ▶

ώμους μου. Ένιωθα ότι έβγαινα σε ένα άνοιγμα στο φως, μακριά από τους εφιάλτες που έβλεπα κάθε νύχτα. Ήθελα να στήσω τη δική μου γιορτή, να ξαναβρώ μέσα από τη μουσική το κέφι και τη χαρά που είχαν χαθεί. Έχω περάσει πολλά χρόνια κάνοντας ψυχοθεραπεία για να τα κατανοήσω όλα αυτά, κάτι που για μένα ήταν και απαραίτητο και σωτήριο.

Ο ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΤΜΕ

Ο Διονύσης Σαββόπουλος ήταν ο πιο καθοριστικός καλλιτέχνης στη ζωή μου. Το *«Περιβόλι του τρελού»* το άκουσα μαζί με τα πρώτα ξένα θρυλικά ροκ άλμπουμ και με συγκλόνισε. Σε δικό του live στο Κύτταρο πήγα πρώτη φορά στα 15 μου. Για μένα ήταν ο καλλιτέχνης που γεφύρωνε τα αγεφύρωτα με έναν τρόπο απολύτως φυσικό, το ροκ που αγαπούσα και με τρέλαινε με την ελληνική παράδοση, τα δημοτικά και τα λαϊκά τραγούδια. Αυτήν την αίσθηση ότι η μουσική είναι μία, ότι μπορούν να συνυπάρξουν οι Στόουνς με τον Τσιτσάνη και τα Θρακιώτικα με τον Φρανκ Ζάππα, τη χρωστάω σε εκείνον. Μου άνοιξε δρόμους, με απελευθέρωσε από τα στεγανά και τις κατηγοριοποιήσεις, αλλά ταυτόχρονα με δυσκόλεψε γιατί δεν άνηκα πουθενά.

Με τους Φατμέ στα πρώτα χρόνια δεν ήξεραν πού να μας κατατάξουν. Για τους ροκάδες ήμασταν λαϊκοί και για τους λαϊκούς ροκάδες. Μπήκαμε στα δύσκολα, αλλά ποτέ δεν με ενδιέφερε να κάνω ένα ροκ συγκρότημα που δεν θα είχε καμιά σχέση με την ελληνική μουσική. Και όσο περνούσαν τα χρόνια στη μουσική μου υπήρχαν περισσότερες επιρροές από την παράδοση και τα λαϊκά, αλλά και το έντεχνο της δεκαετίας του '60. Μόλις τελείωσα το σχολείο και έγραψα τα πρώτα μου τραγούδια τα πήγα στο Σαββόπουλο μαζί με τον Γιώργο Φιλιππάκη και τον Χάρη Καβαλλιεράτο από τους Χάνομαι Γιατί Ρεμβάζω, που τότε γράφαμε μαζί. Μας άκουσε και είπε ότι έχουμε κάνει περισσότερο δρόμο στη μουσική από ό,τι στον στίχο. Ήταν αλήθεια. Ο στίχος με παιδεύει πάντα περισσότερο από τη μουσική, με τα διαβάσματα και την αγάπη για τη γλώσσα βελτιωνόταν σταδιακά, κάτι ξεκλείδωνε όλο και περισσότερο.

Από 18 χρονών έπαιζα μουσική σε λαϊκά κέντρα και παρέδιδα μαθήματα κιθάρας για βιοπορισμό, αλλά οι δικοί μου είχαν αγωνία τι θα απογίνω. Για το χατίρι τους έδωσα στην Αρχιτεκτονική, δεν πέρασα γιατί δεν το πάλεψα και μετά βρέθηκα στις Βρυξέλλες και στη Σχολή Καλών Τεχνών. Εκεί ξεκαθάρισα απόλυτα ότι ήθελα να ασχοληθώ με τη μουσική και μόνο, ολοκλήρωσα τα πρώτα μου τραγούδια με τη σιγουριά ότι ήταν πράγματι δικά μου και όχι απομιμήσεις του Ντίλαν, του Κοέν, του Λένον. Ένα από αυτά τα τραγούδια ήταν ο *«Άσωτος υιός»*. Παράτησα τα πάντα, γύρισα στην Ελλάδα, μάζεψα τους φίλους μου, τον Οδυσσέα Τσάκαλο, τον Δημήτρη Καλαντζή και τον Μιχάλη Μουστάκη, και κάπως έτσι ξεκίνησαν οι Φατμέ. Τότε, στα 21 μου έφυγα από το πατρικό για να ζήσω μόνος πρώτη φορά στο Παλαιό Φάληρο. Νοικιάσαμε δύο μικρά σπιτάκια με τους κολλητούς μου, δίπλα κάναμε το στούντιο με πχομόνωση από αυγοθήκες. Θυμάμαι τη χαρά που έμενα σε ένα σπίτι σαν αχούρι, έβγαζα όλο το άχτι μου, ζούσα όπως φανταζόμουν την μποέμικη ζωή, τρεφόμουν μόνο με σάντουιτς, αγόραζα βιβλία και δίσκους, έκανα πρόβες με τα παιδιά και ένιωθα βασιλιάς.

ΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙΩ

Οι Φατμέ διαλύθηκαν πάνω στο πικ τους. Μετά τον τέταρτο δίσκο, το *«Βγαίνουμε από το τούνελ»*, όταν έγινε το μεγάλο μπαμ και άρχισε να γίνεται χαμός, ήρθε το *«Ταξίδι»* και μετά ο επίλογός μας, το ζωντανά ηχογραφημένο *«Πάλκο»*. Η επιτυχία μάς δυσκόλεψε πιο πολύ από την αποτυχία, στα δύσκολα και μέχρι να καθιερωθούμε ήμασταν μια γροθιά. Μετά άρχισε η γκρίνια κι εγώ ένιωσα όπως τότε που ήθελα να φύγω από το πατρικό. Πιο πολύ δική μου απόφαση ήταν γι' αυτό και οι φαν μού κράτησαν κακία. Δεν χωρίσαμε τσακωμένοι, ξαναβρεθήκαμε και πάντα διατηρήσαμε μια γλυκιά σχέση, με κορυφαία στιγμή τις περσινές δύο συναυλίες στο Ηρώδειο για τα 40 χρόνια μου στο τραγούδι. Έχω κάνει πολλά ξεκινήματα, πέρασα από σαράντα κύματα και ο δρόμος μου ούτε στρωμένος ήταν ούτε εύκολος, αντιθέτως δεν μου χαρίστηκε τίποτα και ξεκίνησα πολλές φορές από το μηδέν. Ήξερα πως το να μην έχεις πάρε δώσε με κάποιο κόμμα ή «ιδεολογικό χώρο» δεν βοηθάει, αλλά επέμενα πεισματικά ότι θέλω να αξιολογηθώ μόνο από τη δουλειά μου. Είμαι ευγνώμων για όλα τα απρόοπτα, για όλα τα δώρα – όμορφα και άσχημα.

Μεγάλωσα σε μια οικογένεια που προσπαθούσε να ξορκίσει το απρόοπτο γιατί μόνο βάσανα της είχε φέρει, αλλά ο μικρός γιος διάλεξε μια δουλειά που είναι συνώνυμη με το απρόοπτο. Στη διαδρομή έχασα την μπάλα και στις μεγάλες αποτυχίες, αλλά και στις μεγάλες επιτυχίες. Πώς να σου το πω, ήταν αυτές οι φάσεις που δεν ξέρεις πια τι είσαι, πού πας, γιατί είσαι εδώ. Σε τέτοιες εποχές έγραφα, νομίζω, τα καλύτερα τραγούδια μου, όπως τα *«Να με προσέχεις»*, *«Τα καράβια μου καίω»*, και πολλά ακόμα. Αυτό μοιάζει με το πώς ξεκίνησα στην εφηβεία μου να γράφω στην κιθάρα και στο τετράδιο σαν έναν τρόπο αυτοθεραπείας.

Δεν μ' αρέσει το κλισέ του καταραμένου καλλιτέχνη, ούτε ο ναρκισσισμός του σκοταδιού και του αδιεξόδου μου πάει, η πλάκα όμως είναι ότι ούτε η ταμπέλα του φωτεινού και του αισιόδοξου που μου έβαλαν μου ταιριάζει. Γιατί για μένα τα τραγούδια ήταν ο τρόπος μου να παλεύω με την κατάθλιψη για να βγω στο φως. Ήμουνα φαινομενικά ένα σοβαρό και μελαγχολικό παιδί που έκρυβε μέσα του μια σπίθα και μια τρέλα που δεν ήξερε πώς να εκφράσει. Ένα πειραχτήρι φυλακισμένο στον ρόλο του «ώριμου παιδιού».

Βλέπω τον εαυτό μου πολύ μικρό, καμιά φορά, να κάθομαι μόνος και να ζωγραφίζω με τις ώρες, χωρίς να κάνω σαματά, όπως ο αδελφός μου. Και χαμογελάω. Μεγαλώνοντας μου άρεσε η αλητεία, η μπάλα, τα κορίτσια και βέβαια η μουσική, και μες στη μαυρίλα μου πάντα υπήρχε δόσιμο και ανάγκη για φως. Σήμερα, μετά από χρόνια προσπάθειας, έχουν λυθεί πολλοί κόμποι. Είμαι πιο κοντά σε εκείνο τον κρυμμένο εαυτό των παιδικών μου χρόνων. Είμαι πιο κοντά στο συναίσθημά μου, με μεγαλύτερη ικανότητα να ζω στο παρόν, να χαίρομαι αυτό που συμβαίνει. Ίσως φταίει που μεγαλώνοντας ο χρόνος λιγοστεύει και νιώθω ότι κάθε στιγμή είναι πολύτιμη.

DIGGING IN THE DIRT

Πάντα μου άρεσε να γράφω μουσική για το σινεμά, όπως το *«Βαλκανιζατέρ»* και το *«Μπραζιλέρο»* του καλού μου φίλου Σωτήρη Γκορίτσα, ή το *«Ακροπόλ»* του Παντελή Βούλγαρη. Η *«Θάλασσά μου η σκοτεινή»* γράφτηκε διαβάζοντας το σενάριο για το *«Μπραζιλέρο»*, πριν γυριστεί η ταινία. Το ενδιαφέρον είναι ότι γράφτηκε σαν ένα ζεϊμπέκικο που θα το έλεγε ένας λαϊκός τραγουδιστής, αλλά τελικά δεν ηχογραφήθηκε διότι η σκηνή για την οποία γράφτηκε δεν γυρίστηκε ποτέ. Και ευτυχώς διότι κάτι δεν μου καθόταν καλά. Ξαναδιαβάζοντας τους στίχους στο Πήλιο κατάλαβα ότι μου έφταιγε η μουσική, οπότε την έγραψα από την αρχή και είπα το τραγούδι ο ίδιος. Μετά από τον τεράστιο χαμό που έγινε με το τραγούδι αυτό, δυσκολεύτηκα πολύ. Μέσα από την τρελή επιτυχία, τις παραστάσεις, τις περιοδείες, σκεφτόμουνα να τα τινάξω όλα στον αέρα, να χωρίσω, να τα εγκαταλείψω όλα, να φύγω σε άλλη χώρα. Από τον ουρανό στην άβυσσο. Έγινε αυτό που φοβόντουσαν πάντα οι γονείς μου με τη ζωή του καλλιτέχνη, μια ζωή χωρίς καθόλου σταθερότητες και σιγουριές.

Ήταν οι στιγμές που έφτανα σε αδιέξοδο, που ένιωθα ότι βουλιάζω στην κατάθλιψη, που έχανα το νόημα σε όλα. Ήταν οι στιγμές που ένιωθα ότι χρειάζομαι πρώτες βοήθειες. Παρόλο που η γενιά μου δεν μεγάλωσε με τον ψυχίατρο και η ψυχοθεραπεία ήταν ταμπού, είχα μεγάλη περιέργεια να σκάψω κάτω από την επιφάνεια, να μάθω τι είχε πάει στραβά. Η πρώτη φορά ήταν σοκ. Υπάρχουν άνθρωποι που αντέχουν το αδιέξοδο, εγώ είχα ανάγκη κάποιος να μου δώσει μια άλλη οπτική. Όπως λέει ο Πίτερ Γκάμπρελ: *«Digging in the dirt»*. Κατάλαβα ότι το βάρος που κουβαλούσα από τα παιδικά μου χρόνια ήταν πολύ μεγαλύτερο από ό,τι νόμιζα. Το στοίχημα είναι να μην τα φορτώσεις όλα στους γονείς σου γιατί τότε κάνεις μια τρύπα στο νερό και καταλήγεις στο «για όλα φταίνε οι άλλοι».

ΚΛΕΙΣΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

Μια μεγάλη επιτυχία που έγινε κάπως με περίεργο τρόπο είναι το *«Κλείσε τα μάτια σου»*, ένα ζεϊμπέκικο γραμμένο για την ταινία *«Ακροπόλ»*. Είχα ένα τζουρά (μικρό μπουζούκι) και μόλις είχα φτιάξει τη μελωδία. Στίχους δεν είχα γράψει ακόμα. Και μπήκε μέσα η κόρη μου, ήταν τότε 7 χρονών, με τα χέρια δεμένα πίσω. «Μπαμπά, κλείσε τα μάτια σου» μου είπε. Αυτό ήταν. Οι στίχοι είναι πολλές φορές αποκαλυπτικοί και για μένα τον ίδιο γιατί περνώντας τα χρόνια κατάλαβα ότι οι καλοί στίχοι δεν έρχονται από το διανοητικό κομμάτι μας, αλλά από το ασυνείδητο. Μας αποκαλύπτουν πράγματα που δεν τα ξέρουμε. Αυτό το τραγούδι ολοκληρώθηκε χωρίς να είμαι σίγουρος τι ακριβώς θέλω να πω. *«Κλείσε τα μάτια σου να φύγω να χαθώ, κλείσε τα μάτια σου να αναστηθώ»* έγραφα και λίγο μετά, όταν το ηχογραφούσα, πέθανε ο πατέρας μου απότομα από ανακοπή. Ήταν ο αποχαιρετισμός μου, χωρίς να το ξέρω. Ό,τι καλύτερο έχω γράψει έρχεται από κάπου αλλού, όχι από τις σκέψεις ούτε από τις απόψεις μου. Γι' αυτό και πάντα πίστευα ότι αν κάτι αξίζει σε μας τους καλλιτέχνες είναι το έργο μας και όχι οι ιδεολογίες μας.

Μου έρχεται στο μυαλό τώρα το τρομερό άγχος που είχα όταν ξεκινούσα να βγω μπροστά στον προβολέα. Κάποιες φορές περιγράφω αντιφατικά πράγματα, δύο αντικρουόμενες δυνάμεις που αντιμάχονται – έτσι ήταν η ζωή μου πάντα. Ενώ ήθελα όσο τίποτα να βγω στη σκηνή και να τα δώσω όλα, αισθανόμουν γυμνός και απροστάτευτος. Ακόμα βλέπω όνειρα πως βγαίνω στη σκηνή και από το άγχος έχω ξεχάσει να φορέσω το παντελόνι μου. Δεν ήμουνα γεννημένος για τους προβολείς, για το μεγάλο κοινό, πιο πολύ σαν αναγκαίο κακό τα έβλεπα για να μπορώ να πω τα τραγούδια μου που τόσο είχα ανάγκη, για να μπορώ να ολοκληρώσω τον κύκλο. Χαλάρωσα σιγά σιγά όταν άρχισα να νιώθω ότι το κοινό αγαπάει τα τραγούδια μου, μετά από πολύ κόπο, εμπειρία, ψάξιμο, άγχος. Το τρακ δεν φεύγει ποτέ εντελώς, μόνο αν χάσεις το ενδιαφέρον σου φεύγει, ελπίζω να μη μου συμβεί ποτέ κι αν συμβεί θα σταματήσω αμέσως. Προς το παρόν, απολαμβάνω όσο ποτέ τις συναυλίες μου και δεν βλέπω την ώρα να ξεκινήσουμε φέτος. Στο κάτω κάτω, από μικρός αυτό ονειρευόμουνα: να ταξιδεύω και να παίζω μουσική.

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΟΥΤΙ

Αυτό που θα ήθελα να αλλάξω πιο πολύ σε μένα είναι να ευχαριστιέμαι περισσότερο αυτά που μου συμβαίνουν σήμερα, να σκέφτομαι λιγότερο το αύριο, αν και έχω κάνει πολλά βήματα σε σχέση με το παρελθόν. Υπήρξα για χρόνια εγκλωβισμένος στη δουλειά μου, ιδίως σε εποχές δύσκολες, στην κατάρρευση των δισκογραφικών εταιρειών και των πνευματικών δικαιωμάτων, στην οικονομική κρίση, στην πανδημία. Το άγχος της επιβίωσης και πώς να στηρίξεις την οικογένειά σου είναι όμως και κινητήρια δύναμη που δεν σε αφήνει να αράξεις. Θα ήθελα να συνεχίσω να γράφω τραγούδια, γιατί δεν είχα χρόνο με την εκπομπή μου στην ΕΡΤ. Με εξέπληξε και με ενθουσίασε που την αγάπησε τόσο ο κόσμος, θεωρώ μεγάλο κέρδος ότι ασχολούμαι περισσότερο με τα τραγούδια των άλλων, ότι ανακάλυψα τραγούδια που δεν ήξερα ή δεν είχα παίξει ποτέ. Αλλά περιμένω πώς και πώς να βρω λίγο χρόνο να ολοκληρώσω τον δίσκο που ξεκίνησα εδώ και τρία χρόνια, πριν αρχίσει η εκπομπή, η οποία θα συνεχιστεί στη νέα σεζόν με τα μισά επεισόδια. Ξέρεις, πάντα ονειρευόμουν να έχω έναν χώρο κάπου στην πόλη και να έρχονται φίλοι μουσικοί, να παίζουμε, να εξερευνούμε, να ανταλλάσουμε ιδέες. Ε, αυτό έγινε τελικά με το Μουσικό Κουτί.

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΜΕ ΤΗ ΜΑΡΙΝΑ

Η σχέση με τη Μαρίνα είναι το καλύτερο πράγμα που μου έχει συμβεί. Δεν ξέρω πώς φτάσαμε 40 χρόνια γάμου – νομίζω ότι σε εκείνη οφείλεται περισσότερο. Με άντεξε, με περίμενε, έκανε απίστευτη υπομονή. Γελάω τώρα, αλλά φαίνεται ότι το *«Να με προσέχεις»* που έγραψα για εκείνη έπιασε τόπο. Γιατί αν δεν με έπιανε από το χέρι σε πολύ ζόρικες στιγμές και περιόδους, δεν ξέρω αν θα τα καταφέρναμε. Και μένα απίστευτο και παράξενο μου φαίνεται ότι αντέχουμε όλα αυτά τα χρόνια. Κάναμε δύο υπέροχα παιδιά, τη Θάλεια και τον Λευτέρη, περάσαμε δύο σοβαρές φάσεις χωρισμού, τις παλέψαμε. Ήταν πολλά αυτά που μας ένωναν από την αρχή και ευτυχώς είμαστε ακόμα εδώ. Βέβαια, δεν ξέρω για πόσο, γιατί κάθε τόσο μου λέει ότι θέλει να μετακομίσουμε στο κέντρο. Δεν είναι παιδί της γειτονιάς και των προαστίων όπως εγώ και φοβάμαι ότι κάποια στιγμή θα πρέπει να της κάνω το χατίρι. **Α**

1

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ

«ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ ΕΛΕΙΠΕ Η ΓΙΟΡΤΗ. ΣΑΝ ΠΑΙΔΙ ΚΟΥΒΑΛΟΥΣΑ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΒΑΡΟΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΧΡΥΣΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΝΩΡΙΣ ΣΗΜΑΔΕΥΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΒΑΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.»

3

4

5

6

2

7

1 **Με τους Φατμέ**
2 **Με τη Χαρούλα στον Λυκαβητό**
3 **Χριστούγεννα με τους γονείς του**
4 **Οικογενειακό πορτρέτο**
5 **Οι γονείς του**
6 **Μαθητικά χρόνια με τους φίλους του**
7 **Με τον επιστήθιο φίλο του, σκηνοθέτη Σωτήρη Γκορίτσα**

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

Τη Δευτέρα 19/6 στις 21:00, ο Νίκος Πορτοκάλογλου και η Ρένα Μόρφη γιορτάζουν τα 3 χρόνια της εκπομπής τους στην ΕΡΤ Μουσικό Κουτί με μια συναυλία στο Θέατρο Βράχων «Μελίνα Μερκούρη». Οι πόρτες ανοίγουν στις 20:00.

ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΘΕΛΕΙ ΒΡΑΔΙΑ ΠΑΡΕΪΣΤΙΚΑ, ΜΕ ΩΡΑΙΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ, ΙΝΤΡΙΓΚΑΔΟΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ. ΑΠΟ ΤΟ **ΜΕΓΑΡΟ** ΚΑΙ ΤΗ **ΛΥΡΙΚΗ** ΩΣ ΤΗΝ **ΕΛΕΥΣΙΝΑ** ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΕΣ ΑΝΟΙΧΤΩΣΙΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ, ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΜΕ ΦΟΡΤΣΑ ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΑΦΑΡΙ

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

● ΦΑΣΗ ΘΕΡΙΝΟ ΣΙΝΕΜΑ – ΚΑΙ ΩΡΕΑΝ

Δεκαεπτά ταινίες «κέρασμα» (ανάμεσά τους και ο φετινός Χρυσός Φοίνικας σε πανελλήνια πρεμιέρα) σε πάρκα και φωτογενείς ανοιχτούς χώρους της πόλης. Ναι, το **Athens Open Air Film Festival** είναι ξανά εδώ. Η αυλαία ανεβαίνει στις 15/6 στο προαύλιο του Ζαππείου με τον ***«Βασιλιά των λιονταριών»*** και χαρούμενες νότες από την **El Sistema Greece Youth Orchestra**. Η ορχήστρα θα ανοίξει τη βραδιά και στις 23/6 στο Ανοιχτό Θέατρο Κολωνού, πριν ζωντανέψει στην οθόνη το νοσταλγικό ***«Σινεμά ο παράδεισος»*** του Τζουζέπε Τορνατόρε. Το φετινό πρόγραμμα φέρνει ακόμα πολλά κλασικά αγαπημένα φιλμ των Τριφό, Σερό, Γκρεμιγιόν, Οφίλς και Κοκτώ στον Κήπο της Γαλλικής Σχολής, την ***«Απόδραση από το Αλκατράζ»*** στον πεζόδρομο της Διονυσίου Αρεοπαγίτου, το ***«Τζόνι Γκιτάρ»*** του Νίκολας Ρέι στο πάρκο Λογγίνου, τον ***«Αταίριαστο»*** του Κόπολα στην πλατεία Κοτζιά. Στις 23/8, πάντως, δίνουμε ραντεβού στο Cine Αίγλη στο Ζάππειο για την πρόσφατα βραβευμένη στις Κάννες ***«Ανατομία μιας πτώσης»*** της Ζιστίν Τριέ.

SUMMER IN THE CITY

CULTURE

Athens Open Air Film Festival

Κρίστοφ Μαρτάλερ, *«Λυγμός»*

10+1 ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΠΟΥ ΔΕΝ ΧΑΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΧΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΒΑΛΕΙ ΣΤΟ ΜΑΤΙ ΣΤΗΝ **ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260** ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΣΚΗΝΙΚΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ **ΦΙΛΙΠ ΚΕΝ** ΣΤΟ ΗΡΩΔΕΙΟ

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

1 ΛΥΓΜΟΣ [19-20/6]

Στον αποστειρωμένο χώρο ενός φαρμακείου ένας πελάτης μονολογεί για τη δυσκαταποσία που τον ταλαιπωρεί, όμως οι πέντε γυναίκες υπάλληλοι δεν του δίνουν ιδιαίτερη σημασία. Με αφετηρία τις λεκτικές ακροβασίες του συμπατριώτη του εικαστικού Ντίτερ Ροτ, ο ρηξικέλευθος Ελβετός σκηνοθέτης **Κρίστοφ Μαρτάλερ** προτείνει έναν σκηνικό στοχασμό για την παροδικότητα των πραγμάτων.

2 ΤΥΦΛΟΣ ΔΡΟΜΕΑΣ [20-21/6]

Πρεσβευτής μιας ποιητικής καλλιτεχνικής γλώσσας, ο **Αμίρ Ρεζά Κουεστανί** επιστρέφει στην Αθήνα με μια παράσταση που εστιάζει στη σύγχρονη ιρανική κοινωνία, το προσφυγικό και την καταπίεση των γυναικών. Οι ήρωές του, ένα ζευγάρι που σχεδίαζε να περάσει στην Αγγλία διασχίζοντας τη σήραγγα της Μάγχης, ανταλλάσσουν ξέπνοες κουβέντες πλάι στον τοίχο της φυλακής όπου εκείνη κρατείται, ο καθένας από τη δική του πλευρά.

3 ΟΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ [23-26/6]

Υπήρξε βοηθός του Πίτερ Μπρουκ αλλά κέρδισε την αναγνώριση με την τριλογία του *«Οι ανισότητες»* για τις δραματικές κοινωνικές επιπτώσεις της λιτότητας στη Βρετανία. Στην πρώτη του εμφάνιση στην Ελλάδα, ο 38χρονος Βρετανός σκηνοθέτης και δραματουργός **Αλεξάντερ Ζέλντιν** καταπιάνεται με την αφήγηση της ζωής μιας γυναίκας, αντλώντας υλικό από συζητήσεις με τη μητέρα του.

4 ΤΟ ΡΟΔΟ ΕΙΝΑΙ ΡΟΔΟ [30/6-3/7]

Φοράει πολύχρωμα ρούχα, τραγουδάει, ονειρεύεται, ανοίγει το σπίτι της σε ξένους και ντόπιους και δέχεται το μίσος και τον χλευασμό τους. Η Διονυσία, όμως, επιμένει να πιστεύει στη συγχώρεση και στην καλοσύνη. Ο Χρήστος Στέργιογλου ερμηνεύει τον εμπνευσμένο από την Δήμητρα της Λέσβου χαρακτήρα στο έργο της Κατερίνας Λούβαρη Φασόη που σκηνοθετεί ο **Παντελής Δεντάκης.**

5 ΒΑΚΧΕΣ [4-6/7]

Με μια queer παραστατική γλώσσα προσεγγίζει την ευριπίδεια τραγωδία η **Έλλη Παπακωνσταντίνου**. Στη σκηνή εύποροι μεγαλοαστοί και οι υπηρέτες τους περιμένουν να χτυπήσει τη Γη ένας μετεωρίτης. Κι όταν εκείνος, ο Διόνυσος, εμφανίζεται, τους καλεί να προσεγγίσουν το «δωμάτιο του πόθου» ξεπερνώντας τον φόβο της πτώσης, της φθοράς, της ύβρεως και της ντροπής.

6 ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΕΣ [8-11/7]

Η πραγματική ιστορία της «ψυχοκόρης» Σπυριδούλας που οι εργοδότες της κακοποιούσαν σωματικά και ψυχικά επί μία διετία, τη δεκαετία του 1950, αλλά τόλμησε να μιλήσει, γίνεται αφετηρία για το νέο έργο της **Νεφέλης Μαϊστράλη**. Υπό τους ήχους των Θραξ Πανκς, η ομάδα 4frontal φέρνει στο προσκήνιο τις φωνές γυναικών που εργάστηκαν ως εσωτερικές οικιακές βοηθοί.

7 ΙΣΙΔΩΡΑ ΝΤΑΝΚΑΝ [9-10/7]

Πόσο επίκαιρο είναι σήμερα το έργο της «μητέρας» του μοντέρνου και του σύγχρονου χορού, η οποία πρωτοεπισκέφθηκε την Ελλάδα πριν από 120 χρόνια; Συνεχίζοντας τη σειρά πορτρέτων χορευτών, ο Γάλλος χορογράφος **Ζερόμ Μπελ** καλεί την **Ελίζαμπεθ Σβαρτς** (μαθήτρια της ειδικής στο ρεπερτόριο της Ντάνκαν, Julia Levien) να αναμετρηθεί με την κληρονομιά και τους μύθους που τη συνοδεύουν.

8 ΘΥΕΣΤΗΣ [10-11/7]

Πανελλήνια πρώτη για την τραγωδία του Ρωμαίου φιλοσόφου Σενέκα, που δραματοποιεί τα «θυέστεια δείπνα», την τρομακτική πράξη εκδίκησης του Ατρέα να σκοτώσει και να σερβίρει σε δείπνο στον αδελφό του τα ίδια του τα παιδιά. Ο **Θάνος Παπακωνσταντίνου** προσεγγίζει το έργο σαν ένα ορατόριο τρόμου, με τους Κωνσταντίνο Αβαρικιώτη, Αντώνη Μυριαγκό, Τάσο Δήμα και Μαριάννα Δημητρίου.

9 ΚΑΘΕ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΘΑ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΕ ΚΟΜΜΑΤΙΑΣΜΕΝΑ ΚΟΡΜΙΑ ΚΑΙ ΤΣΑΚΙΣΜΕΝΑ ΚΟΚΑΛΑ [14-15/7]

Στη νέα του συνάντηση με το κοινό του Φεστιβάλ ο πρωτοπόρος Βέλγος χορογράφος και περφόρμερ **Γιαν Μάρτενς** θέτει ερωτήματα για τη συνύπαρξη. Δεκαεπτά χορευτές, 18 έως 71 ετών, σε μια χορογραφία βασισμένη στο ρυθμικό *«Κοντσέρτο για τσέμπαλο»* του Χένρικ Γκουρέτσκι και με κομμάτια διαμαρτυρίας από τη δεκαετία του 1960 έως σήμερα.

10 ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ - DRAG ΟΡΑΤΟΡΙΟ [17-20/7]

Τα πάθη και την οδύνη της ετερότητας στην ελληνική επαρχία προσεγγίζει η bijoux de kant του **Γιάννη Σκουρλέτη**. Διαβάζοντας άλλη μια φορά «λοξά» την παράδοση, με αφετηρία τη μουσική κατάθεση του Μικρασιάτη συνθέτη Γιάννη Κωνσταντινίδη, μιλούν για την πατριαρχία και την παρέκκλιση. Ερμηνεύουν η drag βαρύτονος Νίνα Νάη, η περφόρμερ Daglara και ο πιανίστας Γιώργος Ζιάβρας.

11 Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΗΔΟΝΩΝ [4/8]

Μετά την περσινή *«Farm Fatale»* του στην Πειραιώς 260, ο Γάλλος σκηνοθέτης και εικαστικός **Φιλίπ Κεν** κλείνει φέτος το αθηναϊκό πρόγραμμα του Φεστιβάλ στο Ηρώδειο. Αντλώντας έμπνευση από το περίφημο ζωγραφικό τρίπτυχο του Ιερώνυμου Μπος δημιουργεί ένα σκηνικό μεταξύ ουτοπίας και δυστοπίας, καθώς οι πρωταγωνιστές επιχειρούν να οικοδομήσουν έναν ελεύθερο κόσμο, χωρίς διακρίσεις. **Α**

ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

Κλασικά και έντεχνα, με ήχο τζαζ και φιλμικό σασπένς, με μουσικά παιχνίδια και Καραγκιόζη: πολυσυλλεκτική η σοδειά στο δροσερό στέκι του Μεγάρου. Πρώτος το μικρόφωνο παίρνει ο **Κωστής Μαραβέγιας** (16/6) τραγουδώντας για μια *«Ξεχασμένη ενηλικίωση»* αλλά και αγαπημένα του κομμάτια. Το μουσικό της σεντούκι θα ανοίξει και η **Λένα Πλάτωνος** (7/7) με εκλεκτή συντροφιά, τη **Μαρία Φαραντούρη**, τη **Δήμητρα Γαλάνη**, τον **Κωνσταντίνο Βήτα** και, φυσικά, τη **Σαβίνα Γιαννάτου** και τον **Γιάννη Παλαμίδα**. Οι **Nalyssa Green**, **Sugahspank!** και **Louis** ετοιμάζουν αφιέρωμα στο μουσικό και ποιητικό σύμπαν του Λέοναρντ Κοέν (1/7), ενώ το τζαζ Κουαρτέτο του **Δημήτρη Καλαντζή** (14/7) κλείνει το μάτι στα φιλμ νουάρ παίζοντας μουσικά θέματα για τον κινηματογράφο. Δεν θα λείψουν οι προβολές μετά μουσικής, καθώς ο **Στάθης Άννινος** συνοδεύει στο πιάνο τον βωβό *«Ενοικιαστή»* του Άλφρεντ Χίτσκοκ (30/6), ούτε τα καλέσματα με ελεύθερη είσοδο αφού στο γρασίδι θ' απλώσουμε ξανά ριχτάρι για τη Γιορτή της Μουσικής και τις προβολές της **UNITEL**. Στις 21/6 η **Κρατική Ορχήστρα Αθηνών**, με τη **Χορωδία της ΕΡΤ** και το τρίο του **Τάσσου Παππά** «σερβίρουν» ναπολιτάνικες καντσονέτες, εισαγωγές από διάσημες ιταλικές όπερες, επιτυχίες των Μπιτλς και τζαζ συνθέσεις. Από οθόνης, πάλι, θα έχουμε την ευκαιρία να «διακτινιστούμε» στην Αρένα της Βερόνας και την πληθωρική *«Κάρμεν»* που είχε ανεβάσει ο **Φράνκο Τζεφιρέλλι** (22/6), στο Φεστιβάλ του Μπρέγκεντς για τη *«Μαντάμα Μπαττερφλάι»* (6/7), αλλά και στη Μουζίκφεραϊν για τις συναυλίες της Φιλαρμονικής της Βιέννης με τον **Λεωνίδα Καβάκο** σε έργα Μπραμς και Μπαχ (29/6) και τη **Μάρθα Άργκεριχ** (13/7). Υπάρχουν και πιτσιρίκια στην παρέα; Ο δημοφιλής σκιοπαίχτης **Ηλίας Καρελλάς** επιστρέφει στον Κήπο με την καινούργια παραγωγή *«Θησέας και Μινώταυρος»* (27 & 28/6, 3, 4, 11 & 12/7), ενώ οι **Burger Project** (8/7) ψήνονται για πάρτι με μουσική, αυτοσχεδιασμούς και παιχνίδια.

Burger Project

© ΕΥΤΥΧΙΑ ΒΛΑΧΟΥ

ΑΛΛΟΣ ΓΙΑ ΛΥΡΙΚΗ;

Θρυλικές άριες, μια νέα όπερα και γκαλά μπαλέτου μας τάζει για το καλοκαίρι η Εθνική Λυρική Σκηνή. Στην Εναλλακτική Σκηνή οι χορευτές του ανσάμπλ της ξετυλίγουν αγαπημένα pas de deux και αποσπάσματα από τον *«Καρυοθραύστη»*, τον *«Δον Κιχώτη»*, τη *«Ζιζέλ»*, την *«Ωραία κοιμωμένη»*, την *«Μπαγιαντέρα»*, τον *«Κουρσάρο και τις Φλόγες του Παρισιού»* (9-16/7). Παράλληλα, στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος θα ζωντανεύει, σε συμπαραγωγή με την Οπερά Κομίκ, *«Το ταξίδι στη Σελήνη»* (12-13/7), η τετράπρακτη όπερα-φαντασμαγορία του Ζακ Όφενμπαχ. Διασκευασμένη από τον σκηνοθέτη **Λωράν Πελλύ** και τη δραματουργό **Αγκάτ Μελινάν** μας μεταφέρει σε μια τεράστια παιδική χαρά όπου συναντιούνται οι κάτοικοι της Γης και της Σελήνης, παιδιά που ερμηνεύουν βασιλείς, λαϊκούς ανθρώπους, αστρονόμους και υπουργούς, αλλά και τα παιδιά που διαδηλώνουν για το περιβάλλον. Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Λυρικός Νότος εδώ περιμένουμε (με ελεύθερη είσοδο) και *«Το μυστικό των ποταμών της Αττικής»* (22/7), τη νέα οικολογική όπερα του **Μηνά Ι. Αλεξιάδη** με πρωταγωνιστές τον Ιλισσό, τον Ηριδανό, τον Κηφισσό και τη νύμφη Καλλιρρόη. Ο Ιούλιος, πάντως, για την ΕΛΣ κλείνει στο Ηρώδειο (26-30/7). Ο **Δημήτρης Πλατανιάς** ξανασυναντά τον *«Νομπούκκο»*, ερμηνεύοντας τον ρόλο εναλλάξ με τον **Τάση Χριστογιαννόπουλο**, στην αναβίωση της σπουδαίας όπερας του Βέρντι που τον ανέδειξε ως τον σημαντικότερο Ιταλό συνθέτη του 19ου αιώνα, ενώ ταυτόχρονα μετατράπηκε σε σύμβολο του αγώνα για την ενοποίηση της Ιταλίας.

Ο ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Η μουσική του Ιάννη Ξενάκη συναντά τις παραστατικές προσεγγίσεις της **Άντζελας Μπρούσκου** και του **Νικίτα Μιλιβόγεβιτς** στη γενέτειρα του μεγάλου τραγικού ποιητή, στο πλαίσιο του **Αισχύλου Project** της 2023 Ελευσίς Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης. Στο Θέατρο του Παλαιού Ελαιουργείου η γνωστή σκηνοθέτις στήνει ένα ουτοπικό δικαστήριο όπου διεξάγεται η δίκη του Ορέστη στις *«Ευμενίδες»* (15-16/7) και καλεί το κοινό να αλληλεπιδρά ενεργώντας ως επιπλέον ερμηνευτής ή και ως ένας παράγοντας που συμβάλλει στην εξέλιξη της δράσης. Λίγες μέρες αργότερα η **Κρατική Ορχήστρα Αθηνών** υπό τη διεύθυνση του **Μύρωνα Μιχαηλίδη** θα ερμηνεύσει εδώ την *«Ορέστεια»* του πρωτοποριακού συνθέτη Ιάννη Ξενάκη (23/7), ένα έργο που συμπυκνώνει την πλοκή και την ουσία της αισχύλειας τριλογίας και ταλαντεύεται ανάμεσα στην όπερα, στο ορατόριο και στο μυσταγωγικό χορόδραμα. Με τους *«Πέρσες»* (29-30/7) καταπιάνεται ο Σέρβος σκηνοθέτης **Νικίτα Μιλιβόγεβιτς**. Ένα «ταξίδι στο πεδίο των ψυχών», η περφόρμανς ξεκινά από το λιμάνι του Περάματος Μεγαρίδας με τη δύση του ήλιου και συνεχίζεται εν πλω για τη Σαλαμίνα και σε μιαν έρημη περιοχή του νησιού που βλέπει στην περιοχή της αρχαίας ναυμαχίας. Στον ρόλο του Ξέρξη ο Δημήτρης Ήμελλος και της Άτοσσας η Μαρία Ζορμπά.

ΣΑΙΞΠΗΡ ΣΤΟΝ ΘΟΛΟ ΤΟΥ ΚΠΙΣΝ

«Ο έρωτας δε βλέπει με τα μάτια / μα με το νου, γι' αυτό πάντα τυφλό / τον ζωγραφίζουν»: οι στίχοι του Άγγλου βάρδου θα ηχούν για πέντε βράδια στο Πάρκο Σταύρος Νιάρχος (28-30/6 & 3-4/7). Κλείνοντας τη σειρά θεατρικών αναλογίων *«Αγάπης αγώνες»* με το *«Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας»*, ο **Έκτορας Λυγίζος** σκηνοθετεί μια ομάδα νέων ηθοποιών που, με απλά θεατρικά μέσα, μας αφηγούνται τις νυχτερινές περιπέτειες που έζησαν (;) δυο νεαρά ζευγάρια και ένα θεατρικό μπουλούκι. **Α**

«Η επιβάτιδα» του Τουλούζ-Λωτρέκ στην έκθεση *«Μνήμες λουσμένες στο όνειρο»*

ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΒΙΩΜΑ ΣΥΝΘΕΤΟΥΝ

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

Ο Ιάννης Ξενάκης στην Περσέπολη, Φεστιβάλ του Σιράζ, Ιράν, 1971

Steven Shearer *«The Green Collector»*

Έργο του Γιώργος Ιωάννου στην έκθεση *«Αστυγραφία»*

Αποστόλης Λεμπέσης *«Bound in Darkness»* από την έκθεση *«Back to Athens»*

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ, ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΗ ΘΕΡΙΝΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΤΖΕΝΤΑ

Η τέχνη δεν πάει διακοπές. Δίνει δυναμικά το «παρών» με ηχηρά εγκαίνια, προσφέροντας διαδρομές απόδρασης στη σκέψη, στην αισθητική, στον χώρο και στον χρόνο. Με τα φώτα να πέφτουν στην πόλη, σε διάσημους (από Πικάσο μέχρι Ξενάκη) αλλά και νεότερους δημιουργούς, θα γράψουμε κι αυτό το καλοκαίρι χιλιόμετρα με εικαστική αφορμή.

Από τα πιο πολυαναμενόμενα εγκαίνια η ***«Αστυγραφία»*** **(21/6/2023 - 3/3/2024)**, η πρώτη έκθεση που υπογράφει στην **Εθνική Πινακοθήκη** η **Συραγώ Τσιάρα** ως διευθύντρια, καταγράφει τρεις δεκαετίες ραγδαίου μετασχηματισμού της μεταπολεμικής Ελλάδας επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον της στην αστικοποίηση και τον τρόπο που ο άνθρωπος συμμετέχει ή αντιστέκεται στη νέα συνθήκη που του υπαγορεύει το ολοένα μεταβαλλόμενο περιβάλλον του. Οι αλλαγές στο τοπίο, η ανάδυση της κοινωνίας του θεάματος, τα όνειρα και οι συγκρούσεις στο άστυ τροφοδοτούν την αφήγηση για τη ζωή της πόλης τις δεκαετίες 1950-1970, μέσα από τη ματιά 78 δημιουργών (εικαστικών αλλά και κινηματογραφιστών, όπως οι Θεόδωρος Αγγελόπουλος, Αλέκος Αλεξανδράκης, Αγήνωρ Αστεριάδης, Δανιήλ, Βλάσης Κανιάρης, Ροβήρος Μανθούλης, Νίκος Χατζηκυριάκος-Γκίκας κ.ά.), 202 εικαστικά έργα και 22 ταινίες.

Μια κοινωνικοπολιτική ανάγνωση του τοπίου και του χώρου προτείνει το ***«Elefsina Mon Amour»*** **(7/7 - 30/9)** που επιμελείται η καλλιτεχνική διευθύντρια του ΕΜΣΤ **Κατερίνα Γρέγου** στην **2023 Ελευσίς Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης**. Τόπος με έντονο ιστορικό φορτίο και χαρακτηριστική μεταβιομηχανική περίπτωση, γίνεται αφετηρία έμπνευσης για τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες αλλά και πεδίο για ευρύτερο προβληματισμό πάνω σε κρίσιμα ζητήματα όπως η οικονομική αναδιάρθρωση, η εργασία, τα περιβαλλοντικά θέματα, η μετανάστευση, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η πολιτιστική ταυτότητα.

Πικάσο, Μπρακ, Μαγιόλ, Τουλούζ Λωτρέκ, Ματίς, Λεζέ, Μιρό και Μπαλτύς: περίπου 90 λιθογραφίες, γκραβούρες και κεραμικά τους εκθέτει το **Μουσείο του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή**, τα περισσότερα για πρώτη φορά. Με τίτλο ***«Μνήμες λουσμένες στο όνειρο»*** **(5/8 - 3/12)** η έκθεση είναι αφιερωμένη στον ρόλο του πολλαπλού στη μοντέρνα και τη σύγχρονη τέχνη αναλύοντας αφενός τα πλεονεκτήματα που προσέφεραν στους δημιουργούς οι διάφορες τεχνικές και ακολουθώντας αφετέρου τη διαδρομή δημιουργίας του κάθε έργου.

Δύο εκθέσεις αφιερωμένες στο πολυεπίπεδο και ριζοσπαστικό έργο του οραματιστή στοχαστή **Ιάννη Ξενάκη** περιμένουμε στο **ΕΜΣΤ**. Στο ισόγειο, σ' έναν ειδικά διαμορφωμένο χώρο από την Εύα Μανιδάκη και τον Θανάση Δεμίρη, το αφιέρωμα ***«Ηχητικές Οδύσσειες»*** **(29/6/2023 - 7/1/2024)** μας καλεί να καταδυθούμε στην πολυτάραχη προσωπική του ιστορία και να ανακαλύψουμε την εικαστική, λογοτεχνική και μουσική παραγωγή του πρωτοπόρου συνθέτη και επιστήμονα που πρωτοστάτησε στη χρήση μαθηματικών μοντέλων στη μουσική. Στον τρίτο όροφο η έκθεση ***«Ο Ξενάκης και η Ελλάδα»*** διερευνά την ταραγμένη και πολύπλοκη σχέση του με την πρώτη του πατρίδα, μέσα από αρχειακό υλικό, φωτογραφίες και επιστολές.

Διπλό ραντεβού και με τον **Rick Lowe**, τον Αμερικανό καλλιτέχνη που έχει συνδέσει την πρακτική του με κοινωνικές καλλιτεχνικές δράσεις (όπως το *«Victoria Square Project»*). Στο **Μουσείο Μπενάκη** στην Πειραιώς **(έως 30/7)** οι πολύχρωμοι χάρτες του, με σημάνσεις που μοιάζουν να λειτουργούν ως ενδείκτες περιοχών, σχέσεων και κίνησης, συνδιαλέγονται με αντικείμενα από τις συλλογές του μουσείου και από το Αρχείο Δοξιάδη –καπέλα και παπούτσια από αστικές και λαϊκές ενδυμασίες, κινέζικα κεραμικά, κεντήματα, βιβλία με βυζαντινούς ψαλμούς, πίνακες ζωγραφικής. Παράλληλα στην **γκαλερί Gagosian** **(έως 29/7)** εστιάζει στη σχέση του με τον ελληνικό πολιτισμό και τη χώρα μας μέσα από κολάζ στα οποία ενσωματώνει στίχους του Καβάφη αλλά και τελάρα στα οποία «φωλιάζει» ο απόηχος από τη σύγχρονη επικαιρότητα.

Στιγμιότυπα από τον ζωγραφικό κόσμο του **Steven Shearer** **(18/6/2023 - 3/2024)** ξεδιπλώνει η **Συλλογή Γιώργου Οικονόμου**. Ο καλλιτέχνης από το Βανκούβερ, γνωστός για τις εικονογραφικές του αναφορές στη metal μουσική κουλτούρα και στην εικαστική γλώσσα των μεγάλων ζωγράφων του παρελθόντος, επανέρχεται συχνά στη δουλειά του στην ιδέα της άβολης εγγύτητας μεταξύ ύπνου και θανάτου. Στην έκθεση ***«Sleep, Death's Own Brother»*** θα έχουμε την ευκαιρία να δούμε έργα όπως τα *«Man Sitting»* (2006), *«Band»* (2004) αλλά και τα πιο πρόσφατα *«Atheist's Commission»*, *«Potter»* και *«The Green Collector»*.

Η ζωγραφική θα έχει την τιμητική της και στην **Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων** με την έκθεση ***«Encore: Νέα ελληνική ζωγραφική»*** **(24/6-10/9)** που επιμελούνται οι **Ελένη Κούκου, Χριστόφορος Μαρίνος και Θεόφιλος Τραμπούλης**, να αναζητά τη ματιά, το λεξιλόγιο και τις χειρονομίες 33 εικαστικών της νεότερης γενιάς. Ανάμεσά τους οι Ιλεάνα Αρναούτου, Γιώργος Γύζης, Στέλιος Καραμανώλης, Ανδρέας Ράγκναρ Κασάπης, Καρολίνα Κρασούλη, Δαυίδ Σαμπεθάι, Γιώργος Σταμκόπουλος, Αναστάσης Στρατάκης κ.ά.

Είκοσι δύο επιμελητικές προτάσεις (από τους Χλόη Ακριθάκη, Αποστόλη Αρτινό, Γιώργο-Ίκαρο Μπαμπασάκη, Στρατή Παντζή, Δημήτρη Τρίκα, Φίλιππο Τσιτσόπουλο κ.ά.), εγκαταστάσεις, περφόρμανς και έργα από 168 καλλιτέχνες φέρνει το 10ο Back to Athens **(28/6 - 2/7)** στο εκλεκτικιστικό **Μέγαρο Ησαΐα** στην Πατησίων. Με υπότιτλο ***«Geometry of a racional, a review»*** επιδιώκει να εξετάσει τις σχέσεις μεταξύ καλλιτεχνών αλλά και του έργου τους και τον πραγματικό αντίκτυπο που έχουν στην κοινωνία.
Καινούργιες δημιουργίες για τον βιομηχανικό χώρο της Υπηρεσιακής Αυλής του Μεγάρου Μουσικής, μινιμαλιστικές παρεμβάσεις, γλυπτικές εγκαταστάσεις και βίντεο παρουσιάζει η **Μαρία Παπανικολάου** **(21/6 - 29/10)** στην πρώτη ατομική στην Ελλάδα που επιμελείται η **Άννα Καφέτση.** Ξετυλίγοντας την πρακτική της σε μια γκάμα μέσων, επιχειρεί να διερευνήσει τον περιορισμό της ελευθερίας, τη φυλάκιση, τον εγκλεισμό, αλλά και τη δυνατότητα απόδρασης και υπέρβασης των ορίων – εξού και ο τίτλος της έκθεσης ***«Free from what»*** (Ελεύθερη/ος από τι), μετέωρος μεταξύ ερωτήματος και διαπίστωσης.

Οι μέρες του καλοκαιριού, όμως, είναι μια καλή ευκαιρία να ανανεώσουμε το ραντεβού μας και σε εκθέσεις που ήδη τρέχουν. Να παρακολουθήσουμε τις αφηγήσεις για το περιβαλλοντικό αποτύπωμα της βιομηχανίας της γρήγορης μόδας μέσα στην εγκατάσταση από δεμάτια μεταχειρισμένων ρούχων ***«Return to sender»*** **(έως 30/9)** της αφρικανική κολεκτίβας **The Nest Collective** στο **ΚΠΙΣΝ**. Αλλά και να βουτήξουμε στις πολύχρωμες συναθροίσεις με τα διάσημα ανθρωπάκια του **Γιάννη Γαΐτη** **(έως 31/10)** στην αναδρομική του στο **Ίδρυμα Β. & Μ. Θεοχαράκη**, παίρνοντας μια γεύση και από τον ονειρικό κόσμο της γλύπτριας συντρόφου του **Γαβριέλλας Σίμωσι.** A

Wu-Tang Clan

LIVE IN ATHENS

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΤΟ ΠΙΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΗΔΗ. **ΘΡΥΛΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ** ΣΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ, **UPRISING ΜΠΑΝΤΕΣ** ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΔΙΕΘΝΩΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΚΑΙ **ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ**, ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΝ ΜΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΦΩΝΕΣ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ **ΣΠΟΥΔΑΙΕΣ LIVE ΣΤΙΓΜΕΣ** ΠΟΥ ΘΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ.

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ**

1 RELEASE ATHENS 2023, ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΕΡΟΥ

Μεγαλύτερο από ποτέ, με το πιο πολυσυλλεκτικό line up στην ιστορία του και τη μεγαλύτερη σκηνή στην Ελλάδα, το Release Athens, επιστρέφει με 14 μέρες. Χιλιάδες metalheads περιμένουν να φωνάξουν *«I Want Out»*, το τραγούδι που έγινε διεθνής ύμνος στο lockdown, στο live των **Helloween** με **Jinjer**, **Beyond The Black**, **Silent Winter** **(17/6)**. *«Down With The Sickness»* συνέχεια με **Disturbed** και μαζί τους, οι **Bullet For My Valentine**, το κορυφαίο βρετανικό metal συγκρότημα του 21ου αιώνα και το ραγδαία ανερχόμενο ντουέτο των **Nova Twins**, και τους **O.Y.D.** **(26/6)**. Στα «καπάκια», οι καταιγιστικοί **Parkway Drive** με το μεγαλύτερο show που έχει δώσει ποτέ στη χώρα μας, με τους **Soulfly** του θρυλικού Max Cavalera και τους **Triptykon** του Tom Gabriel Fischer, που θα παρουσιάσουν ένα σετ αφιερωμένο στις τρεις πρώτες κυκλοφορίες των Celtic Frost. Τη βραδιά ανοίγουν οι **Skybinder** **(27/6)**. **Amon Amarth** και **Kreator**, σε μία viking και thrash metal βραδιά, που συμπληρώνουν οι extreme metal masters, **Heaven Shall Burn** και η metalcore μπάντα **Bleed From Within** **(28/6)**.

«Κι έλα μαζί μας γιατί είναι Σάββατο βράδυ» και γιατί τη headline εμφάνιση των **Στέρεο Νόβα**, με εντυπωσιακή παραγωγή, περιμένουν πολλοί για να ακούσουν live το νέο τους single. Μαζί τους, οι **Leftfield**, το σπουδαίο σχήμα της βρετανικής ηλεκτρονικής μουσικής και οι **Boy Harsher**, οι Αμερικανοί εκπρόσωποι της dark electronica. Τη βραδιά ανοίγουν οι **Marva Von Theo** **(15/7)**. Για δύο νύχτες, αφού η μία έγινε sold out σε χρόνο ρεκόρ, **Arctic Monkeys**, **The Hives** και **Willie J Healey** ετοιμάζονται να αντικρίσουν μία λαοθάλασσα στο Φάληρο. Opening act ο **Green Was Greener** **(18/7)** και οι **The Vaxtones** **(19/7)**. Το μεγαλύτερο συγκρότημα της ηλεκτρονικής dance σκηνής, **The Prodigy**, επιστρέφει στην Ελλάδα, μετά από πολλά χρόνια και την απώλεια του Keith Flint. Μαζί τους, οι θρυλικοί **Primal Scream** σε μια ιστορική βραδιά για τους λάτρεις της μουσικής των τελευταίων τριάντα ετών. Τη βραδιά ανοίγουν οι **Lip Forensics** **(21/7)**. Το μεγαλύτερο και σημαντικότερο hip hop συγκρότημα όλων των εποχών, θα ρίξει την αυλαία του Release Athens 2023 με τον ιδανικότερο τρόπο. **Wu-Tang Clan** σε ένα live που η Ελλάδα περίμενε χρόνια **(27/7)**.

Arctic Monkeys

2 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ, ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

John Cale & Band - Φιλαρμόνια Ορχήστρα Αθηνών, από τους Velvet Underground στο Mercy. Μαθητής του Ιάννη Ξενάκη και του John Cage, στενός φίλος και συνεργάτης του Brian Eno, με πάνω από ο John Cale είναι ο παραγωγός που ανακάλυψε εμβληματικά ονόματα της rock όπως η Patti Smith και ο Iggy Pop. Η παράσταση σχεδιάζεται ειδικά για το μνημείο με καθηλωτικές προβολές και ενορχηστρώσεις σε αποκλειστική παγκόσμια πρώτη **(19/6)**. Οι **Waterboys** φέρνουν για πρώτη φορά τη μελωδικότητα και τον λυρισμό τους στο Ηρώδειο **(22/6)**. Ο Βερολινέζος πιανίστας, συνθέτης και παραγωγός **Nils Frahm** υπόσχεται μία μυσταγωγική νύχτα μεταξύ κλασικής και ηλεκτρονικής μουσικής **(23/6)**.

Ο **Gregory Porter** που έφερε με τη βαρύτονη φωνή του τη σύγχρονη jazz σε εκατομμύρια αυτιά έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα **(24/6)**. Post rock βραδιά που δεν θα μοιάζει με καμία άλλη, αφού οι Ισλανδοί **Sigur Rós**, περιοδεύουν με ορχήστρα και έρχονται για να το αποδείξουν **(27/6)**.

Δύο βραβεία Oscar, τρία César, τρία BAFTA, δύο Χρυσές Σφαίρες και δύο Grammy για τον έναν και μοναδικό σύγχρονο συνθέτη κινηματογραφικής μουσικής **Alexandre Desplat** που θα διευθύνει την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ σε μια συναυλία που θα περιλαμβάνει τις σημαντικότερες συνθέσεις του για το σινεμά **(1/7)**. Το παιδί θαύμα, που έδωσε κοντσέρτο πιάνου με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Σικάγου σε ηλικία μόλις 11 ετών, και μεγαλώνοντας έγινε κορυφαία μορφή της σύγχρονης μουσικής, ο εμβληματικός jazz πιανίστας **Herbie Hancock**, μας τιμά με τη ζωντανή εμφάνισή του στα 83 ▶

HUAWEI
WATCH 4 PRO

Ένα smartwatch
από το μέλλον
έφτασε στο παρόν!

Ο Χρυσός Ολυμπιονίκης και Παγκόσμιος Πρωταθλητής, Σερ Μο Φάρα

*HUAWEI WATCH 4 Pro, ένας πολύτιμος σύμμαχος για όλους, από σπουδαίους αθλητές σαν τον **Μο Φάρα**, μέχρι κάθε απλό αθλούμενο*

Πολλά χρόνια πριν οι προπονητές αλλά και οι απλοί αθλούμενοι έμπαιναν στον στίβο έχοντας μαζί τους μόνο ένα χρονόμετρο ή ένα ρολόι χειρός για να μετρούν τον χρόνο τους. Τα χρόνια πέρασαν, η τεχνολογία έκανε άλματα σε όλα τα επίπεδα και πρωτοπόρος σε αυτή την προσπάθεια έχει αναδειχθεί η **HUAWEI**, η οποία με τα smartwatch της έχει καταφέρει να πάει την προπόνησή μας αλλά και τον έλεγχο της υγείας μας χιλιόμετρα μπροστά.

Σύμβουλος υγείας με διάγνωση... σε 1 λεπτό

Τελευταίο και μεγαλύτερό της επίτευγμα το **WATCH 4 Pro**, με **check-up 7 σημείων σε 1 λεπτό**, που αποδεικνύει στην πράξη ότι η φροντίδα της υγείας μας και το κορυφαίο στιλ μπορούν να συμβαδίζουν! Τι μας προσφέρει; Κρατώντας όλα τα βασικά χαρακτηριστικά του προκατόχου του, έρχεται με σημαντικές βελτιώσεις, που διευρύνουν τις δυνατότητες παρακολούθησης της σωματικής μας υγείας και ευεξίας, καθότι μας δίνει τη δυνατότητα ενός ολοκληρωμένου ελέγχου της φυσικής μας κατάστασης, οπουδήποτε και οποτεδήποτε, σε 1 μόνο λεπτό. Διαθέτοντας κορυφαίους στην κατηγορία των wearables αισθητήρες, το νέο smartwatch της **HUAWEI** μας δίνει τη δυνατότητα να έχουμε ακριβείς μετρήσεις βασικών δεικτών της υγείας μας: καρδιακός ρυθμός, ηλεκτροκαρδιογράφημα για τον εντοπισμό ενδείξεων κολπικής μαρμαρυγής, παλμοί, επίπεδα στρες, θερμοκρασία και λειτουργία πνευμόνων!

Μιλάμε για ένα smartwatch κατάλληλο για όλους, από έναν απλό αθλούμενο που θα βγει στη γειτονιά του κάθε απόγευμα για να περπατήσει, μέχρι τους κορυφαίους αθλητές παγκοσμίως που το εμπιστεύονται, σαν τον αθλητή-θρύλο του βρετανικού αθλητισμού, τον σπουδαίο Σερ **Μο Φάρα**, τέσσερις φορές Ολυμπιονίκη στον Μαραθώνιο!

Χίλιες και μία δυνατότητες

Το **HUAWEI WATCH 4 Pro** είναι ένα smartwatch του μέλλοντος κι εμείς οι τυχεροί που μπορούμε να το έχουμε στο χέρι μας από τώρα. Ενδεικτικά και μόνο: μπορεί να εντοπίσει αν ο κάτοχός του πάθει κάποιο ατύχημα, εάν πέσει για παράδειγμα, ειδοποιώντας τηλεφωνικά κάποιο αγαπημένο του πρόσωπο, ακόμα και τις πρώτες βοήθειες. Υποστηρίζει περισσότερα από 100 προγράμματα προπόνησης, πολλά εκ των οποίων απευθύνονται και σε επαγγελματίες. Παρέχει εύκολη πρόσβαση στα αποτελέσματα αξιολόγησης και εξατομικευμένες συμβουλές για την εφαρμογή **HUAWEI Health**, δίνοντας τη δυνατότητα στους χρήστες να λαμβάνουν προληπτικά μέτρα για την υγεία τους. Διαθέτει προηγμένη τεχνολογία παρακολούθησης του ύπνου με το **HUAWEI TruSleep™ 3.0**, καταγράφοντας και αναλύοντάς την ποιότητά του.

Τεχνολογικά χαρακτηριστικά από το αύριο

Το **HUAWEI WATCH 4 Pro** είναι διαθέσιμο με δυνατότητες 4G (χρησιμοποιώντας eSIM), ώστε να μην απαιτείται ο συνδυασμός με το κινητό για συνδεσιμότητα. Έτσι, μπορούμε να πραγματοποιούμε ή να απαντάμε σε κλήσεις από το smartwatch, να ακούμε μουσική από υπηρεσίες streaming ή να κατεβάζουμε εφαρμογές χωρίς να απαιτείται το smartphone. Σε όλα αυτά, προσθέστε και τη φοβερή αυτονομία: φτάνει τις 4,5 ημέρες, ενώ αν απενεργοποιηθούν ορισμένες από τις λειτουργίες, μπορεί να αγγίξει και τις 21 ημέρες!

Φουτουριστική σχεδίαση που τραβά τα βλέμματα

Το **HUAWEI WATCH 4 Pro** κερδίζει τις εντυπώσεις και με την κορυφαία φουτουριστική του σχεδίαση, όντας εξαιρετικά ποιοτικό, με το τιτάνιο, το κρύσταλλο ζαφείρι και το πολυτελές φινίρισμα να αποτελούν βασικά συστατικά. Η οθόνη είναι τεχνολογίας **AMOLED 48mm**, ενώ το βάρος περιορίζεται στα μόλις 48 γραμμάρια για την έκδοση με το δερμάτινο λουράκι. Πλέον, η φροντίδα της υγείας μας είναι τόσο στιλάτη και τόσο απλή υπόθεση όσο και ένα «πάτημα» στον καρπό του χεριού μας!

Το HUAWEI WATCH 4 Pro θα είναι διαθέσιμο στην ελληνική αγορά μέσα στον Ιούνιο, από το δίκτυο των επίσημων συνεργατών της HUAWEI

◀

του (11/7). Στην πρώτη εμφάνισή τους στο Ηρώδειο, οι **Kraftwerk** θα παρουσιάσουν το νέο οπτικοακουστικό show τους, που έχει αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο. Οι πιο σπουδαίες μουσικές στιγμές τους θα παρουσιαστούν ζωντανά με έναν ξεχωριστό τρόπο σχεδιασμένο ειδικά για τη σκηνή του ρωμαϊκού ωδείου (16/7).

3 ATHENS ROCKS FESTIVAL, ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ

Η metal τελετή του καλοκαιριού μας περιμένει με «ιερουργούς» τους **Ghost, Rotting Christ**, **Candlemass** και **Typhus**, όπου χιλιάδες πιστοί metalheads θα σπεύσουν για να δουν τον Papa Emeritus IV και τα Nameless Ghouls, να βροντοφωνάξουν *«Non Serviam»*, να το ζήσουν Epicus Doomicus με τη φωνή του Johan Längqvist (25/6).

4 ROCKWAVE FESTIVAL, TERRAVIBE, ΜΑΛΑΚΑΣΑ

Η μεγάλη επιστροφή του Rockwave Festival είναι γεγονός. Την αρχή κάνει ο **Robbie Williams**, και πριν ο super star ανέβει στη σκηνή, θα εμφανιστούν για πρώτη φορά στην Ελλάδα ο ορμητικός, feelgood **MIKA** και ο σπουδαίος **Jonathan Jeremiah** που ξεχώρισε με το άλμπουμ *«Horsepower For The Streets»* (1/7). Βαθύ μοβ και metal που απογειώνει με **Deep Purple**, **Saxon**, **Asking Alexandria**, **As I Lay Dying**, **Rock 'n' Roll Children**, **Bokassa**, **Lazy Man's Load** (7/7). Rock πάρτι και γκρούβες από τους **The Black Keys**, **Puscifer** (ω ναι, το «δημιουργικό υποσυνείδητο» του Maynard James Keenan, τραγουδιστή των Tool και των A Perfect Circle), **VV** (ω ναι, τη φωνή του Ville Valo των Him), **Kishi Bashi** (ω ναι, το ψευδώνυμο του τραγουδιστή, πολυοργανίστα και τραγουδοποιού Kaoru Ishibashi), **Spektrvm**, **Frenzee** (8/7). «Βαριά» αυλαία με **Villagers Of Ioannina City**, **1000mods**, **Sadhus**, **Project Renegade**, **Soundtruck** και **Ganzi Gun** (9/7).

5 EJEKT FESTIVAL, ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΕΡΟΥ

Η Dance Fever Tour κάνει στάση και οι **Florence and The Machine** θα παρουσιάσουν το ομώνυμο άλμπουμ μαζί με τις μεγάλες επιτυχίες τους. Σε αυτή την ονειρική –για πολύ κόσμο– indie βραδιά του φεστιβάλ, το line up συμπεριλαμβάνει τους πολυαγαπημένους **Editors**, για πρώτη φορά στην Ελλάδα τα all female σχήματα **Warpaint** και **Goat Girl**, και το ανερχόμενο ελληνικό γκρουπ **Royal Arch** (2/7).

6 TOM ODELL, ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ο διάσημος Βρετανός αστέρας της indie pop **Tom Odell** επιστρέφει στην πόλη, είναι σίγουρο πως χιλιάδες θα τον συνοδεύσουν στο *«Another Love»* αφού έγινε ξανά viral μέσα από το TiKTok, είναι σίγουρο πως όσοι δώσουν βάση στις δυνατότητές του ως πιανίστα θα εντυπωσιαστούν (27/6).

Florence and the Machine

Herbie Hancock

Robbie Williams

Kraftwerk

© PETER BOETTCHER GALLERY

The Black Keys

© JIM HERRINGTON

7 KIM GORDON, ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Μουσικός, εικαστική καλλιτέχνις, συγγραφέας, ηθοποιός, ακτιβίστρια, η επιτομή του καλιφορνέζικου cool. Τόσα περισσότερα από ένα κορίτσι σε ένα συγκρότημα όπως η **Sonic Youth**. Η **Kim Gordon** με 40 χρόνια χιλιόμετρα και ενέργεια, το πλάσμα που γεφύρωσε το punk με το alternative rock και άνοιξε τον δρόμο για το grunge, έρχεται στην Αθήνα για μία ηλεκτρική βραδιά (4/7).

8 Ο FATBOY SLIM ΣΤΟ ΠΑΡΤΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΣΤΟ ΚΠΙΣΝ

Από το Ξέφωτο μέχρι τον Φάρο όλο το ΚΠΙΣΝ γεμίζει μουσική με αποκορύφωμα τη συναυλία του θρυλικού **Fatboy Slim** (14/7). **Nalyssa Green & Melentini**, από την dream pop στην avant garde electronica και από τη soul στη folk, στα Πανοραμικά Σκαλιά (7/7). Sunset DJ sets κάθε Τετάρτη, από τις 12/7 έως και τις 6/9, στη Βεράντα Φάρου, με φόντο τη θέα της πόλης το σούρουπο και πίσω από τα decks σημαντικούς DJs της Αθήνας: DJ Snatch, Dimitris Lilis, Mr Z, Terranga Beat, Dr Orange, Fotini Galani, RSN, Papaioannou.

9 GUNS N' ROSES, ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

Welcome to the jungle! Η τεράστια παγκόσμια περιοδεία σε παραγωγή της Live Nation κάνει στάση στην Αθήνα. **Axl Rose**, **Slash**, **Duff McCagan**, μαζί με τα άλλα παιδιά της μπάντας, με όλα τα πλατινένια rock hits τους, και special guests το συγκρότημα **The Last Internationale** (22/7).

Kim Gordon

10 PRIMER MUSIC FESTIVAL, ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΕΡΟΥ

Η μεγαλύτερη ευκαιρία να χορέψει κανείς και να αποχαιρετήσει το φετινό καλοκαίρι. Ο **Steve Angelo**, ο Ελληνοσουηδός **Steven Patrik Josefsson Fragogiannis**, μέλος των Swedish House Mafia και ιδιοκτήτης δισκογραφικής, είναι ο headliner της πρώτης μέρας του Primer Music Festival για ένα μοναδικό live DJ set. Μαζί του ο νεαρός βέλγος DJ και δημιουργός τεράστιων επιτυχιών παραγωγός **Lost Frequencies** (26/8). **David Guetta**, **James Hype** και **Acraze**, σε ένα dance υπερθέαμα την επόμενη μέρα (27/8). Σύντομα θα ανακοινωθούν κι άλλα μεγάλα ονόματα. A

e-loan
by winbank

e-loaning...

Σχεδιασμός Δανείου
Αποστολή Αίτησης
Ψηφιακή Υπογραφή
Αυτόματη Εκταμίευση

Τώρα το δάνειο που θέλετε, «κατεβαίνει» στο λογαριασμό σας πιο εύκολα και γρήγορα από ποτέ!

Πραγματοποιήστε τώρα την αίτησή σας, για ποσά από €500 έως €15.000, **μέσω winbank** και αποκτήστε το δάνειό σας **χωρίς επίσκεψη σε κατάστημα**.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΑΥΡΙΟ

Μάθετε περισσότερα στο **www.piraeusbank.gr**
Το προϊόν χορηγείται σύμφωνα με τα πιστοδοτικά κριτήρια της Τράπεζας Πειραιώς.

Θησείον

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΑΙΝΙΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΒΡΑΔΙΕΣ ΣΤΑ **ΘΕΡΙΝΑ** ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Της **ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ**

Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Είναι η εποχή που μόλις πέσει το σούρουπο, το ραντεβού δίνεται χωρίς δεύτερη σκέψη έξω από κάποιο αγαπημένο θερινό που μοσχοβολά ποπ κορν και γιασεμί. Τα θερινά σινεμά είναι το σήμα κατατεθέν του αθηναϊκού καλοκαιριού, με τους σινεφίλ να περιμένουν κάθε χρόνο με ανυπομονησία να καθούν στις ήσυχες και καταπράσινες αίθουσές τους. Οι γραφικές αυλές με το χαλικάκι, οι πάνινες καρέκλες σκηνοθέτη –παρατεταγμένες άλλοτε ανάμεσα σε πολυκατοικίες και άλλοτε σε δροσερές ταράτσες–, το αναζωογονητικό αεράκι, συνθέτουν με την απλότητά τους ένα ρομαντικό σκηνικό για τις πιο όμορφες καλοκαιρινές βραδιές. Μια ατμόσφαιρα ιδανική για να μας μεταφέρει σε άλλη εποχή, με φόντο γαλλικά φιλμ ή τελευταίες κυκλοφορίες. Οι επιλογές είναι πολλές, κάποιες all time classic αγαπημένες και κάποιες άλλες «κρυφά διαμαντάκια», μας περιμένουν να τις ανακαλύψουμε τους επόμενους μήνες σε μια από τις αθηναϊκές θερινές αίθουσες. Παρακάτω προτείνουμε μερικά από τα θρυλικά, αγαπημένα και ήσυχα θερινά του κέντρου.

● Cine Ριβιέρα

Τραβώντας την μπορντό κουρτίνα, αυτομάτως θα «αποδράσεις» στον πιο όμορφο και καταπράσινο κήπο των Εξαρχείων, με τις χαρακτηριστικές πετρόλ πτυσσόμενες καρεκλίτσες και τη μεγάλη οθόνη. Διαχρονική και γραφική η Ριβιέρα, άνοιξε το 1969 από τον Θεόδωρο Ρίγγα, έναν Αθηναίο που αγαπούσε πολύ το σινεμά και μετέδωσε αυτή του την αγάπη στην κόρη του και σημερινή ιδιοκτήτρια, Πέγκυ Ρίγγα. Εδώ προβάλλονται νέες αλλά και εμβληματικές κλασικές ταινίες, καθώς και αφιερώματα σε μερικούς από τους επιδραστικότερους σκηνοθέτες στην ιστορία του σινεμά. Μάλιστα, η Ριβιέρα ανοίγει κάποιες φορές το φθινόπωρο και τον χειμώνα φιλοξενώντας πολιτιστικές δράσεις.

Βαλτετσίου 46, Εξάρχεια, 2103844827, τιμή εισιτηρίου: €7/ φοιτητικό, άνω των 65 & ανέργων: €6. Κάθε Τετάρτη: €5.

● Θησείον

Μια προβολή δίπλα στον βράχο της Πνύκας με θέα την Ακρόπολη και συνέχεια με ρομαντική βόλτα στη Διονύσιου Αρεοπαγίτου, είναι από μόνη της μια ξεχωριστή καλοκαιρινή εμπειρία. Το θρυλικό Σινέ Θησείον, το παλαιότερο θερινό της Αθήνας, λειτουργεί από το 1935 και αποτελεί πόλο έλξης για πολλούς Αθηναίους και επισκέπτες της πόλης. Θα μπορούσε κάλλιστα να χαρακτηριστεί ως αθηναϊκό τοπόσημο. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι το CNN κατέταξε το Θησείον στην πρώτη θέση της λίστας με τους 10 καλύτερους κινηματογράφους στον κόσμο. Ο κήπος με θέα τη φωτισμένη Ακρόπολη δεν είναι το μοναδικό του προνόμιο, μια και φημίζεται για το αναψυκτήριό του που προσφέρει ό,τι τραβάει η όρεξή σου, από σπιτικό γλυκό βύσσινο και παγωμένη βυσσινάδα μέχρι τη φημισμένη χειροποίητη βουτυράτη τυρόπιτα.

Αποστόλου Παύλου 7, Θησείο, 2103420864, Δευτέρα έως Τετάρτη: €6,50 και Πέμπτη έως Κυριακή: €8,50. Εισιτήρια προμηθεύονται μόνο από το ταμείο του κινηματογράφου.

● Εκράν

«Ραντεβού θα σου δίνω στα σκαλιά του Εκράν, να κοιτάμε τις νύχτες τη Μανιάνι γκρο-πλαν, καρφωμένη με δέκα σαΐτες» είχε γράψει η Λίνα Νικολακοπούλου, και δεν χωράει αμφιβολία ότι τα ραντεβού στα σκαλιά του αγαπημένου θερινού της Νεάπολης, έχουν υπάρξει αμέτρητα. Η εμβληματική εικόνα του φεγγαριού και του πυραύλου από την περίφημη ταινία του Ζωρζ Μελιές, δίπλα στην ταμπέλα του είναι σήμα κατατεθέν του ιστορικού θερινού. Το Εκράν ξεκίνησε τη λειτουργία του λίγο μετά τη μεταπολίτευση και καθιερώθηκε στη συνείδηση της κουλτούρας της εποχής ως ο κατεξοχήν κινηματογράφος τέχνης. Έφερε πρωτοποριακό art cinema, γαλλικό νέο κύμα και ανεξάρτητες διεθνείς παραγωγές, και χαρακτηρίστηκε ως διατηρητέος θερινός κινηματογράφος το 1997. Πρόσφατα ανακαινισμένο, το Εκράν διαθέτει έναν καταπράσινο κήπο όπου μπορείς να απολαύσεις βραβευμένες ταινίες και ενδιαφέροντα αφιερώματα, παρέα με παγωμένες μπίρες και λαχταριστά nachos από το κυλικείο του.

Ζωοδόχου Πηγής & Αγαθίου, 2106461895, τιμή εισιτηρίου: €7,50/ φοιτητικό - μειωμένο: €6,50. Κάθε Τετάρτη ισχυεί το μειωμένο εισιτήριο για όλους.

● Δεξαμενή

Στις παρυφές του Λυκαβηττού, στην ομώνυμη πλατεία του Κολωνακίου, στη στέγη μιας δεξαμενής του αρχαίου υδραγωγείου βρίσκεται η δροσερή Δεξαμενή. Άνοιξε το 1991, ύστερα από πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Κέντρου Εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ να μετατρέψουν την ταράτσα της Δεξαμενής σε θερινό σινεμά – εγχείρημα που αγκαλιάστηκε, πέτυχε και παραμένει αγαπητό. Η μυρωδιά του γιασεμιού και του βασιλικού σε συνδυασμό με το ασβεστωμένο πλακόστρωτο, δημιουργούν ατμόσφαιρα νησιού, με τη Δεξαμενή να συνεχίζει να λειτουργεί με ρομαντισμό. Άλλωστε οι ταινίες επιλέγονται με κύριο κριτήριο την ποιότητα, με τον ευρωπαϊκό κινηματόγραφο να έχει την τιμητική του, ειδικά σε αφιερώματα. Δεν λείπει φυσικά το κλασικό κυλικείο με το all time classic hot dog.

Πλατεία Δεξαμενής, Κολωνάκι, 2103623942, τιμή εισιτηρίου: €8 / φοιτητικό €5. Κάθε Τετάρτη: €5.

● Cine Paris

Μετά από τρία χρόνια απουσίας, μία από τις πιο ιστορικές και πολυσύχναστες θερινές αίθουσες του κέντρου πρόκειται να λειτουργήσει ξανά. Η διάσημη ταράτσα του Cine Paris, με αξεπέραστη θέα στην Ακρόπολη, στεγάζεται από τη δεκαετία του '60 στο κτίριο της οδού Κυδαθηναίων 22, στην Πλάκα και υπήρξε έμπνευση ενός Έλληνα κομμωτή ο οποίος είχε ζήσει πολλά χρόνια στο Παρίσι – εξού και το όνομα. Πλέον ανήκει στο Stelios Philanthropic Foundation, ανακαινίζεται από την Anax Constructions και αναμένεται να ανοίξει τις πόρτες του το επόμενο διάστημα, κάτι που οι Αθηναίοι προσμένουν με ανυπομονησία. A

SUMMER IN THE CITY

Η οικονομία, η ποιότητα
και η φροντίδα περιβάλλοντος
πάνε πακέτο...

πάνε FISIKON!

• **Σημαντικά οικονομικότερο** συγκριτικά με τα άλλα συμβατικά καύσιμα
• Εγγυημένη **ποιότητα καυσίμου** • Φιλικό προς το **περιβάλλον**

ΙΔΑΝΙΚΗ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΙΔΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ
ΔΙΑΡΚΩΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΟ ΔΙΚΤΥΟ

fisikon.gr

FISIKON ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΕΠΑ ΔΕΠΑ Εμπορίας Α.Ε.
Φυσική εξέλιξη

CNG

choose

10 ΠΑΡΑΛΙΕΣ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΤΗΣ ΣΕΖΟΝ

Sounio Beach

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ Ή ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ, ΟΛΕΣ ΜΕ ΚΑΘΑΡΑ, ΚΑΤΑΓΑΛΑΝΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΝΑΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ**

Πώς καταλαβαίνεις ότι μια παραλία είναι καλή; Όταν το περιβάλλον της σε κάνει να νιώθεις ότι βρίσκεται σε νησί ακόμα κι αν είσαι στην Αττική, ακόμα κι αν οδήγησες μερικά χιλιόμετρα χαράματα προκειμένου να φτάσεις από το κέντρο της Αθήνας, κι όταν την αντικρίζεις βγάζεις μόνο επιφωνήματα ικανοποίησης. Ακολουθεί μια τυχαία επιλογή μερικών από των πιο όμορφων, οργανωμένων –με τις τιμές εισόδου τους– και μη οργανωμένων παραλιών – ό,τι πρέπει για την πρώτη βουτιά του καλοκαιριού.

● Στα Λιμανάκια της Βουλιαγμένης για βουτιές από τα βράχια

Ανάμεσα στη Βουλιαγμένη και τη Βάρκιζα βρίσκονται τρεις διαδοχικοί κολπίσκοι με βαθυγάλανα νερά, τα λεγόμενα Λιμανάκια. Ο δεύτερος είναι αυτός που προτιμούν οι περισσότεροι. Οι επισκέπτες κατεβαίνουν από τον δρόμο μέσα από ένα κακοτράχαλο μονοπάτι, ώσπου φτάνουν στην «παραλία» με τα βράχια που μοιάζουν με φυσικές ξαπλώστρες και ενδείκνυνται για άπλωμα πετσέτας. Ανάμεσά τους έχει στηθεί και μια καντίνα με κρύες μπίρες και σάντουιτς που παίζει χαλαρωτική μουσική.

● Για αίσθηση πολυτέλειας στο Astir Beach

Στην εμβληματική παραλία της Αθηναϊκής Ριβιέρας θα πάρεις ό,τι πληρώσεις, premium εξυπηρέτηση με έμφαση στη χαλάρωση και την ευεξία. Γι' αυτό και στην παραλία υπάρχουν παροχές... από σπα, μέχρι ψώνια στα καταστήματά του και φαγητό από τα χέρια καταξιωμένων σεφ. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να κάνει κράτηση για την ξαπλώστρα του και την υπηρεσία που επιθυμεί online από τη σελίδα του astir.gr επιλέγοντας μάλιστα με ακρίβεια τη σειρά. Ενδεικτικά, ομπρέλα με δύο ξαπλώστρες στην πρώτη σειρά κοστίζει €80 τις καθημερινές και €160 τα Σαββατοκύριακα.

● Κολύμπι με θέα τον ναό του Ποσειδώνα στο Sounio Beach

Μια από τις πιο όμορφες παραλίες της Αττικής. Το Sounio Beach που ανακαινίστηκε μόλις, βρίσκεται στον αμμώδη κολπίσκο κάτω από τον ναό του Ποσειδώνα, μπροστά από το ξενοδοχείο Aegeon Beach. Η παραλία έχει ένα τμήμα για τους επισκέπτες του ξενοδοχείου και δύο για όλους τους υπόλοιπους επισκέπτες, με ξαπλώστρες, δύο beach bar, wifi, ναυαγοσώστη, τουαλέτες και δωρεάν πάρκινγκ. Το κόστος για το σετ από δύο ξαπλώστρες και μία ομπρέλα είναι €20 τις καθημερινές και €40 τα Σαββατοκύριακα.

● Στη δημοφιλή, με Γαλάζια Σημαία Ακτή Βουλιαγμένης

Μόλις ξεκίνησε τη λειτουργία της για τη νέα καλοκαιρινή σεζόν η βραβευμένη με Γαλάζια Σημαία Ακτή Βουλιαγμένης που θα λειτουργεί καθημερινά από τις 8.00 π.μ. έως τις 9.00 μ.μ. Με δυναμικότητα έως 8.000 λουόμενους ημερησίως σε έκταση 77 στρεμμάτων και μεγάλο οργανωμένο beach bar, για πολλούς αποτελεί τη δημοφιλέστερη παραλία της Αττικής. Η τιμή εισόδου είναι €10 τις καθημερινές, ενώ τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες €15. Το εισιτήριο για τους δημότες Βάρης, Βούλας, Βουλιαγμένης είναι στα €5, ενώ ελεύθερη είσοδο δικαιούνται παιδιά έως 5 ετών και ΑΜΕΑ. Στη σελίδα vouliagmeni-akti.gr για πληροφορίες σχετικά με τα μειωμένα εισιτήρια.

● Στη Λίμνη Βουλιαγμένης, το θαύμα της φύσης

Η Λίμνη Βουλιαγμένη, στην καρδιά της Αθηναϊκής Ριβιέρας είναι, θα λέγαμε, ο κρυμμένος θησαυρός της Αττικής. Πρόκειται για ένα ειδυλλιακό τοπίο με ένα σπάνιο γεωλογικό φαινόμενο παγκόσμιας εμβέλειας, περιτριγυρισμένο από κόκκινα βράχια, με υφάλμυρα νερά που ανανεώνονται συνεχώς τόσο από τη θάλασσα όσο και από τις υπόγειες ιαματικές πηγές, προσφέροντας μια φυσική εμπειρία thermal spa. Ο χώρος περιμετρικά είναι διαμορφωμένος με ξαπλώστρες, ομπρέλες και φυσικά εστιατόριο-καφέ. Στο βασικό deck η γενική είσοδος Δευτέρα εώς Παρασκευή είναι στα €15 και τα Σαββατοκύριακα στα €18. Στο ξύλινο deck, όπου χρειάζεται κράτηση, Δευτέρα εώς Παρασκευή στα €40 ανά σετ των δύο και τα Σαββατοκύριακα στα €50. Υπάρχει και ένας πριβέ χώρος που η τιμή διαμορφώνεται ανά άτομο, €35 έκαστος τις καθημερινές και €45 τα Σαββατοκύριακα.

● Στη Santa Cruz του Σχοινιά για water sports

Πρόκειται για μια όμορφη και καθαρή, οργανωμένη παραλία στον Σχοινιά με καλές τιμές κι προσεγμένο beach bar με υγιεινά σνακς. Είναι η χαρά του λάτρη των water sports, καθώς στην παραλία αυτή μπορείς να απολαύσεις μαθήματα θαλάσσιου σκι, wakeboard, wakesurf, windsurfing, sup και κανό. Στα €8 τα δύο άτομα τις καθημερινές, ενώ τα Σαββατοκύριακα στα €15 το σετ ξαπλώστρες και η ομπρέλα – εκτός από την πρώτη σειρά που είναι στα €25.

● Στο Δασκαλειό της Κερατέας με μάσκα για να δεις τον βυθό

Το Δασκαλειό είναι ένας από τους παραθαλάσσιους οικισμούς της Κερατέας κοντά στη γνωστή παραλία της Κατικιάς Θάλασσας και απέχει μόλις μία ώρα με το αυτοκίνητο από το κέντρο της Αθήνας. Το φυσικό τοπίο με τον λόφο ακριβώς πάνω από την παραλία είναι τέτοιο που παραπέμπει σε νησάκι, όπως και τα λευκά χαμηλά σπιτάκια του οικισμού. Στο Δασκαλειό πολλοί συνηθίζουν να βάζουν μάσκες και να εξερευνούν τον βυθό, που λέγεται ότι είναι πανέμορφος, ενώ στην παραλία υπάρχουν ξαπλώστρες, άπλετος χώρος για πετσέτες στην άμμο και μια καντίνα.

● Ερωτοσπηλιά, η ρομαντικότερη παραλία του Πόρτο Ράφτη

Το όνομά της λογικό να σε προϊδεάζει... άλλωστε λέγεται ότι ονομάστηκε Ερωτοσπηλιά καθώς εκεί έδιναν κάποτε τα καλοκαιρινά ραντεβού τους τα ζευγαράκια. Δεν χρειάζεται όμως να πας με το ταίρι σου στην παραλία αυτή για να περάσεις καλά, αφού πλέον εκεί μαζεύονται κυρίως μεγάλες παρέες. Πρόκειται για έναν κολπίσκο προστατευμένο από μελτέμια, που βρίσκεται σε απόσταση 36 χιλιομέτρων από το κέντρο της Αθήνα και δεν έχει ξαπλώστρες – γι' αυτό απαραίτητη είναι η ψάθα. Εκεί κοντά, πάντως, υπάρχει μια μικρή ξύλινη καντίνα από την οποία μπορείς να προμηθευτείς τα βασικά.

● Στη Μικρή Χαμολιά, την κρυφή παραλία της Βραυρώνας

Η Μικρή Χαμολιά (που είναι πραγματικά πολύ μικρή σε έκταση) βρίσκεται ανάμεσα σε Λούτσα και Πόρτο Ράφτη. Προστατεύεται από τους γύρω βράχους και προσφέρει την απόλυτη αίσθηση απομόνωσης από τα αδιάκριτα βλέμματα, ενώ είναι προσβάσιμη μέσω ενός στενού χωματόδρομου. Απαραίτητο για τον επισκέπτη, εκτός από την πετσέτα-ψάθα που θα φέρει για να στρώσει, να έχει μαζί νερό και σνακς γιατί κοντά δεν υπάρχει κάποια καντίνα.

● Στην παραλία της Αναβύσσου που μυρίζει «Θυμάρι»

Γύρω στα 55 χλμ. νοτιοανατολικά του κέντρου της Αθήνας βρίσκεται η γαλήνια παραλία Θυμάρι στην οποία οδηγεί μια ταμπελίτσα λίγο μετά την Παλαιά Φώκαια. Το όνομά της το πήρε από τους θάμνους με τα θυμάρια που φυτρώνουν στις πλαγιές γύρω της – πολλοί κόβουν ένα κλωναράκι για το σπίτι μετά το μπάνιο τους. Διαθέτει 2-3 προσεγμένα beach bars και είναι ιδανική για οικογένειες. A

SUMMER IN THE CITY

ΟΛΠ ΑΕ

Ο Πειραιάς συμβάλλει στην ανταγωνιστικότητα της χώρας

Του **ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ**

Τα στοιχεία είναι το πιο σημαντικό πράγμα για μια επιχείρηση. Τα γεγονότα είναι πολύ σημαντικό πράγμα για μια κοινωνία.

Όταν τα πολύ θετικά στοιχεία μιας τεράστιας επιχείρησης όπως η **ΟΛΠ Α.Ε.**, συνδυάζονται με πολύ θετικά γεγονότα για την τοπική κοινωνία, αλλά και για ολόκληρη την ελληνική οικονομία, τότε η αξία πολλαπλασιάζεται.

Εδώ και επτά χρόνια στον ΟΛΠ συμβαίνουν κάποια πολύ σπουδαία πράγματα, τα οποία πολλοί δεν γνωρίζουν και έτσι δεν αντιλαμβάνονται τη σημασία τους για την τοπική κοινωνία αλλά και για την ελληνική οικονομία. Έχουν προκύψει υψηλές επιδόσεις και συνολικά αλλά και σε κάθε επιμέρους δραστηριότητα του λιμένα: στην κρουαζιέρα, στην ακτοπλοΐα και στον σταθμό εμπορευματοκιβωτίων.

Όμως, να ξεκινήσουμε αναφέροντας τα στοιχεία που αφορούν έναν εντελώς ζωτικό τομέα για την Ελλάδα, τον τουρισμό, τα οποία στοιχεία είναι πέρα από εντυπωσιακά. Στην κρουαζιέρα, λοιπόν, η οποία παρεμπιπτόντως υπέστη τη μεγαλύτερη επίπτωση από την πανδημία, το Α΄ τρίμηνο του 2023 υπήρξε αύξηση κατά 61,5% έναντι του Α΄ τριμήνου του 2022. Κατέφθασαν 21 κρουαζιερόπλοια έναντι 13 και στους επιβάτες αυτών των κρουαζιερόπλοιων καταγράφεται αύξηση 573% έναντι του 2022. Δηλαδή 36.589 επιβάτες έναντι 5.437 το 2022! Η συνολική διακίνηση επιβατών το 2022 ανήλθε σε 880.416 έναντι 303.665 το 2021 καταγράφοντας αύξηση ποσοστού 190%. Αυξημένοι κατά 79% ήταν και οι κατάπλοι κρουαζιερόπλοιων, με 677 κατάπλους έναντι 379 το προηγούμενο έτος, αριθμός ο οποίος ξεπερνά κατά πολύ ακόμα και τα προ-πανδημίας επίπεδα.

Η ΟΛΠ Α.Ε. βραβεύτηκε, σε ειδική εκδήλωση με θέμα ***«Προορισμός 365 μέρες Ελλάδα»***, που οργάνωσε το Υπουργείο Τουρισμού, για τη μεγάλη συνεισφορά του λιμένα Πειραιά στον τουρισμό της χώρας μέσα από τις υψηλές επιδόσεις του στον τομέα της κρουαζιέρας. Μετά το πέρας της πανδημίας, η οποία έπληξε σημαντικά τον κλάδο, επισημαίνεται η δυναμική επανεκκίνηση της κρουαζιέρας στον Πειραιά. Το βραβείο παρέλαβε ο πρόεδρος της ΟΛΠ Α.Ε. κ. **Yu Zenggang**, ο οποίος απευθύνοντας σύντομο χαιρετισμό ανέφερε ότι *«η συστηματική εργασία που γίνεται στο λιμάνι Πειραιά προφανώς φέρνει τα επιθυμητά αποτελέσματα τονίζοντας πως όλα τα επιτεύγματα ενισχύουν ουσιαστικά την οικονομία της χώρας, αλλά και ιδιαίτερα την τοπική κοινωνία και τους παραλιμένιους δήμους»*. Ο κ. Yu Zenggang δεσμεύτηκε η συστηματική και στοχευμένη δουλειά να συνεχιστεί ακριβώς με τον ίδιο τρόπο στον λιμένα, επιδιώκοντας *«ο Πειραιάς να συμβάλλει διαχρονικά στην περαιτέρω ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της χώρας στην παγκόσμια ναυτιλία, τον τουρισμό, αλλά και το διεθνές εμπόριο»*.

Και φυσικά ένας άλλος τομέας, που κατ' αρχάς η τοπική κοινωνία αντιλαμβάνεται τη ζωτική του σημασία, είναι η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος. Τα συστηματικά έργα αναβάθμισης και οι στοχευμένες επενδύσεις στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος που ξεκίνησαν το 2016 από τον Όμιλο **COSCO SHIPPING** συνέβαλαν συνολικά στην ενίσχυση του ναυπηγοεπισκευαστικού κλάδου στη χώρα μας. Πολύ εντυπωσιακά και εδώ τα στοιχεία: το 2016 ελλιμενίστηκαν μόνο 69 πλοία σε πλωτές δεξαμενές του ΟΛΠ, ενώ το 2022, 133 πλοία, δηλαδή σχεδόν τα διπλά. Όπως είναι φυσικό αυξήθηκε η δουλειά, δηλαδή οι ημέρες εργασίας στις δεξαμενές. Από 435 ημέρες εργασίας το 2016 σε 1.306 το 2022. Στον τομέα ναυπηγοεπισκευής τα εξυπηρετούμενα πλοία στις δεξαμενές κατέγραψαν αύξηση στο Α' τρίμηνο κατά 21,2% – από 33 σε 40 έναντι του 2022.

Στο τέλος του 2022 η ΟΛΠ Α.Ε. ανακοίνωσε την ολοκλήρωση των εργασιών αναβάθμισης των υποδομών στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος και συγκεκριμένα στην ανατολική πλευρά του Προβλήτα ΙΙ. Αναφέρθηκε ότι όλοι οι σχετικοί δείκτες απόδοσης βελτιώνονται χρόνο με τον χρόνο, παράλληλα με τις λύσεις τελευταίας τεχνολογίας, τη διευρυμένη δυναμική σε χωρητικότητα και τα υψηλότερα πρότυπα ασφαλείας που παρέχονται.

Ο πρόεδρος της ΟΛΠ Α.Ε. κ. Yu Zenggang ανέφερε: *«Στόχος της ΟΛΠ Α.Ε. είναι η παροχή αναβαθμισμένων υπηρεσιών για την επιδιόρθωση και συντήρηση των πλοίων, προσβάσιμες προς όλες τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στον χώρο. Το σημαντικότερο όμως από όλα γεγονός είναι πως πλέον η ΝΕΖ αποτελεί πόλο δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, με θετική επίδραση στην τοπική οικονομία. Όλα τα σχετικά έργα που προβλέπονται στο πλαίσιο των υποχρεωτικών επενδύσεων ύψους 55 εκατ. ευρώ υλοποιούνται και δίνουν ισχυρή ώθηση στην τοπική ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία προς την πορεία ανάπτυξης του λιμένα Πειραιά σε έναν σημαντικό περιφερειακό κόμβο επισκευής πλοίων»*.

Και όλα αυτά ενώ, όπως ανακοινώθηκε πριν λίγες εβδομάδες, η ΟΛΠ Α.Ε. συγκαταλέγεται, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, ανάμεσα στις πιο βιώσιμες εταιρείες της χώρας μας. Μια σημαντική διάκριση, η οποία δίνεται από το ***Quality Net Foundation*** και στηρίζεται στα ετήσια αποτελέσματα αξιολόγησης των επιχειρηματικών επιδόσεων στη βιώσιμη ανάπτυξη με βάση τα κριτήρια ESG.

Ο επίλογος αυτού του κειμένου είναι στην ουσία του ίδιος με τον πρόλογο, όμως έχουν παρατεθεί μερικά από τα στοιχεία που τον επιβεβαιώνουν: **Η ΟΛΠ Α.Ε. αποδεικνύει ότι η οικονομική μεγέθυνση μπορεί, και πρέπει, οφείλει να συνυπάρχει με την κοινωνική προσφορά.** ●

Η ΟΛΠ Α.Ε. συγκαταλέγεται, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, ανάμεσα στις πιο βιώσιμες εταιρείες της χώρας μας, μια σημαντική διάκριση, η οποία δίνεται από το Quality Net Foundation.

BOUTARI
EST. 1879

DIANTHOS

Το κρασί που ταιριάζει στο καλοκαίρι

Κάνε το τέλειο wine pairing με δύο πιάτα σε αγαπημένα στέκια της πόλης

Η Οινοποιία Μπουτάρη είναι από τις πιο παλιές σε αυτή τη χώρα. Η πλούσια και μακρά ιστορία της (η οινοποιία ιδρύθηκε το... 1879!) είναι σχεδόν ταυτόσημη με την ίδια την ιστορία της σύγχρονης ελληνικής οινοποίησης, ενώ δεν είναι υπερβολή να πούμε πως (καθότι πάντα πρωτοποριακή) η οινοποιία λειτουργούσε συχνά ως παράδειγμα προς μίμηση. Για παράδειγμα, υπήρξε η πρώτη οινοποιία που εμφιάλωσε τα κρασιά της, σε μία εποχή που κάτι τέτοιο δεν ήταν καθόλου δεδομένο – το αντίθετο.

Σήμερα, η ιστορική οινοποιία μετρά έξι οινοποιεία σε όλη την Ελλάδα, στρατηγικά τοποθετημένα στις πιο σημαντικές οινοπαραγωγικές ζώνες της χώρας. Ανάμεσά τους και η Νάουσα, εδώ όπου η οικογένεια Μπουτάρη καλλιεργεί την εμβληματική ποικιλία Ξινόμαυρο για περισσότερο από έναν αιώνα. Από αυτή ακριβώς την ποικιλία βγαίνει και ο Dianthos, ένα πραγματικά υπέροχο κρασί, από τα ωραιότερα της πλούσιας συλλογής Μπουτάρη, ταυτόχρονα και ένα από τα καλύτερα ροζέ της χώρας.

Ήδη από τη μύτη μπορούμε να αντιληφθούμε πως πρόκειται για ένα τυπικό παράδειγμα ροζέ terroir κρασιού από τη Νάουσα: φρέσκα αρώματα φρούτων (ξεχωρίζει η ώριμη φράουλα), μικρά κόκκινα, αλλά και εξωτικά φρούτα όπως το lychee. Είναι σαν ολόκληρη η άνοιξη να χάρισε γενναιόδωρα τα αρώματά της σε αυτό το κρασί.

Η φρουτένια αίσθηση συνεχίζεται και στο στόμα. Εδώ ο Dianthos κυλά απαλά, πολύ ευχάριστος σε οξύτητες, αλλά και με μία απόλυτη αρμονία στο τέλος που αφήνει μία φρουτώδη, μακρά επίγευση. Μιλάμε για ένα δροσερό, ευκολόπιοτο κρασί, ιδανικό για να συνοδέψει κάθε πιάτο του καλοκαιριού. Ταιριάζει ιδανικά με γαρίδες, όστρακα, αχινό και φρούτα της θάλασσας, αλλά κάνει επίσης τέλειο ταίρι και με την ιταλική κουζίνα: βάλτε το δίπλα σε ζυμαρικά, πίτσες, αλλά και φρέσκες σαλάτες με γλυκά ντοματίνια, φέτα και φύλλα μέντας, και θα σας ενθουσιάσει.

Ο Dianthos είναι από τα κρασιά που αξίζει να βρίσκονται σε καθημερινή βάση στην κάβα μας, έτσι ώστε να τα απολαμβάνουμε μαζί με το μεσημεριανό μας ή με ένα ελαφρύ βραδινό γεύμα. Σε περίπτωση, όμως, που θέλετε να το απολαύσετε με ένα πιο εκλεπτυσμένο πιάτο σε κάποιο από τα εστιατόρια της πόλης, εμείς κάναμε την έρευνά μας και βρήκαμε δύο πιάτα που του ταιριάζουν άψογα.

Το πρώτο πιάτο θα το ανακαλύψετε στο School Pizza Bar στην Πλατεία Αγίας Ειρήνης, που φημίζεται για την ωραία ιταλική κουζίνα του. Λέγεται Linguine spicy shrimp & calamari, περιέχει γαρίδες, καλαμάρι, πιπεριά chili, lime και μυρωδικά, ενώ συνοδεύεται με τριμμένη παρμεζάνα. Ένα ποτήρι από τον Dianthos θα αναδείξει στο έπακρο όλα τα πλούσια αρώματα και τις γεύσεις αυτού του πιάτου.

Ακριβώς δίπλα στο School Pizza Bar θα βρείτε και το ZAF, ένα από τα πιο αγαπημένα στέκια της πλατείας. Διαλέξτε ένα τραπεζάκι με θέα την εκκλησία της Αγίας Ειρήνης και παραγγείλετε το ταρτάρ τόνου. Εδώ, ο φρέσκος τόνος μπλέκεται με φρέσκο κρεμμυδάκι, μυρωδικά, ginger, lime και αβοκάντο, συστατικά δηλαδή που ο Dianthos θα απογειώσει.
Τώρα που οι μέρες μεγάλωσαν είναι η κατάλληλη εποχή για βόλτες στην πόλη. Αύριο, λοιπόν, όταν φύγετε από το γραφείο, μην πάτε κατευθείαν σπίτι. Κάντε μία στάση στην Πλατεία Αγίας Ειρήνης και απολαύστε αυτό το ωραίο κρασί, παρέα με φίλους αγαπημένους υψώνοντας το ποτήρι σας στην υγειά του καλοκαιριού...

School Pizza Bar: Πλατεία Αγίας Ειρήνης 8, 2103251444 /**ZAF:** Πλατεία Αγίας Ειρήνης 8, 2103236711
www.boutari.gr
Fb: boutariwines **Instagram:** boutariwines

SCHOOL dish.

ZAF dish.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ **ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΝΝΑΒΗΣ**

Οι εγκεκριμένες θεραπευτικές τους χρήσεις και η δράση τους

Καθώς αυξάνονται οι εγκρίσεις για τη χρήση προϊόντων φαρμακευτικής κάνναβης για κάποιες ασθένειες, αλλάζει και η αντιμετώπισή τους από τους καταναλωτές-ασθενείς που απολαμβάνουν τις θεραπευτικές και ανακουφιστικές ιδιότητές τους, για προβλήματα που τα υπάρχοντα φάρμακα δεν μπορούσαν να βοηθήσουν.

Τα φυτοκανναβινοειδή είναι ουσίες που απομονώνονται από το φυτό της κάνναβης (Cannabissativa L) και αλληλεπιδρούν με τους υποδοχείς κανναβινοειδών, οι οποίοι εντοπίζονται στον ανθρώπινο οργανισμό και συγκεκριμένα αποτελούν μέρος του Ενδοκανναβινοειδούς Συστήματος (ΕΚΣ), το οποίο εμπλέκεται σε πολλές λειτουργίες, όπως στη διάθεση, στο άγχος, στο αίσθημα του πόνου, στην όρεξη, στη μάθηση και στη μνήμη. Μέσω της αλληλεπίδρασης των φυτοκανναβινοειδών (CBD, CBG, CBN κ.λπ.) με το ΕΚΣ μπορεί να επιτευχθεί ομοιόσταση, δηλαδή διατήρηση των χαρακτηριστικών ενός ζωντανού οργανισμού σε σταθερή κατάσταση, εξηγεί **ο κ. Ελευθέριος Αζάς Παθολόγος - Διαβητολόγος, Αναπληρωτής Διευθυντής Γ' Παθολογικής Κλινικής στο ΥΓΕΙΑ.**

Όσο αυξάνεται η έρευνα για το ΕΚΣ και τα φυτοκανναβινοειδή, τόσο περισσότερα δεδομένα προκύπτουν σχετικά με τις ευεργετικές ιδιότητες της CBD και των υπόλοιπων φυτοκανναβινοειδών.

Η αποτελεσματικότητα και ασφάλεια της κανναβιδιόλης

Οι προσδοκίες για τα προϊόντα CBD είναι μεγάλες.
Το 2018 ο FDA ενέκρινε την κανναβιδιόλη (CBD) ως συμπληρωματική θεραπεία των κρίσεων που σχετίζονται με δύο σπάνια επιληπτικά σύνδρομα (σύνδρομο Lennox-Gastaut και σύνδρομο Dravet) για ασθενείς ηλικίας 2 ετών και άνω, μειώνοντας την ένταση και τη συχνότητα των επιληπτικών κρίσεων. Παράλληλα, το 2020 εγκρίθηκε για χρήση ως συμπληρωματική θεραπεία κρίσεων σχετιζόμενων με την οζώδη σκλήρυνση για ασθενείς ηλικίας 2 ετών και άνω. Η αποτελεσματικότητα και ασφάλεια της CBD έχει αξιολογηθεί με τυχαιοποιημένες, διπλές τυφλές, ελεγχόμενες με εικονικό φάρμακο μελέτες παράλληλων ομάδων. Υπάρχουν ήδη αρκετές δημοσιεύσεις που υποστηρίζουν τις ευεργετικές ιδιότητες της κανναβιδιόλης (CBD), όπως για παράδειγμα ότι είναι αποτελεσματική **στη διαχείριση του άγχους, στην αντιμετώπιση των διαταραχών διάθεσης, στη βελτίωση του ύπνου και την αντιμετώπιση νευροπαθητικών και σωματικών πόνων.** Ωστόσο, δεν έχει μελετηθεί ο βαθμός της θεραπευτικής τους δράσης σε μακροχρόνιο επίπεδο.

> “Ανάμεσα στις ευεργετικές ιδιότητες της **κανναβιδιόλης** αναφέρονται η αποτελεσματική διαχείριση του άγχους, η αντιμετώπιση των διαταραχών διάθεσης, η βελτίωση του ύπνου και η αντιμετώπιση νευροπαθητικών και σωματικών πόνων”

Θεραπευτικές χρήσεις

Σε ό,τι αφορά στα τελικά προϊόντα φαρμακευτικής κάνναβης, οι εγκεκριμένες θεραπευτικές τους χρήσεις είναι οι εξής:
- Πρόληψη και αντιμετώπιση σοβαρής ναυτίας ή εμέτου από χημειοθεραπεία, ακτινοθεραπεία και συνδυαστική θεραπεία.
- Αντιμετώπιση χρόνιου πόνου, που σχετίζεται με καρκίνο ή παθήσεις του ΚΝΣ ή ΠΝΣ, όπως νευροπαθητικός πόνος που προκαλείται από: νευρική βλάβη, «μέλος φάντασμα», νευραλγία τριδύμου, μεθερπητική νευραλγία, ινομυαλγία.
- Αντιμετώπιση σπαστικότητας που σχετίζεται με σκλήρυνση κατά πλάκας ή βλάβες του νωτιαίου μυελού.
- Ορεξιογόνο στην παρηγορητική (ανακουφιστική) φροντίδα ασθενών που υποβάλλονται σε θεραπείες για καρκίνο ή επίκτητη ανοσολογική ανεπάρκεια (AIDS).

Εξατομικευμένη θεραπεία

Μια από τις ιδιομορφίες των κανναβινοειδών είναι ότι η δοσολογία τους διαφέρει πολύ από άνθρωπο σε άνθρωπο (εξατομικευμένη θεραπεία). Συγκεκριμένα, συστήνεται η χορήγηση να ξεκινά με χαμηλή δόση και να αυξάνεται αργά έτσι ώστε ο κάθε άνθρωπος, παρατηρώντας την ανταπόκριση, να υπολογίσει την ιδανική για αυτόν δοσολογία. Η ιδανική δοσολογία εκφράζεται ως το σημείο που ο κάθε άνθρωπος βιώνει τη μέγιστη αποτελεσματικότητα. Σε περίπτωση που το άτομο υπερβεί την ιδανική δοσολογία η αποτελεσματικότητα θα μειωθεί (θεραπευτικό παράθυρο). Συνεπώς, συστήνεται ο κάθε άνθρωπος να διατηρεί ημερολόγιο έως ότου υπολογίσει την ιδανική για αυτόν δοσολογία και εν συνεχεία να είναι τακτικός στην καθημερινή λήψη προκειμένου να εξακολουθεί να ωφελείται από τις ευεργετικές ιδιότητες των προϊόντων CBD.

Η σημασία της προέλευσης του κάθε προϊόντος

Οι Έλληνες καταναλωτές είναι εξοικειωμένοι με τον όρο CBD, καθώς τα τελευταία χρόνια έρχονται σε επαφή μαζί του καθημερινά μέσω των προϊόντων υγιεινής διατροφής, υπάρχει ωστόσο παραπληροφόρηση ως προς τον ορισμό του. Συγκεκριμένα, οι καταναλωτές φαίνεται ότι πράγματι γνωρίζουν την ευεργετική χρήση του CBD σε διάφορα βρώσιμα προϊόντα, αλλά και την προσθήκη του σε καλλυντικά. Έτσι, με τη σχετική ενημέρωση που λαμβάνουν και το μεγάλο εύρος πληροφοριών που πλέον είναι διαθέσιμες, αρχίζουν να ξεπερνούν τους αρχικούς ενδοιασμούς και προχωρούν σε δοκιμή των προϊόντων.
Επίσης, οι Έλληνες καταναλωτές θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί με την προέλευση του κάθε προϊόντος. Η ποιότητα του εκάστοτε προϊόντος είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τις ευεργετικές του ιδιότητες. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει αυστηρός έλεγχος για το τι περιέχεται σε κάθε προϊόν, η προέλευση του κάθε προϊόντος αλλά και το δίκτυο διανομής του έχουν εξαιρετικά μεγάλη σημασία. Ο ιατρός και ο φαρμακοποιός είναι οι πλέον κατάλληλοι να παρέχουν πληροφορίες και καθοδήγηση για τα προϊόντα αυτά. ●

κ. **Ελευθέριος Αζάς**
Παθολόγος – Διαβητολόγος, Αναπληρωτής Διευθυντής Γ' Παθολογικής Κλινικής στο ΥΓΕΙΑ.

Look

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ ΣΙΓΑΛΟΥ

Ραντεβού στις παραλίες με τα πιο hot beachwear της CALZEDONIA

Όλα δείχνουν ότι το καλοκαίρι έφτασε και ήρθε η ώρα για τη δημιουργία των πιο fresh καλοκαιρινών συνόλων. Η νέα συλλογή **SS23 BEACHWEAR** ανταποκρίνεται στις διαφορετικές ανάγκες των σύγχρονων γυναικών όσον αφορά το στιλ και την ποιότητα. Από τη μία πλευρά, η πολύχρωμη και αστραφτερή beachwear σειρά και από την άλλη, πιο ουδέτεροι τόνοι με έμφαση στις κομψές γραμμές. Θα βρούμε ακόμη την ολοκαίνουργια limited capsule collection για ένα ακαταμάχητο look, από το πρωί μέχρι το βράδυ. Αυτό το καλοκαίρι, γέμισε την τσάντα θαλάσσης με τα πιο hot αξεσουάρ, μαγιό και καφτάνια.

www.calzedonia.com/gr

KALOGIROU
Τσάντα Leone Michael Kors

SAFILO
Γυαλιά Ηλίου

KURT GEIGER
Καπέλο €55

KALOGIROU
Σνίκερς Mid Hogan €450

KARL LAGERFELD
Παντελόνι €319

Το Πράσινο Φόρεμα είναι το νέο Λευκό Πουκάμισο
-Αγνώστου

INTIMISSIMI
Κοντό μεταξωτό τοπ €42,90

TEZENIS
Ενισχυμένο σουτιέν και σλιπ μπικίνι Tropical Snake €16,99 και €10,99

ECOALF
Sweater €73,90

GARNIER
Κρέμα ματιών Vitamin C

ADIDAS
Adicolor 70s high-waist monogram σορτς €55

ESSENCE
Λάδι για χείλη και πρόσωπο Electric Glow

SWAROVSKI
Millenia clip σκουλαρίκια €95

SWATCH
Ρολόι Proudly Green €85

BENETTON
Μπλούζα με τύπωμα € 22,95

SUN OF A BEACH
Πετσέτα 100 x 145 cm €120

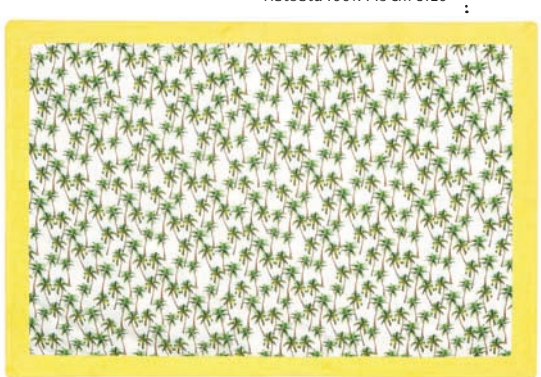

ATTICA
Φόρεμα Self-portrait €525

VICE VERSA

Χειροποίητα και δερμάτινα αξεσουάρ που δίνουν πνοή στο styling κάθε γυναίκας

Ψάχνεις την πιο όμορφη τσάντα που θα συμπληρώσει και θα απογειώσει το στιλ σου; Κι αν ναι, τι είναι αυτό που χρειάζεσαι; Μια τσάντα για το γραφείο που θα έχει χώρο για όλα όσα χρησιμοποιείς καθημερινά ή κάποια για τις εξορμήσεις σου στην παραλία; Στη Vice Versa θα βρεις εξαιρετικής ποιότητας κλασικές και signature επιλογές τσαντών για κάθε περίσταση, σε καλοκαιρινά σχέδια και έντονα χρώματα που δίνουν τον τόνο στην εμφάνισή σου και μαζί σού φτιάχνουν τη διάθεση. Η ελληνική βιοτεχνία, που έχει τουλάχιστον 40 χρόνιας ιστορίας στον χώρο της μόδας, δημιουργεί γυναικεία αξεσουάρ, από ζώνες μέχρι τσάντες, με υλικά υψηλής ποιότητας και με εμπνευσμένα σχέδια που αναδεικνύουν την προσωπικότητα κάθε γυναίκας.

Στις εκπλήξεις της νέας κολεξιόν μην παραλείψεις να δεις και τα artworks σε fun σχέδια που εκτυπώνονται στις δερμάτινες τσάντες. Σήμα κατατεθέν και best seller της Vice Versa είναι η δερμάτινη τσάντα βαρελάκι «My passport», με αποσπώμενο καπάκι, για να μπορείς να διαλέξεις αυτό που θα δώσει τη δική του ξεχωριστή πινελιά στο styling σου – θα την ερωτευτείς! Όλα τα προϊόντα είναι χειροποίητα, παράγονται κατόπιν παραγγελίας, θα τα βρεις και στο online shopping.

Ομήρου 142 & Ιλισού, Μοσχάτο, 2110142149
www.viceversa.com.gr viceversagreece viceversastudio.gr

KANAKIS JEWELS

Η τέχνη του κοσμήματος στα καλύτερά της

Σε μία κοινωνία πολύπλοκη και με πολλές απαιτήσεις, η σύγχρονη γυναίκα θέλει να είναι κομψή και ταυτόχρονα σικάτη. Να δημιουργεί statement εμφανίσεις, χωρίς να υπερβάλλει. Να αναδεικνύει τη θηλυκότητά της, ανεπιτήδευτα. Να στολίζει το σώμα της με κομμάτια κομψά και γεμάτα λάμψη. Τέτοια κοσμήματα που δικαίως γίνονται ο αγαπημένος φίλος της κάθε γυναίκας –και όχι μόνο– θα βρείτε στο Κοσμηματοπωλείο Κανάκης. Φημίζεται κυρίως για τα fine jewelry κομμάτια του σε χρυσό, κυρίως 14K και 18K, άλλοτε στολισμένα με πολύτιμους λίθους, όπως διαμάντια, ζαφείρια, σμαράγδια κ.ά. και άλλοτε χωρίς. Από το 1960, δημιουργεί τολμηρά και έξυπνα σχέδια, με καθαρές γραμμές, χρωματικούς συνδυασμούς που βλέπουμε στη φύση, με πινελιές χρυσού που αγκαλιάζουν ζεστά την ομορφιά των ζωηρών χρωμάτων και την αναδεικνύουν. Αν ψάχνετε μια εκκεντρική εμφάνιση για κάποια ιδιαίτερη περίσταση, όπως ο γάμος, ο αρραβώνας ή η βάπτιση, τότε είστε στο σωστό κοσμηματοπωλείο. Ωστόσο θα βρείτε και πολλά ασημένια κομμάτια για να αναβαθμίσετε τα καθημερινά σας σύνολα. Εκτός, από δαχτυλίδια, μονόπετρα, κολιέ, βραχιόλια, σκουλαρίκια, θα βρείτε και μια πολύ ιδιαίτερη συλλογή ρολογιών, τόσο για άντρες όσο και γυναίκες. Μια και το κόσμημα δεν απευθύνεται μόνο σε ένα φύλο, η συλλογή του κοσμηματοπωλείου περιλαμβάνει και πολλά καλαίσθητα ατσάλινα ανδρικά κομμάτια. Η Kanakis Jewels αναλαμβάνει και custom made κοσμήματα, υλοποιώντας όποιο κόσμημα έχετε στο μυαλό μας. Ναι, το κόσμημα είναι μια μορφή αυτοέκφρασης, κάτι που η Kanakis Jewels γνωρίζει καλά και στοχεύει στο να δημιουργεί διαχρονικά και ποιοτικά κομμάτια που θα φοράμε για πάντα.

7ης Μαρτίου 1944 8, Νίκαια, 2104936611
https://kanakis-jewels.gr kosmimakanakis kosmimakanakis

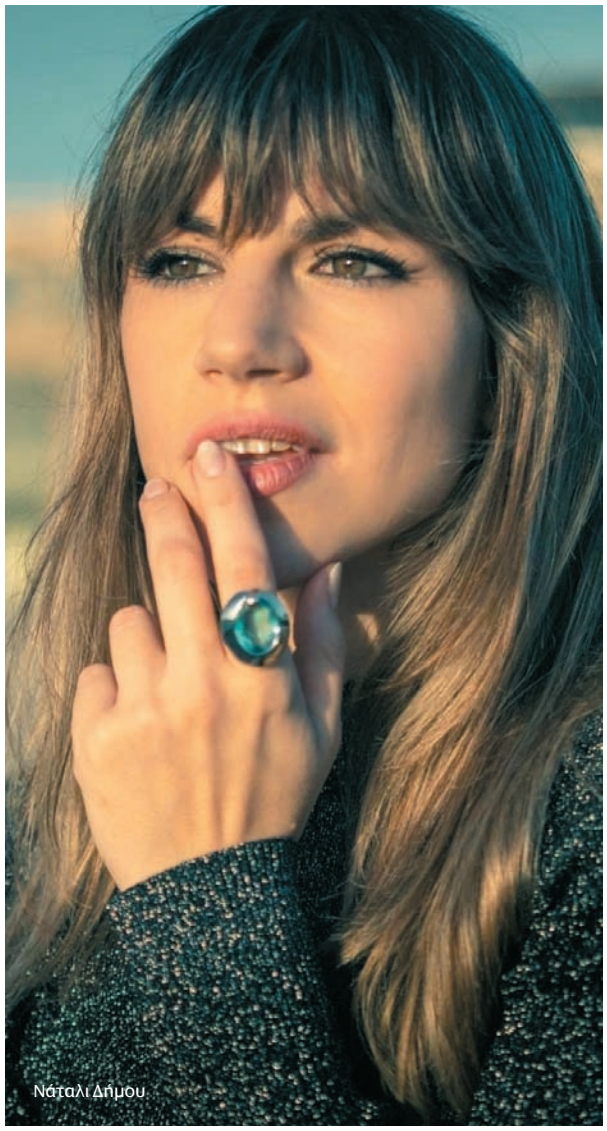
Νάταλι Δήμου

E-SHOPPING AVENUE

Τα πιο hot ρούχα κι αξεσουάρ για τις καλοκαιρινές μας εξορμήσεις

Ο υδράργυρος ανεβαίνει, οι παραλίες γεμίζουν και η διάθεση για βόλτες στην πόλη εκτοξεύεται. Το καλοκαίρι είναι εδώ και ήρθε η ώρα για την επιλογή των πιο hot καλοκαιρινών συνόλων. Σε κάθε περίπτωση, θέλεις να διατηρήσεις το προσωπικό σου στιλ μέσα από τα ρούχα που θα προτιμήσεις. Γι' αυτό και τα κομμάτια που θα βάλεις στην καλοκαιρινή σου γκαρνταρόμπα πρέπει να αναδεικνύουν τον καλύτερο εαυτό σου. Στο E-shopping Avenue θα βρεις μεγάλη ποικιλία σε ρούχα κι αξεσουάρ για να διαλέξεις αυτά ακριβώς που έψαχνες και ποια είναι τα essentials για να κάνεις στιλάτες καλοκαιρινές εξορμήσεις. Ξεκινάμε από το απόλυτο καλοκαιρινό παπούτσι, τις εσπαντρίγιες. Αυτό το trend δεν φεύγει ποτέ απ' τη μόδα και θα το βάζεις ξανά και ξανά για πολλά καλοκαίρια. Σου προτείνουμε μια εσπαντρίγια σε έντονη απόχρωση για να κάνεις τη διαφορά. Ένας εύκολος τρόπος για να έχεις πάντα κάτι όμορφο να φορέσεις είναι να πάρεις ένα σετ με φούστα και τοπ. Ένα σετ μαγιό με ασορτί φόρεμα παραλίας εγγυάται εντυπωσιακές εμφανίσεις. Αντί να ψάχνεις τι θα φορέσεις για να πας στη θάλασσα, έχεις ένα φόρεμα που σου προσφέρει την κάλυψη που χρειάζεται, αγκαλιάζοντας τη σιλουέτα σου. Ένα χαλαρό κιμονό είναι ένα ρούχο που πρέπει να βάλεις στην καλοκαιρινή γκαρνταρόμπα σου. Αυτό το κομμάτι μπορεί να λειτουργήσει σαν ελαφριά ζακέτα για τις καλοκαιρινές νύχτες. Την ίδια στιγμή, όμως, θα σου προσφέρει και απαράμιλλο στιλ. Όλα αυτά τα ωραία και μοντέρνα, καθώς και άλλα τόσα, θα τα βρεις στην E-shopping Avenue. Το καλοκαίρι σου ξεκινά εδώ, με τα πιο μοντέρνα looks.

www.eshoppingavenue.com

E-shoppingavenue **eshoppingavenue** **eshoppingavenue**

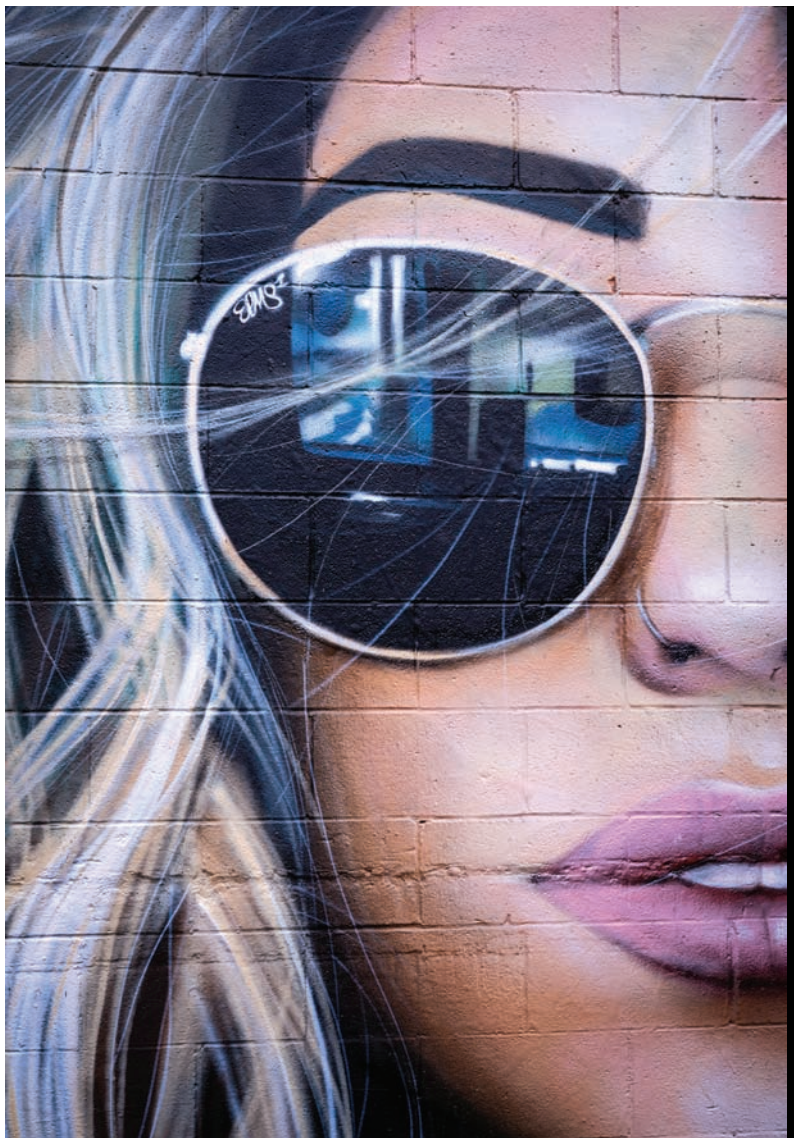

LOOK mag

follow @lookmag on Instagram

tag your pics with
#lookmag to be featured

BODY HEALTH
REHABILITATION CENTER

Ολοκληρωμένες υπηρεσίες για την ενίσχυση της σωματικής, πνευματικής και ψυχικής ευεξίας

Στους απαιτητικούς ρυθμούς της καθημερινότητας, η διατήρηση της σωματικής και ψυχικής μας ευεξίας είναι εξαιρετικά σημαντική. Το Body Health Rehabilitation Center, ένα κορυφαίο κέντρο φυσικοθεραπείας και αποκατάστασης, προσφέρει ένα ολοκληρωμένο φάσμα υπηρεσιών που έχουν σχεδιαστεί για την ενίσχυση μιας ισορροπημένης σωματικής, πνευματικής και ψυχικής ευεξίας. Με εξειδικευμένες και σύγχρονες τεχνικές, όπως η Υποξία και Υπεροξία (IHHT), το Papimi, το Θεραπευτικό Pilates και τη Θεραπευτική Yoga, καθώς και εξατομικευμένα διατροφικά προγράμματα, είμαστε αφοσιωμένοι στο να σας βοηθήσουμε να επιτύχετε τους στόχους ευεξίας σας. Ελάτε μαζί μας σε ένα μεταμορφωτικό ταξίδι προς τη βελτίωση της υγεία σας και ανακαλύπτοντας τη δύναμη της αποκατάστασης.

Υποξία και Υπεροξία (IHHT)
Στο Κέντρο Αποκατάστασης Body Health αξιοποιούμε τα οφέλη της Υποξίας και Υπεροξίας (IHHT) για να διεγείρουμε τους φυσικούς θεραπευτικούς μηχανισμούς του σώματός σας. Αυτή η καινοτόμος τεχνική περιλαμβάνει την έκθεση του σώματος σε εναλλασσόμενους κύκλους χαμηλών και υψηλών επιπέδων οξυγόνου, διευκολύνοντας την κυτταρική επιδιόρθωση και αναγέννηση. Με την ενεργοποίηση μιας ελεγχόμενης φυσιολογικής απόκρισης, η IHHT βοηθά στη βελτίωση της καρδιαγγειακής υγείας σε ασθενείς με χρόνιες πνευμονολογικές παθήσεις, όπως σε αυτούς με συμπτώματα Long Covid, στην τόνωση των επιπέδων ενέργειας και στην ενίσχυση της συνολικής αθλητικής απόδοσης. Οι εξειδικευμένοι θεραπευτές μας θα σας καθοδηγήσουν μέσα από εξατομικευμένες συνεδρίες IHHT, προσαρμοσμένες στις συγκεκριμένες ανάγκες σας, εξασφαλίζοντας μια ασφαλή και αποτελεσματική εμπειρία αποκατάστασης.

Θεραπεία Papimi
Στο πλαίσιο της ολιστικής μας προσέγγισης στην αποκατάσταση, είμαστε υπερήφανοι που προσφέρουμε στο κέντρο μας τη θεραπεία Papimi. Το Papimi, μια προηγμένη ηλεκτροϊατρική συσκευή, χρησιμοποιεί παλμικά ηλεκτρομαγνητικά πεδία για την προώθηση της επούλωσης και την ανακούφιση από τον πόνο. Αυτή η μη επεμβατική θεραπευτική επιλογή έχει δείξει αξιοσημείωτα αποτελέσματα στην ανακούφιση των χρόνιων παθήσεων πόνου, στην επιτάχυνση της αναγέννησης των ιστών και στη μείωση της φλεγμονής. Οι φυσικοθεραπευτές μας θα αξιολογήσουν τις ατομικές σας απαιτήσεις και θα παρέχουν εξατομικευμένες συνεδρίες θεραπείας Papimi, διευκολύνοντας την ανάρρωσή σας και αποκαθιστώντας τη φυσική ισορροπία του σώματός σας.

Clinical Pilates & Yoga
Η αποκατάσταση υπερβαίνει την απλή σωματική θεραπεία – περιλαμβάνει την καλλιέργεια της σύνδεσης νου-σώματος. Οι υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις μας παρέχουν εξειδικευμένα μαθήματα Pilates και Γιόγκα που εστιάζουν στην ενδυνάμωση του κορμού σας, στη βελτίωση της ευλυγισίας και στην ενίσχυση της συνολικής επίγνωσης του σώματός σας. Υπό την καθοδήγηση πιστοποιημένων εκπαιδευτών, αυτές οι συνεδρίες προσαρμόζονται στις μοναδικές ανάγκες και ικανότητές σας, εξασφαλίζοντας μια ασφαλή και ευχάριστη εμπειρία. Είτε αναζητάτε αποκατάσταση μετά από έναν τραυματισμό είτε απλά στοχεύετε στην ενίσχυση της ευεξίας σας, τα προγράμματα Pilates και Yoga προσφέρουν μια τέλεια συνέργεια κίνησης, αναπνοής και ενσυνειδητότητας.

Εξατομικευμένα διατροφικά προγράμματα
Στο Κέντρο Αποκατάστασης Body Health Rehabilitation Center καταλαβαίνουμε ότι η διατροφή παίζει καθοριστικό ρόλο στη διαδικασία αποκατάστασης και στη συνολική ευεξία. Η ομάδα των ειδικών μας σε θέματα διατροφής θα συνεργαστεί στενά μαζί σας για να δημιουργήσει εξατομικευμένα σχέδια γευμάτων που ανταποκρίνονται στις συγκεκριμένες διατροφικές σας ανάγκες και υποστηρίζουν τους στόχους της αποκατάστασής σας. Βελτιστοποιώντας τη διατροφή σας, στοχεύουμε να βελτιώσουμε τα επίπεδα ενέργειάς σας, να ενισχύσουμε το ανοσοποιητικό σας σύστημα και να προωθήσουμε την ταχύτερη επούλωση. Μέσω της συνεχούς καθοδήγησης, σας δίνουμε τη δυνατότητα να κάνετε βιώσιμες αλλαγές στον τρόπο ζωής σας και να αναπτύξετε μια σχέση με τη διατροφή σας που μόνο θετικά αποτελέσματα θα επιφέρει στο σώμα σας αλλά και στο νου σας.

Ζήστε τη μεταμορφωτική δύναμη της αποκατάστασης και της ευεξίας στο Κέντρο Αποκατάστασης Body Health Rehabilitation Center στη Γλυφάδα, με ολοκληρωμένη προσέγγιση που συνδυάζει σύγχρονες τεχνικές με τεχνολογία αιχμής και εξατομικευμένα διατροφικά πλάνα για την αντιμετώπιση των μοναδικών σας αναγκών. Εμπιστευτείτε την ομάδα μας για τη καθοδήγησή σας προς τη βελτίωση της σωματικής λειτουργίας, της ψυχικής ευεξίας και της υψηλότερης ποιότητας ζωής και κάντε σήμερα το πρώτο βήμα στο ταξίδι σας προς τη βελτίωση της υγείας σας.

Λ. Βουλιαγμένης 110, Γλυφάδα, 2108983043
www.bodyhealthcenter.gr bodyhealthcenterathens body_health_center_athens

Γεωργιλάκης Κωνσταντίνος

Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΟΡΤΗ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

ΣΤΙΣ 17 ΚΑΙ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΑΜΑΞΟΣΤΑΣΙΟ ΟΣΥ

Στα χέρια σου κρατάς ένα λαχταριστό, πελώριο σουβλάκι. Δεν του λείπει τίποτα, είναι απίστευτα νόστιμο κι όμως... vegan!
Μόλις μία από τις δεκάδες λιχουδιές που θα ανακαλύψεις στο **Vegan Life Market 2023**, τη μεγάλη vegan συνάντηση της πόλης.
Το Vegan Life Market 2023, που θα πραγματοποιηθεί στις 17 και 18 Ιουνίου στο Παλιό Αμαξοστάσιο ΟΣΥ, διοργανώνεται από την Ομάδα της **Vegan Life Ngo**, ευρέως γνωστή για τη δημιουργία του **Vegan Life Festival**, του μεγαλύτερου vegan φεστιβάλ της Ευρώπης. Εδώ θα συναντήσεις από σουβλάκια και πίτσες μέχρι μαγειρευτά και υπέροχα παγωτά, όλα 100% vegan! Όχι μόνο όμως... Θα εξερευνήσεις ακόμη μία μεγάλη γκάμα vegan προϊόντων, όπως συσκευασμένα τρόφιμα, καλλυντικά, σαπούνια, ρούχα, προϊόντα προσωπικής υγιεινής και οικολογικά είδη, ενώ σε περιμένει και ένα σούπερ ανταλλακτικό παζάρι ρούχων, όπου με σύνθημα *«Φέρε ό,τι δεν χρειάζεσαι, πάρε ό,τι σου αρέσει»*, θα ανανεώσεις την ντουλάπα σου με τον πιο βιώσιμο και οικονομικό τρόπο. Όπως και σε κάθε εκδήλωση της Vegan Life NGO, έτσι κι εδώ, όσα ρούχα μείνουν από τη διαδικασία της ανταλλαγής, θα δοθούν στη Fabric Republic.
Την προσοχή σου αξίζουν και οι (άκρως ενδιαφέρουσες) παράλληλες εκδηλώσεις: θα βρεις από μία vegan εκδοχή της human library, όπου θα «ξεφυλλίσεις» ανθρώπινα βιβλία για να ακούσεις τις ιστορίες τους, μέχρι γυαλιά εικονικής πραγματικότητα που θα σε βάλουν πίσω από τις κλειστές πόρτες των κτηνοτροφικών μονάδων...
Επιπλέον σε συνεργασία με την **Action Aid** και το ευρωπαϊκό πρόγραμμα *«Food Wave: Empowering urban youth for climate action»* διοργανώνονται πλήθος ακόμα παράλληλων δραστηριοτήτων, όπως πικ νικ, δημιουργία seed bombs και ξενοδοχεία μελισσών!

Αυτά και πολλά ακόμα σε περιμένουν στο Vegan Life Market 2023, στις 17 και 18 Ιουνίου από τις 11.00 έως τις 23.00 στο παλιό Αμαξοστάσιο ΟΣΥ με ελεύθερη είσοδο. Οι πόρτες είναι ανοιχτές και τα σκυλιά... ευπρόσδεκτα!

ATHENS IS VEGAN
VEGAN LIFE MARKET 2023

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ - ΚΥΡΙΑΚΗ

TUYA

© ERIKA KAMANO

RELEASE ATHENS X SNF NOSTOS

Η συνεργασία - έκπληξη του φετινού καλοκαιριού

Το **Release Athens 2023** επέστρεψε πιο μεγάλο από ποτέ με 14 φεστιβαλικές ημέρες, ένα πλούσιο πολυσυλλεκτικό line up και μία μεγάλη συνεργασία σε δύο live stages

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Το 2023, το **Release Athens** και το **SNF Nostos** του **Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)** ενώνουν τις δυνάμεις τους, παρουσιάζοντας τρεις μοναδικές φεστιβαλικές ημέρες. Το **Release Athens X SNF Nostos** πραγματοποιείται στις **20**, **21** και **23 Ιουνίου** και φέρνει μεγάλα ονόματα της παγκόσμιας και ελληνικής σκηνής σε δύο stages, στην **Πλατεία Νερού** και το **Ξέφωτο του ΚΠΙΣΝ**, δίνοντάς μας την ευκαιρία να ζήσουμε ένα συναρπαστικό συναυλιακό τριήμερο που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του **Release Athens 2023**.

Την **Τρίτη 20 Ιουνίου**, headliner θα είναι το απόλυτο pop icon των ημερών μας, η Ισπανίδα **Rosalía**, και το πιο «καυτό» όνομα του βρετανικού hip hop, ο **Central Cee**. Μαζί τους, τρία σπουδαία ονόματα της σύγχρονης μαύρης μουσικής: η **Tinashe**, η **IAMDDB** και η **Ayra Starr**. Το line up συμπληρώνει ιδανικά ο **Sidarta**, ένας απ' τους μεγαλύτερους stars της εγχώριας trap/rap σκηνής, και η **Kandè**, η ραγδαία ανερχόμενη R&B/neo soul καλλιτέχνιδα.

Την επόμενη μέρα, **21 Ιουνίου**, σειρά παίρνουν δύο ξεχωριστά ονόματα της παγκόσμιας μουσικής σκηνής. Οι Νορβηγοί **Röyksopp** σε μια φανταρμαγορική παραγωγή και το φαινόμενο από την Αυστραλία **Tash Sultana**, στην παρθενική τους εμφάνιση στην Ελλάδα. Νωρίτερα, στις δύο τεράστιες σκηνές του φεστιβάλ θα παρελάσουν: οι **M83** του ιδιοφυούς **Anthony Gonzalez**, οι θρυλικοί **Orchestral Manoeuvres In The Dark** αλλά και οι **Dub Inc.**, **Groundation** και οι δικοί μας **Μίκρο**.

Τέλος, την **Παρασκευή 23** Ιουνίου, θα έχουμε την τύχη να δούμε από κοντά τη μεγάλη επιστροφή της «Ice Queen» **Siouxsie** στις συναυλίες μετά από 15 ολόκληρα χρόνια αλλά και το εμβληματικό γκρουπ από τη Νέα Υόρκη, τους **Interpol**.

Το line up συμπληρώνουν εντυπωσιακά οι **Echo & The Bunnymen**, **Viagra Boys**, **Ladytron**, **The Haunted Youth** και **In Trance 95**.

ROSALIA

INFO ***Release X SNF Nostos:*** *Πλατεία Νερού & Ξέφωτο ΚΠΙΣΝ Για όλες τις πληροφορίες* ***www.releaseathens.gr / snfnostos.org***

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΗΣ ΓΕΥΣΗΣ

Πρωτοπορία, αγνές προθέσεις, τοπικά προϊόντα και έγνοια για το μέλλον χτυπιούνται στην εθνική μας παγωτομηχανή, που δεν έχει πια τίποτα να ζηλέψει από ένα ιταλικό τζελάτο

Της **ΕΛΕΝΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗ**

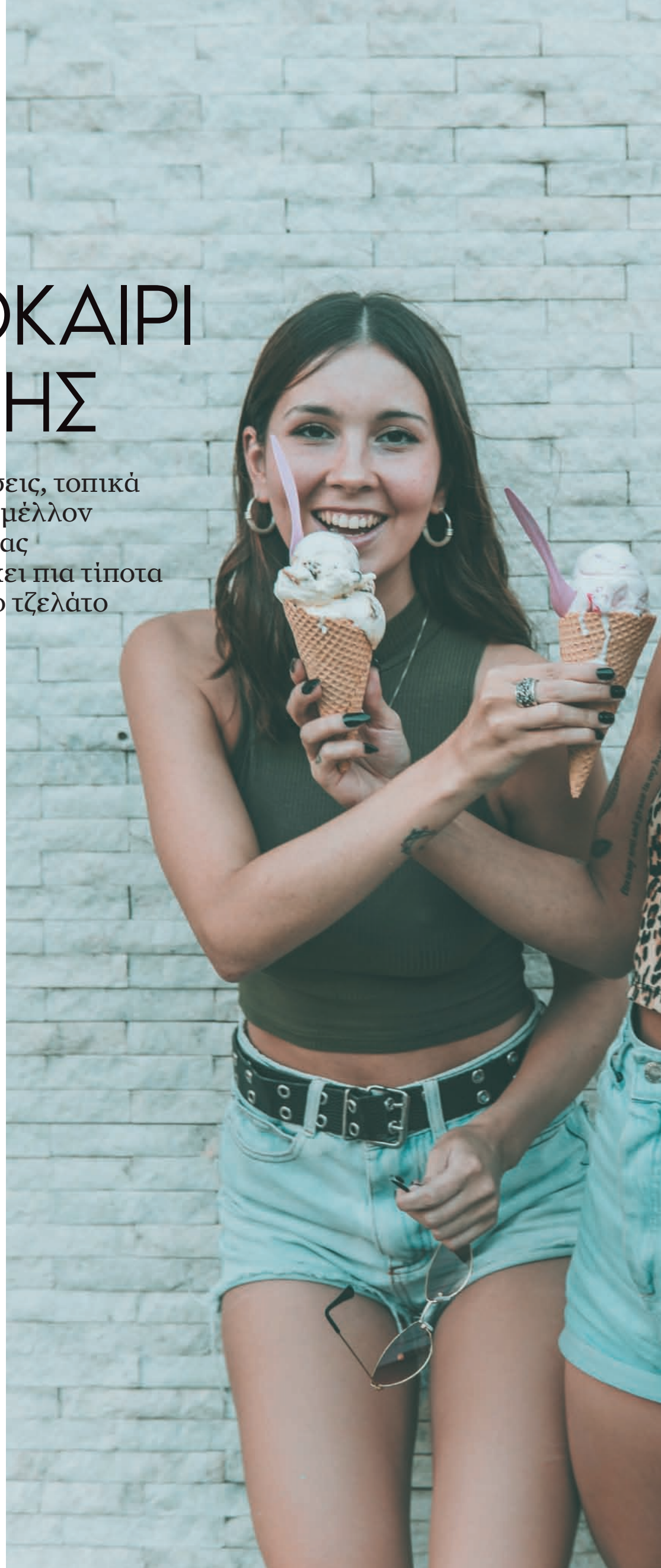

Καμία ψυχοθεραπεία δεν πρόκειται ποτέ να σε κάνει να ξεπεράσεις το παγωτό βανίλια με βύσσινο της γιαγιάς σου, ούτε το πρώτο σου ξυλάκι με επικάλυψη τραγανιστής σοκολάτας – εσένα μπορεί να ήταν πύραυλος ή και ρόκετ ή μήπως σάντουιτς; Το παγωτό ήταν το έπαθλο, ο απολογισμός και το χρηματιστήριο των διακοπών. Όποιος ανακοίνωνε τα πιο πολλά παγωτά, είχε –μέσα από έναν άγραφο νόμο– και τις πιο υψηλές μετοχές στην καλοπέραση των διακοπών. Μαζί με τις βουτιές.

Για να σημάνει επισήμως έναρξη το καλοκαίρι έπρεπε να μπει στην πρίζα το ψυγείο του περιπτερά, εξοπλισμένο με όλη την γκάμα των γεύσεων. Εκείνες τις εποχές, κανείς δεν νοιαζόταν για την ποιότητα του παγωτού, αν είχε χημικά και συντηρητικά και αν το γαλατένιο του κορμί περιείχε έστω και μια σταγόνα αληθινό γάλα. Οι μαμάδες δεν διύλιζαν τον κώνωπα όσον αφορούσε τη διατροφή των βλαστών τους και το παγωτό ήταν για όλους, μικρούς και μεγάλους, μόνο δροσιά, απόλαυση, επιβράβευση και η πιο σωστή τοποθέτηση σε ένα καλοκαιρινό χαρτζιλίκι. Ξυλάκι τόνγκο-φατσούλα μπανάνα-σοκολάτα για τους μικρούς, οικογενειακό βανίλια-βύσσινο-σοκολάτα ή κασάτα για τους μεγάλους, τα καυτά απογεύματα στη βεράντα ή στην αυλή του εξοχικού. ΕΒΓΑ, ΑΓΝΟ, ΕΣΚΙΜΩ, μετά ΔΕΛΤΑ και μετά ΚΡΙ ΚΡΙ, το παγωτό ήταν τότε μόνο του ψυγείου, του ζαχαροπλαστείου ή φτιαγμένο με φυτική κρέμα ΜΟΡΦΑΤ από χέρι μαμάς. Μια χαρά βολευόμασταν, καθένας έβρισκε το παγωμένο είδωλο που ταίριαζε στον χαρακτήρα του μέσα σε ένα ψυγείο και το γευόταν σχεδόν εμμονικά, πάντα με την ίδια ηδονή.

Αργότερα τα παγωτά πλήθυναν, μας ήρθαν ξένες αλυσίδες, λίγο μετά έκανε ντου και το φρόζεν γιόγκουρτ σε κάθε γωνία. Η παταγώδης αποτυχία των περισσότερων γιαουρτοπαγωτών που άνοιξαν μόνον για να κλείσουν, μας έμαθαν ότι ο Έλληνας δεν είναι Ιταλός, που μονίμως γλείφει στα όρθια ένα χωνάκι ακόμη και όταν το χιόνι στο Μιλάνο φτάνει ως το γόνατο. Ο Έλληνας το παγωτό το είχει ταυτισμένο με το καλοκαίρι, όπως τη σούπα με τον χειμώνα και τη γρίπη. Σιγά σιγά, όμως, κι αυτό αλλάζει. Οι τελευταίοι καιροί έχουν απογειώσει το ελληνικό παγωτό, ένα διαφορετικό παγωτό με ανησυχίες για την υγιεινή διατροφή, τις δυσανεξίες, την όχι ζάχαρη, το περιβάλλον, την πρώτη ύλη, τη νοστιμιά, την τοπική πρώτη ύλη, την εποχικότητα. Η νέα παγωμένη ελληνική σκηνή αποδεικνύεται μαγικότατη αλλά θες από χούι, θες από νοσταλγία, εγώ πάντα θα αναζητώ την έναρξη του καλοκαιριού στο ψυγείο του περιπτέρου, το οποίο μπορεί πια να μην βγαίνει εντελώς από την πρίζα αλλά γεμίζει με όλη του την ποικιλία μόνον όταν σφίξουν στ' αλήθεια οι ζέστες.

© PEXELS, NICK MAYER

ΕΠΙΚΟ ΠΑΓΩΤΟ ΣΤΟ EPIK

Όταν πρωτομπήκα στο Epik μούτρωσα γιατί πάντα αυτό μου συμβαίνει στις μοντέρνες τζελατερίες που τα παγωτά τα έχουν κρυμμένα λες και είναι λίρες Αγγλίας στα μεταλλικά κουτιά τους. Πώς να διαλέξεις γεύση άμα δεν σε φλερτάρει λαχταριστό το παγωτό, σε όλη την γκάμα των χρωμάτων του, δίνοντάς σου μια έστω ψεύτικη υπόσχεση; Ο έρωτάς μου ξεκίνησε με την πρώτη μπουκιά από παγωτό σύκο –σαν να διακτινίστηκα ξαφνικά κάτω από τη δροσερή ευωδιά των φύλλων της πρωινής συκιάς στο χωριό–, που φτιάχνεται με κατίκι Δομοκού και αγριόσυκο γλυκό του κουταλιού της οικογενείας Τέσκου από την Ικαρία. Και κάπως έτσι εξηγήθηκαν και τα διάφορα τοπικά προϊόντα, που… τι δουλειά, σκεφτόμουν, έχουν στα ράφια μιας τζελατερίας; Φιστίκι Αιγίνης, μέλι από το Πήλιο, νησιώτικα αμυγδαλωτά, συριανά λουκούμια. Μα αυτά τα σπάνια δικά μας καλούδια είναι που δίνουν το άρωμα και τον χαρακτήρα στο πιο ελληνικό, νοσταλγικό παγωτό της πόλης. Λίγο να κοιτάξεις τη στολή των παιδιών με τα 50s καπελάκια και την ποδιά του παλιού πλανόδιου παγωτατζή θα αντιληφθείς αμέσως το κόνσεπτ του Χρήστου Φασσέα που είχε την ιδέα ενός παγωτού αγνού, χωρίς χημεία, με γάλα που έρχεται από μοναστήρι του Τιμίου Σταυρού στην Κορινθία και παρασκευάζει με τα χεράκια της η Αθηνά Γουλάση, ζαχαροπλάστρια από τη Θεσσαλονίκη. Αυτή φαντάζομαι θα ξετρύπωσε από την πόλη της και την παλιά συνταγή του Αρμενοβίλ, με καραμελωμένα αμύγδαλα και μαρέγκα.
Από τα ατομικά, τα αγαπημένα μου είναι το καϊμάκι με πρόβειο γάλα, χιώτικη μαστίχα και σαλέπι από την Ήπειρο και το αμυγδαλωτό που μυρίζει τα βολιώτικα αμυγδαλωτά της γιαγιάς μου, καβουρδισμένο αμύγδαλο από τη Θεσσαλία και ροδόνερο. Υπεραγαπημένο το τριαντάφυλλο –σαν κέρασμα στο αρχονταρίκι κάποιας πελαγίσιας μονής– με γλυκό τριαντάφυλλο και λουκούμι. Το κρυφό χαρτί του Epik, όμως, είναι η ρετρό φάση του ψυγείου, με τα παλιά, μα διόλου ξεχασμένα παγωτά. Πόσες φορές δεν έχω καλέσει κόσμο, μόνο και μόνο για τη δικαιολογία μιας φλαμπέ Αλάσκας στο τέλος του δείπνου. Έχει και Σικάγο και κρητικά ξεροτήγανα με fior di latte, σουσάμι και μέλι και την απόλυτη μόκα με καφέ, σαντιγί και αμύγδαλο φιλέ. Βίγκαν και προσέχοντες τη γραμμή σας, θα ικανοποιηθείτε απολύτως, το Epik σας έχει νοιαστεί.
Δορυλαίου 2, πλ. Μαβίλη, 2106464105

ΔΩΔΩΝΗ, ΤΟ ΠΑΡΦΕ ΠΟΥ ΜΑΣ ΜΕΓΑΛΩΣΕ

Τα νεανικά μου καλοκαίρια στην πλατεία Αγίου Γεωργίου στην Κυψέλη είχαν ένα όνομα: παρφέ από τη Δωδώνη. Το παρφέ ήταν τότε η παραδοσιακή τρέλα της Αθήνας: παγωτό πλούσιο, βουτυράτο και βελούδινο, με διάφορες αμαρτίες στην καρδιά του, κυρίως κρέμα, ενίοτε σοκολάτα. Το έφτιαχναν τα παλιά, παραδοσιακά ζαχαροπλαστεία, κυρίως του Αμαρουσίου, το οποίο φημιζόταν για το ιδανικό παρφέ. Και αίφνης, η Δωδώνη φτιάχνει στην πλατεία την πιο μοντέρνα και πρωτάκουστη για την εποχή της τζελατερία, με ειδίκευση στο παρφέ που ενορχήστρωναν τα σούρτα φέρτα μας, στη γειτονιά: το πρωί κρέμα-σοκολάτα, το απόγευμα φυστίκι με πραλίνα φουντουκιού, το βράδυ φράουλα, φουντούκι και αμύγδαλο με σιρόπι σοκολάτας. Επιτέλους, εμείς οι νέοι της εποχής, είχαμε βρει τον πιο μοντέρνο τρόπο να κάνουμε δική μας την παράδοση. Μετά, η Δωδώνη, με την ίδια πάντα συνταγή του αγνού παγωτού χωρίς συντηρητικά και από 100% ελληνικό φρέσκο γάλα, γιγαντώθηκε, ξέφυγε από τα χωρικά ύδατα της πλατείας, κατέκτησε την Ελλάδα και τη νέα εποχή. Από το 1967, η Δωδώνη βάζει τον χάρτη της χώρας μέσα στο παγωτό της: αληθινή κρέμα, καϊμάκι από πρόβειο γάλα με σαλέπι από τα βουνά της Ηπείρου, παρφέ με δικό τους γλυκό του κουταλιού από βολιώτικο κυδώνι και καραμελωμένο αμύγδαλο, κρέμα από φρέσκους κρόκους αυγού, αληθινή σοκολάτα και κακάο. Όταν η γιαγιά κατέθεσε τα όπλα, η Δωδώνη πήρε τη σκυτάλη. Και πλέον φτιάχνει, το ίδιο νόστιμα, και το παγωτό της νέας εποχής: χωρίς ζάχαρη ή λακτόζη και με χαμηλά λιπαρά.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ, Ο ΕΣΚΙΜΩ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΗ!

Περπατούσα στην Υμηττού και ξαφνικά η καρδιά μου φτερούγισε. Με την άκρη του ματιού διάβασα το ΕΣΚΙΜΩ στην πολύ κομψή ετικέτα μιας μικρούλας, σικάτης τζελατερί. Βρε μπας, είπα μέσα μου. Λες να 'ναι ο παλιός μικρός μας φίλος, ο Εσκιμώος του εμβληματικού παγωτού των παιδικών μου χρόνων; Μα τούτος εδώ μου έκανε πολύ μοντέρνος, πολύ έξω από τη 60s αισθητική που μας είχε συνηθίσει εκείνος ο πρώτος, του Πολίτη Αργύρη Δοξάκη, που άνοιξε το πρώτο του εργαστήρι ζαχαροπλαστικής το 1935 στην Καβάλα για να κατακτήσει στη συνέχεια με τα παγωτά και τα γλυκά του και την Αθήνα, το 1977. Η σύγχρονη ΕΣΚΙΜΩ δεν έχει πια σήμα της το εσκιμωάκι αλλά φτιάχνει ακόμη παρφέ. Το παρφέ είναι αυτό το πλούσιο παγωτοέδεσμα, ό,τι κατάφερε να απομείνει στις μέρες μας από κείνες τις εκκεντρικές μέρες της γαλλικής γεύσης και του Μπριγιά Σαβαρέν, τότε που αυλικοί και αργόσχολη αριστοκρατία τρελαινόντουσαν εξίσου για μυαλά στρουθοκάμηλου και γλώσσες ορτολάνων. Γεύση από παλιά, στα 3 πλέον καταστήματα της Αθήνας θα βρεις και σε ατομική μερίδα, καρυδόπιτα, εκμέκ και κανταΐφι με παγωτό καϊμάκι.
Υμηττού 82, Παγκράτι, 2107567360

ΣΤΑΜΟΥ, ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Όποτε και να μπω στου Στάμου με σκοπό να ψωνίσω το ταπεινό γιαουρτάκι μου, η καρδιά μου θα λυγίσει. Γιατί αυτό το μαγαζί μοσχοβολά από την πόρτα του εκμέκ, μαχλέπι και ντοντουρμά, η ευωδιά σε σηκώνει από τη μύτη και σε πάει τσιφ στην Πόλη ή λίγο πιο κοντά, σε κείνο το παγωτό της παλιάς Ελλάδας, που πουλούσε ο ασπροντυμένος παγωτατζής στον δρόμο. Από το 1964, αυτό το παγωτό οφείλει την υπέροχη μαστιχωτή υφή και τη μεστή νοστιμιά του μόνο στο πρόβειο γάλα από το οποίο και φτιάχνεται αποκλειστικά, χωρίς κρέμα, βούτυρο ή οποιοδήποτε άλλο φυτικό λιπαρό. Η γκάμα του, μεγάλη πλέον, ακολουθεί το γούστο της εποχής. Ακαταμάχητο, όμως, παραμένει το καϊμάκι του αλλά και το παρφέ –όνομα και πράγμα– που σημαίνει «τέλειο» στα γαλλικά. Ανάλαφρο, καθόλου λιπαρό, πλην νόστιμο, σε εκδοχή κρέμα και σοκολάτα. Η παραδοσιακή του κρέμα, επίσης, είναι η ιδανική παρέα σε κάθε σιροπιαστή αμαρτία – στη μηλόπιτα, την καρυδόπιτα, τη σοκολατόπιτα ή σε ό,τι γλυκό ευωδιάζει παράδοση.

PROVIO, ΕΡΩΤΑΣ ΓΙΑ ΓΕΥΣΗ ΠΑΛΙΟΥ ΠΑΓΩΤΟΥ

Συστηθήκαμε πέρσι, όταν το πρωτογνώρισα στα ψυγεία ενός καφέ στην Ευτυχίδου στο Παγκράτι. Δοκίμασα την κρέμα, που πάντα αποκαλύπτει αφτιασίδωτη την ποιότητα ενός παγωτού, και αγαπηθήκαμε. Μυρίζει παράδοση αλλά είναι ελαφρύ, μυρίζει παλιό καιρό αλλά είναι μοντέρνο. Η ιστορία της εταιρίας ▶

που γρήγορα μεγαλώνει και εξαπλώνεται σε σούπερ μάρκετ, ντελικατέσεν και πολλά καφέ, ξεκινά από έναν έρωτα στους Μύλους της Αργολίδας. Έρωτα για τη γεύση του παλιού παγωτού, για τη μνήμη μιας ξεχασμένης ποιότητας. Το πρόβειο γάλα συλλέγεται καθημερινά από τυποποιημένους τοπικούς παραγωγούς, το παγωτό φτιάχνεται χωρίς έτοιμα μείγματα, τα αληθινά υλικά του παστεριώνονται και ωριμάζουν μέσα σε 12 ώρες, μέσα από μια τεχνική που κρατά αγνό το τελικό αποτέλεσμα. Ξεχωρίζει η βανίλια Μαδαγασκάρης, η μπανάνα, το κιουνεφέ ντοντουρμά, το συριανό λουκούμι, η καραμέλα γάλακτος με αλάτι αλλά και το παρφέ βανίλια με αμύγδαλα και ψιλοκομμένα φρούτα. Κάνει και το καλύτερο βίγκαν που έχω δοκιμάσει, μια κρέμα που μοσχοβολά σουσάμι. Το βρίσκεις και συσκευασμένο για το σπίτι.

MAPAMΠΟΥ, ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΟΤΟ

Όταν άνοιξε το 2019, έγινε θρύλος στη γειτονιά μέσα σε μια νύχτα. Αρχή τότε, πηγαίναμε γονατιστοί για ένα χωνάκι αλλά το βρίσκαμε είτε κλειστό είτε με ελάχιστες γεύσεις, να προετοιμάζει τον καλύτερο εαυτό του, πριν ξανοιχτεί για τα καλά στο κοινό. Από την αρχή ένιωθες ότι η Βίκυ Περιστάνογλου και ο Ιγκόρ Τσομλεκτσόγλου στο μυαλό τους δεν είχαν το χρήμα ούτε την εμπορικότητα. Εκείνη γευσιγνώστρια κρασιών, εκείνος από τον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας, ήθελαν πρωτίστως να σου προσφέρουν το καλύτερο κι ας ήταν να περιμένεις και λιγάκι μέχρι να τελειοποιηθούν. Ακόμη και τώρα, μετά το σουξέ τους, το μαγαζί έχει τα χούγια του και για κάποιον βιαστικό μπορεί να φανεί και άδειο. Γύρω στις 10 γεύσεις όλες κι όλες αλλά τι γεύσεις και τι ποιότητα.
Παγωτό μαύρη μπίρα έχεις δοκιμάσει; Αβοκάντο και γιασεμί; Μπορεί και μένα να μην ήταν το όνειρό μου η καρύδα με δάφνη αλλά θα έχανα πολλά αν δεν τη δοκίμαζα. Εδώ, δοκιμάζεις ό,τι βρεις και αμέσως μπαίνεις στον πλανήτη ενός άλλου παγωτού, σχεδόν πρωτόγνωρου, με απόλυτες ισορροπίες στις οξύτητες και τη ζάχαρη, με εξαιρετικές πρώτες ύλες. Η Βίκυ το σπούδασε στην Ιταλία, παγωτό αφτιασίδωτο, χειροποίητο, μικρής παραγωγής, φρέσκο και puro. Που πρέπει να το δοκιμάσεις νέτο-σκέτο. Ούτε σος ούτε μπιχλιμπίδια από πάνω ούτε καν χωνάκι – άμα επιμείνεις θα το φορέσουν καπελάκι πάνω στο παγωτό. Αξίζει να δοκιμάσεις το σορμπέ σοκολάτα με οργανική σοκολάτα 81%, το ανθόγαλο που το βρίσκεις σταθερά, το φιστικοβούτυρο, το γιαούρτι στρατσατέλα – καμία σχέση με την εμπορική στρατσατέλα που έχουμε συνηθίσει. Μετά, δοκιμάζεις την τύχη σου με τις απρόσμενες, εποχικές γεύσεις. Θα το αγαπήσεις πιο πολύ αν, όπως και εγώ, το παγωτό σου το προτιμάς ελαφρώς μαλακό, να μην αντιστέκεται στο κουτάλι.
Αρχελάου 17, Παγκράτι, 2107247037

BUFALA, ΠΑΓΩΤΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΙΟ, ΑΠΟ ΒΟΥΒΑΛΙΣΙΟ ΓΑΛΑ

Μια φαεινή ιδέα που ήρθε από τη Θεσσαλονίκη που ξέρει από βουβαλίσιο γάλα, καθώς έχει κοντά της την Κερκίνη. Το οποίο βουβαλίσιο γάλα είναι το πιο υγιεινό από κάθε άλλο γάλα, με 58% περισσότερο ασβέστιο και 40% περισσότερη πρωτεΐνη. Ακόμη κι αν αδιαφορείς για τη θρεπτική του αξία, θα το αγαπήσεις για την πλούσια, βουτυράτη υφή του και για τη μεστή του γεύση, ό,τι πιο ιδανικό για να φτιάξεις το πιο κρεμώδες, πεντανόστιμο παγωτό, το οποίο η Bufala το φτιάχνει και με 30% λιγότερη ζάχαρη και 43% λιγότερη χοληστερόλη. Και το σερβίρει μέσα στα τραγανά, χειροποίητα χωνάκια που ψήνει καθημερινά, στις δικές της βάφλες και στα δικά της buffle cones –λέγε με πειρασμό–, στο εντελώς ιδιαίτερο και φρέσκο τοπίο μιας τζελατερίας που κλείνει το μάτι στην παράδοση μέσα από την ιντάστριαλ αισθητική της. Εδώ θα βρεις και παγωτό από αγελαδινό γάλα με ανθόγαλα, βίγκαν παγωτό, ημέρας και ολόφρεσκο και θα ξεχάσεις ό,τι ήξερες για το παγωτό μηχανής: εδώ φτιάχνεται αγνό και σοφτ και βελούδινο, με τις πιο αληθινές πρώτες ύλες. Να δοκιμάσεις με τρέλα το παρφέ περιχυμένο με ζεστή σος σοκολάτα-κόλαση, το μπανάνα-φιστικοβούτυρο και το μιράντα. Γιατί μόνο η Θεσσαλονίκη ξέρει από πληθωρική, γενναιόδωρη νοστιμιά!

PLAN[E]T ICE CREAM, ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ ΠΟΥ ΝΟΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ

Παγωτό 100% planet based και τόσο νόστιμο που να μην το υποψιάζεσαι καν ότι τούτο εδώ ανήκει σε μια άλλη, καινούργια οικογένεια; Και όμως, υπάρχει και μάλιστα το βρίσκεις εύκολα στο ψυγείο του πιο κοντινού σου σουπερμάρκετ ή στη βόλτα σου στο Μοναστηράκι. Μια μικρή και πανέξυπνη ελληνική εταιρία είχε τη μεγάλη ιδέα να φτιάξει ολόφρεσκο, αγνό και φυσικό παγωτό που έχει σαν βάση του ένα ρόφημα από ελληνική βρώμη, εντελώς plant based και με μηδενικό αποτύπωμα άνθρακα. Πολύ πιο ελαφρύ από το συμβατικό παγωτό, κυκλοφορεί σε πέντε εντελώς κολασμένες γεύσεις: triple chocolate brownie, peanut butter & caramel, holy bueno, epic caramelized biscuit και strawberry cheese cake χωρίς ζάχαρη.
Παγωτάκι που φτιάχνεται στο εργαστήριο της Plan(e)t Ice Cream στο Μεταξουργείο, αλλά στο κατάστημα της Ερμού σε περιμένουν –ανάλογα με την εποχή γεύσεις– όλο και πιο φρέσκιες να δροσίσεις τον καυτό, καλοκαιρινό σου περίπατο στο κέντρο: παγωτό γιαούρτι χωρίς ζάχαρη με βιολογική αγαύη και ξηρούς καρπούς, φιστίκι Αιγίνης, αλλά και σοφτ, βελούδινο παγωτό μηχανής που εμπλουτίζεται με χιλιάδες τόπινγκς και πραλίνες. Το παγωτό που νοιάζεται για τον πλανήτη, δεν θα μπορούσε παρά να σερβίρεται σε βιώσιμο κυπελάκι με μπισκοτένιο κουταλάκι, ναι, αυτό λέμε waste free! Γιατί κάθε εποχή δικαιούται το δικό της παγωτό κι αυτό εδώ, κοιτά κατάματα το μέλλον χωρίς να χάνει τον στόχο, που είναι η νοστιμιά!
Ερμού 86, Μοναστηράκι

DJANGO, ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΡΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Όταν άνοιξε το 2016 στο στενάκι της Ε. Ροΐδη στην Ερμούπολη, ο Κωνσταντίνος Καρακατσάνης έφερε τα πάνω κάτω στην τοπική κοινωνία αλλά και σε μας, που από το καράβι κιόλας τρέχαμε κατευθείαν στο μικρό αλχημείο, το οπόιο μοσχομύριζε καβουρδισμένο φιστίκι και όπου ιερουργούσε ένας παράξενος υπερκινητικός παγωτατζής που με δυο κινήσεις σού έφτιαχνε μπροστά σου ένα παγωτό, καμωμένο τότε από συριανό γάλα, έτοιμος να σου μιλήσει με πυρετώδες πάθος για τη μαγική τέχνη της παγωμένης κρέμας αλλά και να διαφωνήσει μαζί σου αν έβρισκε παράταιρο τον συνδυασμό της επιλογής σου. Ο Κωνσταντίνος σπούδαζε πολιτικός μηχανικός στην Αγγλία και ταυτόχρονα έκανε παγωτό κάθε καλοκαίρι για μια μικρή εταιρία του νησιού. Μηχανικά, ακολουθώντας τη συνταγή που του δόθηκε. Με το κλείσιμο της εταιρίας, άρχισε για τον φρέσκο, μελλούμενο παγωτατζή η έρευνα, το «όλα από την αρχή» ενός παγωτού. Διάβασε, πειραματίστηκε, κυρίως απέρριψε ό,τι δεν είναι φρεσκότατη, αληθινή πρώτη ύλη, το βρήκε! Επιστροφή στην πρώτη συνταγή, αυτή που έφτιαξε το αρχέγονο παγωτό: γάλα, ζάχαρη, αυγά.
Σήμερα, γάλα παίρνει βιολογικό από το αγρόκτημα Λειβαδερού, φρούτα από τη βιοκαλλιεργήτρια Δήμητρα Τσακίρη. Το παγωτό του θέλει να το φας φρέσκο, να μην περάσει από την κατάψυξή σου, αυτό κάνει κι αυτός στο μαγαζί: παγωτό ημέρας, που απεχθάνεται την κρέμα γάλακτος αλλά και την υπερκατανάλωση.

Το μαγικό φιστίκι του θα το φτιάξει σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, να μην καταστραφούν όλες οι φιστικιές της χώρας. Λεμόνι, φράουλα και το υπέρτατο σύκο του, μόνο στον καιρό τους. Να δοκιμάσεις το ξεχωριστό καπνιστό φουντούκι και τη σοκολάτα με τσίλι.
Βεΐκου 15, Κουκάκι, 2114222029

ZUCCHERINO, ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ

Πριν τριάντα χρόνια, η κατάβαση στο Π. Φάληρο ταυτιζόταν με παγωτό από το Zuccherino. Γιατί μόνο το Π. Φάληρο εμπιστευόσουν για το πιο παραδοσιακό καϊμάκι με αληθινό γλυκό του κουταλιού βύσσινο. Εδώ, όμως, δεν ερχόσουν μόνο γι' αυτό αλλά και για τη φημισμένη σοκολάτα του, death by chocolate, extra dark nutella και το εξίσου διάσημο fior di latte. Δεύτερη γενιά μιας οικογενειακής επιχείρησης που έχτισε το όνομά της πάνω στην ποιότητα, τα μαγαζιά πληθαίνουν, τα εξίσου υπέροχα σορμπέ πεπόνι, καρπούζι και λάιμ τα βρίσκεις πια στα δύο καταστήματα του Π. Φαλήρου αλλά και στη Ν. Σμύρνη και στο Μοναστηράκι. Νέες γεύσεις: σορμπέ γκότζι μανταρίνι, παρφέ με παλιά συνταγή, αληθινό φιστίκι, αλατισμένη καραμέλα με σιρόπι καραμέλας, μόντε κάρλο και το μπεστ σέλερ cream, το παγωτό όπως το λάτρεψε το ελληνικό καλοκαίρι!

ΤΟ ΣΟΦΙΣΤΙΚΕ ZILLIONS

Το είχα βρει μπροστά μου τυχαία, όταν άνοιξε το πρώτο του μαγαζί στην Κηφισιά, το 2007. Δεν θύμιζε με τίποτα την εξωστρέφεια, λαϊκή ενίοτε, μιας κλασικής ιταλικής τζελατερία. Ένιωθες πως εδώ κάτι διαφορετικό συμβαίνει στο παγωτό και το γευόσουν αμέσως με την πρώτη δοκιμή, στην άπαιχτη, αιθέρια, ανάλαφρη υφή του. Μου θύμισε τα γαλλικά παγωτά της Ιλ ντε Λα Σιτέ, κάτι σαν τη Ρολς Ρόυς ενός παγωτού. Παγωτό τεχνικό, πρίμιουμ, καλλιτεχνικό που το νιώθεις καλύτερα στη γεύση των σορμπέ του. Τώρα πια το βρίσκω στα δικά του ψυγεία σε πολλά σούπερ μάρκετ, άνοιξε μαγαζί και στο Παγκράτι. Για να νιώσεις την ποιότητα της πρώτης ύλης του καλύτερα να το δοκιμάσεις στις απλές γεύσεις του, όπως το γιαούρτι, τη μόκα, το πεπόνι, το καρπούζι και το σύκο. Αξεπέραστη βανίλια και πάβλοβα, ιδιαίτερο το ντούλτσε ντε λέτσε και το ρούμι με σταφίδες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΜΕ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Η οικογένεια Δημητρίου έχει παράδοση στο γάλα από το 1969. Μια παράδοση που διαδόθηκε πια στις γειτονιές της πόλης μέσα από τα ολόφρεσκα, νέας γενιάς μαγαζιά της, που ωστόσο κρατούν στη γεύση τους αυτό το αληθινό, γαλατένιο άρωμα, που θυμίζει τον παραδοσιακό γαλατά των παιδικών μας χρόνων. Η διαφορά στο παγωτό τους είναι το γάλα: από μικρές μονάδες και από αγελάδες που παράγουν λιγότερο αλλά ποιοτικότερο και πλούσιο γάλα, ένα παγωτό που φτιάχνεται με τις πιο αγνές πρώτες ύλες. Τις συνταγές του τις έχει επιμεληθεί η σεφ Νένα Ισμυρνόγλου, ακολουθώντας την παλιά παραδοσιακή συνταγή που το παγωτό το θέλει να φτιάχνεται με κρόκους αυγών. Χειροποίητο και αυτό θα το γευτείς κυρίως στο εκμέκ καϊμάκι με βύσσινο, υπέροχο και όταν γίνεται χωρίς ζάχαρη, όπως η φράουλα. Στα συν, το λογότυπο που σε ταξιδεύει στην αισθητική της δεκαετίας του '60.

© CSA IMAGES, GETTYIMAGES

KAYAK

Η ελληνική εταιρεία premium παγωτών έγινε 30 χρονών και το γιορτάζει με παγωτά... cocktails!

Το ημερολόγιο δείχνει 1993 όταν στην Ελλάδα εμφανίζεται κάτι καινούργιο, ένα ολότελα ανατρεπτικό παγωτό. Φτιάχνεται με τις καλύτερες πρώτες ύλες, έχει ασύγκριτη γεύση και τους πιο αναπάντεχους συνδυασμούς. Το παγωτό Kayak δεν μοιάζει με κανένα άλλο. Αλλά αυτό ακριβώς είναι και ο στόχος της οικογένειας Σταυρίδη που το δημιούργησε: να φτιάξει ένα premium παγωτό που θα άλλαζε για πάντα την εικόνα που έχουμε για τη δροσερή λιχουδιά. Και 30 χρόνια μετά, μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι το πέτυχε.

Άλλωστε μόνο τυχαίο δεν είναι ότι την Kayak εμπιστεύονται σχεδόν όλα τα ξενοδοχεία 5 αστέρων και τα fine dining εστιατόρια – οι custom γεύσεις της πωλούνται σε πάνω από 2.000 σημεία HORECA.

Σε αυτά τα 30 χρόνια η εταιρεία μετρά 15 Boutique Kayak, 23 βραβευμένες γεύσεις και αμέτρητους λάτρεις των παγωτών της σε όλη τη χώρα. Αλλά κανένας δεν θα μπορούσε να φανταστεί την έκπληξη που μας επιφυλάσσει η Kayak με αφορμή τη συμπλήρωση των 30 χρόνων της...

Η ελληνική εταιρεία premium παγωτών σκέφτηκε να γιορτάσει τα 30 χρόνια παρουσίας της στην Ελλάδα με μία νέα limited edition σειρά παγωτών, πρωτοποριακή όσο και η ίδια. Για σκέψου το: τι θα έλεγες να δοκιμάσεις ένα παγωτό... cocktail; Οι νέες γεύσεις Kayak Kocktails είναι εμπνευσμένες από τα πιο αγαπημένα μας cocktails και καταφέρνουν να συνδυάσουν το παγωτό με το whiskey, το gin, την tequila και το ρούμι!

Τα Kayak Kockctails διατίθενται σε premium συσκευασίες, απευθύνονται μόνο σε ενήλικες και τα βρίσκεις σε τέσσερις γεύσεις: Mexican Twist (παγωτό Dulce De Leche με tequila blanco και κομμάτια καραμέλας), Daquiri (sorbet με φρούτα του πάθους, μάνγκο και λευκό ρούμι), Manhattan (βέλγικη σοκολάτα με whiskey, κεράσι, γλυκό βερμούτ και bitter) και Espresso Martini (με παγωτό μόκα espresso, gin, λικέρ καφέ και κομμάτια κακάο). Απίστευτο; Ναι! Ανακάλυψέ τα στις Boutique Kayak και σε πολύ επιλεγμένα σημεία. Cheers!

www.kayak.gr
kayakicecream **kayak.gr**

KAYAK, το φινετσατο

Το Kayak θα είναι πάντα για μένα το πιο φινετσάτο σορμπέ, έντονα φρουτένιο και βελούδο, ίδιο ακριβώς με εκείνο της Ιλ ντε λα Σιτέ στο Παρίσι, που για χάρη του κάνουν ουρές ορδές από κάθε γωνιά του πλανήτη. Όταν είχε πρωτοβγεί, απευθυνόταν μόνο σε καλά εστιατόρια. Εκείνη την εποχή, διάλεγα το εστιατόριο που θα πάω από το Kayak στο μενού του. Πολύ γρήγορα, όμως, η ελληνική εταιρία που ξεκίνησε από τις πρώτες έχοντας όραμα ένα παγωτό επιπέδου –όπως θα το έφτιαχνες στο σπίτι– μπήκε στα νοικοκυριά όλων μας, με τα δικά της ψυγεία, τα δικά της καταστήματα. Ελληνικό γάλα, κρέμα γάλακτος, αληθινά φρούτα και σοκολάτα, τεχνογνωσία και γνωστοί σεφ που πειραματίζονται με το καλύτερο της έμπνευσής τους και κάπως έτσι ήρθαν τα διεθνή βραβεία για τη γεύση αλλά και για το κομψό περιτύλιγμα. Σορμπέ σοκολάτα, μαστίχα με ροζ πιπέρι, λέμονγκρας, σοκολάτα με πιπέρι καγιέν, σορμπέ λεμόνι με βασιλικό, παγωτό παρμεζάνα – η Kayak είναι η πρώτη που πειραματίστηκε με το αλμυρό παγωτό, το παγωτό με αλκοόλ και τα μπαχαρικά. Η πιο σεφίστικη εκδοχή του ελληνικού ρεπερτορίου, μια πολύτιμη φινετσάτη παγωμένη απόλαυση που τη φαντάζεσαι να κλείνει ιδανικά ένα ξεχωριστό δείπνο σε πεντάστερο εστιατόριο. Η Kayak της νέας εποχής έχει φτιάξει τη δική της βίγκαν εκδοχή από βρώμη, αλλά αυτή που θα παραμένει κλασικά αξεπέραστη είναι η βανίλια Μαδαγασκάρης ή, αλλιώς, το παγωτό που συντροφεύει ιδανικά όλα τα σιροπιαστά γλυκά της ελληνικής παράδοσης.

SOLO GELATO, με καταγωγη απο το χαλανδρι

Η παγωμένη ιστορία της οικογένειας Χριστογεώργου ξεκινά στην πλατεία του Χαλανδρίου, τη δεκαετία του '30, με τον παππού του κυρίου Νίκου που άνοιξε το πρώτο γαλακτοζαχαροπλαστείο της οικογένειας. Εδώ πούλαγε το δικό του γιαούρτι, αλλά και το χειροποίητο παγωτό καϊμάκι που έφτιαχνε στο ξύλινο καζάνι. Ο πόλεμος κατέστρεψε τα πάντα, αλλά το 1951 μπαίνει στον χορό και ο πατέρας του Νίκου μαζί με ένα καινούργιο ζαχαροπλαστείο που το 1967 –με μια πρωτοποριακή για την εποχή παγωτομηχανή– δοκιμάζει την τύχη τους και στο παγωτό. Σήμερα, ο Νίκος Χριστογεώργος και το Solo Gelato συνεχίζουν την οικογενειακή παράδοση τρίτης γενιάς, γλυκό και παγωτό σε ένα, με ένα αγνό παγωτό, που πήρε την 1η θέση στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα παγωτού του Βερολίνου, το 2012. Οι συνταγές του παππού είναι ακόμη εκεί, φτιαγμένες με ελάχιστα λιπαρά (3%), πρώτης ποιότητας υλικά, χωρίς έτοιμα μείγματα, φρέσκο γάλα και αληθινά φρούτα. Παγωτό αρτιτζανάλε, που θα το βρεις και χωρίς γλουτένη ή ζάχαρη, μόνο με σιρόπι αγαύης και στέβια. Παραδοσιακό καϊμάκι με σαλέπι και μαστίχα Χίου, σορμπέ σοκολάτας με κακάο Criollo, φιστίκι Σικελίας και φουντούκι του Πιεμόντε που συνδυάζονται τέλεια με τα αυθεντικά κανόλι, τα κούκις καρύδας, αλλά και τον πιο παραδοσιακό μπακλαβά.

KOKKION, που σημαινει χαρουπι

Αυτό που πρώτο θα σε κερδίσει στα παγωτά του Κόκκιον είναι η υφή τους. Αιθέρια, καλλιτεχνική, πιο ομοιογενής δεν γίνεται. Πίσω της, ο Βασίλης Παπαματθαίου σπούδασε την τέχνη στην Espaisucre της Βαρκελώνης, μια από τις πιο πρωτοποριακές σχολές στον κόσμο. Εδώ το παγωτό γίνεται με γάλα από τη Βόρειο Ελλάδα και δίνει μεγάλη έμφαση στην γκάμα βίγκαν και 100% χωρίς λακτόζη. Εγώ που αδιαφορώ παντελώς και για τις δυο κατηγορίες, τρελαίνομαι για το σορμπέ μάνγκο και κόκκινα φρούτα, να μην ξεχάσω και το επίσης ιδιαίτερο σορμπέ λεμόνι που αρωματίζεται με λουίζα και το πολύ ελληνικό καλοκαίρι ροδάκινο-βερίκοκο με δεντρολίβανο-τόσο όσο. Οι κλασικοί το προτιμούν για το ανθόγαλα και το, τόσο φυσικό, φουντούκι του αλλά και για την αλμυρή του καραμέλα.

Πρωτογένους 2, Αθήνα, 6981563511

ΤΖΙΦΡΗΣ, το ελληνικο παγωτο μηχανης

Μια γαλακτοκομική, οικογενειακή μονάδα από την Αμφιλοχία που ξεκίνησε το 2010 φτιάχνοντας πρόβειο γιαούρτι, κρέμα και ρυζόγαλο από φρέσκο ελληνικό γάλα, αποφάσισε να βάλει στην γκάμα της και το παγωτό μηχανής. Μπορείς να το αγοράσεις και σε μπολ για το σπίτι, κυκλοφορεί σε γεύση σοκολάτα, βανίλια, φράουλα και μαστιχωτό καϊμάκι, αλλά η μεγαλύτερη συγκίνηση είναι να το δοκιμάσεις την ώρα που βγαίνει από τη μηχανή στην ανάμεικτη, βανιλοσοκολατένια εκδοχή του. Βελούδινο και πολύ ισορροπημένο στη ζάχαρη.

Υμηττού 60, Παγκράτι, 2107231625

ΑΡΑΞΟΣ, το γαλα που ελειπε απο τα εξαρχεια

Περνώντας από τη γειτονιά, έπεσα σε εξαρχιώτισσες φιλενάδες, με δυο κυπελάκια στο χέρι. «Δοκίμασε» μου λένε «και πες μας αν αυτό είναι κρέμα ή παγωτό». Αυτή η –αξέχαστη– κουταλιά ήταν ένα αστραπιαίο ταξίδι στην παλιά στάνη, τη μυρωδιά της, σε εκείνο το παλιό γαλατάδικο –και όχι γαλακτοπωλείο– που μας έστελνε κάθε μεσημέρι η γιαγιά να φέρουμε ζεστό γιαούρτι. Πίσω, όμως, από όλη τη γενναία δόση λιβαδιού, γευόσουν και μια βέρα βελγίδα σοκολάτα, στην πιο συναρπαστική κρέμα σοκολάτα, και ναι, αυτό το αριστούργημα, κρύο από το ψυγείο, θα μπορούσε να λειτουργήσει και σαν ένα εξαίρετο παγωτό.

Και κάπως έτσι γνωρίστηκα με τον ολοκαίνουργιο Άραξο, που από τη στιγμή που άνοιξε δεν προλαβαίνει να αράξει καθόλου, καθώς έχει γίνει η μασκότ και το talk of των Εξαρχείων, από το πρωί, με τον ιδιαίτερο καφέ του μέχρι αργά το βράδυ, την καλύτερη ώρα για το μαγικό παγωτό του. Ένα παγωτό που μοσχοβολά αλήθεια, γάλα ελληνικό και ημέρας, μικρή χειροποίητη παραγωγή, συνταγή καμωμένη από αγνά υλικά, ολόφρεσκα φρούτα, βέλγικη σοκολάτα, φιστίκι και αμύγδαλο.

Αξίζει να δοκιμάσεις και το γιαούρτι,οι τσαντίλες που στραγγίζουν το γιαούρτι της ημέρας, θα τραβήξουν πρώτες την προσοχή σου μπαίνοντας. Δεν χρειάζεται να σου πει κανείς πως ό,τι γίνεται εδώ, γίνεται φυσικά, με γάλα ελληνικό 100%. Την ποιότητα και τη νοστιμιά θα την διαπιστώσεις στο αγελαδινό και το πρόβειο γιαούρτι τους, στην κρέμα βανίλια και σοκολάτα, στο ρυζόγαλο με πιστοποιημένη μαστίχα Χίου. Πίσω από τόση νοστιμιά, μια οικογενειακή ιστορία που ξεκίνησε με ένα τυροκομείο στην Πάτρα, το 1987. Ο γιος, Νίκος Πετρόπουλος, σπούδασε την παράδοση και την τεχνολογία στη Γαλακτοκομική Σχολή Ιωαννίνων για να αναλάβει την οικογενειακή επιχείρηση το 2009. Μετά τα τυριά, στην παραγωγή ήρθε το γιαούρτι, η χονδρική πώληση πέρασε στη λιανική μ' αυτό το πρώτο εξαρχιώτικο κατάστημα και έπεται συνέχεια!

Στο μεταξύ, ακόμη και το σάντουιτς που θα πάρεις είναι φτιαγμένο με το δικό τους τυρί, το μαγαζί συνδυάζει την παράδοση με μια εντελώς φρέσκια εικόνα για ένα γαλακτοπωλείο και αν σκεφτείς ότι τα Εξάρχεια είναι γειτονιά μιας νεότερης γενιάς, ο Άραξος είναι η μύησή της στο γάλα και τα καλούδια του, όπως την εποχή της γιαγιάς και του χωριού που δεν γνώρισε ο σημερινός εικοσάρης.

Διδότου 30 & Μαυρομιχάλη, 210367949 A

Το παγωτό ήταν το έπαθλο, ο απολογισμός και το χρηματιστήριο των διακοπών. Όποιος ανακοίνωνε τα πιο πολλά παγωτά, είχε και τις πιο υψηλές μετοχές στην καλοπέραση των διακοπών. Μαζί με τις βουτιές.

© CSA IMAGES, GETTY IMAGES

δωδώνη

Το θεϊκό ελληνικό παγωτό που λατρεύουμε

Το 1967 ένα μικρό γαλακτοπωλείο εμφανίζεται στην πλατεία Αγίου Γεωργίου. Έχει μόλις τρία τραπεζάκια διαθέσιμα, πουλάει γάλα, κρέμες, γιαούρτι, ρυζόγαλο, αυγά και σιροπιαστά, αλλά όλα αυτά δεν είναι καν το σήμα κατατεθέν του, όχι… Ο πραγματικός λόγος που ολόκληρη η Κυψέλη συρρέει εδώ τα απογεύματα είναι το παγωτό. Συγκλονιστικό παγωτό που φτιάχνεται με φρέσκο γάλα, φρέσκια κρέμα γάλακτος, ολόφρεσκους κρόκους αυγών, αληθινά φρούτα, ολόκληρους ξηρούς καρπούς, κακάο και γνήσια σοκολάτα, ακριβώς όπως και σήμερα. Η ταμπέλα αυτού του μικρού γαλακτοπωλείου γράφει τη λέξη «δωδώνη» και είναι μόλις η αρχή της ιστορίας αυτού του θεϊκού παγωτού με το οποίο όλοι μεγαλώσαμε.

Στις δεκαετίες που ακολουθούν η δωδώνη έφτασε να απαριθμεί περισσότερα από 160 καταστήματα σε όλη την Ελλάδα, λάνσαρε γεύσεις που άφησαν εποχή, μπήκε ακόμη και στα ψυγεία των σπιτιών μας με το συσκευασμένο παγωτό δωδώνη. Υπήρξε η πρώτη αλυσίδα παγωτού στην Ελλάδα, ενώ από το 1967 μέχρι σήμερα παραμένει ακόμη το πιο αναγνωρίσιμο ελληνικό παγωτό.

Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας; Πρώτα από όλα η εμμονή στην ποιότητα. Όλες οι πρώτες ύλες επιλέγονται προσεκτικά χωρίς να χρησιμοποιείται ίχνος συντηρητικών (σ.σ. αξίζει να τονίσουμε ότι ακόμα και το soft παγωτό της δωδώνη παρασκευάζεται με φρέσκο ελληνικό γάλα και όχι με σκόνες όπως συνηθίζεται). Έπειτα είναι και η πρωτοπορία. Μην ξεχνάμε πως μιλάμε για μία εταιρεία που δεν σταμάτησε ποτέ να εξελίσσεται, παρουσιάζοντας συνεχώς νέες γεύσεις και προϊόντα – για παράδειγμα, ήταν η πρώτη εταιρεία στην Ελλάδα που παρουσίασε τα σορμπέ!).

Ακόμη και σήμερα οι γεύσεις παγωτού δωδώνη ανανεώνονται ασταμάτητα. Αυτό το καλοκαίρι, για παράδειγμα, τέσσερις ολοκαίνουργιες γεύσεις έρχονται να προστεθούν στην ήδη πλούσια γκάμα: το ιταλικό λικέρ limoncello που μόλις έγινε ένα δροσερό σορμπέ με ανάλαφρη γεύση λεμονιού, ιδανικό για να καθαρίζει την παλέτα της γεύσης έπειτα από κάθε γεύμα, η Grey Madagascar Vanilla που περιέχει ενεργό φυτικό άνθρακα (συστατικό γνωστό από την αρχαιότητα ακόμα για τις εξυγιαντικές και αποτοξινωτικές του ιδιότητες), η κολασμένη Pavlova με βελούδινη κρέμα, ρίπλα από κόκκινα φρούτα του δάσους και κομμάτια τραγανής μαρέγκας, αλλά και η υπέροχη Crème Brulee που πάει το διάσημο γαλλικό επιδόρπιο σε άλλα επίπεδα…

Πέρα, όμως, από τις νέες γεύσεις που (ας το παραδεχτούμε) είναι πάντα πειρασμός, υπάρχουν και οι σταθερές αξίες… Αλήθεια, ποιος μπορεί να αντισταθεί στο εμβληματικό παρφέ της δωδώνη, που για περισσότερο από μισό αιώνα φτιάχνεται με τον ίδιο, αγνό τρόπο, μόνο με φρέσκα κυδώνια Πηλίου, τραγανιστά, καραμελωμένα αμύγδαλα, φιστίκια και φουντούκια, και το υπέροχο πλούσιο παγωτό της δωδώνη; Το βρίσκεις σε 5 γεύσεις (παρφέ κρέμα, παρφέ σοκολάτα, παρφέ αμύγδαλο με σιρόπι σοκολάτας, παρφέ φιστίκι με πραλίνα φουντουκιού και παρφέ φουντουκιού με πραλίνα φουντουκιού) και είναι ό,τι ακριβώς ζητάς από το καλοκαίρι σου…

www.dodoni.com.gr

PLAN(E)T ICE CREAM

Υπάρχει λόγος που όλοι μιλούν για αυτό το plant based παγωτό

Ίσως το έχεις δει στο σουπερμάρκετ της γειτονιάς σου ή σε κάποια βόλτα σου στο κέντρο. Ίσως, πάλι, κάποιος φίλος να σου μίλησε για αυτό, να είπε ότι ήταν το ωραιότερο παγωτό που έχει δοκιμάσει στη ζωή του. Κι εσύ δεν το πίστεψες. Πώς γίνεται ένα παγωτό, 100% plant based, να είναι τόσο νόστιμο; Λοιπόν, η απάντηση σε αυτή την ερώτηση βρίσκεται στο ψυγείο του πιο κοντινού σουπερμάρκετ ή στον αριθμό 86 της Ερμού, εδώ όπου άνοιξε το πρώτο παγωτοπωλείο του Plan(e)t Ice Cream. Πρόκειται για μία μικρή ελληνική εταιρεία που είχε τη μεγάλη ιδέα να φτιάξει το πρώτο plant based και carbon negative (αρνητικό Co2) παγωτό του κόσμου και να μας αφήσει… άφωνους. Ολόφρεσκο, αγνό και φυσικό παγωτό που έχει ως βάση ένα ρόφημα από ελληνική βρώμη (πράγμα που σημαίνει ότι είναι vegan και πολύ πιο ελαφρύ από τα συμβατικά παγωτά) και βγαίνει σε πέντε εντελώς κολασμένες γεύσεις: triple chocolate brownie, peanut butter& caramel, holy bueno, epic caramelized biscuit και strawberry cheesecake no sugar (η νέα καινοτόμα γεύση χωρίς προσθήκη ζάχαρης). Όλες φτιάχνονται στο εργαστήριο του Plan(e)t Ice Cream στο Μεταξουργείο, ενώ στο κατάστημα της Ερμού θα βρεις επιπλέον γεύσεις που συνεχώς ανανεώνονται. Αυτή την εποχή, για παράδειγμα, θα ανακαλύψεις το παγωτό γιαούρτι χωρίς ζάχαρη με βιολογική αγαύη και ξηρούς καρπούς, το υπέροχο παγωτό με φιστίκι Αιγίνης, αλλά και… παγωτό μηχανής! Βελούδινο παγωτό μηχανής που περιχύνεται με του κόσμου τις πραλίνες και διάφορα toppings και σε κάνει να αναστενάζεις… Κι επειδή μιλάμε για ένα παγωτό που σέβεται τον πλανήτη, όλες οι γεύσεις σερβίρονται σε βρώσιμο κυπελάκι με μπισκοτένιο κουταλάκι – αυτό θα πει waste free!

Ερμού 86, Μοναστηράκι **Planet Foods** **planetfoodseu**

ZUCCHERINO

Το αγαπημένο μας gelato του καλοκαιριού

Ψάχνεις ένα spot για αυθεντικό gelato, φτιαγμένο με αγνά υλικά ανώτερης ποιότητας και από ανθρώπους που επιδίδονται με πάθος στη δημιουργία μοναδικών γεύσεων; Αρκεί να περάσεις μια βόλτα από τα Zuccherino και θα βρεις το πιο φίνο, χειροποίητο αυθεντικό gelato. Εδώ το παγωτό δεν είναι μόνο τέχνη αλλά πραγματική αγάπη. Όλες οι γεύσεις είναι φτιαγμένες αποκλειστικά με ελληνικό φρέσκο γάλα ενώ στα δροσιστικά sorbetto χρησιμοποιούνται μόνο φρέσκα φρούτα εποχής. Η ποικιλία σε γεύσεις είναι τεράστια: από πλούσια καραμελωμένη σοκολάτα γάλακτος με αλμυρή καραμέλα, καθηλωτικό φιστίκι από 100% original sicilian pistacchio, διαχρονικό καϊμάκι, Death by Chocolate, μέχρι τα best sellers Cookies και Banoffee. Οι γεύσεις δεν σταματούν ποτέ να εναλλάσσονται και πάντα θα βρεις κάτι νέο στις βιτρίνες Zuccherino. Εμείς σου αποκαλύπτουμε τις τέσσερις νέες γεύσεις που πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσεις αυτό το καλοκαίρι. Ζήτα Caramel Cookies Crunch, με μπισκότο digestive, δημητριακά και καραμέλα, ανάλαφρο Exotic Harmony που συνδυάζει κρέμα τυριού mascarpone, καρύδα και mango αλλά και το Gianduja Tropical με πραλίνα φουντουκιού, πάστα φιστικιού και πορτοκάλι. Προτείνουμε να μη φύγεις χωρίς να δοκιμάσεις το new entry Gelato Burger, αλλά και μια μπάλα από τη νέα επίσης γεύση Midnight Delight, μια πραγματικά ανατρεπτική βανίλια με κομμάτια oreo cookies και bitter σοκολάτα που έγινε ήδη η δική μας αγαπημένη!

Zuccherino Tip: Συνδύασε μία μπάλα gelato με το αγαπημένο σου γλυκό, vaflaki ή pancake και θα μας θυμηθείς!

Π. ΦΑΛΗΡΟ: Πρωτέως & Σειρήνων 48, 2109845238/
Αγίου Αλεξάνδρου 41 & Ναϊάδων, 2109830049
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ: 2ας Μαΐου 12, Πλατεία Ν. Σμύρνης, 2109357590
ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ: Μητροπόλεως 80, 2103213015
www.zuccherino.gr **Zuccherino Ζαχαροπλαστείο** **zuccherino.gr**

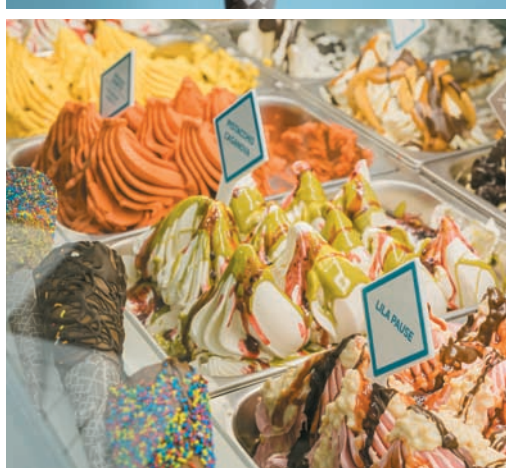

BUFALA GELATO

The cream of ice creams!

Στα χέρια σου κρατάς μία καυτή, βουτυρένια βάφλα. Αυτή όμως δεν είναι μία συνηθισμένη βάφλα. Σε σχήμα κωνικό, κλείνει μέσα της το όνειρο του καλοκαιριού: φρέσκο, βελούδινο παγωτό που φτιάχτηκε πριν λίγες ώρες με 100% φρέσκο ελληνικό βουβαλινό γάλα Σερρών. Ναι, προφανώς μιλάμε για το (θεϊκό!) παγωτό του Bufala Gelato, του παγωτατζίδικου που ανύψωσε το κεφάλαιο «παγωτό» σε νέα, συναρπαστικά επίπεδα. Δεν είναι μόνο η πλούσια, γεμάτη γεύση αυτού του παγωτού που το κάνει να ξεχωρίζει. Είναι και η σύστασή του που μας επιτρέπει να απολαμβάνουμε το αγαπημένο μας παγωτό χωρίς ενοχές. Το βουβαλινό γάλα δρα ευεργετικά στον ανθρώπινο οργανισμό και αποτελεί ιδανική λύση για όσους αγαπούν το παγωτό αλλά έχουν αλλεργίες ή δυσανεξία στη λακτόζη, καθώς περιέχει 40% περισσότερη πρωτεΐνη, 58% περισσότερο ασβέστιο, 30% λιγότερο ζάχαρη και 43% λιγότερη χοληστερόλη.

Το μοναδικό αυτό παγωτό φτιάχνεται καθημερινά σε κάθε κατάστημα Bufala Gelato, έτσι ώστε να φτάνει στα χέρια σου πάντα ολόφρεσκο. Όσο για τις γεύσεις, αυτές ποτέ δεν σταματούν να ανανεώνονται, σε σημείο που σχεδόν σε κάθε επίσκεψή σου ανακαλύπτεις και μία καινούργια δροσερή έκπληξη. Αυτή την εποχή, για παράδειγμα, θα βρεις το Rose Delight (κρέμα τριαντάφυλλο, λουκούμι και μπισκότο), το Black Cherry (κρέμα αμαρένα και μαύρη σοκολάτα), την Pavlova (κρέμα μαρέγκας, λευκή βέλγικη σοκολάτα, μαρμελάδα άγριας φράουλας με δυόσμο), αλλά και την ανατρεπτική γεύση Matala (κρέμα ταχίνι με χαρούπι και σοκολατένια μπισκότα).

Και αφού διαλέξεις τη γεύση που επιθυμείς μέσα από την τεράστια ποικιλία, άλλο δίλημμα σε περιμένει... Πού θες να σερβιριστεί το παγωτό σου; Μέσα σε φρεσκοψημένο χωνάκι; Πάνω από αφράτα pancakes ή μέσα σε μία ζεστή κρέπα; Προτιμάς να μπει σε ένα πελώριο milkshake ή μέσα στον καφέ σου; Ή –ακόμα καλύτερα!– μήπως αυτό που θες είναι το εμβληματικό bufflecone που έκλεψε τον ύπνο κάθε γλυκατζή από την πρώτη στιγμή που εμφανίστηκε; Ό,τι κι αν διαλέξεις ένα είναι σίγουρο: το παγωτό αυτό είναι μία εμπειρία από μόνο του.

ΑΘΗΝΑ (Airport Ελ. Βενιζέλος, Χαλάνδρι, Νέα Σμύρνη, Μοναστηράκι, Γλυφάδα, Βούλα, Βουλιαγμένη)| ΡΟΔΟΣ| ΠΑΤΡΑ|ΘΕΡΜΗ
www.bufalagelato.com Bufala Gelato bufalagelato.official

ΜΑΡΑΜΠΟΥ

Το υπέροχο, φυσικό παγωτό της Αρχελάου

Είναι μια σταλιά, ένα λιλιπούτειο παγωτατζίδικο σε μία ζωηρή γειτονιά του κέντρου. Όμως, το μικρό του μέγεθος καθόλου δεν το εμποδίζει να χωρέσει στα ψυγεία του κάτι τεράστιο: τη γεύση του αγνού, φυσικού παγωτού που θυμόμαστε από την εποχή της αθωότητας. Η Βίκυ, που σπούδασε την τέχνη του artisanal παγωτού στη Ρώμη, και ο Ιγκόρ φτιάχνουν εδώ καθημερινά το υπέροχο παγωτό τους, χρησιμοποιώντας αυστηρά μόνο φυσικά υλικά και τις καλύτερες πρώτες ύλες που μπορούν να βρεθούν. Έτσι θα δοκιμάσεις δροσερά σορμπέ που βασίζονται στην εποχικότητα των φρούτων –αυτή την εποχή θα ανακαλύψεις εξαιρετικό σορμπέ μοσχολέμονο, σορμπέ με πορτοκάλι, σορμπέ ροδάκινο, πεπόνι, μαστίχα και λάιμ ή σορμπέ ξηρών καρπών, ενώ απίστευτα νόστιμο είναι και το σορμπέ κάσιους–, αλλά και παγωτά σε γεύσεις που δεν θα βρεις αλλού μια που το δίδυμο του Μαραμπού αγαπά τους πειραματισμούς και έχει συνέχεια νέες, λαχταριστές ιδέες. Κάποιες μόνο από αυτές είναι το παγωτό καρύδα stracciatella με γλυκό του κουταλιού κεράσι, η μαύρη σοκολάτα με αλάτι και μαρέγκα (η οποία επίσης φτιάχνεται εδώ) ή το ανθόγαλο με άνθη κερασιάς... Να πούμε επίσης ότι τα παγωτά στο Μαραμπού έχουν λιγότερη ζάχαρη από ό,τι συνηθίζεται ή και... καθόλου, μια που συχνά τα παιδιά χρησιμοποιούν ως γλυκαντική ουσία το αγνό μέλι. Τέτοια, για παράδειγμα, είναι το σορμπέ με ανανά και μέλι αλλά και το παγωτό ανθόγαλο με λεβάντα και μέλι. Φυσικά, δεν λείπουν οι πολλές επιλογές σε vegan παγωτά, αλλά αυτό που σίγουρα λείπει είναι το πλαστικό – από το κυπελλάκι μέχρι το κουταλάκι σου, όλα είναι χάρτινα.

Extra tip: Το Μαραμπού μόλις απέκτησε και ένα χειροποίητο καρότσι παγωτού και το διαθέτει για κάθε είδους εκδηλώσεις!

Αρχελάου 17, Παγκράτι, 210 7247037,
www.maraboicecream.gr
Maraboo Ice Cream marabooicecream

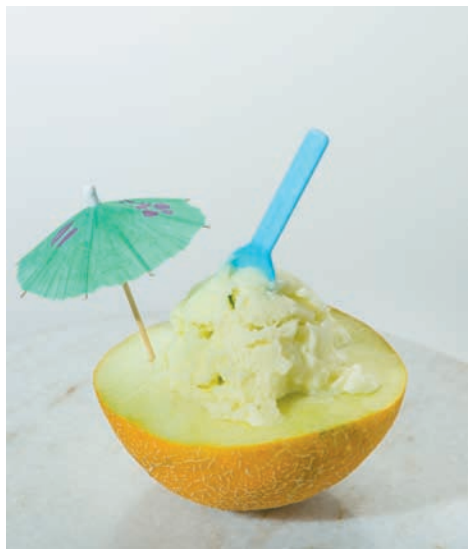

SOLO GELATO

Η αγαπημένη τζελαταρία του Χαλανδρίου

Κοντεύει πια έναν αιώνα λειτουργίας και είναι σίγουρα η πιο αγαπημένη τζελαταρία στο Χαλάνδρι. Για χάρη της η πλατεία γίνεται σημείο συνάντησης για μικρούς και μεγάλους, όλοι τους θέλουν να απολαύσουν το φρέσκο χειροποίητο παγωτό που παράγεται καθημερινά στα εργαστήρια του Solo Gelato. Εδώ, οι παραδοσιακές συνταγές πρωταγωνιστούν, αφού μιλάμε για ένα όνομα με μεγάλη ιστορία. Ο Νίκος Χριστογεώργος, που ανήκει στην τρίτη γενιά και συνεχίζει την κληρονομιά του παππού, πηγαίνει ένα βήμα παραπέρα την υπόθεση παγωτό. Το παγωτό είναι αυστηρά χειροποίητο και παρασκευάζεται με ολόφρεσκο γάλα και φρούτα. Θα βρεις πολλές κλασικές αλλά και πιο ιδιαίτερες γεύσεις που αξίζει να ανακαλύψεις μία προς μία. Ενδεικτικά να αναφερθούμε στην αλμυρή καραμέλα, την τριπλή σοκολάτα από μονοποικιλιακές κουβερτούρες, την κρέμα Solo Gelato αμύγδαλα και amaretto και το καϊμάκι, το καλύτερο της Αθήνας! Μην παραλείψεις να δοκιμάσεις και τις νέες γεύσεις όπως το voguenoir, τη βελούδινη gianduja σοκολάτα με φουντούκι και το καραμελωμένο μπισκότο. Εκτός από παγωτό, θα βρεις και υπέροχα γλυκά: μπισκότα, πάστες, γαλλικό προφιτερόλ, ατομικά muffin ή κέικ για να απολαύσεις με τον εκλεκτό καφέ που προσφέρει το Solo Gelato.

Ανδρέα Παπανδρέου 44, Χαλάνδρι, 2106813622
sologelato.gr **sologelato.gr**

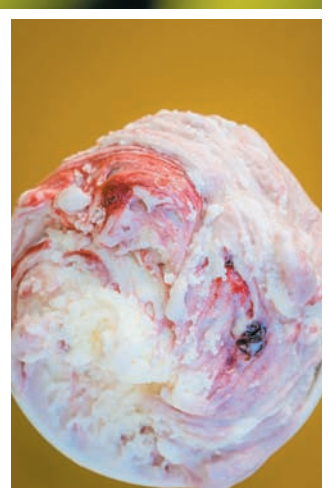

ΑΡΑΞΟΣ

Η γαλακτοκομία αλλιώς, βρίσκεται στα Εξάρχεια

Νέο, στιλάτο, σε μια από τις πιο ζωντανές γειτονιές της πόλης, στα Εξάρχεια, με μια τεράστια αγάπη για τα γαλακτοκομικά προϊόντα. Η ψυχή πίσω από το εγχείρημα, ο Νίκος Πετρόπουλος, δεύτερης γενιάς γαλακτοκόμος με καταγωγή από το αχαϊκό χωριό Άραξος, το 2011 αποφάσισε να εξελίξει την παραγωγή της γαλακτοκομίας -την οποία με επιτυχία εδώ και χρόνια είχε αναπτύξει η οικογένειά του- εστιάζοντας αυτή τη φορά στα προϊόντα γιαουρτιού. Γιαούρτια μεγάλων ξενοδοχειακών μονάδων, γιαούρτια που δίνουν μοναδική γεύση σε αγαπημένα σουβλάκια έχουν δημιουργηθεί από τα χεράκια του. Στην πορεία όμως, ο ίδιος και η ομάδα του ανακάλυψαν ότι δεν υπήρχαν προϊόντα αντίστοιχης ποιότητας ούτε στη λιανική παραγωγή. Έτσι, αποφάσισε να επεκταθεί και εκεί, παράγοντας μια σειρά από προϊόντα που βασίζονταν τόσο ποιοτικά, όσο και σχεδιαστικά στη φιλοσοφία χρόνων της οικογένειάς του.

Στη Διδότου 30, λοιπόν, θα βρείτε αγνά γαλακτοκομικά προϊόντα υψηλής ποιότητας, με μοναδική γεύση, από 100% ελληνικό γάλα. Πολλά και νόστιμα, όπως πρόβειο παραδοσιακό γιαούρτι με μοναδική γεύση είτε στην εκδοχή με πλήρες ελληνικό γάλα είτε με 2%, κρέμα σοκολάτα από 100% ελληνικό φρέσκο γάλα και βελγική σοκολάτα, αγελαδινό παραδοσιακό γιαούρτι σε δυο διαφορετικά μεγέθη, αγαπημένη παραδοσιακή κρέμα βανίλια, ρυζόγαλο αυθεντικής συνταγής με γνήσια μαστίχα Χίου, κορυφαίο στραγγιστό κρεμώδες γιαούρτι και πολλά άλλα. Πρωτοτυπία του καταστήματος: το στραγγιστό γιαούρτι τσαντίλας που παράγεται με ειδική διαδικασία στην οποία δεν υφίσταται μηχανική καταπόνηση.

Τι άλλο θα βρείτε στον Άραξο; Τέλειο παγωτό που φτιάχνεται από φρέσκο γάλα ημέρας και κρέμα γάλακτος παραγωγής τους. Γιαούρτι αγριοκέρασο και γιαούρτι βατόμουρο είναι must-try επιλογές. Αν είσαι chocolate lover, τότε το παγωτό από βελγική σοκολάτα θα σε κερδίσει σίγουρα. Αν επιλέξεις τη σοκολάτα, μπορείς να τη συνδυάσεις είτε με τη φοβερή γεύση φιστίκι, είτε με κάποιο από τα sorbet τους, τα οποία φτιάχνονται αποκλειστικά από φρέσκα φρούτα - όποια επιλογή και να κάνεις, σίγουρα θα είναι ποιοτική και φυσικά χωρίς καθόλου χρωστικές.

Ακόμη, καλοφτιαγμένο καφέ από ιδιαίτερο χαρμάνι, φοβερά milkshake, χορταστικά σάντουιτς. Ακόμη και το τυρί του σάντουιτς είναι παραγωγής τους, κάτι που ισχύει και για όσα γαλακτοκομικά προϊόντα χρησιμοποιούνται στις σαλάτες τους. Και έτσι κάπως καταλαβαίνει κανείς γιατί το σλόγκαν του Άραξος είναι «Γαλακτοκομία αλλιώς».

Διδότου 30 & Μαυρομιχάλη, Εξάρχεια, 2103627949
Άραξος Γαλακτοκομικά araxosdairy

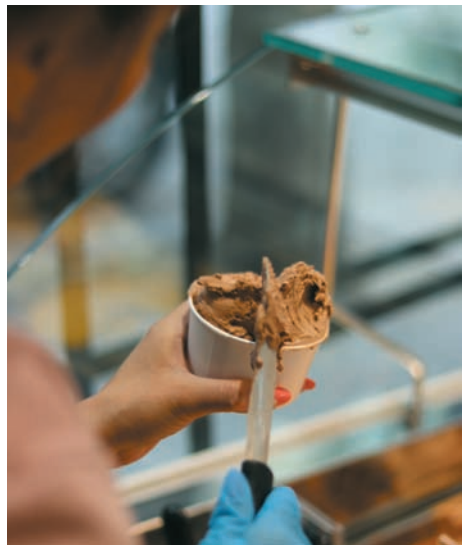

SUMMER IN THE CITY

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΕ ΑΥΛΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΤΑΡΑΤΣΕΣ

ΗΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΚΟΙΜΟΜΑΣΤΕ ΛΙΓΟ, ΒΟΛΤΑΡΟΥΜΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΝΟΥΜΕ ΚΟΚΤΕΪΛ ΣΕ **ΤΑΡΑΤΣΕΣ ΜΕ ΘΕΑ**. Ή ΤΡΩΜΕ ΜΕΖΕΔΑΚΙΑ ΣΕ ΤΕΛΕΙΕΣ **ΑΥΛΕΣ**. ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ…

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΖΕΙ ΣΤΙΣ ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΤΑΡΑΤΣΕΣ

Το καλοκαίρι έχει μπει επίσημα όταν φεύγεις από τη δουλειά και με τίποτα δεν θες να πάρεις τον δρόμο για το σπίτι. Και είναι κάποια ξενοδοχεία και εστιατόρια στο κέντρο της Αθήνας που σε τραβούν στα ψηλά, σε ταράτσες που βλέπουν το φεγγάρι κατάφατσα και σε κερνάνε κοκτέιλ και ρομάντζες. Το εστιατόριο **NYX** στο roof top του ξενοδοχείου **Academias Hotel** *(Ομήρου 19, 6981518000)* φημίζεται για το φοβερό του ηλιοβασίλεμα, την Japanese Fusion κουζίνα και τα υπέροχα κοκτέιλ. Μιλάμε για μεγάλη συλλογή σε sake, ιαπωνικά whiskey και gin, αλλά και έξτρα δημιουργικά cocktails (σ.σ. το Kimono να πάρεις!). Τις νύχτες με φεγγάρι ανέβα στον 7ο όροφο του ξενοδοχείου **Novotel Athens** *(Μιχαήλ Βόδα 4-6, 2108200700)*, εκεί σε περιμένει το **Clair de Lune** (σημαίνει το φως του φεγγαριού), με δροσερό αεράκι και θέα στη φωτισμένη πόλη. Διεθνής κουζίνα, signature cocktail και γαλλικό ρομάντζο. Την ώρα του ηλιοβασιλέματος εκμεταλλεύεται και το **St. George Lycabettus** *(Κλεομένους 2, Κολωνάκι, 2107416163)* λανσάροντας το Sunset Aperitivo στο rooftop του **Vertigo Pool Club**. Καθημερινά (18.00-20.00) προσφέρει δροσιστικά cocktail και απεριτίφ μαζί με νόστιμα finger food. Την ίδια στιγμή και δίπλα ακριβώς, στα συναρπαστικά μπαλκόνια του **La Suite Lounge Rooftop** restaurant σερβίρεται το ολοκαίνουργιο καλοκαιρινό μενού του chef Βασίλη Μήλιου, αλλά και το Summer Degustation Menu με έμφαση σε αγνά ελληνικά υλικά, τοπικά προϊόντα και πολλά αρωματικά από τον «Κήπο του chef». Όλα αυτά με θέα που ξεκινάει από τον λόφο του Λυκαβηττού και φτάνει μέχρι τα νησιά του Σαρωνικού. Στο **Mappemonde** πάλι, στο rooftop του **Athens Capital Hotel** *(Ελ. Βενιζέλου 4, 2144442000)* δεν ξέρεις αν θες να πρωτοκοιτάξεις τη συγκλονιστική θέα ή το εντυπωσιακό έργο τέχνης που φιλοτέχνησε το 1988 ο Γιώργος Λάππας και που διατρέχει όλους τους ορόφους του κτιρίου. Βάλε στο πλάνο την ωραία μεσογειακή κουζίνα και τα δροσερά cocktails και έχεις την τέλεια νύχτα. Αν θες και μία τέλεια μέρα, να ξέρεις ότι το **Olive Garden** στον 11ο όροφο του ξενοδοχείου **Τιτάνια** *(Πανεπιστημίου 52, 2103326000)* με την ατελείωτη θέα, είναι ανοιχτό από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ για πρωινό, ελαφρύ lunch (ιδανικό και για επαγγελματικές συναντήσεις) ή δείπνο με, comfort εκδοχή, πιάτα μοντέρνας ελληνικής κουζίνας.

Από την άλλη πλευρά της πόλης, στην καρδιά του ιστορικού κέντρου, συναντάμε το υπέροχης αισθητικής **Mira Me** *(Ερμού 118, Μοναστηράκι, 2152151930)*, σκαρφαλωμένο στην ταράτσα του ομώνυμου Boutique Hotel με τον Ναό του Ηφαίστου να δημιουργεί μπροστά του συγκλονιστικό σκηνικό. Ελληνική αστική κουζίνα στη σύγχρονη εκδοχή της και διεθνείς γαστρονομικές πινελιές, ωραία κοκτέιλ, κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα. Στο rooftop του arty ξενοδοχείου **Mona** *(Κακουργοδικείου 4, Ψυρρή, 2103245804)*, τους καλοκαιρινούς μήνες στήνεται μια pop-up σειρά γαστρονομικών events που ονομάζεται **Summer Supper Club Series** (περισσότερες ▶

Clair de Lune

TGI FRIDAYS™

Έτοιμοι για Καραϊβική;

Καλοκαίρι στην πόλη σημαίνει βόλτες, ραντεβού με φίλους, δροσερά cocktails και αγαπημένα στέκια. Σε αυτά, τα τελευταία, είναι που βρίσκουμε καταφύγιο όταν το θερμόμετρο χτυπάει κόκκινο ή όταν θέλουμε να κάνουμε ένα ταξίδι-αστραπή στην… Καραϊβική! Πώς; Ναι, έχετε δίκιο, ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή…

Φέτος, τα TGI Fridays™, τα αγαπημένα στέκια της πόλης, είχαν την ιδέα να μας δροσίσουν με ένα γευστικό ταξίδι στην άλλη άκρη του κόσμου, πηγαίνοντάς μας βόλτα από την Τζαμάικα ως τις Μπαχάμες. Οπότε, μία από εκείνες τις καυτές αθηναϊκές νύχτες βρες την πιο κοντινή TGI Fridays™ αυλή και επιβιβάσου… Σε λίγα λεπτά θα είσαι ήδη στην Καραϊβική!

Πρώτη νόστιμη στάση στις Μπαχάμες με τα Bahamas Coconut Shrimps, τραγανές τηγανιτές γαρίδες παναρισμένες με νιφάδες καρύδας, panko και jerk spices, που σερβίρονται μαζί με mango sauce και pineapple pico de gallo. Μήπως θες κάτι ακόμη πιο ζουμερό και μυρωδάτο; Δοκίμασε το υπέροχο Caribbean Jerk Chicken Bowl με στήθος κοτόπουλου σχάρας που μαρινάρεται με μπαχαρικά jerk και σερβίρεται παρέα με ψητό ανανά, plantain chips και ρύζι coconut με mango dressing.

Οι τροπικές γεύσεις των Caribbean Vibes ολοκληρώνονται με τα πρωτοποριακά Tiki Popsicle Cocktails των TGI Fridays™, όπως το σούπερ αρωματικό Mango Popsicle Mojito με Havana Club Añejo 3 Años, mango, φρέσκο χυμό λεμονιού και lime, νέκταρ αγαύης και φύλλα δυόσμου. Σερβίρεται με μια δροσιστική γρανίτα Mango με ρούμι μέσα στο cocktail σου για εξτρά δροσιά σε κάθε γουλιά. Αυτό θα πει, παράδεισος στην Καραϊβική…

Τώρα, αν λατρεύεις το κρέας και δεν αλλάζεις τα ξακουστά burgers των TGI Fridays™ με τίποτα, απλώς δεν γίνεται να μην δοκιμάσεις το Steak Burger με τρυφερό Angus Steak 120γρ. με μπαχαρικά Cajun, τραγανά frizzled onions,μανιτάρια σοτέ, Poblano sauce και Truffle Mayo. Καταφτάνει μέσα σε αφράτο ψωμί brioche, χωρίς ίχνος συντηρητικών, και συνοδεύεται από τις τέλειες τηγανιτές πατάτες.

Για το τέλος, αυτό που χρειάζεσαι είναι ένα επικό γλυκό, σωστά; Ακριβώς! Τι θα έλεγες, λοιπόν, για τα ολοκαίνουργια Banoffee Tacos που αποτελούνται από δύο κολασμένα Waffle Tacos (σ.σ.ετοιμάζονται καθημερινά εδώ) γεμιστά με παγωτό βανίλια, σπιτική κρέμα banoffee με φρέσκιες μπανάνες, και γαρνιρισμένα με σαντιγί, τριμμένο μπισκότο και τριμμένη καρύδα;

Όλα αυτά τα απολαμβάνεις στις καταπράσινες αυλές των TGI Fridays™ στην Κηφισιά και στη Γλυφάδα, στην καλά κρυμμένη αυλή των Αμπελοκήπων, αλλά και στο κατάστημα του Φλοίσβου με θέα τη Μαρίνα. Για πιο urban ατμόσφαιρα, υπάρχουν πάντα οι καλοκαιρινές βραδιές στα καταστήματα του Κολωνακίου και της Καπνικαρέας, σταθερά κλασικές αξίες… Τα λέμε εκεί!

www.fridays.gr

tgi.fridays.greece **tgifridaysgr** **tgifridaysgr**

πληροφορίες στο *www.mona-athens.com*). Αν τώρα λατρεύεις τη μαγεία της φωτισμένης Ακρόπολης, από πουθενά αλλού δεν θα τη δεις πιο κοντά απ' όσο στο εστιατόριο **Point A** του ξενοδοχείου Ηρώδειον *(Ροβέρτου Γκάλλι 4, Ακρόπολη, 2144025700).* Να έρθεις εδώ, ιδανικά μια νύχτα με πανσέληνο να δεις το φεγγάρι να υψώνεται τεράστιο πάνω από τον Υμηττό. Highlight το φωτισμένο Μουσείο της Ακρόπολης, κι αυτό τόσο κοντά που μπορείς να δεις τα εκθέματα! Τι δεν λείπει ποτέ από τα αθηναϊκά καλοκαίρια; Μα φυσικά τα θερινά σινεμά! Και η αλήθεια είναι ότι θερινό σαν εκείνο της **Μεγάλης Βρεταννίας** *(Βασ. Γεωργίου Α'1, 2103330748)* δεν θα βρεις αλλού... Στον 7ο όροφο του ιστορικού ξενοδοχείου έχει στηθεί και φέτος το **Pool Your Cinema.** Εδώ, μπροστά στην πισίνα και με φόντο τον λόφο του Λυκαβητττού θα δεις Πέμπτη με Κυριακή κλασικές ταινίες, αλλά και πρόσφατες μεγάλες επιτυχίες του Hollywood, ενώ ταυτόχρονα τσιμπολογάς finger food από τη βραβευμένη ομάδα των σεφ του ξενοδοχείου. Κλείνεις εισιτήριο στο *www.grandebretagnestore.com.*

Πάμε μία νοερή βόλτα στις Κυκλάδες και στο εστιατόριο **Μπαλκόνι στις Κυκλάδες** *(Παύλου Μελά 13, Βύρωνας, 2107640240)* που τα τελευταία δέκα χρόνια μας ταξιδεύει στα κυκλαδονήσια μέσα από τα νόστιμα πιάτα του. Στη δροσερή βεράντα του με την αξέχαστη θέα, θα δοκιμάσεις ψάρια ημέρας μαγειρεμένα με δημιουργικό τρόπο, ολόφρεσκα θαλασσινά και εκπληκτική φάβα από τη Σχοινούσα – τη μικρή πατρίδα του ιδιοκτήτη. Καλοκαίρι χωρίς βόλτες στις γραφικές γειτονιές της Αθήνας δεν γίνεται. Σε κάποια από αυτές θα συναντήσεις το **Theta Athens** *(Αδριανού 11, Θησείο, 2103318693),* το όμορφο all day bar που σε περιμένει από το πρωί με υπέροχο καφέ, λαχταριστό brunch, νόστιμα πιάτα της μεσογειακής και ελληνικής κουζίνας και εμπνευσμένα signature cocktails.
Θες κάτι πιο εξωτικό; Πάμε τρέχοντας για χορό, συ-να-ρπα-στι-κά cocktails και λατινοαμερικάνικες γεύσεις στο **Buena Vista Social Bar** *(Αγίου Φιλίππου 7, 21032100017).* Μία ολόδροση ταράτσα με τον Παρθενώνα σε πρώτο πλάνο και τη διάθεση στα ύψη. Το πρωί θα έρθεις για brunch, αργότερα για πεντανόστιμα πιάτα με street food χαρακτήρα όπως tapas, fajitas, tacos και churrascos. Με τίποτα μη χάσεις τα cocktails. Στα εξωτικά Πετράλωνα, αν βρεθείς, σε περιμένει μία μικρή, νόστιμη Ταϊλάνδη. Το ατμοσφαιρικό **Andaman** *(Αλόπης 65, Πετράλωνα, 2112104939)* με αυτή την ονειρεμένη ταράτσα, είναι το στέκι μας όταν μας ανοίγει η όρεξη για δροσιές, χάζι και αυθεντική ταϊλανδέζικη κουζίνα. Έχει και η Καλλιθέα, το δικό της κρυμμένο διαμάντι. Είναι η νόστιμη ταράτσα του **North Bar** *(Λασκαρίδου 106, Καλλιθέα, 2109523040)* ανοιχτή από το πρωί έως το βράδυ με αρωματικούς καφέδες, brunch, νόστιμες προτάσεις σε φαγητό.

Και στο rooftop του **The Athenian Callirhoe** *(Καλλιρρόης 32& Πετμεζά, 2109215353),* έχεις μπροστά σου την Ακρόπολη, τον Λυκαβητττό, στο βάθος τον Φαληρικό κόλπο. Εδώ η πανοραμική θέα της Αθήνας συνδυάζεται με υπέροχο μενού και απολαυστικά cocktails.

Άμα Λάχει

...ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΛΕΣ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑΣΜΕΝΕΣ

Είναι σχεδόν... θεσμός το αγαπημένο καλοκαιρινό ραντεβού των Αθηναίων να δίνεται κάθε χρόνο στην οδό Τσόχα και στον κοσμοπολίτικο κήπο του **Balthazar** *(Τσόχα 27, 2106441215).* Εδώ θα τους δεις όλους, θα πιεις τα ωραία cocktails της μπάρας, θα γευτείς το καταπληκτικό μενού του πολυβραβευμένου Χριστόφορου Πέσκια. Αν νοσταλγείς τις αυλές των παιδικών σου χρόνων πήγαινε μια βόλτα στου Ψυρρή και νιώσε κι εσύ ανέμελος τουρίστας. Το **Λοκάλι** *(Σαρρή 44, 6906103005)* έγινε γνωστό στην Αθήνα για δύο πράγματα: τις θεσπέσιες τηγανητές μπάμιες και την τέλεια αυλή του. Χαλικάκι, ανθισμένα γιασεμιά και βουκαμβίλιες είναι το σκηνικό για να απολαύσεις υπέροχο φαγητό και να τσουγκρίσεις αξέχαστα cocktail. Θες να κάτσεις στα ψηλά, με θέα και δροσιές; Έχει και εξίσου υπέροχη ταράτσα! Δύο λέξεις χρειάζεται να ξέρεις άμα ψάχνεις το καλοκαιρινό στέκι σου στα Εξάρχεια: **Άμα Λάχει** *(Καλλιδρομίου 69, 210 3845978)* ή αλλιώς η ωραιότερη αυλή σε όλη την περιοχή. Τεράστια, φουντωτή και πάντα γεμάτη από ζωηρές παρέες. Θα φας ελληνικά μεζεδάκια, θα πιεις κρασιά, αποστάγματα και μπίρες, θα φύγεις αργά, ευτυχής και πλήρης. Φερ φορζέ καρέκλες, αναπάντεχη δροσιά και χαρούμενη ατμόσφαιρα προσφέρει και το **Ursa Minor** *(Καρύστου 15, 2106990869),* το αγαπημένο στέκι της Πανόρμου. Μιλάμε για μία αυλή-θαύμα που θες να αράξεις ώρες και για κουζίνα με ωραία τοπικά προϊόντα, ελληνικά κρασιά και μπίρες, νόστιμα πιάτα για τα οποία επιστρέφεις ξανά και ξανά.
Φύγαμε για Χαλάνδρι , πάμε να συναντήσουμε μία πολύχρωμη fiesta! Το **Picasso** *(Καραολή Δημητρίου 22, 2106814140)* είναι το όμορφο μεξικάνικο που στον ένα χρόνο λειτουργίας του έχει γίνει στέκι χάρη στην tex mex κουζίνα του και τη δροσερή, υπέροχη αυλή του. Μεξικάνικη αισθητική, signature cocktails που πηγαινοέρχονται, muy bien! Στο **Hide& Seek** *(Λ. Κηφισίας 250-254, 2106776747)* θα συναντήσεις ψηλούς φοίνικες, καστανιές κι αναρριχητικά φυτά, και μέσα στη δροσιά τους θα πιεις τέλειους καφέδες, θα δοκιμάσεις λαχταριστό brunch και comfort πιάτα, θα έρθεις ξανά το βραδάκι για τα υπέροχα cocktails. Μένουμε κι άλλο στα Βόρεια για να χωθούμε στον κήπο του **Chalet Politeia** *(Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 1, Κηφισιά, 2106201081),* ένα καταπράσινο καταφύγιο. Για καφέ, για ποτό, ή για ένα νόστιμο μενού μεσογειακής κουζίνας. Σωστή (καλοκαιρινή) όαση! A

POOL YOUR CINEMA

ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

Η εμπειρία του θερινού σινεμά αποκτά άλλη διάσταση στο πιο ιστορικό ξενοδοχείο της πόλης

Στη λευκή οθόνη προβάλλεται μία από τις πιο εμβληματικές ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου. Εσύ, όμως, δυσκολεύεσαι να την παρακολουθήσεις μια που πίσω της βλέπεις τον φωτισμένο Λυκαβητό και μπροστά σου ένα λαχταριστό μενού. Να, αυτά συμβαίνουν στην ταράτσα της Μεγάλης Βρεταννίας και μας κάνουν να αγαπάμε το αθηναϊκό καλοκαίρι λίγο περισσότερο... Το ιστορικό ξενοδοχείο και αυτό το καλοκαίρι μετατρέπει την πισίνα του σε θερινό σινεμά και μας περιμένει για (πραγματικά) αξέχαστες προβολές. Κάθε Πέμπτη με Κυριακή στον 7ο όροφο του ξενοδοχείου θα προβάλλονται κλασικές ταινίες, αλλά και μεγάλες πρόσφατες επιτυχίες του Hollywood. Το ακόμη πιο συναρπαστικό είναι πως η έμπειρη και βραβευμένη ομάδα των σεφ του ξενοδοχείου έχει επιμεληθεί ένα απολαυστικό ατομικό σετ μενού με finger food για να συνοδεύσει το ποτό μας, καθώς εμείς χαλαρώνουμε στις αναπαυτικές πολυθρόνες της πισίνας. Χειροποίητα nachos, tacos με γαρίδα tempura, πίτσα με ζυμάρι αργής ωρίμασης, Black Angus cheeseburger, λαχταριστό corn dog και καραμελωμένο ποπ κορν με βανίλια Μαδαγασκάρης και ανθό αλατιού, με άλλα λόγια ό,τι πιο νόστιμο και γκουρμέ έχεις φάει σε θερινό σινεμά. Και τι θα δούμε; Ανάμεσα στα προσεχώς συναντάμε μεταξύ άλλων το American Beauty, το Dirty Harry, το The Menu και πολλές άλλες επιτυχίες του παγκόσμιου κινηματογράφου.

Για να ζήσεις τη μοναδική αυτή εμπειρία, αρκεί να επισκεφθείς το Online Store του Ξενοδοχείου Μεγάλη Βρεταννία (www.grandebretagnestore.com) και να κλείσεις μία θέση μπροστά στη μεγάλη οθόνη του Pool Your Cinema. Καλή (και νόστιμη!) προβολή!

Πέμπτη, Παρασκεύη, Σαββάτο, Κυριακή
Ώρα προσέλευσης: 21.15 - Ώρα έναρξης: 21.30

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ
Βασιλέως Γεωργίου Α' 1, 2103330748, www.grandebretagnestore.com

IL GIARDINO SEGRETO

Στον «μυστικό κήπο» της Μεγάλης Βρεταννίας

Γύρω σου ελαιόδεντρα, δάφνες, μικρά κυπαρίσσια και δεκάδες λουλούδια. Θα μπορούσες να βρίσκεσαι σε μία εξοχή της Τοσκάνης, στην πραγματικότητα όμως είσαι στην καρδιά του... Συντάγματος. Στον πρώτο όροφο του πιο εμβληματικού ξενοδοχείου της Αθήνας, στην ιστορική Μεγάλη Βρεταννία, θα συναντήσεις το Atrium of Alexander's Lounge. Εδώ ακριβώς σε περιμένει το Il Giardino Segreto, ένα μενού με άρωμα Ιταλίας. Ο Executive Chef του ξενοδοχείου Αστέριος Κουστούδης και η ομάδα του ετοιμάζουν μπροστά σου το ιταλικό όνειρο: χειροποίητες πίτσες με προζυμένιο ζυμάρι, φίνα σάλτσα από βιολογικές ντομάτες κι εκλεκτά τυριά αλλά και πεντανόστιμες μπρουσκέτες. Η εντυπωσιακή συλλογή τυριών, από τα οποία δε θα μπορούσαν να λείπουν τα ελληνικά, (από μανούρα Σίφνου μέχρι παλαιωμένο κασέρι Σοχού) συνδυάζεται με το εκλεκτό αλλαντικό ημέρας (όπως Jamon Iberico ή σαλάμι Sbriciolona) που κόβεται επί τόπου σε λεπτές φέτες με την εντυπωσιακή κόκκινη μηχανή κοπής. Ο Pastry Chef Αλέξανδρος Κούφας θα σε εντυπωσιάσει εξίσου με το βελούδινο, χειροποίητο gelato που φτιάχνει καθημερινά με εξαιρετικές πρώτες ύλες και φρέσκα φρούτα εποχής αλλά και τον περίφημο Baba Napoletano με σιρόπι εσπεριδοειδών, φιστίκι Αιγίνης και κρέμα βανίλια-μασκαρπόνε. Όλα αυτά τα συνοδεύεις με δροσιστικά απεριτίφ και cocktails από τους βραβευμένους bartenders του ξενοδοχείου ή με κάποια ετικέτα από την εξαιρετική wine list με επιλεγμένα κρασιά από την Τοσκάνη, το Πιεμόντε και τη Σικελία (σ.σ. όλα και σε ποτήρι). Οι λάτρεις των πούρων θα βρουν και μία τεράστια ποικιλία άριστα συντηρημένων πούρων που αξίζει να εξερευνήσουν.

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ATRIUM OF ALEXANDER'S LOUNGE | 11.00–02.00
IL GIARDINO SEGRETO MENU | 17:00–00:00

Ξενοδοχείο Μεγάλη Βρεταννία Βασιλέως Γεωργίου Α' 1, Αθήνα, 2103330748
www.gbroofgarden.gr

OLIVE GARDEN BAR & RESTAURANT

Comfort ελληνική κουζίνα, υπέροχα cocktails και πανοραμική θέα

Έντεκα ορόφους πάνω από το έδαφος η Αθήνα μοιάζει μαγική. Ξαφνικά, η κρυμμένη γοητεία της φωτίζεται, τα μνημεία της ξεπροβάλλουν ανεμπόδιστα κάτω από τον αττικό ουρανό, και τότε θυμάσαι όλους τους λόγους που σε έκαναν να αγαπήσεις αυτή την πόλη. Αυτή την πανοραμική θέα της Αθήνας συναντάς στο Olive Garden, το μαγευτικό rooftop του ξενοδοχείου Τιτάνια.

Εδώ το βλέμμα δεν ξέρει πού να πρωτοσταθεί… Στον εντυπωσιακό λόφο του Λυκαβητττού; Στη φωτισμένη Ακρόπολη; Στη θάλασσα; Ή μήπως στο λαχταριστό πιάτο που μόλις τώρα ακουμπάει στο τραπέζι σου; Στο Olive Garden ο executive chef του ξενοδοχείου Τιτάνια Χρήστος Τζιλήρας έχει δημιουργήσει ένα υπέροχα comfort μενού ελληνικής κουζίνας, γεμάτο με τις ελληνικές γεύσεις που αγαπάμε πιο πολύ, αλλά και με αρκετές σύγχρονες πινελιές.

Έτσι θα δοκιμάσεις μερικά αξέχαστα νόστιμα πιάτα, όπως τα Σκιουφιχτά Κρήτης με ντοματίνια, κρεμμυδάκι, βλαστούς κάπαρης, πολύχρωμες πιπεριές, φέτα Ηπείρου, ελιές Καλαμάτας και φρέσκια ρίγανη, τα Ραβιόλι «Γαρίδες Σαγανάκι» με καπνιστά ντοματίνια, πούδρα αυγοτάραχου Μεσολογγίου, τραγανή κεφαλογραβιέρα Αμφιλοχίας, φρέσκα βότανα και άρωμα γλυκάνισου, ή εκείνα τα υπέροχα Ribs Αρνιού με πουρέ καπνιστής μελιτζάνας, μαρμελάδα ντομάτας με κορινθιακές σταφίδες, chili, μαραθόπιτα και γιαούρτι με δυόσμο και ψητό σκόρδο.

Το ακόμα καλύτερο είναι ότι καθώς το Olive Garden πρόκειται για ένα all day bar restaurant μπορείς να βρεθείς εδώ πάνω οποιαδήποτε ώρα και στιγμή της μέρας σου. Από το πρωί για καφέ και πλούσιο πρωινό, μέχρι το μεσημέρι για ένα νόστιμο lunch (σ.σ. ωραίο σημείο και για επαγγελματικές συναντήσεις) και το βράδυ για dinner ή ποτό. Ειδική μνεία αξίζει στα signature cocktails της δυνατής μπάρας που ξεχωρίζουν για τους ανατρεπτικούς συνδυασμούς τους. Cocktails όπως το Ladies charm που συνδυάζει τη βότκα με lime, λικέρ πορτοκαλιού και πουρέ φράουλας ή το Mastic pin sour (λικέρ μαστίχας με βότκα και ροζ πιπέρι) είναι κάποιοι πολύ καλοί λόγοι για να μη γυρίσεις ακόμη σπίτι. Ειδικά όταν τους απολαμβάνεις έχοντας στα πόδια σου όλη την Αθήνα…

Πανεπιστημίου 52, 2103326000, www.titania.gr Titania Hotel titaniahotelathens

GECO RESTAURANT AT GATSBY

Η δροσερή, κρυμμένη όαση της οδού Λέκκα

Είσαι στο κέντρο της Αθήνας, ένα από εκείνα τα πρώιμα καυτά μεσημέρια στις αρχές του καλοκαιριού. Ψάχνεις ένα καταφύγιο, για εσένα μόνο, μία δροσερή γωνιά να ξαποστάσεις. Περνάς από τη Λέκκα, αυτό το όμορφο, λιλιπούτειο στενάκι του ιστορικού τριγώνου. Και τότε το βλέπεις. Λιτό, κομψό, απολύτως πανέμορφο. Με χρυσά γράμματα στην πρόσοψη το όνομά του: Gatsby. Ένα κουκλίστικο boutique hotel, μα ταυτόχρονα το στέκι που ονειρευόσουν για να στεγάσεις το αθηναϊκό καλοκαίρι σου.

Εδώ, μέσα σε ένα κατάφυτο ντεκόρ, με αναπαυτικές πολυθρόνες και το άγγιγμα μιας πολυτέλειας καθόλου κραυγαλέας, σε περιμένει το Geco. Το σύγχρονο all day Bar Restaurant του Gatsby είναι μία πραγματική όαση στο κέντρο της Αθήνας. Στα τραπέζια του θα βρεθείς για πρωινό, brunch ή lunch, αλλά και για ένα εκπληκτικό δείπνο. Βλέπεις, η επιμέλεια του μενού δεν θα μπορούσε να είχε αφεθεί σε πιο έμπειρα και ταλαντούχα χέρια. Τον κατάλογο υπογράφουν η Γεωργιάννα Χιλιαδάκη και ο Νίκος Ρούσσος (2 αστέρια Michelin) , το μαγειρικό ντουέτο του διάσημου Funky Gourmet, καθώς και ο βραβευμένος executive chef του εστιατορίου, Παναγιώτης Φλάκας. Το αποτέλεσμα είναι ονειρικό…

Για τι να πρωτοπούμε; Για το λεμονάτο κοτόπουλο με ρίγανη που θα σου φέρει αναμνήσεις από τα κυριακάτικα τραπέζια της μαμάς; Για τα κεμπάμπ τόνου που σερβίρονται με πίτα, σάλτσα ντομάτας και γιαούρτι – μία υπέροχη γευστική αποκάλυψη; Για το σιγομαγειρεμένο για 12 ώρες αρνάκι που λιώνει σε κάθε μπουκιά, ή για το Seafood popsicles (βασιλικό καβούρι με κροκέτες γαρίδας και yuzu) που είναι μία θαλασσινή έκρηξη στο στόμα σου;

Αυτά συμβαίνουν τις καλοκαιρινές μέρες και νύχτες στο Geco, ενώ από το «μενού» δεν λείπουν και οι όμορφες εκπλήξεις. Μία από αυτές είναι και το live performance acting με την Kelly Kaltsi, που ντύνει τις Κυριακές μας με jazz και retro pop νότες… Ραντεβού εκεί, λοιπόν, στην αναπάντεχη όαση της Λέκκα!

Λέκκα 18, Σύνταγμα, 2103216001
gatsbyathens.com Gatsby Athens gatsbyathens

Οι βραβευμένοι με δύο αστέρια Michelin σεφ, Νίκος Ρούσσος και Γεωργιάννα Χιλιαδάκη και ο επίσης βραβευμένος σεφ Παναγιώτης Φλάκας.

MIRA ME

Αριστουργηματική κουζίνα με θέα Ακρόπολη

Λίγο πριν ο ήλιος χαθεί, στέλνει μία τελευταία, κοκκινωπή ακτίδα πάνω στον Ναό του Ηφαίστου. Είναι μία στιγμή που, αν την πετύχεις καθισμένος στο Mira Me, μένει για πάντα στο μυαλό σου. Το κομψό εστιατόριο στο rooftop του ομώνυμου Boutique Hotel περιτριγυρίζεται από όλα τα αριστουργηματικά μνημεία του ιστορικού κέντρου, χαρίζοντάς σου μία άλλη άποψη της Αθήνας. Αυτή η συγκλονιστική θέα, όμως, δεν είναι ο μοναδικός λόγος για να βρεθείς εδώ πάνω. Οι σεφ του ξενοδοχείου, ο Άρης Ρούσσος και ο Γρηγόρης Μπονιάκος, κάθε βράδυ συνθέτουν ένα μοναδικό γαστρονομικό ταξίδι που παντρεύει τις σύγχρονες μαγειρικές τεχνικές της Γαλλίας και της Δανίας με τις πρώτες ύλες των ελλήνων παραγωγών και τα μυστικά της παλιάς αστικής κουζίνας. Έτσι, μεταξύ άλλων, θα δοκιμάσεις ένα λαχταριστό αρνάκι με καπνιστή μελιτζάνα και πίκλα από κρεμμύδι, ημίπαστο κολιό μέσα σε μία μοντέρνα εκδοχή της φασολάδας, ένα εκπληκτικό μαγιάτικο ταρτάρ που αντλεί την ισορροπημένη του οξύτητα από τα λεμόνια Αργολίδας και το passion fruit, αλλά και ένα βαθιά comfort παστίτσιο με χειροποίητο μακαρόνι, μοσχαρίσια μάγουλα μαγειρεμένα αργά και μία βελούδινη μπεσαμέλ που αρωματίζεται με τυριά από τη Νάξο. Ιδανικά, θα συνοδεύσεις το γεύμα σου με μία ετικέτα από την ενημερωμένη wine list ή με κάποιο από τα φημισμένα signature cocktails, και κάπως έτσι ζεις ήδη μία από εκείνες τις αξέχαστες καλοκαιρινές νύχτες της ζωής σου.

Ερμού 118, Μοναστηράκι, 2152151930
www.mirameathens.com Mira Me Athens mirame.athens

CHALET POLITEIA

All day διασκέδαση μέσα σε μια καταπράσινη όαση

Μέσα σε έναν κατάφυτο, καταπράσινο κήπο, με λουλούδια και δροσιές, το Chalet Politeia αποτελεί το ιδανικό περιβάλλον για να ξεχαστούμε από την καθημερινότητα και απευθύνεται σε όλους μας. Σε αυτόν που θέλει έναν ήσυχο χώρο το πρωί να δουλέψει με το laptop του πίνοντας έναν καλοφτιαγμένο καφέ, στο ζευγάρι που θέλει να απολαύσει ένα μαγευτικό ηλιοβασίλεμα, στην οικογένεια που θα βγει για ένα κυριακάτικο brunch, στα παιδιά που θα χαρούν παιχνίδι με την ψυχή τους στον εξωτερικό χώρο με το γκαζόν, στην παρέα που ψάχνει κάποια από τα καλύτερα κοκτέιλ της πόλης.

Στο Chalet Politeia είναι όλα προσεγμένα στη λεπτομέρειά τους. Οι άνθρωποί του, οι οποίοι θα σας υποδεχτούν με τη φιλοξενία που θα σας πρόσφερε κάποιος καλός φίλος στην αυλή του, αναζητούν πάντα τις καλύτερες πρώτες ύλες, οι οποίες αποτελούν και τη βάση για το εξαιρετικό μενού που επιμελείται ο executive chef Βασίλης Τζήμας. Στον κατάλογο θα βρείτε πιάτα όπως το λαχταριστό μοσχαρίσιο carpaccio με πίκλα κρεμμυδιού και κρέμα μαύρης τρούφας, τα φοβερά λινγκουίνι με σοτέ φιλετάκια μοσχαριού, πόρτο και κρέμα παρμεζάνας, αλλά και το φημισμένο φιλέτο με καραμελωμένα κρεμμύδια σε σιρόπι από κόκκινο κρασί και saute foie gras! Όσο για τα βράδια, η λίστα με τα εμπνευσμένα signature κοκτέιλ γίνεται πρωταγωνιστής, σε ένα σκηνικό που συμπληρώνουν τα διαφορετικά dj set, τα πάρτι και οι live εκπλήξεις!

Extra tip: *Να θυμάστε ότι στο Chalet θα οργανώσουν με τον καλύτερο τρόπο κάθε προσωπική σας εκδήλωση, όπως γιορτές, γενέθλια, γάμους, βαφτίσεις κ.ά., αλλά και κάθε είδους επαγγελματική σας συνάντηση.*

Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 1, Κηφισιά, 2106201081
ChaletPoliteia chalet.politeia

BUENA VISTA SOCIAL BAR

Λατινοαμερικάνικο ταμπεραμέντο με θέα την Ακρόπολη

Όταν ακούς λατινοαμερικάνικο ταμπεραμέντο σού έρχονται αμέσως στο μυαλό εξωτικά vibes, γευστικά και πολύχρωμα πιάτα, δροσερά cocktails, διασκέδαση, χορός και φυσικά η… Ακρόπολη. Λογικό, αφού το κέντρο της πόλης κρύβει τη δική του λατινοαμερικάνικη πλευρά στο Buena Vista Social Bar. Ο ανανεωμένος χώρος του στην καρδιά της Αθήνας είναι έτοιμος να σε ταξιδέψει κάθε στιγμή της ημέρας μακριά από τη βοή της πόλης. Από νωρίς το πρωί για αρωματικό καφέ και brunch, μέχρι αργά το βράδυ με εκλεκτές γεύσεις, homemade cocktails, τρομερή μουσική και άκρως ανεβαστική διάθεση. Το νέο, καλοκαιρινό μενού του είναι γεμάτο εκπλήξεις που σου συστήνουμε ανεπιφύλακτα να ανακαλύψεις με την παρέα σου, ενώ η λίστα με τα cocktails δεν παύει να μας συναρπάζει κάθε φορά. Οι funky, groovy, 80s, 90s, afrohouse και afrolatin μουσικές σου φτιάχνουν καθημερινά το κέφι, αλλά κάθε Παρασκευή και Σάββατο οι ρυθμοί ανεβαίνουν και η ατμόσφαιρα αποκτά party mood. Δεν μπορούμε να σκεφτούμε τίποτα καλύτερο από το να χορεύεις στην ταράτσα του Buena Vista πίνοντας το αγαπημένο σου cocktail και απολαμβάνοντας τη θέα του φωτισμένου Ιερού Βράχου. Απλά μαγικό.

Αγίου Φιλίππου 7, 21032100017
Buena Vista Social Bar **buenavistasocialbarathens**

EL TROPICANA

Η Carribean πλευρά της πλατείας Αβησσυνίας

Μπορεί το Buena Vista Social Bar να ξέρει τον τρόπο να σε ταξιδέψει στη Λατινική Αμερική, το αδελφάκι του, όμως, το El Tropicana, σκοπεύει να σε πάει σε μέρη πιο εξωτικά, στην Καραϊβική, εκεί που η αλμύρα του ωκεανού συναντά τη ραστώνη του καλοκαιριού και έχει πάντα χαλαρό mood. Ένας ολοκαίνουργιος χώρος διακοσμημένος με ξύλινα στοιχεία, μπαμπού, πλούσια βλάστηση και ζεστά χρώματα σε περιμένει να τον ανακαλύψεις είτε μέσω της εσωτερικής σκάλας του Buena Vista, είτε από την είσοδο στην πλατεία Αβησσυνίας. Η αστική κουλτούρα των παλαιοπωλείων της πόλης αγκαλιάζει την εξωτική πλευρά του El Tropicana δημιουργώντας έναν υπέροχο προορισμό για όσους θέλουν να διασκεδάσουν στην πιο εναλλακτική πλατεία της πρωτεύουσας. Με όνομα εμπνευσμένο από το πιο διάσημο μπαρ της Κούβας, δεν θα μπορούσε να προσφέρει τίποτα λιγότερο από τροπικά cocktails, λαχταριστά πιάτα λατινοαμερικάνικης κουζίνας (μοιράζεται το ίδιο μενού με το Buena Vista) και καθαρόαιμη διασκέδαση με μουσικές από όλο τον κόσμο. Μάλιστα, κάθε Παρασκευή και Σάββατο, η ένταση και το κέφι ανεβαίνουν δημιουργώντας το πιο καλοκαιρινό υπαίθριο πάρτι της πόλης με φόντο τα πολύχρωμα φώτα, τη νέον πινακίδα El Tropicana, την τίκι μπάρα και τις εξωτικές γεύσεις.

Πλατεία Αβησσυνίας 10, 2103210016 **El Tropicana** **eltropicana.athens**

THE FRENCHIES

Το σικ μπιστρό μεσογειακών γεύσεων και κουλτούρας

Μίνιμαλ αισθητική, γήινα χρώματα και μεσογειακές γεύσεις. Αυτά συνδύασαν οι Γάλλοι ιδιοκτήτες (εξ ου και The Frenchies) και δημιούργησαν ένα υπέροχο μπιστρό στην καρδιά της Αθήνας που φιλοδοξεί να σε μαγέψει με την αύρα και τα δημιουργικά του πιάτα. Εδώ θα βρεις παραδοσιακές ελληνικές συνταγές ελαφρώς πειραγμένες, όπως ο μουσακάς με μάγουλα σιγομαγειρεμένα για 18 ώρες.

Τα τραπεζάκια στον πεζόδρομο είναι ό,τι χρειάζεσαι τους καλοκαιρινούς μήνες για να απολαύσεις ένα ποτήρι από την πλούσια λίστα μεσογειακών κρασιών που προσφέρει. Προσεγμένες ετικέτες από Ελλάδα, Γαλλία, Ισπανία και Ιταλία που σίγουρα θα σου τραβήξουν το ενδιαφέρον.

Δοκίμασε οπωσδήποτε τη σφυρίδα με κρέμα από αγκινάρες αλά πολίτα, πουρέ καρότου σάλτσα λεμονιού και αγκινάρες τουρσί, αλλά και το ριζότο με τις γεύσεις των παραδοσιακών γεμιστών. Για το κλείσιμο, ένα γαλακτομπούρεκο με χωριάτικο φύλλο είναι ό,τι πρέπει!

Επιμέλεια μενού: Δημήτρης Δριβάκος

Αιόλου 41, Αθήνα, 2169003569 thefrenchiesbistro

ATHENIAN CALLIRHOE

Βραδιές στο κοσμοπολίτικο «The Athenian Callirhoe»

Λίγα bar-restaurants μπορούν να περηφανεύονται ότι παραμένουν ζωντανά και δημοφιλή εδώ και χρόνια και το rooftop του The Athenian Callirhoe είναι ένα από αυτά, αφού έχει βρει τον τρόπο να κάνει τους επισκέπτες του να επιστρέφουν ξανά και ξανά.
Η ανεπανάληπτη πανοραμική θέα της Αθήνας συνδυαστικά με τις νόστιμες εκπλήξεις συνιστούν μια εγγυημένη επιλογή για τα βράδια του καλοκαιριού στην Αθήνα.

Δεν είναι όμως μόνο το μαγνητικό σκηνικό που συνθέτει η εικόνα της Ακρόπολης σε απόσταση αδραξιάς, με το βλέμμα να κατρακυλά από τον λόφο του Λυκαβηττού μέχρι τον Φαληρικό κόλπο. Το ιδανικό πλαίσιο απόδρασης από τη βοή της πόλης απογειώνει η ομάδα του The Athenian Callirhoe που έχει έξτρα καλοκαιρινή διάθεση και αύρα! Είτε πρόκειται για ένα γεύμα με καλή παρέα, είτε για ένα ραντεβού με θέα είτε για μια κοινωνική εκδήλωση με κομψότητα, εδώ θα βρείτε αυτό που ψάχνετε.
Το φετινό καλοκαίρι οι επισκέπτες θα ανακαλύψουν την ανανεωμένη λίστα με premium ποτά και γευστικά cocktails για πριν ή μετά το φαγητό.

Επιπλέον, η παλέτα των εμπειριών που προσφέρει το κοσμοπολίτικο rooftop του ξενοδοχείου εμπλουτίζεται ακόμη περισσότερο κάθε Τετάρτη, Πέμπτη, Σάββατο και Κυριακή με τον Γιώργο Σταθάκη στο πιάνο που μας ταξιδεύει με τις υπέροχες μελωδίες του...
Το rooftop σας περιμένει, με καλή διάθεση και καλοκαιρινές, ευφάνταστες προτάσεις!

Καλλιρρόης 32 & Πετμεζά, Αθήνα
Τηλέφωνο για ατομικές κρατήσεις & εκδηλώσεις: 210 9215353
The.Athenian.Callirhoe.Exclusive.Hotel/ theatheniancallirhoe

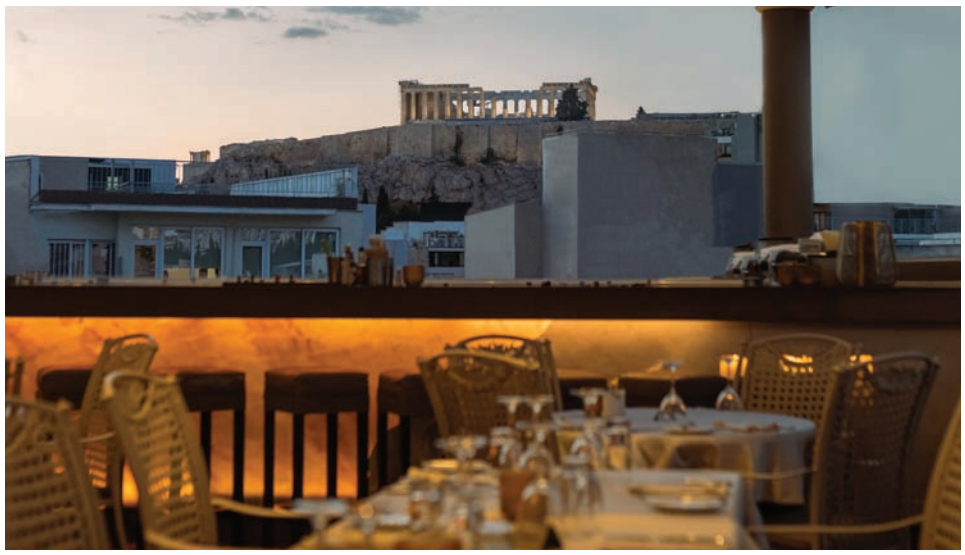

ΑΜΑ ΛΑΧΕΙ

Η ωραιότερη αυλή του αθηναϊκού καλοκαιριού

Από κάποιο τραπέζι στο βάθος ακούγονται ξαφνικά γέλια. Ακολουθεί ό ήχος από ποτήρια που τσουγκρίζουν. Μία παχουλή γάτα κοιμάται κάτω από το γεράνι, το ζευγάρι απέναντι τη φωτογραφίζει. Οι σερβιτόροι πηγαινοέρχονται ασταμάτητα, αεικίνητοι και χαμογελαστοί, μεταφέροντας δίσκους γεμάτους νοστιμιά: κολοκυθοκεφτέδες που μόλις βγήκαν από το τηγάνι, χρυσαφένιες τηγανητές πατάτες, μπιφτεκάκια που μοσχοβολούν. Τυπικό απομεσήμερο καλοκαιριού στην αυλή του Άμα Λάχει, την ωραιότερη αυλή σε όλα τα Εξάρχεια.

Η αυλή αυτή κρύβει πίσω της μεγάλη ιστορία. Κάποτε υπήρξε το προαύλιο δημοτικού σχολείου, τα παιδιά του '60 έπιναν νερό από τις βρύσες που ακόμη βρίσκονται στο βάθος – ένας μικρός φόρος τιμής στο παρελθόν. Όταν πριν από 8 χρόνια εγκαταστάθηκε εδώ το Άμα Λάχει, η αυλή γέμισε ξανά με γέλια, φωνές και χαρούμενες παρέες. Οι φανατικοί πελάτες την προτιμούν πάντα και συνεχώς γιατί μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια η φιλοσοφία του εστιατορίου δεν άλλαξε. Το Άμα Λάχει ακόμα επιμένει στις ποιοτικές πρώτες ύλες, ακόμα ψάχνει να βρει τα καλύτερα ελληνικά προϊόντα από μικρούς παραγωγούς της χώρας, κι ύστερα τα μαγειρεύει με μεράκι κάνοντάς μας έτσι να επιστρέφουμε εδώ ξανά και ξανά.

Για τι να πρωτοπούμε; Για τους λουκουμάδες φέτας με μαύρο και άσπρο σουσάμι που συνοδεύονται από αρωματική σάλτσα μελιού; Για τα απίστευτα νόστιμα σκιουφιχτά με μπρόκολο και ξινομυζήθρα Κρήτης που απογειώνονται χάρη στην προσθήκη του καρότου, του καβουρδισμένου αμύγδαλου, του λάιμ και του θυμαριού; Για το κριθαρότο με κοτόπουλο, καπνιστή πανσέτα, παρμεζάνα και πιπεριές που φτάνει στο τραπέζι σου άψογα χυλωμένο και απολύτως λαχταριστό; Για το σουβλάκι μανιταριών με σάλτσα μαϊντανού ή για τον τέλειο γαύρο μαρινάτο που συνοδεύεται από οσπριάδα και μία βελούδινη κρέμα ταραμά;

Να τα συνοδεύσεις όλα αυτά με ωραία κρασιά, αποστάγματα και παγωμένες μπίρες από ελληνικές μικροζυθοποιίες και στο τέλος να μοιραστείς ένα ντελικάτο cheesecake με κρέμα από μανούρι, εκεί, κάτω από το γιασεμί που μόλις άνθισε και όλα τα αστέρια του ουρανού... Μία τέλεια καρτ ποστάλ του αθηναϊκού καλοκαιριού.

Υ. Γ. 1 Η αυλή του Άμα Λάχει είναι περιζήτητη. Για αυτό καλό είναι να κάνετε κράτηση.

Υ.Γ. 2 Σερβίρεται και πρωινό, καθημερινά 11.00-13.00

Καλλιδρομίου 69, Εξάρχεια, 2103845978
ΑΜΑ ΛΑΧΕΙ amalaxeinef

PICASSO

Η μεξικάνικη αυλή που μας χαρίζει την καλύτερη καλοκαιρινή fiesta

Αν αυτό το καλοκαίρι οι διακοπές δεν έχουν στο πρόγραμμα την Tulum, μην ανησυχείς γιατί σου έχουμε μια πολύ όμορφη εναλλακτική για την οποία δε χρειάζεται να διασχίσεις τον Ατλαντικό. Στη vibrant γειτονιά του Χαλανδρίου δίνουμε ραντεβού στο Picasso, το μεξικάνικο εστιατόριο που ένα χρόνο τώρα μας έχει κλέψει τις καρδιές και που όλοι κάναμε στέκι μας. Το πρώτο πράγμα που θα λατρέψεις είναι η μεγάλη και δροσερή αυλή της όμορφης διατηρητέας μονοκατοικίας με τη μοντέρνα αρχιτεκτονική να συνδυάζεται με τη μεξικάνικη αισθητική. Τι καλύτερο για τις ζεστές καλοκαιρινές νύχτες που θες να τις περάσεις με την παρέα σου; Τον όμορφα προσεγμένο χώρο έρχονται να συμπληρώσουν τα υπερ-γευστικά πιάτα – είναι αλήθεια, όλοι μιλούν για την «ταξιδιάρα» tex mex κουζίνα του Picasso. Στα must try είναι τα nachos με σάλσα και ξινόκρεμα, οι πεντανόστιμες Fajitas και τα χορταστικά burritos – που μάλιστα εδώ σερβίρονται κάπως αναπάντεχα: γεμίζονται με την πρώτη ύλη και τα λοιπά υλικά προστίθενται on the side. Από κρεατικές επιλογές, δοκίμασε τη σιγομαγειρεμένη Tomahawk και τα λαχταριστά ribs. Νέα άφιξη στο μενού –προλάβαμε και τη δοκιμάσαμε και ξετρελαθήκαμε– είναι το Burger με χοιρινή πανσέτα. Αλλά δε θα ήταν σωστό μεξικάνικο γεύμα, αν δεν τελείωνε με τα ακαταμάχητα χειροποίητα churros με σιρόπι σοκολάτας που λιώνουν στο στόμα. Μην ξεχάσεις να παραγγείλεις κάποιο signature cocktail, όπως το Lola με passion fruit ή τις πολυαγαπημένες σε όλους μαργαρίτες – και frozen και σε spicy εκδοχή. Τώρα ξέρουμε που θα περάσουμε το καλοκαίρι μας στην πόλη!

Καραολή Δημητρίου 22, 2106814140
Picasso Athens **Picasso Athens**

ΡΟΖ ΠΑΝΘΗΡΑΣ FIRE KITCHEN

Το στέκι του καλού φαγητού στο Παγκράτι

Με ελληνική-μεσογειακή κουζίνα στα καλύτερά της, πεντανόστιμα πιάτα και αληθινά value for money τιμές, ο Ροζ Πάνθηρας στο Παγκράτι έχει γίνει στέκι για κάθε καλοφαγά. Και καλοφαγάδες μπορεί να είναι οι πάντες, έτσι στον Ροζ Πάνθηρα θα τους δείτε όλους: οικογένειες, ζευγαράκια, παρέες από καλλιτέχνες και hipsters μέχρι πάσης φύσεως επισκέπτες της περιοχής - όλοι οι καλοί χωράνε στον οικείο και φιλόξενο χώρο του, είτε μέσα είτε στα τραπεζάκια έξω στη δροσιά.
Ο ιδιοκτήτης και επικεφαλής στην κουζίνα, Σπύρος Κατσίμπας, ο οποίος προέρχεται από μια οικογένεια με μακρόχρονη εμπειρία στην εστίαση, μιλάμε για τέσσερις ολόκληρες γενιές, δίνει πάντα μεγάλη σημασία στην ποιότητα της πρώτης ύλης. Έτσι, τα περισσότερα από τα προϊόντα έρχονται από την Παύλιανη και την ευρύτερη περιοχή της Φθιώτιδας, αλλά και από μικρούς παραγωγούς από κάθε γωνιά της ελληνικής γης. Την ίδια ώρα, η κουζίνα καταφέρνει να συνδυάζει παραδοσιακές τεχνικές προσαρμοσμένες στη σύγχρονη γαστρονομία, ενώ στο ψήσιμο χρησιμοποιείται μόνο κάρβουνο, την ώρα της παραγγελίας.

Ανάμεσα στα άλλα θαυμαστά του μενού, θα απολαύσετε λαχταριστή μοσχαρίσια σπαλομπριζόλα, εξαιρετική χοιρινή μπριζόλα Tomahawk, βουβάλι γιαουρτλού που θα σας μείνει αξέχαστο, ενώ υπάρχουν, βεβαίως, και προτάσεις χωρίς κρέας (παρότι το λατρεύουν), όπως το κριθαρότο με γαρίδες, αλλά και τα σπαγγέτι με μανιτάρια, σπανάκι και κονιάκ. Προσθέστε σε όλα αυτά και τις απόλυτα χορταστικές μερίδες και γνωρίστε αυτόν τον φοβερό Ροζ Πάνθηρα από κοντά! Ανοιχτά καθημερινά, Δευτέρα έως Πέμπτη 18.00-01.00, Παρασκευή 14.30-01.00, ΣΚ 13.00-01.00.

Εμπεδοκλέους 29, Παγκράτι, 2111167228 **roz.panthiras.fire.kitchen** **rozpanthiras_**

RAW STREET BURGER

Το πιο αγνό, γευστικό burger της πόλης

Το καλό burger το καταλαβαίνεις στον απλό, κλασικό συνδυασμό ψωμάκι-μπιφτέκι-τυρί και σος. Αυτή είναι η φιλοσοφία του Raw Street Burger και γι' αυτό έχει επενδύσει τα πάντα στην υψηλή ποιότητα των πρώτων υλών. Τα μπριός ψωμάκια ψήνονται καθημερινά εδώ, το κρέας προέρχεται από βιολογική φάρμα στη Θεσσαλία, οι σος είναι χειροποίητες, θα βρεις ποικιλία από πατάτες, κανονικές, γλυκοπατάτες αλλά και twisted, η απόλαυση εγγυημένη. Πίσω από το νέο, αγαπημένο μπεργκεράδικο των Αθηναίων βρίσκεται μια παρέα φίλων που έκαναν την αγάπη τους για τα burger επιχείρηση, ανοίγοντας το πρώτο κατάστημα στη Λάρισα. Ένα χρόνο μετά, απολαμβάνει και η πρωτεύουσα αγνό και έξτρα γευστικό burger σε κλασικούς αλλά και ευφάνταστους συνδυασμούς. Πάντα με smashed μπιφτέκια που είναι το ιδανικό ψήσιμο για να έχεις ένα ζουμερό, υπέροχο αποτέλεσμα.

Για να εκτιμήσεις την πλούσια γεύση ενός χειροποίητου burger, αρκεί ένα cheese double burger με δύο smashed μπιφτέκια, cheddar, iceberg, σάλτσα φρέσκιας ντομάτας και raw sauce. Αν όμως ο ουρανίσκος σου είναι έτοιμος να εξερευνήσει νέες γεύσεις, δοκίμασε το Astrahan με smashed μπιφτέκι, cheddar, μπέικον, ρόκα, τραγανό κρεμμύδι και σάλτσα καμένου βουτύρου. Στα must είναι και το The Truffle Snatch με 2 smashed μπιφτέκια, παρμεζάνα, τραγανό μπέικον, ρόκα, μανιτάρι και μαγιονέζα τρούφας. Εξαιρετικές είναι και οι επιλογές σε κοτόπουλο –με προσωπικό αγαπημένο το Kardashian με ψητό φιλέτο κοτόπουλο, ρόκα, αβοκάντο, λάχανο πίκλα και μαγιονέζα παντζάρι, ενώ μπορείς να το βρεις και σε vegan εκδοχή, εξίσου λαχταριστή. Και πάρε για τη μέση το pulled pork με τηγανητές πατάτες, τραγανό χαλούμι και καπνιστή μαγιονέζα και σίγουρα τραγανές γλυκοπατάτες με σπιτική σος.

Υμηττού 130, Αθήνα, 2110154553
RAW Street Burger **raw.streetburger**

URSA MINOR

Δροσερό καλοκαιρινό αεράκι ανανέωσης στη γειτονιά της Πανόρμου

Όλοι αναζητούσαμε ένα όμορφο μέρος για να το κάνουμε στέκι μας στην Πανόρμου. Η Μικρή Άρκτος (αυτό σημαίνει Ursa Minor) έφερε αέρα ανανέωσης στην περιοχή και προσφέρει απλόχερα τη δροσιά της κρυμμένης της αυλής σε όλους τους Αθηναίους. Εδώ η ποιότητα αποτελεί βασική προτεραιότητα των ιδιοκτητών για κάθε πτυχή της λειτουργίας του μαγαζιού, από την αισθητική μέχρι τις πρώτες ύλες και την εξυπηρέτηση. Γι' αυτό και ό,τι χρησιμοποιείται στις παρασκευές πιάτων είναι χειροποίητο. Το νέο, καλοκαιρινό μενού που έχει επιμεληθεί ο ταλαντούχος Χρήστος Κάλπος, έχει πολλά και ωραία, ελαφριά πιάτα να προσφέρει για να συνοδέψουν το κρασί και το ποτό σου. Να πούμε για τη σαλάτα ντάκος style με ντοματίνια, μπριός και πέστο βασιλικού ή μήπως για τα mini burgers με βόειο κιμά Γαλλίας, χειροποίητη κρέμα τυρί και chutney ντομάτας; Αυτό που δεν πρέπει με τίποτα να παραλείψεις πάντως είναι οι λουκουμάδες καπνιστού τυριού που ταιριάζουν άψογα με ένα ποτήρι κρασί από την πλούσια λίστα ελληνικών ετικετών που διαθέτει. Το Ursa Minor είναι θερμός υποστηρικτής των τοπικών προϊόντων, οπότε εδώ θα βρεις αποκλειστικά ελληνικές draught μπίρες. Επίσης, κάτι πήρε το αυτί μας για ένα χειροποίητο τιραμισού που πρόκειται σύντομα να προστεθεί στο μενού και κάπως δεν κρατιόμαστε να το δοκιμάσουμε...

Καρύστου 15, 2106990869 Ursa Minor Athens ursaminorathens

IVIS4

Ο πιο δροσερός all day κήπος της πόλης

Το αγαπημένο all day spot των Αθηναίων τα έχει όλα: αρωματικό καφέ, καλό φαγητό, δροσερό καταπράσινο κήπο και γρήγορο Wi-Fi. Εδώ θα έρθεις από νωρίς το πρωί για να απολαύσεις τον καφέ και το brunch σου –στα must το croque madame και το berry smoothie bowl με μπανάνα, μούρα, chia, βρώμη και αμύγδαλα–, παρέα με το laptop σου, αφού διαθέτει ήσυχες γωνιές που μπορείς να επιλέξεις για office for the day! Για τη συνέχεια, το μενού μεσογειακών γεύσεων του Ivis4 περιλαμβάνει πολλές και λαχταριστές προτάσεις, από δροσερές σαλάτες και τραγανές pinsa, μέχρι ζουμερά burgers και πειραγμένα παραδοσιακά ελληνικά πιάτα. Δοκίμασε τα ζυμαρικά orecchiette με σάλτσα αβοκάντο, κολοκύθι, φέτα, κάσιους και ψητά ντοματίνια και τη φέτα ψητή με πικάντικη σάλτσα ντομάτα-σκόρδο για να καταλάβεις τι εννοούμε απολαυστικό comfort food, κάθε στιγμή της ημέρας. Μπορείς ακόμη να συνδυάσεις το γεύμα σου με ένα κρασί από την πλούσια λίστα ελληνικών και διεθνών ετικετών που διαθέτει. Εμείς ωστόσο θα προτείναμε κάποιο από τα εξαιρετικά cocktail του, όπως το Fig Illusion ή το Basil Instinct που θα σε συνοδέψουν μέχρι το βράδυ στο φωτισμένο κήπο που θα σε βοηθήσει να χαλαρώσεις και να απολαύσεις την αθηναϊκή νύχτα.

Ήβης 4, 2103213340
Ivis4 Restaurant ivis4restaurant

NYX

ROOFTOP JAPANESE RESTAURANT

An all-senses culinary experience

NYX Rooftop Japanese Fusion Gastropub

Ομήρου 19, 106 72 Κολωνάκι

T: +30 698 151 8000 - E: book@nyxrooftop.com

IG @nyxathens

VINIF3RA WINE BAR

Ωραία κρασιά από ποικιλίες μικρών boutique οινοποιείων

Την αναγέννηση των ευρωπαϊκών ποικιλιών από την καταστροφική φυλλοξήρα που διέλυσε τον αμπελώνα της Ευρώπης συμβολίζει το όνομα Vinif3ra, του εκλεκτού wine bar στο Μοναστηράκι που απευθύνεται σε όλους τους λάτρεις του κρασιού. Εδώ θα βρείτε ετικέτες πολύ προσεκτικά διαλεγμένες, παλιές γηγενείς, ελληνικές ποικιλίες, από μικρά boutique οινοποιεία. Οι 35 ετικέτες που υπάρχουν στον κατάλογο αφορούν μονοποικιλιακά κρασιά, ήπιας παρέμβασης, οργανικά καθώς και limited edition. Ο εξειδικευμένος σομελιέ θα σας προτείνει ανάμεσα σε ενδιαφέρουσες ποικιλίες, όπως η Κυδωνίτσα, ο Τσαπουρνάκος, το Ξινόμαυρο και το Μαυροτράγανο, αυτό που ταιριάζει στα γούστα και στην διάθεσή σας. Τις εκλεπτυσμένες αυτές ποικιλίες μπορείτε να τις δοκιμάσετε σε συνδυασμό με τα 10 πεντανόστιμα πιάτα που προσφέρει η κουζίνα του Vinif3ra. Μια φιάλη ελκυστικού Τσαπουρνάκου «παντρεύεται» με τα σιγομαγειρεμένα κομμάτια μαύρου χοίρου Κατερίνης που συνοδεύονται με πουρέ πατάτας με τρούφα, ενώ το ραβιόλι, γεμιστό με μανιτάρια και κρέμα ψητής κολοκύθας συνδυάζεται εξαιρετικά με ένα ποτήρι orange κρασί, κρασί με κεχριμπαρένιο χρώμα και αρωματική πολυπλοκότητα που τελευταία έχει γίνει τάση στα οινοποιεία αλλά και στο κοινό. Όλα τα κρασιά μπορείτε να τα απολαύσετε είτε σε ποτήρι 75ml και 150ml είτε σε φιάλη των 750ml. Στην υγειά μας!

Αγίου Φιλίππου 4, Μοναστηράκι, 2103227504
vinif3rawinebar **vinif3ra_wine_bar**

ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΣΤΙΣ ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Με θέα μέχρι τη θάλασσα και γεύσεις σαν τις αξέχαστες των διακοπών

Καλοκαίρι και θαλασσινές γεύσεις είναι ο τέλειος συνδυασμός! Το ιδανικότερο μέρος να απολαύσει κανείς ψάρι και θαλασσινά πιάτα με αιγαιοπελαγίτικη αύρα αλλά και προέλευση είναι το φημισμένο Μπαλκόνι στις Κυκλάδες, στην περιοχή του Καρέα, που εδώ και περισσότερα από 10 χρόνια μας ταξιδεύει γευστικά και νοητά στα όμορφα κυκλαδονήσια από τη δροσερή του βεράντα του με την καθηλωτική θέα της πόλης από τον Λυκαβηττό μέχρι τον Αργοσαρωνικό. Αυτό το καλοκαίρι το Μπαλκόνι στις Κυκλάδες προσθέτει στο δυναμικό του και τον σεφ Σωτήρη Βασιλείου ο οποίος αναλαμβάνει επιτελική θέση στην κουζίνα και σε συνεργασία με την επί σειρά ετών executive σεφ του εστιατορίου, Φιλίτσα Καραμανλή, προτείνουν δυνατά σε θαλασσινή γεύση πιάτα, όπως ψάρι ημέρας σε ένα αέρινο φρικασέ και τραγανή αλμύρα, την υπέροχη παέγια θαλασσινών, κολοχτύπες και αστακούς και εκπληκτικές κοπές (σεβίτσε, καρπάτσιο, ταρτάρ) σε ολόφρεσκα ψάρια προέλευσης Κυκλάδων. Από τις Κυκλάδες άλλωστε και την πανέμορφη Σχοινούσα έλκει την καταγωγή του ο ιδιοκτήτης Άγγελος Κωβαίος με την καθημερινή φροντίδα του οποίου φτάνουν στο εστιατόριο αγνές πρώτες ύλες από το Αιγαίο και άλλες γωνιές της ελληνικής γης. Όλα αυτά τα νόστιμα μπορείτε να τα συνδυάσετε με κάποια ετικέτα κρασιού από τον ελληνικό αμπελώνα, συμπληρώνοντας με τον καλύτερο τρόπο μια εμπειρία που θα σας μείνει αξέχαστη!

Παύλου Μελά 13, Βύρωνας, 2107640240
www.balconycyclades.com **balconycyclades** **balconycyclades**

NORTH BAR CAFE

Η πυξίδα της παρέας δείχνει πάντα το όμορφο rooftop της Καλλιθέας

Έφτασε το καλοκαιράκι και εμείς ανυπομονούμε να ξεχυθούμε στα μπαράκια της πόλης. Τι καλύτερο από μια καλή παρέα, ένα γευστικό cocktail και ένα ατμοσφαιρικό rooftop – το τρίπτυχο που δεν χάνει ποτέ. Το all day café bar North είναι το μέρος που ψάχνουμε για μια ελκυστική καλοκαιρινή απόδραση στην πόλη. Το πρωί μας καλωσορίζει με αρωματικό καφέ-blend που καβουρδίζεται αποκλειστικά και μόνο για το μαγαζί – και κάποιες πολύ νόστιμες επιλογές brunch. Αργότερα μετατρέπεται στο πιο vibrant μέρος σερβίροντας τα καλύτερα ποτά και cocktails. Όποια και αν είναι τα γούστα σου, αποκλείεται να μη βρεις το drink που αναζητάς, καθώς το North διαθέτει πάρα πολύ μεγάλη ποικιλία σε ετικέτες ποτών: τζιν, ρούμι, βότκα κ.λπ. και premium. Όσο για τα cocktails, υπάρχουν όλα τα κλασικά –στην καλύτερη εκδοχή τους–, καθώς και signature επιλογές που σε δροσίζουν χαρίζοντάς σου το απόλυτο καλοκαιρινό mood. Στα δυνατά «χαρτιά»του North bar cafe είναι και το φαγητό, προσανατολισμένο στην το share φιλοσοφία. Δοκίμασε τη τραγανή pinsa με προσούτο, ρόκα και παρμεζάνα, το χορταστικό club sandwich και το ζουμερό burger – άλλο να στα λέω, άλλο να τα γεύεσαι! Στις σαλάτες αγαπημένη μας η Ceasar's με homemade sauce, απλή, φανταστική, μοναδική. Αν φέτος το καλοκαίρι έψαχνες ένα μέρος να χαλαρώσεις, αλλά και να διασκεδάσεις, τότε η πυξίδα θα σου δείξει το North, για να μη χάσεις ποτέ τον προσανατολισμό σου.

Λασκαρίδου 106, Καλλιθέα 2109523040 North Cafe northbarcafe

CLAIR DE LUNE

Ονειρεμένες στιγμές υπό το φως του φεγγαριού με θέα την Ακρόπολη

Θα μπορούσε να λέγεται μαγεία στο κέντρο της πόλης αλλά το όνομά του αποδίδει ακόμα πιο σωστά την αλήθεια: Clair de Lune, το φως του φεγγαριού στα γαλλικά, και αυτό πραγματικά είναι. Από τον 7ο όροφο του εμβληματικού ξενοδοχείου Novotel Athens και από τα τρία επίπεδα του bar-restaurant Clair de Lune, το φεγγάρι μοιάζει τόσο κοντά, λες πως αν απλώσεις το χέρι σου θα μπορέσεις να το αγγίξεις. Εδώ, με θέα 360 μοιρών σε όλη την πόλη, από τη φωτισμένη Ακρόπολη και τον Λυκαβητό μέχρι τον Πειραιά, είναι το ιδανικό σημείο για ένα κοκτέιλ ή ένα δείπνο που πραγματικά σε κάνει να ξεχνάς ότι βρίσκεσαι στην Αθήνα.
Στο χαλαρό και ρομαντικό του περιβάλλον, με τις απόλυτα ταιριαστές lounge μουσικές, η εξαιρετική κουζίνα, διεθνής με μεσογειακές πινελιές, θα καλύψει κάθε γαστρονομική σας επιθυμία, προτείνοντάς σας καθημερινά ποικιλία από φρέσκα ψάρια αλλά και ιδιαίτερες κοπές κρεάτων. Παράλληλα, ανανεωμένη είναι και η λίστα των signature κοκτέιλ, με επιλογές όπως το φίνο Med, με τζιν, ούζο, μαστίχα Χίου, νέκταρ από μανταρίνι, σουμάδα –που όπως λένε είναι το ρόφημα της ευτυχίας–, αγριοκέρασα και φύλλα βασιλικού.

Το Clair de Lune είναι ανοιχτό καθημερινά από τις 20.00 έως τη 01.00 και πέρα από τη θέα και το φεγγάρι φανταστείτε πόσο όμορφο είναι το ηλιοβασίλεμα. Είναι κάτι που δεν πρέπει να χάσετε!

Extra tip: *Δωρεάν χώρος στάθμευσης στο υπόγειο parking του ξενοδοχείου, ενώ σε κοντινή απόσταση υπάρχει σταθμός Μετρό.*

Μιχαήλ Βόδα 4-6, 2108200700-729
www.all.accor.com NovotelAthenes

GARGARETTA

Το στέκι σου δίπλα στην Ακρόπολη

Απαλή μουσική, λουλούδια στα βάζα και η αύρα της πιο παλιάς αθηναϊκής γειτονιάς. Η Gargaretta, που πήρε το όνομά της από την αλλοτινή ονομασία της περιοχής, βρίσκεται μία μόλις ανάσα μακριά από το Ηρώδειο. Γεγονός που από μόνο του το καθιστά ιδανικό στέκι για μία στάση πριν ή μετά την παράσταση ή τη συναυλία στο ιστορικό θέατρο. Όταν δίπλα στη βολική τοποθεσία, όμως, έρχονται να προστεθούν και τα υπέροχα πιάτα του μενού, οι πολλές και ενδιαφέρουσες ετικέτες κρασιών ή τα φανταστικά cocktails της signature cocktail list, τότε καταλαβαίνεις πως μιλάμε για ένα νόστιμο bistrot που έχει όλα τα φόντα για να γίνει το δεύτερο θερινό σου σπίτι. Ο σεφ Χρύσανθος Μανωλόπουλος μπλέκει τις ωραίες ελληνικές πρώτες ύλες με τις σύγχρονες τεχνικές και το αποτέλεσμα είναι αξέχαστα νόστιμο. Να δοκιμάσεις οπωσδήποτε τη σεφταλιά κοτόπουλο με sweet chili και αρωματικό γιαούρτι, τον μουσακά με μοσχαρίσιο μάγουλο, ψητή μελιτζάνα, καπνιστή ντομάτα και κρέμα πατάτας, αλλά και το φίνο γιουβέτσι με γαρίδες. Να πούμε επίσης πως τα παιδιά δεν θα μείνουν καθόλου παραπονεμένα, καθώς υπάρχει ένα kids menu ειδικά σχεδιασμένο για εκείνα! Αν, τώρα, θες να ταιριάξεις το φαγητό με κάποια από τις ετικέτες της πλούσιας wine list ζήτα τη βοήθεια του sommelier Στέφανου Τριανταφυλλίδη – θα σε βοηθήσει να διαλέξεις το απολύτως ιδανικό κρασί για εσένα.

Extra tip: Τα Σαββατοκύριακα, από τις 10.00 έως τη 13.00 σερβίρεται και brunch με ελληνική χροιά που σίγουρα αξίζει την προσοχή σου.

Ροβέρτου Γκάλλι 1, Ακρόπολη, 210 9228713,
www.gargaretta.gr Gargaretta gargaretta

FRED

Το νέο (και ωραίο) all day restaurant της Νέας Σμύρνης

Η νέα πρόταση για all day διασκέδαση, με έμφαση στο φαγητό, στα νότια προάστια, ακούει στο όνομα Fred – εμπνευσμένο από τον Freddie Mercury. Προσεγμένο σε όλα του, φωτεινό, με minimal διακόσμηση και φιλόξενους ανθρώπους, το Fred άνοιξε πριν από έξι μήνες, και αμέσως απέκτησε πολλούς φίλους στην αγαπημένη γειτονιά της Νέας Σμύρνης προσφέροντας εξαιρετική μοντέρνα κουζίνα αλλά και κάποια φοβερά signature κοκτέιλ.

Με έμφαση στην ποιότητα των πρώτων υλών, αλλά και στον healthy τρόπο παρασκευής των πιάτων, με πολλά από τα νόστιμά του –όπως το ψωμί και τα κρουασάν– να είναι χειροποίητα, η μέρα στο Fred αρχίζει με δυναμωτικό και ιδιαίτερο brunch. Φανταστική η βάφλα κοτόπουλο, με κροκέτα κοτόπουλου, τσένταρ, καλαμπόκι και spicy mayo, όπως και το vegan French toast, με κρέμα καρύδας, φράουλα, μύρτιλο, αμύγδαλο και maple syrup!

Για τη συνέχεια το μενού προτείνει πολλά και ενδιαφέροντα, όπως healthy bowls (σαν το Rice bowl, με λευκό/μαύρο ρύζι, αβοκάντο, γλυκοπατάτα, σπανάκι, μοβ αυγό και φαγόπυρο), κυρίως πιάτα σαν το burger με χοιρινή πανσέτα, πατατοσαλάτα, καραμελωμένο κρεμμύδι, iceberg, σος γιαουρτιού και Korean bbq σος, επιλογές σε pinsa (και σε vegan εκδοχή), όλα μπορείτε να συνοδεύσετε με κάποιο κρασί, σε ποτήρι ή σε φιάλη, κυρίως από τον ελληνικό και ιταλικό αμπελώνα.

Μια ξεχωριστή κατηγορία στο Fred είναι τα κοκτέιλ του, με ονόματα από τραγούδια που έχει ερμηνεύσει ο μεγάλος Freddie Mercury, σαν το I Want It All, με ούζο, lime, basil, cucumber, mint, pineapple και Aegean tonic! Να πάτε, ανοιχτά καθημερινά 08.00 με 01.00 και τις Κυριακές από τις 09.00.

Extra tip: Από Δευτέρα έως Παρασκευή μπορείτε να απολαύσετε το brunch και με delivery τις ώρες 08.30-17.00.

Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 24, Νέα Σμύρνη, 2109324867 fred.athens

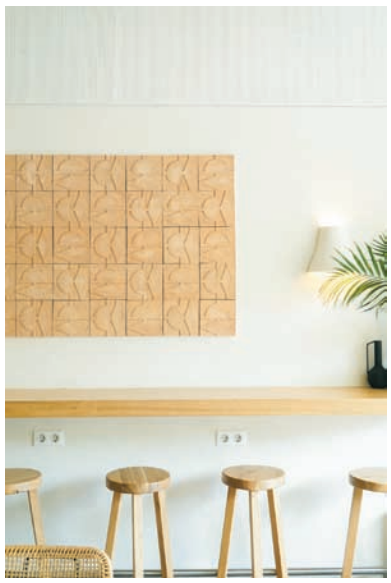

AMIGOS

Σαν να βρίσκεσαι στο Μεξικό

Από τη πρώτη στιγμή που μπαίνεις στα Amigos, όλα σε ταξιδεύουν στο Μεξικό. Η διακόσμηση, η μουσική, η ενέργεια του χώρου, οι μυρωδιές, οι γεύσεις, η μεξικάνικη κουλτούρα που αναδεικνύεται με σεβασμό σε κάθε εκατοστό τους. Και μιλάμε για πολλά εκατοστά αν σκεφτείς ότι οι «τροπικοί» εξωτερικοί χώροι των Amigos σε Γλυφάδα και Νέα Σμύρνη ξεπερνούν τα 700 τετραγωνικά μέτρα!

Από το 1995 που το πρώτο Amigos μας σύστησε τη μεξικάνικη κουζίνα στα νότια προάστια μέχρι και σήμερα, τα Amigos εξακολουθούν να είναι τα αγαπημένα μεξικάνικα στέκια όλων των Αθηναίων. Ο Ντίνος και ο Γιώργος (οι ιδιοκτήτες) μαζί με τον σεφ Ιωσήφ Συκιανάκη ταξιδεύουν συχνά στη χώρα της tequila για να μάθουν από πρώτο χέρι όλες τις τελευταίες εξελίξεις στη μεξικάνικη γαστρονομία. Έτσι, καταφέρνουν να αποτυπώσουν τόσο στα πιάτα όσο και στον χώρο την αυθεντική μεξικάνικη ατμόσφαιρα. Από τα nachos που ενδείκνυται να τα μοιραστείς με τους amigos σου, μέχρι τα λαχταριστά fajitas, burritos και tacos, όλα τα αυθεντικά μεξικάνικα εδέσματα σερβίρονται εδώ στην καλύτερη εκδοχή τους. Η μεξικάνικη κουλτούρα όμως έχει να προσφέρει πολλά περισσότερα από νόστιμο φαγητό, γι' αυτό κάθε καλοκαίρι στα Amigos ξεκινάει μια νέα εποχή, το φημισμένο #mexisummer. Mexisummer σημαίνει salsa nights (κάθε Τετάρτη στη Νέα Σμύρνη και κάθε Πέμπτη στη Γλυφάδα), με τραγούδι, χορό, κέφι και άφθονη tequila, σημαίνει ότι κάθε Τρίτη από τις 19.00 και μετά μπορείς να γίνεις μέρος του Guacamolive, της ιεροτελεστίας παρασκευής του αυθεντικού guacamole, το οποίο ετοιμάζεται επιτόπου και μπροστά στο τραπέζι σου και φυσικά σημαίνει πολλές μαργαρίτες που έχουν ξεχωριστή θέση στην καρδιά μας, αλλά και πολλά συναρπαστικά cocktails από τις tequilerias των Amigos του που σε κάνουν να αναφωνείς «Viva Mexico!». Στις tequilerias θα βρεις επίσης και μια πλούσια λίστα ετικετών tequila αλλά και mezcal.

Extra tip: *Save the date για τις 24 Ιουλίου και την Tequila Day όπου, όπως κάθε χρόνο, διοργανώνεται super event με δώρα, εκπλήξεις και happenings σε συνεργασία με τη Jose Cuervo.*

Κύπρου 65, Γλυφάδα, 210 8983167
Μεγάλου Αλεξάνδρου 70, Νέα Σμύρνη, 2109332220
www.amigos.gr Amigos Mexican Bar Restaurants amigos.mexican

ΓΛΥΦΑΔΑ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΟΥΖΕΡΙ Ο ΑΡΑΠΗΣ

Αυθεντικοί μεζέδες και παλιά Αθήνα

Ένα από τα πιο παλιά ουζερί της Αθήνας και σίγουρα το πιο διάσημο. Από το 1975 προσφέρει γεύσεις και στιγμές, με χαμόγελο και ευγένεια, σε επισκέπτες κάθε ηλικίας. Θα έχεις ακούσει σίγουρα για την καταπράσινη δροσερή αυλή του με τα παραδοσιακά τραπεζάκια, για τις επώνυμες και μη παρέες που συχνάζουν εκεί, για τους ολόφρεσκους λαχταριστούς θαλασσινούς μεζέδες του. Οι γαρίδες και οι καραβίδες με μουστάρδα είναι άλλωστε το πιάτο που έκανε το μαγαζί διάσημο τη δεκαετία του 1980 και μέχρι σήμερα αποτελεί τη σπεσιαλιτέ του που οφείλεις να δοκιμάσεις όταν το επισκεφθείς. Νομίζεις τυχαία πέρασαν από εδώ ο Ανέστης Βλάχος, ο Γιάννης Βόγλης, ο Κώστας Πρέκας, ο Γιώργος Χατζηνάσιος και τόσοι άλλοι; Αλλά και η γαριδομακαρονάδα, οι ποικιλίες θαλασσινών και οι ψαρομεζέδες του είναι όλοι υπέροχοι και ιδανικοί για να συνοδέψεις το ούζο ή το τσίπουρό σου, αποστάγματα στα οποία το κατάστημα διαθέτει μεγάλη ποικιλία. Εδώ θα βρεις και κρασί και τσίπουρο από τη Λιβαδειά που θα σου μείνουν αξέχαστα.

Μεγάλου Αλεξάνδρου 113, Αγία Βαρβάρα, 2105447453
Ουζερί Αράπης

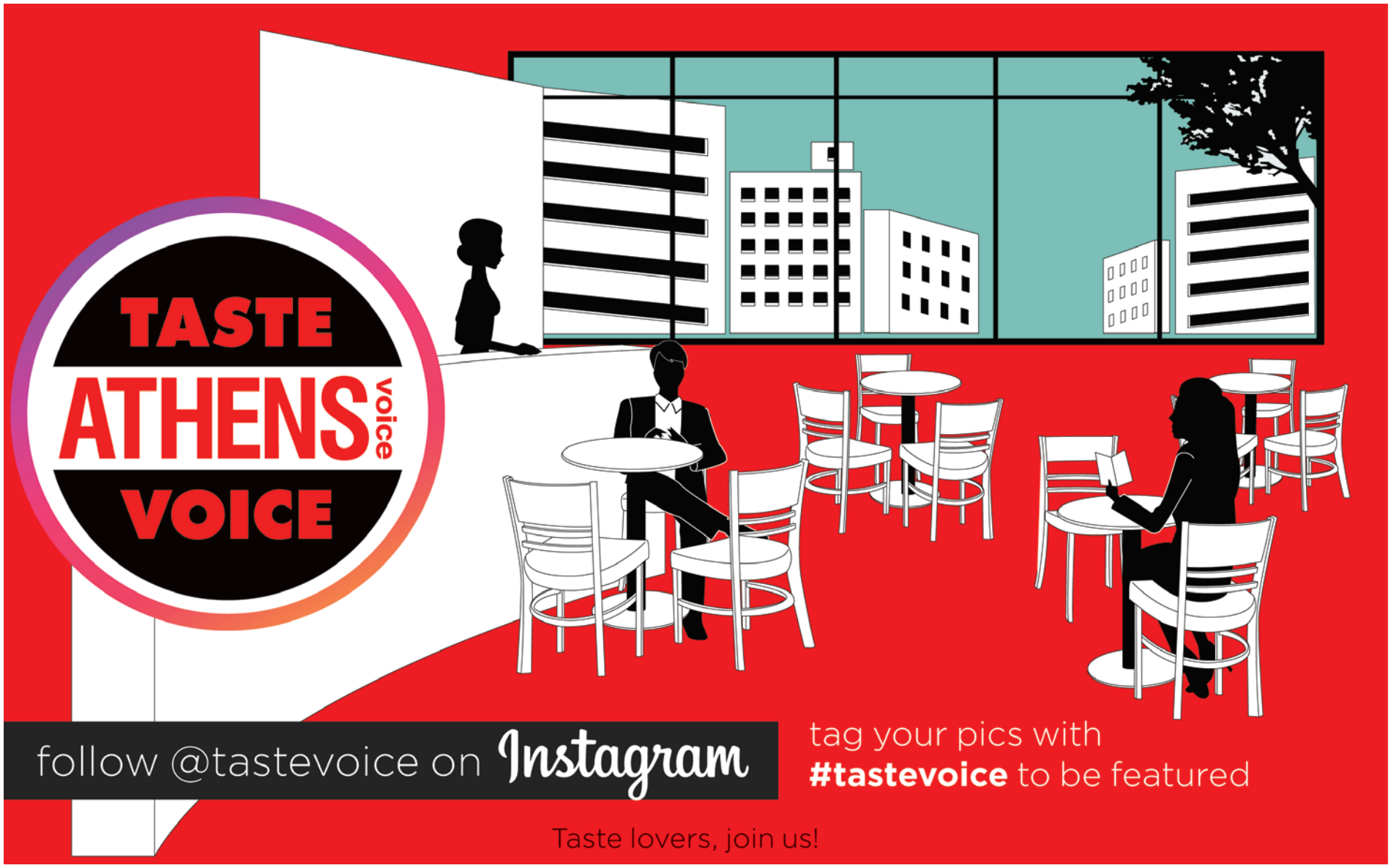

Βιβλία για όλο το καλοκαίρι

Η A.V. ξεφυλλίζει τις νέες εκδόσεις και προτείνει τα βιβλία των διακοπών

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΟΚΙΜΙΟ, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Τζελίνα Χαρλαύτη (επιστημονική επιμέλεια), Ιστορία των Επιχειρήσεων Ωνάση (1924–1975),
Πανεπιστημονικές Εκδόσεις Κρήτης

Στόχος του τόμου είναι να καλύψει σφαιρικά την επιχειρηματική δραστηριότητα του Ωνάση στο εμπόριο, τη ναυτιλία, τις αεροπορικές μεταφορές, τη ναυπηγική και πετρελαϊκή βιομηχανία και τις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες μέσα από τις συνεργασίες και τις συγκρούσεις του με οικονομικά και πολιτικά κατεστημένα στην Ευρώπη και την Αμερική. Το βιβλίο στηρίζεται στο Αρχείο Ωνάση, καλύπτει όλη την πεντηκονταετή επιχειρηματική δράση του Αριστοτέλη Ωνάση και αποτελείται από εκατοντάδες αρχειακά κουτιά στα οποία περιέχονται δεκάδες χιλιάδες έγγραφα. Το Αρχείο αποτυπώνει τη λειτουργία ενός πολυεθνικού επιχειρηματικού ομίλου, με εταιρείες σε τρεις ηπείρους και 14 χώρες, και δραστηριότητες σε όλο τον πλανήτη· η συγκρότηση και η ταξινόμησή του αποτελούν καινοτομία στον χώρο της Ιστορίας Επιχειρήσεων όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς.

Ananyo Bhattacharya, Τζον φον Νόιμαν - Ο άνθρωπος από το μέλλον,
εκδόσεις Τραυλός

Άραγε, ήταν ένας «φρικτός» άνθρωπος όταν πρότεινε έναν προληπτικό πόλεμο με τους Σοβιετικούς, στο πλαίσιο της γεωπολιτικής του Ψυχρού Πολέμου; Ή ένας αλτρουιστής όταν στάθηκε στο πλευρό του Μάντελμπροτ και ό,τι όταν υπεράσπισε τον Οπενχάιμερ; Δύσκολα ερωτήματα για αυτή την αδιανόητη υπερδιάνοια του 20ού αιώνα. Ήταν ο μαθηματικός που χάραξε τον δρόμο για την έλευση του πρώτου ψηφιακού ηλεκτρονικού υπολογιστή. Πυροδότησε τη γέννηση της τεχνητής νοημοσύνης και της νανοτεχνολογίας, και καθόρισε την ανάπτυξη των νευροεπιστημών. Οι ιδέες του ήταν αστείρευτες. Τις μοιραζόταν με όλους τους κορυφαίους επιστήμονες της εποχής του, καθώς μεταπηδούσε από πεδίο σε πεδίο, δίνοντας παντού λύσεις.

Carlo Rovelli, Η τάξη του χρόνου,
εκδόσεις Πατάκη

Ο συγγραφέας των «Επτά σύντομων μαθημάτων φυσικής» μάς ξεναγεί σε ένα γοητευτικό ταξίδι ανακάλυψης του νοήματος του χρόνου. Ο χρόνος είναι ένα μυστήριο που δεν σταματά να μας σαστίζει, φιλόσοφοι, καλλιτέχνες και ποιητές εξερευνούν από παλιά το νόημά του, ενώ οι επιστήμονες ανακάλυψαν ότι η δομή του διαφέρει από τις απλές διαισθητικές μας ιδέες για αυτόν. Ο Κάρλο Ροβέλλι, με τη γοητεία του και ένα βαθύ αίσθημα δέους, συνδυάζοντας την επιστήμη με τη φιλοσοφία και την τέχνη, ξετυλίγει αυτό το μυστήριο. Η «Τάξη του χρόνου», ένα βιβλίο διαφωτιστικό και παρηγορητικό, δείχνει πως, για να κατανοήσουμε τον εαυτό μας, πρέπει να στοχαστούμε τον χρόνο – και πως για να κατανοήσουμε τον χρόνο, πρέπει να στοχαστούμε τον εαυτό μας.

Ευαγγελία Κιρκινέ, Έθνος «εξ απαλών ονύχων» - Μια εθνογραφική ματιά στην ελληνική προσχολική εκπαίδευση,
εκδόσεις Επίκεντρο

Στη μελέτη αυτή προσεγγίζεται ο χώρος του νηπιαγωγείου ως ένα πεδίο κοινωνικής και πολιτικής δράσης, ως φορέας εθνικοθρησκευτικής αγωγής, και τα παιδιά ως κοινωνικά δρώντα υποκείμενα κατά τη διαδικασία της πολιτικής τους κοινωνικοποίησης. Παρά την έλλειψη ενός λεπτομερούς αναλυτικού προγράμματος, τη μικρή ηλικία των παιδιών και την απουσία σχολικών εγχειριδίων, η πολιτική κοινωνικοποίηση και η εθνικοθρησκευτική διαπαιδαγώγηση των παιδιών λαμβάνει χώρα. Επιπλέον η σφυρηλάτηση της εθνικής ταυτότητας δεν αφορά μόνο στα προφανή στοιχεία που «διδάσκονται» τα παιδιά αλλά και μια σειρά «δευτερευουσών» ιδεών που συντείνουν στη βίωση της καθημερινότητας στο νηπιαγωγείο ως μίας ιδιαίτερης εθνοπολιτισμικής εμπειρίας χωρίς να ονοματίζεται πάντα ως τέτοια.

Susie Hodge, Το μικρό βιβλίο της τέχνης,
εκδόσεις Ψυχογιός

Ένας σύντομος οδηγός με κινήματα, έργα, θέματα και τεχνικές, γραμμένο σε απλή γλώσσα. Το βιβλίο προσεγγίζει 50 έργα κομβικής σημασίας για την ιστορία της τέχνης, από τις βραχογραφίες του Λασκό έως τα εικαστικά χάπενινγκ της εποχής μας, συνδέοντάς τα με τα πιο σημαντικά θέματα και κινήματα, αλλά και με τις πιο σημαντικές περιόδους και τεχνικές. Ευσύνοπτο, εύχρηστο, με πλούσια εικονογράφηση, εξηγεί το πότε, το πώς και το γιατί των αλλαγών και εξελίξεων στην τέχνη, εστιάζοντας συγχρόνως στους πρωταγωνιστές, στο περιεχόμενο και στη σημασία αυτών των αλλαγών.

Kai Bird, Martin J. Sherwin, Ρόμπερτ Οπενχάιμερ,
εκδόσεις Τραυλός

Ο Ρόμπερτ Οπενχάιμερ ήταν ένα αίνιγμα. Ήταν ο Προμηθέας της Αμερικής, ο «πατέρας της ατομικής βόμβας», που σε καιρό πολέμου βρήκε το μυστικό της αστείρευτης ενέργειας του Ήλιου. Όμως, όταν πάλεψε να μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε τους τρομερούς κινδύνους της βόμβας, το κατεστημένο στράφηκε εναντίον του. Ο εξευτελισμός που υπέστη το 1954, κατηγορούμενος ως επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ, δεν ήταν μια μεμονωμένη περίπτωση την εποχή του μακαρθισμού. Όμως, ο «Όπι» ως κατηγορούμενος ήταν ασύγκριτος. Γοητευτικός, μανιώδης καπνιστής, ψηλός και αδύνατος, γνώστης των αρχαίων ελληνικών, φίλος της γαλλικής και ρωσικής λογοτεχνίας, λάτρης της ποίησης και του γυναικείου φύλου: ένας εθνικός ήρωας, υπόδειγμα επιστήμονα-δημόσιου λειτουργού. Η έρευνα για τη συγγραφή αυτού του βιβλίου διήρκεσε 25 χρόνια.

Θεανώ Πασχάλη & Ζαφείριος Τσάκος, Κομοτηνή στο πιάτο,
Κάπα Εκδοτική

Η γαστρονομική παράδοση ενός τόπου αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά πολιτισμικά στοιχεία του. Με οδηγό την παραπάνω παραδοχή, η Θεανώ Πασχάλη και ο Ζαφείριος Τσάκος συγκέντρωσαν και κατέγραψαν 174 αυθεντικές συνταγές που καλύπτουν το μεγάλο γαστρονομικό μωσαϊκό της περιοχής, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία εκατό χρόνια, από τις πολιτισμικές ζυμώσεις και επιρροές που δέχτηκε. Έπειτα από συναντήσεις και συνεστιάσεις με πολιτισμικούς φορείς και εκπροσώπους πολλών πληθυσμιακών ομάδων που ζούνε και δραστηριοποιούνται στην πόλη της Κομοτηνής, συνέγραψαν την «Κομοτηνή στο πιάτο», μια προσπάθεια που πηγάζει από ένα αίσθημα προστασίας, υπεράσπισης και ανάδειξης της γαστρονομικής παράδοσης της πόλης.

Θάνος Βερέμης, 200ος αιώνας - Μια ιστορία που δεν έχει τελειώσει ακόμη,
Εκδόσεις Πρώτη ύλη

Από τον πρόλογο της έκδοσης, που ανήκει στον Γιάννη Στουρνάρα, Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας: «[…]Ο περασμένος αιώνας χαρακτηρίστηκε από τις παγκόσμιες επιπτώσεις της Επανάστασης του 1917, την εξάπλωση της αποαποικιοποίησης και του οικονομικού εθνικισμού σε ολόκληρο τον κόσμο, τον μετασχηματισμό της Κίνας, τις νέες ιδέες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη ριζική αλλαγή στη στάση απέναντι στο φύλο, τη θρησκεία, το χρήμα, την κατανάλωση, τη σεξουαλικότητα, τον ελεύθερο χρόνο και το περιβάλλον, τον συνδυασμό νέων και παραδοσιακών μορφών διεθνούς συνεργασίας, καθώς και τις μεγάλης κλίμακας μετακινήσεις πληθυσμών. Σε λιγότερες από 300 σελίδες, ο καθηγητής Βερέμης καταφέρνει να ξεδιπλώσει όλα τα σημαντικά γεγονότα, να φωτίσει πτυχές μας που δεν είναι τόσο γνωστές και να εξάγει συμπεράσματα για τα αίτια που οδήγησαν στα μεγάλα, κοσμοϊστορικά γεγονότα του 20ού αιώνα, τα οποία ακόμη καθορίζουν τις τύχες μας».

Alan W. Watts, Η σοφία της ανασφάλειας,
εκδόσεις Key Books

Σε αυτό το διαχρονικό και κλασικό βιβλίο, ο κορυφαίος φιλόσοφος Alan Watts αντλεί γνώση από την ανατολική σοφία και θρησκεία, και προσφέρει κατευθύνσεις για μια πιο ολοκληρωμένη ζωή. Η κεντρική του διαπίστωση είναι πιο επίκαιρη από ποτέ: όταν ξοδεύουμε όλο μας τον χρόνο ανησυχώντας για το μέλλον και θρηνώντας για το παρελθόν, δεν είμαστε σε θέση να απολαύσουμε την παρούσα στιγμή, τη μόνη που είμαστε πραγματικά σε θέση να βιώσουμε. Ο Watts προσφέρει το απελευθερωτικό μήνυμα ότι η αληθινή βεβαιότητα και η ασφάλεια προέρχονται μόνο από την κατανόηση ότι η παροδικότητα και η ανασφάλεια αποτελούν την ουσία της ύπαρξής μας. ▶

ΑΥΤΟ ΘΕΛΩ.
ΑΥΤΟ ΔΙΑΒΑΖΩ.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΘΕΛΩ ΒΟΛΤΕΣ
ΜΟΝΟ ΜΕ ΜΗΧΑΝΗ.
ΘΕΛΩ ΤΟ ΜΟΥΣΙ ΜΟΥ ΠΑΝΤΑ
ΑΧΤΕΝΙΣΤΟ.
ΘΕΛΩ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ
ΒΙΒΛΙΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

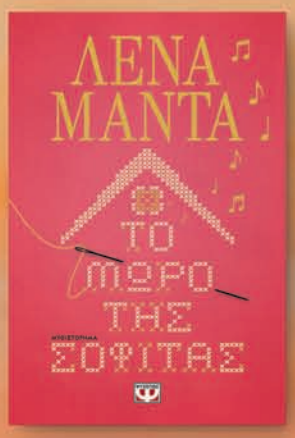

ΤΟ ΜΩΡΟ ΤΗΣ ΣΟΦΙΤΑΣ
ΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑ

ΤΟ ΜΠΛΕ ΖΑΦΕΙΡΙ
ΡΕΝΑ ΡΩΣΣΗ-ΖΑΪΡΗ

ΝΗΣΟΣ ΘΕΡΟΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΦΥΛΑΚΑΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΣΑΛΙ ΠΕΪΤΖ

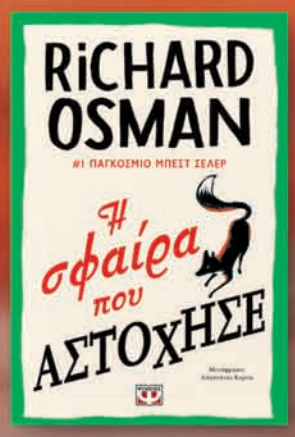

Η ΣΦΑΙΡΑ ΠΟΥ ΑΣΤΟΧΗΣΕ
RICHARD OSMAN

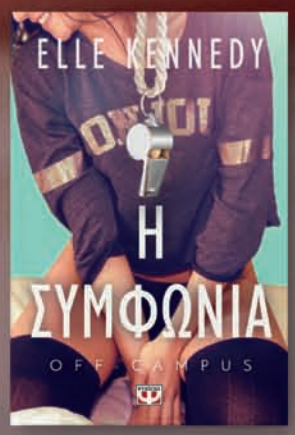

OFF CAMPUS - Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ELLE KENNEDY

ΓΕΝΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

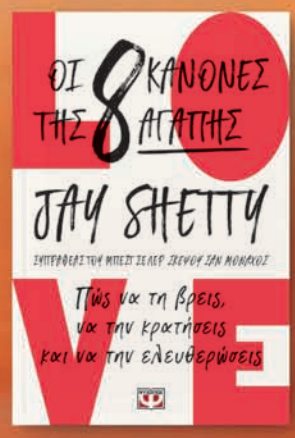

ΟΙ 8 ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
JAY SHETTY

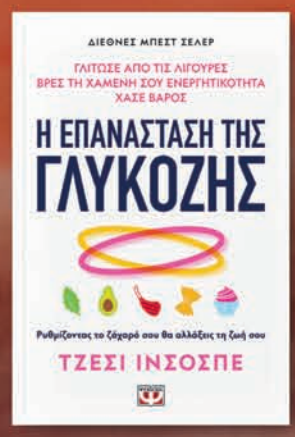

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΓΛΥΚΟΖΗΣ
ΤΖΕΣΙ ΙΝΣΟΣΠΕ

MANIFEST
ROXIE NAFOUSI

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

psichogios.gr

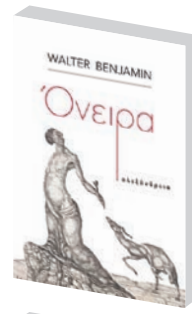

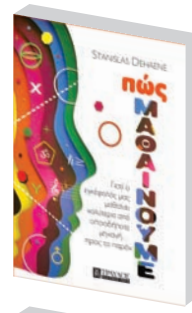
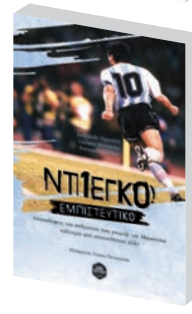

Michael Brooks, Τζερόλαμο Καρντάνο, Ο βέβηλος μαθηματικός - από τους φαντασ-τικούς αριθμούς στα κβάντα, *εκδόσεις Τραυλός*

Από την κρύπτη των παραμελημένων, ο Μάικλ Μπρουκς «ανασταίνει» τον Τζερόλαμο Καρντάνο, μια μοναδική αναγεννησιακή φιγούρα. Αυτός ο «υπερκόσμιος» άντρας κατάφερνε να μετατρέπει σε χρήμα τη μαθηματική του οξυδέρκεια καθώς και τις στοιχειώδεις γνώσεις του στην ιατρική και την αστρολογία. Ο μαθηματικός Τζερόλαμο Καρντάνο εφηύρε τα μαθηματικά των πιθανοτήτων και επινόησε τους φανταστικούς αριθμούς, κατακτώντας έτσι τον ιστορικό τίτλο του θεμελιωτή των μαθηματικών πυλώνων της σύγχρονης κβαντικής φυσικής. Η ζωή του Καρντάνο είναι η «καρδιά» αυτού του εκκεντρικά έξυπνου βιβλίου, το στιλ του οποίου είναι εντελώς πρωτότυπο, ενώ ο τρόπος ανάμειξης ιστορίας, μυθοπλασίας και επιστήμης το κάνει πιο γοητευτικό από οποιοδήποτε άλλο ανάγνωσμα.

Πάουλο Φρέιρε, Η αφήγηση - Προς μια παιδαγωγική του διαλόγου, *εκδόσεις Επίκεντρο*

«Δεν θέλω να με ακολουθούν: Θέλω να με επανα-εφευρίσκουν» έγραψε ο Paulo Freire. Ο Paolo Vittoria, ακολουθώντας την προτροπή του, επανανακαλύπτει και επανα-εφευρίσκει τη φιλοσοφική διαδρομή του μεγάλου Βραζιλιάνου παιδαγωγού. Ανιχνεύει τη γενεαλογία της σκέψης του κάτω από την επίδραση του υπαρξισμού, του μαρξισμού, του περσοναλισμού και του ανθρωπισμού. Το βιβλίο παρουσιάζει και αναλύει, μεταξύ άλλων, τις έννοιες της συνειδητοποίησης, την κριτική εκπαίδευση, την πράξη, την επιστημολογική περιέργεια, τη σχέση καταπιεσμένου-καταπιεστή, αποδεχόμενο την πρόσκληση του Freire σε διάλογο για μια μετασχηματιστική δράση και αντίσταση απέναντι στις νεοφιλελεύθερες εκπαιδευτικές πολιτικές με σκοπό να συμβάλει στη θεμελίωση μιας λαϊκής και δημοκρατικής εκπαίδευσης.

Φερνάντο Σινιορίνι, Λουσιάνο Βερνίκε, Ντιέγκο: Εμπιστευτικό, *Εκδοτική Belle Époque*

Ίντριγκες και παρασκήνια. Όσα δεν «συνέλαβε» ποτέ ο φακός της κάμερας για τον Ντιέγκο Μαραντόνα αποκαλύπτονται στο βιβλίο του Φερνάντο Σινιορίνι. Ο συγγραφέας δεν ήταν απλώς ο προσωπικός γυμναστής του, ήταν ο επιστήθιος φίλος του· εκείνος που τον συμβούλευε. Το «Ντιέγκο: εμπιστευτικό» είναι ένα μοναδικό, βιωματικό έργο, μια εκ των έσω μαρτυρία, έμπλεη συναρπαστικών περιπετειών· ένα «αμακιγιάριστο» ψυχογράφημα που ακολουθεί την ξέφρενη κούρσα του σπουδαίου «10» από τα κατώτερα στρώματα στην κορυφή του κόσμου. Από τον τσακισμένο του αστράγαλο το 1983, στους θριάμβους με την εθνική Αργεντινής το 1986 και στις ανεπανάληπτες επιτυχίες της Νάπολι. Από την υπερπροσπάθεια του 1990 στην Ιταλία έως τον δραματικό επίλογο του 1994. Από την αναγέννησή του το 2010, όταν έγινε προπονητής της «Αλμπισελέστε» και μέντορας του «άγουρου» ακόμη Λιονέλ Μέσι, ως την αιωνιότητα.

Stanislas Dehaene, Πώς μαθαίνουμε, *εκδόσεις Τραυλός*

Πώς μαθαίνει ο εγκέφαλός μας; Πρόκειται για το πιο «καυτό» ερώτημα των επιστημόνων της Τεχνητής Νοημοσύνης, στην προσπάθειά τους να κάνουν τις μηχανές να «μαθαίνουν» ακριβώς όπως η «απόλυτη μηχανή μάθησης», ο ανθρώπινος εγκέφαλος. Πώς μπορεί ο εγκέφαλός μας να είναι τόσο αποτελεσματικός ήδη από τη γέννησή μας και πώς εξελίσσεται στη διάρκεια της ζωής; Ποια νευρωνικά κυκλώματα καθορίζουν την «πλαστικότητά» του στο πέρασμα των χρόνων; Ποιοι κανόνες διέπουν τους αλγορίθμους του εγκεφάλου μας καθώς σχηματίζουν τις μαθηματικές έννοιες, την αναπαράσταση του κόσμου, τις γλώσσες, την ανάγνωση, την καλλιτεχνική δημιουργία, ακόμη και τη διαίσθηση; Με μια ριζικά διεπιστημονική προσέγγιση, αντλώντας στοιχεία από τις πρόσφατες ανακαλύψεις της γνωσιακής επιστήμης, της νευροεπιστήμης, της τεχνητής νοημοσύνης και της ψυχολογίας, ο Ντεχάεν προσφέρει στους γονείς, στους παιδαγωγούς, σε όλους μας, τα καλύτερα «εργαλεία» για την εκπαίδευση των παιδιών μας.

Walter Benjamin, Όνειρα, *εκδόσεις Αλεξάνδρεια*

Τα όνειρα απασχόλησαν την ανθρωπότητα επί πολλούς αιώνες. Στην πορεία του 20ού αιώνα γνώρισαν μια ραγδαία έκπτωση της σημασίας τους. Ήδη το 1925, στο σχόλιό του «Κιτς στο όνειρο», ο Μπένγιαμιν διαπίστωνε: «Τα όνειρα τώρα κόβουν δρόμο προς την κοινοτοπία». Παρ' όλα αυτά δεν έπαψε να καταγράφει τα όνειρα που ήταν σημαντικά γι' αυτόν και να συνδέει με το όνειρο σπουδαίες θεωρίες. Εδώ βρίσκονται συγκεντρωμένα για πρώτη φορά σ' έναν τόμο όλα αυτά τα υλικά, προβάλλοντας έτσι μια πλευρά του Μπένγιαμιν που είχε προσεχτεί λιγότερο ώς τώρα: ένα ονειρικό μοτίβο που παρέμεινε σταθερό στη σκέψη του μέχρι το τέλος της ζωής του, κρατώντας μάλιστα έναν ρόλο-κλειδί στην απόπειρά του να περιγράψει ως φαντασμαγορία τον Δυτικό πολιτισμό στην ακμή του καπιταλισμού.

Ανδρέας Οικονόμου, Λεωφόρος – Η Ακρόπολη του ελληνικού αθλητισμού, *Εκδοτική Belle Epoque*

Το απόσταγμα δεκαετούς έρευνας πάνω στην ιστορία του γηπέδου της Λεωφόρου Αλεξάνδρας αποτυπώνεται σε ένα πολυτελές λεύκωμα 612 σελίδων. Περισσότερες από χίλιες φωτογραφίες, αποφθέγματα και αφηγήσεις μυθικών πρώων και αφανών αντιπρώων, αρχιτεκτονικές μελέτες, προϋπολογισμοί, «κεκλεισμένων των θυρών» συζητήσεις, πρακτικά συμβουλίων, ασύλληπτα ρεκόρ και εθνικοί θρίαμβοι. Αντιστασιακές ενέργειες, ιστορικές συναυλίες, τριάντα τρία αθλήματα, εκατοντάδες τίτλοι και όλα αυτά να βρίσκουν τη δική τους θέση στις σελίδες του βιβλίου του ιστορικού ερευνητή Ανδρέα Οικονόμου. Κι όμως, ούτε οι λέξεις ούτε οι φωτογραφίες είναι ικανές να περιγράψουν τη σπουδαι-

ότητα της Λεωφόρου. Αρκούν, ωστόσο, για να αντιληφθούμε ότι το γήπεδο αυτό έπαψε προ πολλού να είναι απλώς ένα γήπεδο.

Richard Dawkins, Απίθανες πτήσεις, *εκδόσεις Τραυλός*

Ονειρεύεστε καμιά φορά ότι πετάτε σαν πουλί; Υπέροχη αίσθηση! Από τον μυθικό Ίκαρο μέχρι το «μεγαλειώδες πουλί της Αργεντινής», από τους αδελφούς Ράιτ μέχρι το Boeing 747 και από τη νεραϊδόμυγα Tinkerbella μέχρι το φοβερό γεράκι, τόσο ο άνθρωπος όσο και όλα τα φτερωτά της φύσης έχουν μάθει να περιφρονούν τη βαρύτητα και να ανυψώνονται στους ουρανούς. Πώς τα κατάφεραν; Ο Ρίτσαρντ Ντόκινς, που δεν πιστεύει στα «θαύματα», ξεσκεπάζει όλα τα μυστικά της «μαγικής» συνταγής που κάνει τα πουλιά, τα έντομα, τα ζώα, αλλά και τον άνθρωπο (με τις πτητικές μηχανές του), να πετούν.

Στέφανος Πουγαρίδης, «Έλληνας είσαι ή γίνεσαι;»: Μια μελέτη για την κατασκευή της εθνικής ταυτότητας στη Φλώρινα του Μεσοπολέμου, *εκδόσεις Επίκεντρο*

Το βιβλίο εκκινεί από το πεδίο της Ιστορίας και το εμπλουτίζει με τις νεωτερικές θεωρίες του εθνικισμού και της εθνικής ταυτότητας. Κεντρική θέση είναι ότι ο λόγος αποτελεί εργαλείο για την κατασκευή της εθνικής ταυτότητας. Βασικό επιχείρημα είναι πως δεν υπάρχει μια αναλλοίωτη ταυτότητα, με την ουσιοκρατική αντίληψη, αλλά διαφορετικές εκφάνσεις της δομούνται με βάση το ιδεολογικό και πολιτικό συγκείμενο. Στο πόνημα μελετάται και αναλύεται ο λόγος μιας ιντελιγκέντσιας, η οποία αξιοποιεί την κοινωνική επιρροή και τη δυνατότητα πρόσβασής της στον Τύπο, προκειμένου να αποδομήσει τις ανεπιθύμητες ταυτότητες, να δομήσει νέες, να μετασχηματίσει τις προϋπάρχουσες, ομογενοποιώντας τα κοινωνικά υποκείμενα υπό την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη.

Mona Chollet, Εφευρίσκοντας τον έρωτα ξανά. - Πώς η πατριαρχία σαμποτάρει τις ετεροφυλικές σχέσεις, *εκδόσεις Στερέωμα / Σιόλα-Αλεξίου*

Στην καρδιά των ρομαντικών κωμωδιών ή των αναπαραστάσεων για το ιδανικό ζευγάρι, κωδικοποιείται συχνά μια μορφή γυναικείας κατωτερότητας που υποβάλλει την ιδέα πως οι γυναίκες πρέπει να διαλέξουν ανάμεσα στην πλήρη έκφραση του εαυτού τους και την ερωτική εκπλήρωση. Το κοινωνικό ντρεσάρισμα που υφίσταται ο καθένας πείθει τους άνδρες ότι όλα είναι δικαίωμά τους και τους ανήκουν, ενώ υπονομεύοντας την αυτοπεποίθηση των γυναικών, παράγει ανισότητες εξουσίας που μπορούν να κορυφωθούν σε μορφές σωματικής και ψυχολογικής βίας. Ακόμα και η στάση που καλούμαστε να υιοθετήσουμε απέναντι στον έρωτα μας προδιαθέτει για σχέσεις που μόνο δυστυχισμένες μπορεί να είναι.

ΠΑΙΔΙΚΑ

Μαρία Μουγνάι, Μυστήριο από την Πεντέλη στον Παρθενώνα, *εκδόσεις Πρώτη ύλη*

Πώς κτίστηκε ο Παρθενώνας; Από ποια μέρη περνούσε η περίφημη «οδός λιθαγωγίας»; Πώς ήταν τότε το Χαλάνδρι, οι Αμπελόκηποι και το κέντρο της Αθήνας; Βρισκόμαστε στον 5ο αι. π. Χ. Μία κλοπή δίνει αφορμή στην περιπέτεια δύο παιδιών. Μαζί τους γνωρίζουμε την αρχαία Αθήνα και παρακολουθούμε το κτίσιμο του Παρθενώνα και τις δυσκολίες αποκοπής, μεταφοράς και επεξεργασίας του Πεντελικού μαρμάρου από την Πεντέλη στον βράχο της Ακροπόλεως. Τα παιδιά ανακαλύπτουν τα Λατομεία της Πεντέλης και τα εργαλεία της εποχής, τους διάσημους αρχιτέκτονες του έργου καθώς και σημαντικές γωνιές της Αττικής γης. Το βιβλίο συνοδεύεται από επιτραπέζιο παιχνίδι και απευθύνεται σε παιδιά 8 έως 10 ετών.

Δημήτρης Κουλουμάσης, Χριστίνα Σαρηγιάννη, Ο Mr Chem και η απόλυτη επιστημονική πρόκληση, *εκδόσεις Κλειδάριθμος*

Ο Παντελής, η Έλενα και ο Φίλιππος γίνονται ομάδα και προσπαθούν να υλοποιήσουν τα 10 πειράματα-έκπληξη του αγαπημένου τους επιστήμονα. Ο χρόνος πάντα τους πιέζει, όπως και οι ανταγωνίστριες ομάδες που κυνηγούν το έπαθλο του διαγωνισμού. Καθώς ο Μίλτος από την αντίπαλη ομάδα και η Έλενα αλληλοβοηθιούνται, η αξία της φιλίας και της συνεργασίας αναδύονται μέσα από το πιο πρωτότυπο επιστημονικό ταξίδι που έχει γίνει ποτέ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης! Ο Δημήτρης Κουλουμάσης, ο δημοφιλής Mr Chem, έχει χιλιάδες ακόλουθους στο κανάλι του στο TikTok. Εκεί, διενεργεί ενδιαφέροντα πειράματα, εισάγοντας το κοινό του στον κόσμο των φυσικών επιστημών.

Χρυσάνθη Βαβέτση, Οι περιπέτειες της Ρόζας Μελιτζάνας, *εκδόσεις Πρώτη ύλη*

Μια ιστορία με πολλές βιταμίνες, σίδηρο και ιχνοστοιχεία που μας θυμίζει τη σημασία της εποχικής διατροφής, καθώς και τη σπουδαιότητα των λαχανικών. Ένα όμως ακόμη πολύ σημαντικό μάθημα της περιπέτειας της Ρόζας Μελιτζάνας είναι η δύναμη της ίδιας απέναντι στις δυσκολίες, η καθοριστική παρουσία της ομάδας, καθώς και η σημασία του ρόλου των θεατών σε περιστατικά εκφοβισμού που συχνά περνάνε απαρατήρητα. Μια αλληγορική ιστορία για το πότε αναπτύσσονται φυσικά τα φρούτα και τα λαχανικά και πόσο σημαντικά είναι για την υγεία μας. Τόσο σημαντικά όσο και η αγάπη για τον διπλανό μας, που συχνά είναι τόσο διαφορετικός από εμάς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Σάρα Πιρς, Το θέρετρο, *εκδόσεις Ψυχογιός*

Ένα ειδυλλιακό θέρετρο σ' ένα νησί στις ακτές της Αγγλίας υπόσχεται την απόλυτη χαλάρωση. Αλλά, εκεί έδρασε κάποτε ένας σίριαλ κίλερ. Μια νέα γυναίκα βρίσκεται νεκρή και φαίνεται ότι ο θάνατος της προκλήθηκε από μια ατυχή πτώση. Όμως η ντετέκτιβ Έλιν Γουόρνερ ανακαλύπτει ότι το θύμα δεν ήταν ένοικος του θερέτρου, όπως και ότι δεν έπρεπε να είναι καν στο νησί. Καθώς ο χρόνος κυλά, η Έλιν ξεσκεπάζει ολοένα περισσότερα μυστικά. Και όταν κά- ▶

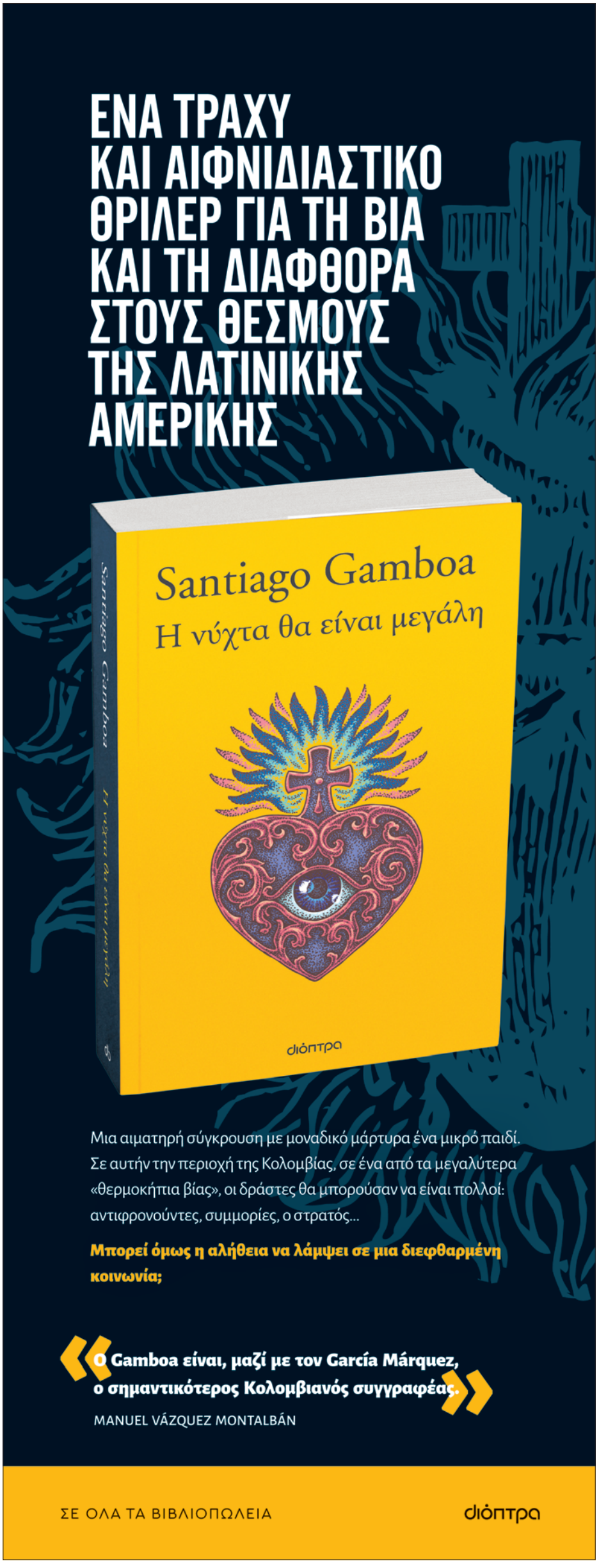

ποιος άλλος από την παρέα πνίγεται σε μια κατάδυση με μπουκάλες, η Έλιν υποψιάζεται ότι οι θάνατοι αυτοί δεν είναι απλώς ατυχήματα. Αλλά γιατί να στοχοποιήσει κάποιος τους ενοίκους σ' αυτό το πολυτελές θέρετρο; Η ντετέκτιβ Γουόρνερ πρέπει να βρει τον δολοφόνο πριν επαναληφθεί η ιστορία του νησιού.

Χρήστος Αζαριάδης, Χωρίς άντρες, *εκδόσεις Bell*

Πάρτε μια στιγμή και σκεφτείτε το: πώς θα ήταν ένας κόσμος χωρίς άντρες; Σε έναν τέτοιο κόσμο θα αναγκαστούν να ζήσουν οι γυναίκες στο νέο μυθιστόρημα του Χρήστου Αζαριάδη, με κάποιες να προσπαθούν να ορθοποδήσουν μετά την απώλεια των αγαπημένων τους προσώπων, ενώ άλλες να πανηγυρίζουν τον αφανισμό των δυναστών τους. Και όλες προσπαθούν να επιβιώσουν και να βρουν τις απαντήσεις σε έναν κόσμο χωρίς πατεράδες και γιους, χωρίς συζύγους, χωρίς πρωθυπουργούς, προέδρους, στρατηγούς. Εφτά γυναίκες προσπαθούν να ανακαλύψουν για ποιον λόγο πέθαναν όλοι οι άντρες. Γρήγορο, έξυπνο, αγωνιώδες, το βιβλίο του Χρήστου Αζαριάδη είναι μια ιστορία επιβίωσης σε μια μεταποκαλυπτική Αθήνα.

Nicholas Blake, Ο ειδεχθής χιονάνθρωπος, *εκδόσεις Αλεξάνδρεια*

«Τα παιδιά έσκυψαν από το παράθυρο, δίπλα δίπλα. Όπως παρακολουθούσαν, η ρωγμή στο κεφάλι του χιονάνθρωπου μεγάλωσε. Ένα κομμάτι χιόνι γλίστρησε απαλά από το πρόσωπό του. Το πρόσωπο θα έπρεπε να πέσει. Αλλά βρισκόταν ακόμα εκεί. Ο κοντόχοντρος, άμορφος χιονάνθρωπος είχε πρόσωπο – ένα πρόσωπο λευκό, σχεδόν όσο και το χιόνι που το κάλυπτε πριν, το νεκρό, ανθρώπινο πρόσωπο κάποιου που δεν θα έπρεπε να βρίσκεται εκεί». Μια ιστορία μυστηρίου με τον πολυμαθή ντετέκτιβ-ποιητή Νάιτζελ Στρέιντζγουεϊζ, που φτάνει στο Αρχοντικό του Ίστερχαμ για να ερευνήσει μια σειρά παράξενων γεγονότων, με αποκορύφωμα την αυτοκτονία μιας νεαρής γυναίκας. Καθώς ανακαλύπτει ότι πρόκειται για φόνο και αρχίζει να ερευνά το παρελθόν της, καταλαβαίνει ότι κάποιος από το αρχοντικό έχει ένα σκοτεινό μυστικό.

Gaston Leroux, Το φάντασμα της όπερας, *εκδόσεις Διόπτρα*

Με τα λόγια του συγγραφέα: «Το Φάντασμα της Όπερας υπήρξε στην πραγματικότητα. Δεν ήταν, όπως πίστευαν για καιρό, δημιούργημα της φαντασίας των καλλιτεχνών, δεισιδαιμονία των διευθυντών ή καρπός των ευφάνταστων και ευεπηρέαστων εγκεφάλων των νεαρών

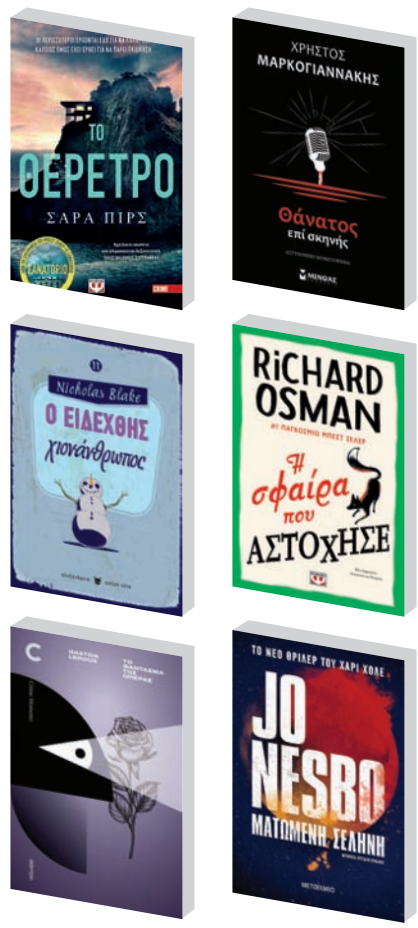

χορευτριών, των ταξιθετριών, των υπευθύνων για τα βεστιάρια ή των θυρωρών. Υπήρξε πράγματι, με σάρκα και οστά, παρότι είχε υιοθετήσει την κανονική εμφάνιση ενός πραγματικού φαντάσματος, δηλαδή μιας φασματικής σκιάς. Όταν άρχισα να ερευνώ τα αρχεία της Εθνικής Ακαδημίας Μουσικής, έμεινα έκπληκτος από τις τρομερές συμπτώσεις ανάμεσα στα φαινόμενα που είχαν αποδοθεί στο «φάντασμα» και στην πιο απίστευτη, στην πιο ασύλληπτη τραγωδία που είχε ποτέ συμβεί και είχε συνεπάρει τους κύκλους της υψηλής παρισινής κοινωνίας. Έτσι, λίγο αργότερα συνέλαβα την ιδέα πως αυτή η τραγωδία θα μπορούσε να ερμηνευτεί λογικά μέσα από τα εν λόγω φαινόμενα».

Χρήστος Μαρκογιαννάκης, Θάνατος επί σκηνής, *εκδόσεις Μίνωας*

Μετά από σαράντα χρόνια καριέρας, η αποχαιρετιστήρια συναυλία της μεγαλύτερης Ελληνίδας σταρ μετατρέπεται σε πύρινο εφιάλτη. Ο αστυνόμος Χριστόφορος Μάρκου καλείται να ανακαλύψει ποιος κρύβεται πίσω από τις απειλές, τα παρ' ολίγον μοιραία ατυχήματα και τον τραγικό θάνατο επί σκηνής της τραγουδίστριας Νένης Βαντά στην παραλία της Βουλιαγμένης. Τυφλωμένος από το φως των προβολέων θα καταφέρει ο έμπειρος αστυνόμος να ξετυλίξει το κουβάρι της πρωτόγνωρης για τα ελληνικά δεδομένα υπόθεσης;

Richard Osman, Η σφαίρα που αστόχησε, *εκδόσεις Ψυχογιός*

Είναι μια συνηθισμένη Πέμπτη και φαίνεται πως επιτέλους επικρατεί ηρεμία για τα μέλη της γνωστής και αγαπημένης Λέσχης. Μόνο που οι μπελάδες δεν τους ξεχνούν για πολύ. Η προ δεκαετίας υπόθεση αρχείου, την οποία προσπαθούν να εξιχνιάσουν, τους οδηγεί σε μια θρυλική μορφή της τοπικής δημοσιογραφίας και σε έναν φόνο χωρίς πτώμα και χωρίς απαντήσεις. Και σαν να μην τους έφταναν αυτά, η νέα νέμεση της Ελίζαμπεθ την επισκέπτεται προσφέροντάς της μια φονική αποστολή: να σκοτώσει ή να σκοτωθεί… Ενώ η υπόθεσή τους δεν είναι πλέον για το αρχείο, η Ελίζαμπεθ παλεύει με τη συνείδησή της, ενώ η Τζόις, ο Ρον και ο Ιμπραΐμ αναζητούν στοιχεία με τη βοήθεια παλιών και νέων φίλων. Θα καταφέρει η παρέα να λύσει το μυστήριο και να σώσει την Ελίζαμπεθ πριν ο δολοφόνος ξαναχτυπήσει;

Jo Nesbo, Ματωμένη σελήνη, *εκδόσεις Μεταίχμιο*

Η 13η περιπέτεια του Χάρι Χόλε τον στέλνει στο Λος Άντζελες. Αφού έχει δει τη ζωή του να διαλύεται, πηγαίνει στην Αμερική για να εξαφανιστεί. Όσο κι αν προσπαθεί

▶

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

ΣΙΟΛΑ - ΑΛΕΞΙΟΥ
στερέωμα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

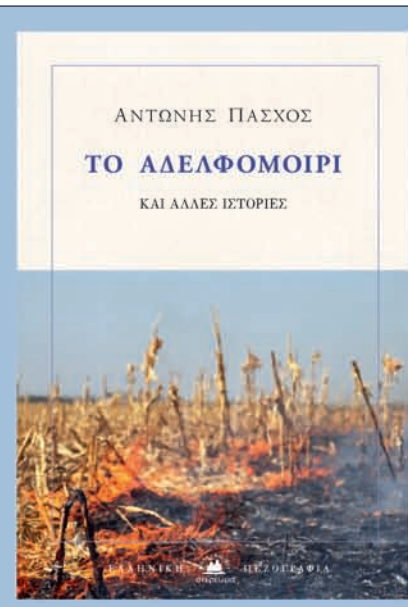

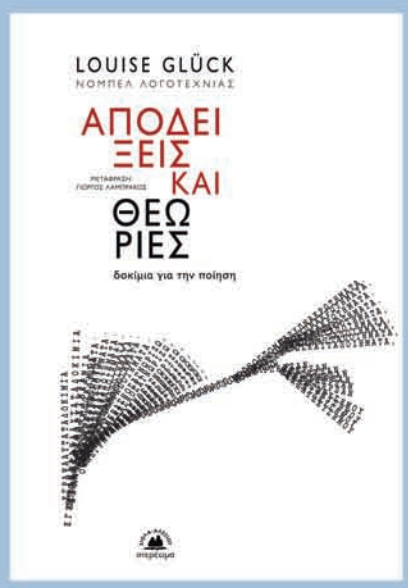

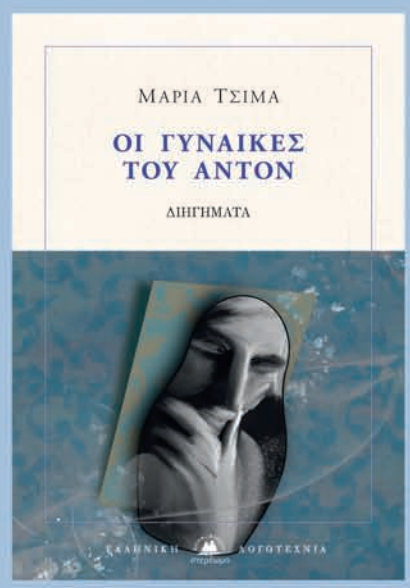

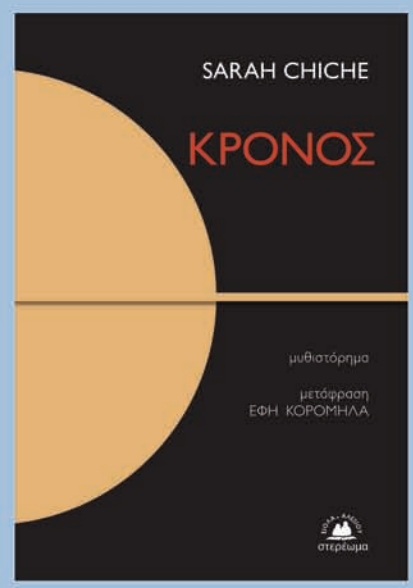

JukeBooks

Τώρα διαβάζεις και με κλειστά μάτια.

Με 9,99€/μήνα

Ανακάλυψε μια ολόκληρη βιβλιοθήκη με **περισσότερα από 550 βιβλία,** που συνεχώς εμπλουτίζεται, για να ακούς όσο θέλεις, όπου θέλεις!

Δοκίμασε τώρα την εφαρμογή* **δωρεάν για δύο εβδομάδες,** στο **JukeBooks.gr**

*Μετά το πέρας των 15 ημερών δοκιμής η συνδρομή ανανεώνεται αυτόματα με την αντίστοιχη χρέωση του πλάνου που έχετε επιλέξει.

www.jukebooks.gr

Το ΝΤΙΕΓΚΟ: ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟ ακολουθεί την ξέφρενη, γεμάτη σκαμπανεβάσματα, κούρσα του θρυλικού «10» από τα κατώτερα στρώματα στην κορυφή του κόσμου και αντιστρόφως. Πρόκειται για μια εκ των έσω μαρτυρία, γραμμένη από τον προσωπικό γυμναστή του Μαραντόνα, Φερνάντο Σινιορίνι, τον άνθρωπο που τον γνώριζε καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο!

Πολυτελές συλλεκτικό λεύκωμα ΛΕΩΦΟΡΟΣ!

Περισσότερες από χίλιες σπάνιες φωτογραφίες αδημοσίευτα έγγραφα, απίθανες άγνωστες ιστορίες για το πιο ιστορικό γήπεδο της Ελλάδας.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ GRAPHIC NOVEL "1908"
Η ιστορία του Τριφυλλιού γίνεται κόμικ! Ένα μοναδικό καταπράσινο ταξίδι στον χρόνο. Ο τόμος #06 κυκλοφόρησε!

ΕΚΔΟΤΙΚΗ BELLE ÉPOQUE
www.vivliapao.gr 210.6132737
belleepoquebooks titloipao

όμως δεν καταφέρνει να ξεφύγει. Όταν στον δρόμο του βρεθεί μια ηλικιωμένη ηθοποιός που προσπαθεί να γλιτώσει από ένα καρτέλ ναρκωτικών, ο Χάρι δεν έχει άλλη επιλογή, πρέπει να τη βοηθήσει. Πίσω στο Όσλο, δύο γυναίκες αγνοούνται. Ένας από τους υπόπτους είναι ο μεγιστάνας του real estate, Μάρκους Ρόε. Η Κατρίνε Μπρατ θέλει να ζητήσει τη βοήθεια του Χάρι Χόλε. Η αστυνομία αρνείται κατηγορηματικά. Από την άλλη, ο ύποπτος θέλει να τον προσλάβει ως ιδιωτικό ερευνητή για να τον απαλλάξει από τις κατηγορίες. Ο Χάρι αρνείται. Θα βρεθεί αντιμέτωπος με ένα μεγάλο δίλημμα και έχει μόλις δέκα μέρες για να αποφασίσει…

Gunnar Staalesen, Τα ρόδα δεν πεθαίνουν ποτέ,
εκδόσεις Διόπτρα

Έχουν περάσει σχεδόν είκοσι πέντε χρόνια από τότε που η τρίχρονη Μέτε εξαφανίστηκε από την αυλή του σπιτιού της. Με την παραγραφή της υπόθεσης να πλησιάζει, η μητέρα της ζητάει από τον Βαργ Βέουμ, έναν ιδιωτικό ντετέκτιβ, να κάνει μια τελευταία προσπάθεια να βρει την αλήθεια. Συγκλονιστικό, ανησυχητικό και με εξαιρετικές ανατροπές, το μυθιστόρημα επιβεβαιώνει ότι ο Gunnar Staalesen είναι ένας από τους σημαντικότερους συγγραφείς αστυνομικού μυθιστορήματος στον κόσμο. Η πλοκή είναι άψογη και ελεγχόμενη, επιφυλάσσει αρκετές σκοτεινές εκπλήξεις και στο επίκεντρό της έχει τη γοητευτική φιγούρα του Βαργ Βέουμ – σημείο αναφοράς στο αστυνομικό μυθιστόρημα..

Ειρήνη Βαρδάκη, Ο εραστής της,
εκδόσεις Μίνωας

Ένα ξενοδοχείο ημιδιαμονής. Ένα ζευγάρι που τηρεί κανόνες και αποστάσεις. Κι ένα αμείλικτα ερωτικό, ψυχολογικό παιχνίδι με ολέθρια κατάληξη. Γιατί κανένα έγκλημα δεν είναι τέλειο, μέχρι να το αποφασίσεις. Η συγγραφέας επιστρέφει στο γνωστό και αγαπημένο είδος των ψυχολογικών θρίλερ με ένα βιβλίο αγωνίας, ανατροπών και συνεχόμενων mind games.

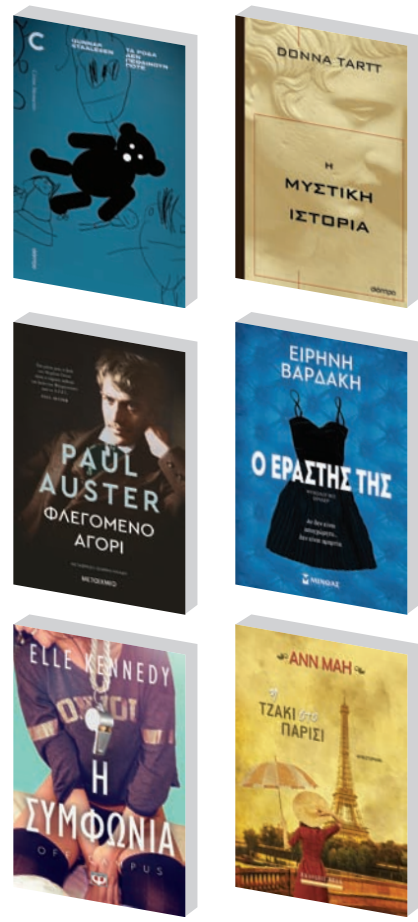

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Elle Kennedy, Off-Campus 1 - Η συμφωνία,
εκδόσεις Ψυχογιός

Η Χάνα Γουέλς βρήκε επιτέλους το αγόρι που την ενθουσιάζει. Αλλά ενώ σε όλους τους υπόλοιπους τομείς της ζωής της έχει μεγάλη αυτοπεποίθηση, στον έρωτα είναι πολύ διστακτική. Αν όμως θέλει να τραβήξει την προσοχή του, θα πρέπει να ξεβολευτεί. Ζητά βοήθεια από τον Γκάρετ Γκράχαμ, ένα παιδί που το μόνο που θέλει είναι να παίξει επαγγελματικά χόκεϊ μετά την αποφοίτησή του από το κολέγιο. Βέβαια, στα μαθήματα τα πάει χάλια και όλη του η προσπάθεια κινδυνεύει να πάει στράφι. Όταν, λοιπόν, η Χάνα τού ζητά να τη βοηθήσει για να κάνει έναν τύπο να ζηλέψει με αντάλλαγμα να του κάνει ιδιαίτερα για να παραμείνει στην ομάδα, δέχεται με τη μία. Ένα αναπάντεχο φιλί μεταξύ τους θα οδηγήσει στο φανταστικότερο σεξ της ζωής τους και πλέον ο Γκάρετ δεν θέλει πια να υποκρίνεται.

Paul Auster, Φλεγόμενο αγόρι,
εκδόσεις Μεταίχμιο

Ο Αμερικανός συγγραφέας Stephen Crane έγραψε ένα αριστούργημα, «Το κόκκινο σήμα του θάρρους», καθώς και άλλα μυθιστορήματα, διηγήματα και ανταποκρίσεις από το μέτωπο δύο πολέμων. Ένας άλλος Αμερικανός συγγραφέας, ο Paul Auster, καταβυθίζεται στις πολλαπλές μορφές του μεγαλείου του Crane και μας αφηγείται την ταραχώδη και δραματική ζωή του. Από τη φτώχεια του ως νεοφερμένου στο Μανχάταν, στη διεθνή φήμη στα είκοσι πέντε του χρόνια, που την ακολούθησε μια διαμάχη με το Αστυνομικό Τμήμα της Νέας Υόρκης για την άδικη σύλληψη μιας πόρνης, ένα ναυάγιο στα ανοιχτά των ακτών της Φλόριντας που παραλίγο να τον οδηγήσει στον θάνατο, ένας γάμος με την ιδιοκτήτρια του πιο γνωστού οίκου ανοχής του Τζάκσονβιλ, μια θητεία ως ανταποκριτής κατά τη διάρκεια του Ισπανοαμερικανικού Πολέμου στην Κούβα, και η αποστολή του στην Ελλάδα για να καλύψει ως πολεμικός ανταποκριτής τον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897.

Ann Mah, BT 219 - Η Τζάκι στο Παρίσι,
εκδόσεις Bell

Η Αν Μα περιγράφει με γλαφυρό ύφος την περιπετειώδη χρονιά της Τζάκλιν Μπουβιέ στη Γαλλία, πριν γίνει γνωστή σ' ολόκληρο τον κόσμο ως Τζάκι Κένεντι Ωνάση. Τον Σεπτέμβριο του 1949 η Τζάκλιν φτάνει στο μεταπολεμικό Παρίσι για μια χρονιά σπουδών. Είναι είκοσι χρονών και δεν αργεί να παρασυρθεί σ' έναν μεθυστικό καινούργιο κόσμο γεμάτο σαμπάνια, ζωγραφική και τζαζ κλαμπ. Συνδέεται μ' έναν ταλαντούχο νεαρό συγγραφέα και μοιράζεται την αγάπη της για τη λογοτεχνία. Όμως η Γαλλία βασανίζεται ακόμα από τα φαντάσματα της Κατοχής. Η Τζάκλιν μένει σ' ένα αριστοκρατικό διαμέρισμα με μια χήρα κόμισσα και τις κόρες της που συμμετείχαν στη γαλλική Αντίσταση. Στον απόηχο του πολέμου, το Παρίσι έχει μετατραπεί σε φωλιά κατασκόπων. Η Τζάκλιν παρακολουθεί άναυδη την άνοδο του κομμουνισμού, χωρίς να συνειδητοποιεί ότι γίνεται μάρτυρας της αρχής του πολιτικού κλίματος που θα καθορίσει την υπόλοιπη ζωή της.

Donna Tartt, Η μυστική ιστορία,
εκδόσεις Διόπτρα

Μια συντροφιά έξυπνων, εκκεντρικών και απροσάρμοστων νεαρών που σπουδάζουν σε ένα κορυφαίο κολέγιο της Νέας Αγγλίας ανακαλύπτουν, κάτω από την επιρροή του χαρισματικού καθηγητή τους κλασικής φιλολογίας, έναν τρόπο σκέψης και ζωής που δεν έχει καμία σχέση με την ανιαρή καθημερινότητα των συνομηλίκων τους. Όταν, όμως, ξεπερνούν τα όρια της καθιερωμένης ηθικής, καταλαμβάνονται από εμμονές και ολισθαίνουν σταδιακά από τη διαφθορά στην προδοσία, με αναπόφευκτη κατάληξη την κυριαρχία του κακού πάνω τους. Το θρυλικό ντεμπούτο της Ντόνα Τάρτ, που επανακυκλοφορεί από την Διόπτρα, θεωρείται ένα από τα σημαντικότερα μυθιστορήματα του 20ού αιώνα.

Ίαν ΜακΓιούαν, Μαθήματα,
εκδόσεις Πατάκη

Ενώ ο κόσμος μετράει τις πληγές του Β' Παγκοσμίου πολέμου και το Σιδηρούν Παραπέτασμα χωρίζει την Ευρώπη στα δύο, η ζωή

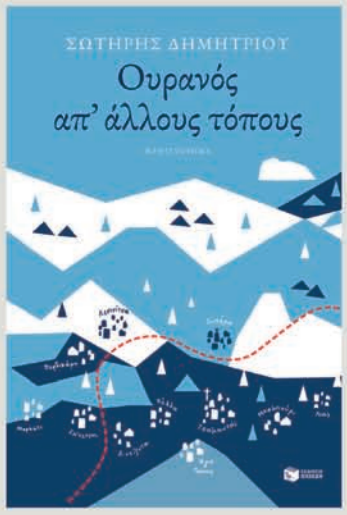

σελ. 584

Ουρανός απ' άλλους τόπους

Σωτήρης Δημητρίου

Μια σχεδόν εκατόχρονη γυναίκα από την Ήπειρο. Δεν της φτάνει –κατά τα λόγια της– ο ουρανός για χαρτί, θέλει ουρανούς κι απ' άλλους τόπους.

ΚΡΑΤΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

σελ. 408

Σε τόπο ξερό [ποιήματα 1970-2012]

Μαρία Λαϊνά

Σε τόπο ξερό απλώνω τον κήπο μου
έως ότου γεμίσει το στόμα μου γέλιο.

ΜΕΓΑΛΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

σελ. 424

Η δίκη Σουάρεφ

Χ.Α. Χωμενίδης

Ένα μυθιστόρημα που φωτίζει το καρναβαλικό και το μεγαλειώδες της ανθρώπινης κατάστασης...

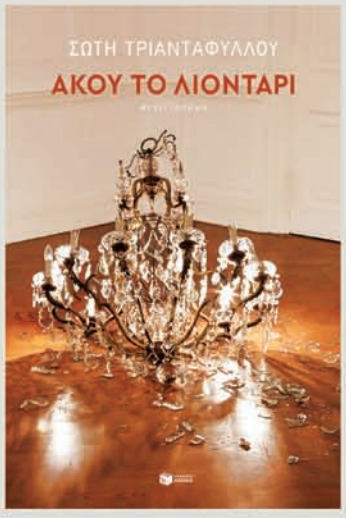

σελ. 352

Άκου το λιοντάρι

Σώτη Τριανταφύλλου

Η ιστορία των Λεοντάρηδων μοιάζει με εκείνη της γειτονιάς τους, της Φωκίωνος Νέγρη, που στη δεκαετία του 1960 και του 1970 ήταν γνωστή με το όνομα Βία Βένετο. Αργότερα, όλα πήγαν στραβά, σχεδόν όλα.

σελ.224

Πράγματα που σκέφτεται η παρθένος Μαρία καπνίζοντας κρυφά στο μπάνιο

Αλεξάντρα Κ*

Γυναίκες που παρατηρούν άνδρες, γυναίκες που παρατηρούν γυναίκες, παιδιά που παρατηρούν άνδρες και γυναίκες να παίζουν ένα άνισο παιχνίδι.

σελ. 256

Τσιτσιμπού

Αύγουστος Κορτώ

Ένας θρύλος του λαϊκού τραγουδιού. Μια φωνή ζωής και θανάτου. Η Τσιτσιμπού αφηγείται την αξέχαστη ιστορία της.

σελ. 384

Εργαζόμενο αγόρι

Λένα Διβάνη

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πώς θα ήταν ο κόσμος ανάποδα;
Πώς θα ζούσαμε αν αντί για την πατριαρχία μάς άλλαζε τα φώτα η μητριαρχία;

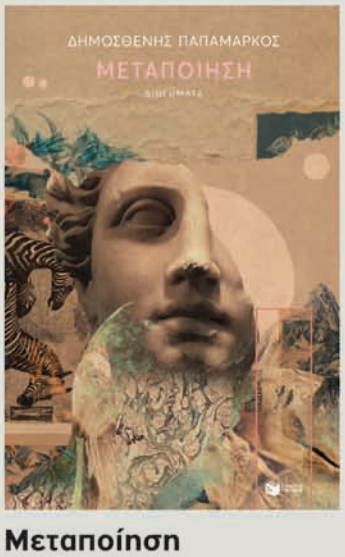

σελ. 160

Μεταποίηση

Δημοσθένης Παπαμάρκος

Ένας νεκρός που εξαναγκάζεται σε ανάσταση, ένας μεταλλωρύχος που κρύβει τη μοναξιά του, ένας ταριχευτής κι ο αρχηγός ενός θιάσου τεράτων, ένας Μακεδόνας στρατιώτης στο δρόμο του νόστου που περνάει πάντοτε μέσα από τον Άδη.

σελ. 416

Ήλιος με ξιφολόγχες

Γιώργος Σκαμπαρδώνης

Μεσοπόλεμος, Άνοιξη του '31. Ο επικεφαλής της αντικατασκοπείας στη Θεσσαλονίκη αναλαμβάνει να «ενοποιήσει τις πεποιθήσεις» στη γοητευτική πόλη που σπαράσσεται από συγκρούσεις.

του μικρού Ρόλαντ Μπέινς ανατρέπεται. Δύο χιλιάδες μίλια μακριά από την προστατευτική αγάπη της μητέρας του, εσωτερικός σ' ένα ασυνήθιστο οικοτροφείο, προσελκύει το ενδιαφέρον της δασκάλας του στο πιάνο. Η συνάντησή τους θ' αφήσει ένα ανεπούλωτο τραύμα αλλά και την ανάμνηση μιας αγάπης που ποτέ δεν θα ξεθωριάσει. Είκοσι πέντε χρόνια αργότερα, η σύζυγος του Ρόλαντ εξαφανίζεται μυστηριωδώς, αφήνοντάς τον μόνο με τον επτά μηνών γιο τους. Καθώς η ακτινοβολία από την έκρηξη του Τσερνόμπιλ εξαπλώνεται στην Ευρώπη, ο Ρόλαντ αρχίζει μια εναγώνια αναζήτηση για απαντήσεις.

Τζον Μπόιν, Όλα τα συντρίμμια, *εκδόσεις Ψυχογιός*

Η Γκρέτελ Φέρνσμπι είναι ενενήντα ενός ετών και ζει στο Λονδίνο. Έχει μια ήσυχη ζωή, παρά το σκοτεινό και πολυτάραχο παρελθόν της. Δεν μιλάει για τη διαφυγή της από τη Γερμανία, πάνω από εβδομήντα χρόνια πριν, δεν μιλάει για τα μεταπολεμικά χρόνια που πέρασε στη Γαλλία, μα κυρίως δεν μιλάει για τον πατέρα της, διοικητή του πιο διαβόητου στρατοπέδου συγκέντρωσης. Κι έπειτα, μετακομίζει στο διαμέρισμα κάτω από το δικό της μια νέα οικογένεια. Παρόλο που δεν το επιδιώκει, η Γκρέτελ αναπτύσσει μια φιλία με το αγοράκι τους και, ένα βράδυ, γίνεται μάρτυρας ενός βίαιου τσακωμού ανάμεσα στη μητέρα του και τον δεσποτικό πατέρα του. Η Γκρέτελ βρίσκεται αντιμέτωπη με την ευκαιρία να ελευθερωθεί από την ενοχή και να δράσει προκειμένου να σώσει ένα αγοράκι . Για να το κάνει αυτό θα αναγκαστεί να φανερώσει στον κόσμο την πραγματική της ταυτότητα.

Akwaeke Emezi, Ο θάνατος του Βίβεκ Όντζι, *εκδόσεις Στερέωμα / Σιόλα-Αλεξίου*

Ένα απόγευμα, σε μια πόλη της νοτιοανατολικής Νιγηρίας, μετά από μια μέρα ταραχών στην κεντρική αγορά, μια μητέρα ανοίγει την εξώπορτά της και ανακαλύπτει το άψυχο σώμα του γιου της. Τι οδήγησε στον θάνατο τον εικοσάχρονο Βιβέκ; Η ιστορία μιας υπερπροστατευτικής μητέρας και ενός απόμακρου πατέρα και η σπαρακτική αφήγηση της προσπάθειας μιας οικογένειας να κατανοήσει τον γιο της ενόσω αυτός μαθαίνει να αναγνωρίζει και να αποδέχεται τον εαυτό του, στο πλαίσιο μιας ασφυκτικά παραδοσιακής νιγηριανής κοινωνίας. Ένα μυθιστόρημα που εξερευνά ζητήματα ταυτότητας και φύλου, ανεκτικότητας και μισαλλοδοξίας, αθωότητας και προκατάληψης.

Φρέγια Σάμπσον, Το χαμένο εισιτήριο, *εκδόσεις Μίνωας*

Η Λίμπι Νίκολς φτάνει στο Λονδίνο με ραγισμένη καρδιά και τη ζωή της γεμάτη συντρίμμια. Ο πρώτος άνθρωπος που συναντά, ο ηλικιωμένος Φρανκ, της αφηγείται ένα περιστατικό που συνέβη το 1962, όταν γνώρισε ένα κορίτσι στο λεωφορείο με τον αριθμό 88. Είχαν κανονίσει να συναντηθούν στην Εθνική Πινακοθήκη, όμως εκείνος έχασε το εισιτήριο πάνω στο οποίο είχε γράψει το τηλέφωνό της. Από τότε παίρνει το ίδιο λεωφορείο κάθε μέρα με την ελπίδα να τη βρει. Οι προσπάθειές του είναι άκαρπες. Συνεπαρμένη από την ιστορία, η Λίμπι αναλαμβάνει δράση και κολλάει αφίσες σε ολόκληρη τη διαδρομή του λεωφορείου. Αρχίζει να ξεπερνάει την επιφυλακτικότητά της και αφήνεται σε έναν νέο έρωτα. Όμως, με την άνοια του Φρανκ να επιδεινώνεται, οι πιθανότητες να βρουν το κορίτσι λιγοστεύουν…

Στιβ Σεμ-Σάντμπεργκ, Β., *εκδόσεις Αλεξάνδρεια*

Ο Βόιτσεκ ήταν ένας πιστός πεζικάριος που είχε καταταχτεί στον στρατό για να ξεφύγει από τη μίζερη ζωή του, πήρε μέρος στους Ναπολεόντειους Πολέμους και κατέληξε να σκοτώσει τη γυναίκα που αγαπούσε. Το 1836 αυτή η αληθινή ιστορία ενέπνευσε τον Γκέοργκ Μπύχνερ να γράψει το «Βόιτσεκ». Αυτό τον ακρογωνιαίο λίθο της νεωτερικής λογοτεχνίας αναπλάθει μυθιστορηματικά το «Β.» του Σεμ-Σάντμπεργκ. Ο βραβευμένος συγγραφέας ανέτρεξε σε πλήθος δικαστικών αρχείων, μεταμορφώνοντας μια αρχαϊκή πρόζα και ρίχνοντας νέο φως στην ιστορία: τη σχέση των εραστών, την υπόθεση της δολοφονίας, την εκτέλεση του στρατιώτη. Στο φόντο μιας δικασμένης Ευρώπης, ρημαγμένης από τη βαρβαρότητα και τον παραλογισμό της δικαστικής και ψυχιατρικής εξουσίας, προβάλλει η αγωνία του Β. να αφηγηθεί τα γεγονότα της ζωής του.

Eloghosa Osunde, Αλήτες!, *εκδόσεις Διόπτρα*

Πρόκειται για ιστορίες που διαδραματίζονται κυρίως στο Λάγος, με την ίδια την πόλη να αποτελεί έναν μυθικό χαρακτήρα που στέκεται πάνω από τα πάντα, εκτός από τη μοναδική παντοδύναμη οντότητα που την εξουσιάζει: το χρήμα. Η συγγραφέας μάς συστήνει ένα σύνολο ανθρώπων που αγωνίζονται να επιβιώσουν σε έναν κόσμο συχνά ανάλγητο. Αόρατοι διαβάτες μιας πόλης που ζωντανεύει, οι Αλήτες του Λάγος μπορεί να είναι γκέι ή λεσβίες, τρανσέξουαλ, φτωχοί άνθρωποι που προσπαθούν να φτιάξουν τη ζωή τους σε μια κοινωνία διαφθοράς και ανισοτήτων, απρόθυμοι να συμμορφωθούν με τις νόρμες των φύλων, πρόσωπα που ζουν, ανασαίνουν και πορεύονται εκτός των ορίων. Καθώς οι ζωές τους διασταυρώνονται οι αλήτες αυτοί καταλαμβάνονται και

Μυθιστορήματα
ΚΑΠΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ
νέες κυκλοφορίες

Βίλια Χατζοπούλου
Κυκλάδες

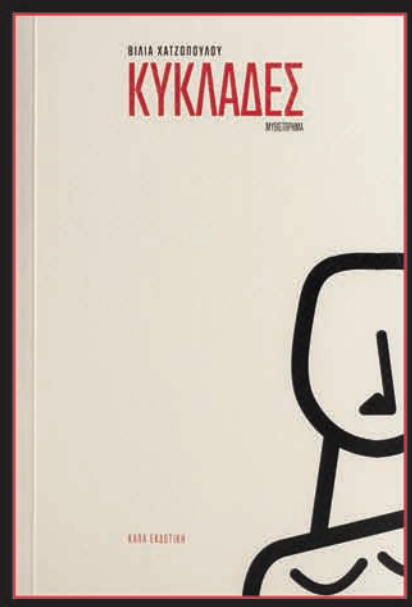

Ένα ζευγάρι νέων περνούν τα καλοκαίρια τους στην ίδια ερημική παραλία, μένοντας έξω με τη σκηνή τους. Αυτό το καλοκαίρι, όμως, φτάνοντας εκεί, αντικρίζουν ένα νεόκτιστο σπίτι, ακριβώς στην αρχή του μονοπατιού που οδηγεί στη θάλασσα.

Όλη η προηγούμενη ελευθερία στην παραλία που θεωρούν δική τους έχει χαθεί, προκαλώντας την οργή τους. Να μείνουν και να στήσουν τη σκηνή τους κάτω από το σπίτι ή να φύγουν;

Ξεπερνούν το δίλημμα παραμένοντας και προσπαθώντας να κρατήσουν τις παλιές συνήθειές τους, αγνοώντας προκλητικά την καινούρια συνθήκη. Ωστόσο το σπίτι θα αποδειχτεί ισχυρό. Το ζευγάρι που κατοικεί εκεί είναι δεμένο επίσης με τον τόπο, και δεν επιθυμεί να χάσει τη μοναχικότητά του. Οι σχέσεις μεταξύ των δύο ζευγαριών θα γίνουν στενές και οι συγκρούσεις αναπόφευκτες.

Όλα θα καταγραφούν και θα διαμορφωθούν στην ειδική γεωγραφία των Κυκλάδων.

Πάνος Δημάκης
Δεκαεπτά κλωστές
ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

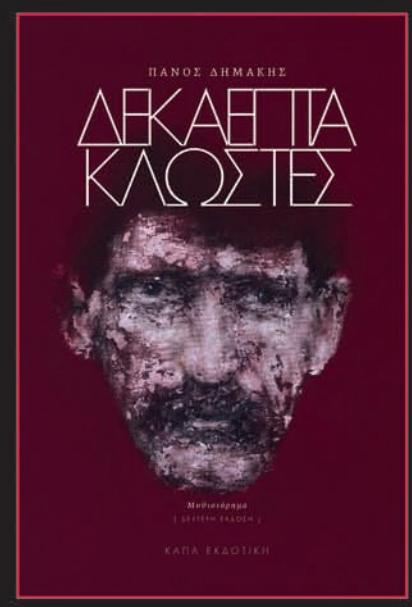

Μια πραγματική ιστορία που συντάραξε τα Κύθηρα το 1909. Μια συναρπαστική κατάδυση στον ψυχισμό ενός ανθρώπου που είχε όσα ήθελε στη ζωή του, που βασιζόταν στην αποδοχή των γύρω του και τους το ανταπέδιδε απλόχερα. Όμως η ξαφνική απόρριψη, η συνεχιζόμενη αδικία εναντίον του και ένας ολόκληρος κόσμος που καταρρέει γύρω του τον στρέφουν ενάντια σε όλους και τον οδηγούν στο πιο ειδεχθές έγκλημα που έγινε ποτέ στην Ελλάδα.

Ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα, βασισμένο σε αληθινά γεγονότα, για τη μοίρα και τα παιχνίδια που παίζει εναντίον μας, για τα αόρατα νήματα που ορίζουν τη ζωή μας αλλά και τη δύναμη που πρέπει να βρούμε για να την ορίσουμε εμείς οι ίδιοι. Για την ηθική μιας κοινωνίας που μπορεί να καταστρέψει ανθρώπινες ζωές στον βωμό της κανονικότητας της αγέλης, που βασίζεται στην κακόβουλη τάση των ανθρώπων να αναζητούν εξιλαστήρια θύματα.

kapaekdotiki.gr

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΟΥ **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΑΚΗ**
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ!

8 ΜΕΡΕΣ ΜΕΣΑ

ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΑΝ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ

KEY BOOKS
keybooks.gr

προκαλούνται από πνεύματα. Οι χαρακτήρες της Osunde έρχονται αντιμέτωποι και στηρίζουν ο ένας τον άλλο, προτού οδηγηθούν στη μοναδική στη ζωή τους συγκέντρωση, που προσδίδει στο βιβλίο μια απροσδόκητα χαρούμενη κατάληξη.

Μαρία Στεπάνοβα, Η ανάμνηση της μνήμης –Ένα χρονικό, εκδόσεις Βακχικόν

Θραύσματα μιας ολόκληρης ζωής, φωτογραφίες, γράμματα, σημειώματα, παιδικά αναμνηστικά. Η Μαρία Στεπάνοβα παλεύει να ανασυνθέσει την ιστορία της οικογένειάς της, η οποία εκτείνεται και χάνεται στα βάθη της Ρωσίας, της Ευρώπης, του 19ου και του 20ού αιώνα, όμως αυτή ξεφεύγει από τα όρια του οικογενειακού χρονικού και περνά στη σφαίρα του οικουμενικού, καθώς οι ήρωες-συγγενείς της συγγραφέως συγκρούονται με την ίδια την ιστορία: το φόντο του βιβλίου δεν είναι άλλο από τα μεγάλα γεγονότα του περασμένου αιώνα. Την ίδια στιγμή η αναζήτηση αυτή αποκτά έναν ιδιαίτερα υπαρξιακό χαρακτήρα και θέτει σπουδαία φιλοσοφικά ερωτήματα, που οι απαντήσεις δίνονται μέσω της τέχνης, καθώς μέσα στο βιβλίο παρελαύνουν καλλιτέχνες, ζωγράφοι, ποιητές.

Γκύντερ Γκρας, Το τενεκεδένιο ταμπούρλο, εκδόσεις Πατάκη

Ο Όσκαρ Ματσεράτ, τρόφιμος ψυχιατρείου, ανακαλεί την ταραχώδη ζωή του με τη βοήθεια του τυμπάνου του. Ως παιδί είναι ευφυέστατος και διαθέτει νοημοσύνη ασύμβατη με την ηλικία του· στα τρίτα του γενέθλια, τη μέρα ακριβώς που αποκτά το πρώτο του τύμπανο, αποφασίζει να σταματήσει να μεγαλώνει αντιδρώντας στην απανθρωπιά και στην αθλιότητα του κόσμου. Η ζωή του ταυτίζεται με την πορεία της Γερμανίας προς το χάος στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Σχεδόν τριάντα χρονών και κλεισμένος πια στο ψυχιατρείο, ο Όσκαρ χρησιμοποιεί το τύμπανό του ως μέσο έκφρασης για να αντλήσει μνήμες από το παρελθόν, να διαμαρτυρηθεί για τις μεσοαστικές αντιλήψεις της οικογένειάς του αλλά και της κοινωνίας και να κρίνει τις φρικαλεότητες, τις αδικίες και τις εκκεντρικότητες που παρατηρεί μέσα από τον μακρύ εφιάλτη της ναζιστικής εποχής. Το «Τενεκεδένιο ταμπούρλο» ουσιαστικά είναι το έργο που χάρισε στον Γκύντερ Γκρας, με 40 χρόνια καθυστέρηση, το Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Κριστίνα Πέρι Ρόσι, Μύχιες καταστροφές, εκδόσεις Καστανιώτη

Σήμερα, που τα μέσα μαζικής επικοινωνίας έχουν μετατρέψει την ατομική και συλλογική ιστορία σε θέαμα, η λογοτεχνία παραμένει ο προνομιούχος χώρος της υποκειμενικότητας. Στο βιβλίο αυτό η Κριστίνα Πέρι Ρόσι μάς επιτρέπει να κρυφοκοιτάξουμε στον ιδιωτικό κόσμο ανθρώπων παγιδευμένων στις προσωπικές τους μανίες: μιας ομάδας φετιχιστών που μοιράζονται τις ερωτικές τους εμμονές, ενός άντρα συνεπαρμένου από μια γυναίκα-φάλαινα, ενός συζύγου που η γυναίκα του τον εγκαταλείπει για κάποια άλλη, ή μιας υπέροχης γραμματέως-μοντέλου-μαμάς που ασφυκτιά μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον. Το σύνολο του έργου της συγγραφέως αποτελεί μια άσκηση συνεχούς κριτικής αναζήτησης, διατηρώντας πάντοτε την αξία του λόγου ως κύρια έκφραση μιας μαχητικής και αφοσιωμένης λογοτεχνίας σε καίρια θέματα της σύγχρονης πραγματικότητας.

Deepti Kapoor, Η εποχή του κακού, εκδόσεις Μεταίχμιο

Αυτή είναι η εποχή του κακού όπου τα χρήματα, η ηδονή και η δύναμη είναι τα πάντα. Η οικογένεια όμως που τα κατέχει όλα αυτά μπορεί και να σκοτώσει. Μια επική ιστορία που διαδραματίζεται στη σύγχρονη Ινδία, στη σκιά των απέραντων κτημάτων, των κοσμοπολίτικων πάρτι, των αδίστακτων επιχειρηματικών συμφωνιών και της άσκησης πολιτικής επιρροής με οποιοδήποτε κόστος. Τρεις ζωές μπλέκονται επικίνδυνα: ο Ατζέι, ο Σάνι και η Νέντα, ο υπηρέτης, ο κληρονόμος και η δημοσιογράφος. Και πίσω από όλα η οικογένεια Ουαντία. Μέσα από περίπλοκες διαδρομές, οι δεσμοί των τριών αυτών ανθρώπων θα αποτελέσουν τρόπο διαφυγής ή έναυσμα για περαιτέρω καταστροφή; Ένα πολυσύνθετο μυθιστόρημα μάς μεταφέρει από τα φτωχά χωριά της ινδικής επαρχίας στην ένταση του πολύβουου Νέου Δελχί και καταγράφει τη συναρπαστική ιστορία διαφθοράς μιας οικογένειας που έμαθε να μη σταματά πουθενά.

Νίκι Έρλικ, Το μέτρο της ζωής τους, εκδόσεις Μίνωας

Ξυπνάς, βάζεις ένα φλιτζάνι καφέ και φεύγεις. Είναι μια μέρα όπως όλες οι άλλες. Όταν όμως ανοίγεις την εξώπορτά σου, βρίσκεις να σε περιμένει ένα μικρό ξύλινο κουτί. Μέσα βρίσκεται ένα κομμάτι κορδόνι που σου αποκαλύπτει πόσα ακριβώς χρόνια θα ζήσεις. Από τα σπίτια των μεγαλουπόλεων μέχρι τις σκηνές στην έρημο, κάθε άνθρωπος σε κάθε ήπειρο λαμβάνει το ίδιο κουτί. Μέσα σε μια στιγμή ο κόσμος κυριεύεται από φρενίτιδα. Καθώς η κοινωνία αρχίζει να κατακερματίζεται, όλοι βρίσκονται αντιμέτωποι με το ίδιο συγκλονιστικό δίλημμα: θέλουν να μάθουν πόσο θα ζήσουν;

Daniel Chidiac, The Modern Break-up (Μοντέρνος χωρισμός), εκδόσεις Key Books

Μετά από το ξαφνικό τέλος μιας σχέσης

▶

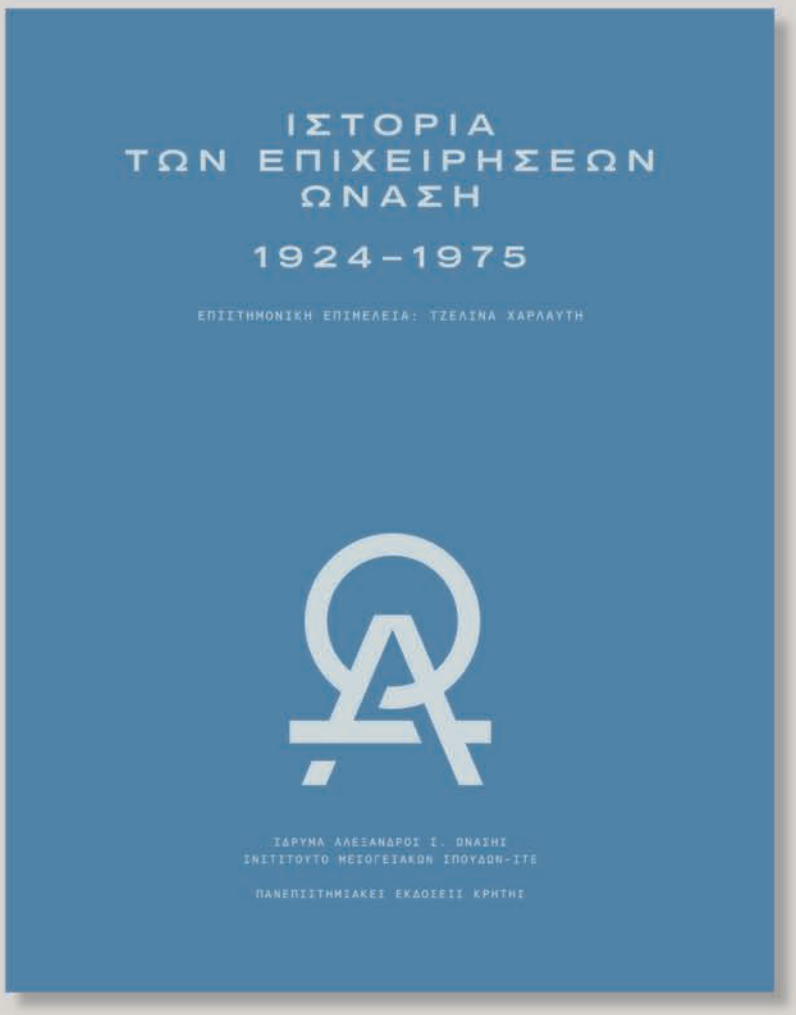

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΩΝΑΣΗ
1924–1975

ΙΔΡΥΜΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΩΝΑΣΗΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ / ΙΤΕ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

www.minoas.gr

ΜΙΝΩΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ένα καλοκαίρι γεμάτο βιβλία!

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΩΝ 280.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ

Η κληρονομιά

Ένα δικαστικό θρίλερ όπου οι αναγνώστες καλούνται να διαλέξουν πλευρά, επιστρατεύοντας τη λογική κι όχι την καρδιά.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΩΝ 220.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Άγριο χάραμα

Το νέο μυθιστόρημα της Ευαγγελίας Ευσταθίου συνδυάζει το ψυχολογικό θρίλερ και το μεταφυσικό στοιχείο σε ένα κοινωνικό μυθιστόρημα.

ΕΝΑ ΚΑΘΗΛΩΤΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Αστυνομικό μυθιστόρημα

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Θάνατος επί σκηνής

Από τον συγγραφέα που απέσπασε το Μεσογειακό Βραβείο Αστυνομικού Μυθιστορήματος 2023 για το *Μυθιστόρημα με κλειδί*.

ΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΟ... ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑ

Ψυχολογικό θρίλερ

ΕΙΡΗΝΗ ΒΑΡΔΑΚΗ

Ο εραστής της

Η συγγραφέας επιστρέφει με ένα καθηλωτικό ψυχολογικό θρίλερ, γεμάτο ανατροπές μέχρι την τελευταία σελίδα!

Η ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΑΘΩΩΝ... ΕΙΝΑΙ Η ΘΥΣΙΑ

Ψυχολογικό θρίλερ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕΤΑΞΑ

Ποιος σκότωσε την Ιφιγένεια;

Ένας χορός θανάτου στον οποίο δεν μπορεί κανείς να διακρίνει τους αθώους από τους ενόχους.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ 2023 ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΜΑΡΙ ΒΑΡΕΪΓ

Είκοσι χρόνια σιωπή

Ένα μυθιστόρημα για τη γυναικεία φιλία και αλληλεγγύη με φόντο μια εξαφάνιση που αναστάτωσε ολόκληρη τη Γαλλία.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ ΣΕ 22 ΧΩΡΕΣ

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΝΙΚΙ ΕΡΛΙΚ

Το μέτρο της ζωής τους

Ένα ξύλινο κουτί που φανερώνει στους παραλήπτες πόσα χρόνια θα ζήσουν. Πώς θα διαχειριστούν αυτή τη γνώση;

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟ FEEL GOOD ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΦΡΕΓΙΑ ΣΑΜΨΟΝ

Το χαμένο εισιτήριο

«Ένα απολαυστικό ταξίδι για την τύχη, την απώλεια και τα γηρατειά, με χαρακτήρες που θα κερδίσουν την καρδιά σας». — *The Montecito Journal*

ΟΙ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΠΤΥΧΕΣ ΤΗΣ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ιστορικό μυθιστόρημα

ΕΪΜΙ PANIAN

Σχολή για Γερμανίδες νύφες

Ένα συγκλονιστικό ιστορικό μυθιστόρημα με φόντο το ναζιστικό Βερολίνο του 1939.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΩΝ 1.000.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Αυτοβελτίωση

ΒΕΞ ΚΙΝΓΚ

Πιο κοντά στην αγάπη

Ένα βιβλίο για να φέρουμε στη ζωή μας την άνευ όρων αγάπη που όλοι αξίζουμε!

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΕ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

Ηλικίες 2-6

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΕΝΓΚΕΛ

Ο κόσμος κι εγώ!

Ένα απίθανο ταξίδι σε 26 μέρη του πλανήτη μας μέσα από μία υπέροχη εικονογράφηση και μοναδικές περιγραφές!

30.000.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

Ηλικίες 6-9

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑ ΣΑΪΜΟΝ

Πέτρος ο τρομερός

Είναι απρόβλεπτος, είναι τρομερός... είναι ο φίλος που όλοι θα θέλαμε να έχουμε!

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΣΤΗ ΣΕΝΤΡΑ!

Ηλικίες 6-9

ΙΣΑΑΚ ΠΑΛΜΙΟΛΑ

Τα παιχτρόνια

Θα καταφέρουν τα «Φιστίκια του ποδοσφαίρου» να κατακτήσουν το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γειτονιάς;

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ 2021 – *TIMES*

Ηλικίες 7-12

ΑΪΟΝΑ ΡΕΪΝΤΖΛΙ

Αϊνστάιν ο πιγκουίνος

Ο πιο γλυκός πιγκουίνος του κόσμου ήρθε για να μας κατακτήσει με τις περιπέτειές του!

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ηλικίες 9-12

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Το κορίτσι που πετούσε

Ένα βιβλίο για τα όνειρα, τη φιλία και το παιδί που όλοι κρύβουμε μέσα μας.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

στην οποία είχε επενδύσει, η Αμέλια πέφτει σε μια δίνη αντικρουόμενων σκέψεων και συναισθημάτων. Για άλλη μια φορά, αναρωτιέται τι αληθινά θέλει από τους άντρες, ποιο το νόημα των σχέσεων και αν υπάρχει ο «ιδανικός άλλος». Όλα αλλάζουν όταν γνωρίζει τον Νικ. Ο νέος της φίλος τής αποκαλύπτει τον τρόπο που σκέφτονται οι άντρες. Μετά από αυτό, η Αμέλια είναι πιο αποφασισμένη από ποτέ να βρει κάτι αληθινό. Έτσι, θα ξεκινήσει ένα ταξίδι αυτογνωσίας, αναζητώντας τον αληθινό έρωτα και την ευτυχία. Γεμάτο χιούμορ αλλά και σκληρές αλήθειες, το μυθιστόρημα του Daniel Chidiac εξερευνά τον λαβύρινθο των σχέσεων στην εποχή του Tinder.

Sarah Penner, Η μυστική λέσχη,
εκδόσεις Κλειδάριθμος

Στα σκοτεινά σαλόνια του βικτοριανού Λονδίνου δύο τολμηρές γυναίκες αναζητούν την αλήθεια και τη δικαιοσύνη μέσα από την επικίνδυνη τέχνη της επίκλησης των πνευμάτων. 1873. Σε έναν εγκαταλελειμμένο πύργο στα περίχωρα του Παρισιού, τελείται μια σκοτεινή σεάνς από τη διάσημη πνευματίστρια Βοντλίν Ντ' Αλέρ. Γνωστή παγκοσμίως για το ταλέντο της να καλεί τα πνεύματα θυμάτων δολοφονίας προκειμένου να εξακριβώσει την ταυτότητα των δολοφόνων, είναι περιζήτητη από χήρες και αστυνομικούς ερευνητές. Η Λένα Γουίκς έχει έρθει στο Παρίσι με σκοπό να βρει απαντήσεις για τον θάνατο της αδερφής της, αλλά πρώτα απ' όλα πρέπει αποδεχτεί το άγνωστο και να ξεπεράσει την προκατάληψή της ενάντια στον αποκρυφισμό. Όταν καλούν τη Βοντλίν στην Αγγλία για να διαλευκάνει μια σημαντική δολοφονία, η Λένα τη συνοδεύει ως μαθητευόμενη. Καθώς όμως συνασπίζονται με τους ισχυρούς άνδρες της Λέσχης Σεάνς Λονδίνου για την επίλυση του μυστηρίου, αρχίζουν να υποψιάζονται ότι ίσως να βρίσκονται και οι ίδιες μπλεγμένες σε ένα έγκλημα. Μια ιστορία που εξερευνά τα θολά όρια μεταξύ αλήθειας και ψευδαίσθησης, αποκαλύπτοντας τα μεγάλα ρίσκα που είναι διατεθειμένες να αναλάβουν οι γυναίκες όταν θέλουν να πάρουν εκδίκηση.

Malinda Lo, Χτες βράδυ στο Τέλεγκραφ Κλαμπ,
εκδόσεις Διόπτρα

Από το οπισθόφυλλο: «Παράξενη εποχή, έτσι λεγόταν αυτό το βιβλίο. Μιλούσε για δύο γυναίκες που ερωτεύονται η μία την άλλη. Και έπειτα η Λίλι έκανε την ερώτηση που είχε βγάλει ρίζες μέσα της, που ακόμα και τώρα ξεδίπλωνε τα φύλλα της και απαιτούσε να αντικρίσει τον ήλιο. "Έχεις ακούσει ποτέ ξανά κάτι τέτοιο;" Η Λίλι Χου δεν θυμάται ακριβώς πότε η ερώτηση έβγαλε ρίζες, όμως η απάντηση ήταν

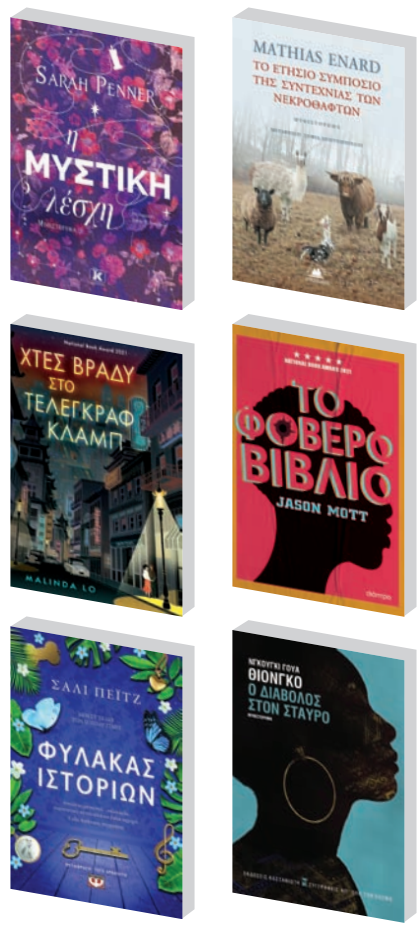

σε πλήρη άνθηση όταν εκείνη και η Καθλίν Μίλερ πέρασαν κάτω από τη νέον ταμπέλα ενός γκέι μπαρ που λεγόταν Τέλεγκραφ Κλαμπ. Η Αμερική του 1954 δεν είναι ένα ασφαλές μέρος για να ερωτευτούν δύο κορίτσια. Ο μακαρθισμός και η παράνοια του Κόκκινου Τρόμου απειλεί τους πάντες, και τους Κινέζους Αμερικανούς όπως είναι η Λίλι. Με τον φόβο της απέλασης να σκιάζει τον πατέρα της, παρά την υπηκοότητα που με τόσο κόπο απέκτησε, η Λίλι και η Καθ ρισκάρουν τα πάντα ώστε ο έρωτάς τους να αντικρίσει το φως του ήλιου».

Σάλι Πέιτζ, Φύλακας ιστοριών,
εκδόσεις Ψυχογιός

Δεν θυμάται πώς ξεκίνησε τη συλλογή της με ιστορίες. Σύντομα πρόσεξε ότι, ενώ ξεσκόνιζε ένα καθιστικό ή έκανε απόψυξη σε ένα ψυγείο, οι άνθρωποι της έλεγαν τις ιστορίες τους. Ίσως το έκαναν πάντα, όμως τώρα είναι αλλιώς. Τώρα οι ιστορίες τής απλώνουν το χέρι κι αυτή τις τραβάει κοντά της. Έτσι, όταν η Τζάνις αναλαμβάνει να καθαρίζει το σπίτι της κυρίας Μπ., γνωρίζει εντέλει έναν άνθρωπο που θέλει να μάθει τη δική της ιστορία, αλλά η Τζάνις της το ξεκόβει: αυτή είναι φύλακας ιστοριών, δεν έχει δική της ιστορία. Τουλάχιστον, όχι μια ιστορία που να μπορεί να τη διηγηθεί. Η κυρία Μπ. δεν ξεγελιέται, καταλαβαίνει πως με την Τζάνις το ζήτημα είναι πολύ πιο περίπλοκο απ' ό,τι φαίνεται.

Mathias Énard, Το ετήσιο συμπόσιο της συντεχνίας των νεκροθαφτών,
εκδόσεις Στερέωμα / Σιόλα-Αλεξίου

Για τις ανάγκες της διδακτορικής του διατριβής σχετικά με το τι σημαίνει να ζεις στην ύπαιθρο τον 21ο αιώνα, ο φοιτητής Εθνολογίας Νταβίντ Μαζόν εγκαταλείπει το Παρίσι και μετακομίζει σε ένα χωριό της γαλλικής επαρχίας. Για να βυθιστεί καλύτερα στο πνεύμα του τόπου, ο Νταβίντ γίνεται συχνός επισκέπτης του Καφέ των Ψαράδων και του πληθωρικού δημάρχου Μαρσιάλ, ο οποίος ως ο ιδιοκτήτης του τοπικού γραφείου κηδειών είναι ο αμφιτρύωνας του ετήσιου Συμποσίου της Συντεχνίας των Νεκροθαφτών. Σε μια μυθική αφθονία φαγητού, σπονδών και λέξεων, ακολουθώντας τις ιδιοτροπίες του Τροχού του Χρόνου στον οποίο ο Θάνατος ανασταίνει τις ψυχές που αιχμαλωτίζει, ο συγγραφέας αποκαλύπτει τον λαϊκό πολιτισμό σε όλο το βάθος του, επιστρατεύοντας τη μυθολογία, την πολιτική και την επιστήμη για να ζωογονήσουν με τους χυμούς τους μια αφήγηση γεμάτη οίστρο.

Jason Mott, Το φοβερό βιβλίο,
εκδόσεις Διόπτρα

Ένας Αφροαμερικανός συγγραφέας γράφει ένα βιβλίο που γίνεται μπεστ σέλερ. Τώρα

▶

ΤΑ BELL ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

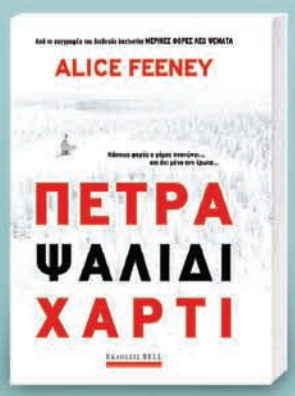

Όταν ο Άνταμ και η Αμίλια κερδίζουν ένα δωρεάν Σαββατοκύριακο στη Σκωτία, μοιάζει με μια τελευταία ευκαιρία να προσπαθήσουν να σώσουν το γάμο τους. Αλλά το ταξίδι αυτό δεν το κέρδισαν κατά τύχη. Ο ένας απ' τους δυο τους λέει ψέματα. Και αυτή την επέτειο δε θα την ξεχάσουν ποτέ…

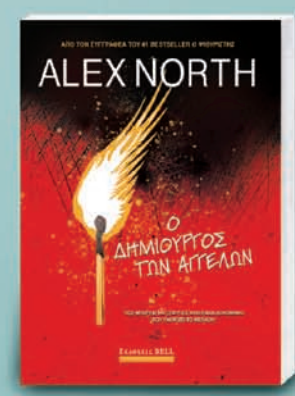

Η Κέιτι Σο δεν κατάφερε ποτέ να ξεπεράσει την ενοχή γι' αυτό που είχε συμβεί στον αδερφό της πριν από χρόνια. Τώρα, ένα αποτρόπαιο έγκλημα οδηγεί σε δύο παλιές υποθέσεις: τη φρικτή επίθεση εναντίον του έφηβου Κρίστοφερ Σο, και τα ειδεχθή εγκλήματα ενός διαβόητου σίριαλ κίλερ ο οποίος, σύμφωνα με το θρύλο, μπορούσε να δει το μέλλον…

Το Σεπτέμβριο του 1949 η Τζάκλιν Μπουβιέ φτάνει στο μεταπολεμικό Παρίσι για μια χρονιά σπουδών στο εξωτερικό. Συγκινητικό, ευαίσθητο και πλούσιο σε ιστορικές λεπτομέρειες, το μυθιστόρημα της Αν Μα παρακολουθεί μια εμβληματική προσωπικότητα στα πρώτα της ενήλικα βήματα: αυτή είναι η χρονιά που η ίδια η Τζάκι Κένεντι Ωνάση θεωρούσε την καλύτερη της ζωής της.

Η Αγκάτα Γέσενσκα είναι η αγαπημένη συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων της Πράγας. Όμως τα πάντα θα ανατραπούν όταν ένας σκοτεινός, αόρατος άνθρωπος, θα αρχίσει να αναπαριστά σκηνές άγριων φόνων από τα βιβλία της, στοχεύοντας κάθε φορά και ένα διαφορετικό άτομο από το περιβάλλον της. Στην αναπαράσταση του τελευταίου βιβλίου, το θύμα θα είναι η ίδια η Αγκάτα.

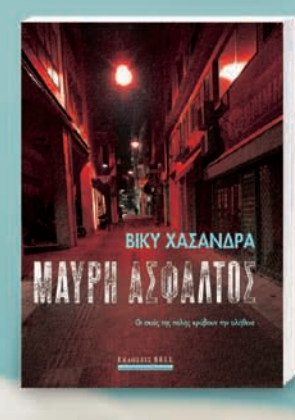

Ο Άλεξ είναι ιδιωτικός ερευνητής. Στο μεταίχμιο της απόφασής του να εγκαταλείψει το επάγγελμά του, ένας ανώνυμος κίτρινος φάκελος θα τον αναγκάσει να ματαιώσει οποιαδήποτε άλλη σκέψη. Η προαναγγελία ενός φόνου θα στοιχειώσει τις νύχτες του, ενώ σύντομα η πρώτη νεκρή γυναίκα θα επιβεβαιώσει τους φόβους του ότι ο απρόσκλητος πελάτης είναι προσωπικός του αντίπαλος.

Ήταν μια συνηθισμένη μέρα, μέχρι που συνέβη το αδιανόητο. Το γεγονός που άλλαξε τον κόσμο: Μέσα σε μερικά δευτερόλεπτα πέθαναν όλοι οι άντρες, σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Τώρα, εφτά γυναίκες προσπαθούν να επιβιώσουν σ' έναν κόσμο όπου επικρατεί το χάος και να βρουν απαντήσεις πριν να είναι πολύ αργά για το ανθρώπινο είδος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL
www.bell.gr BELLpublishing @bell_books @bell_books

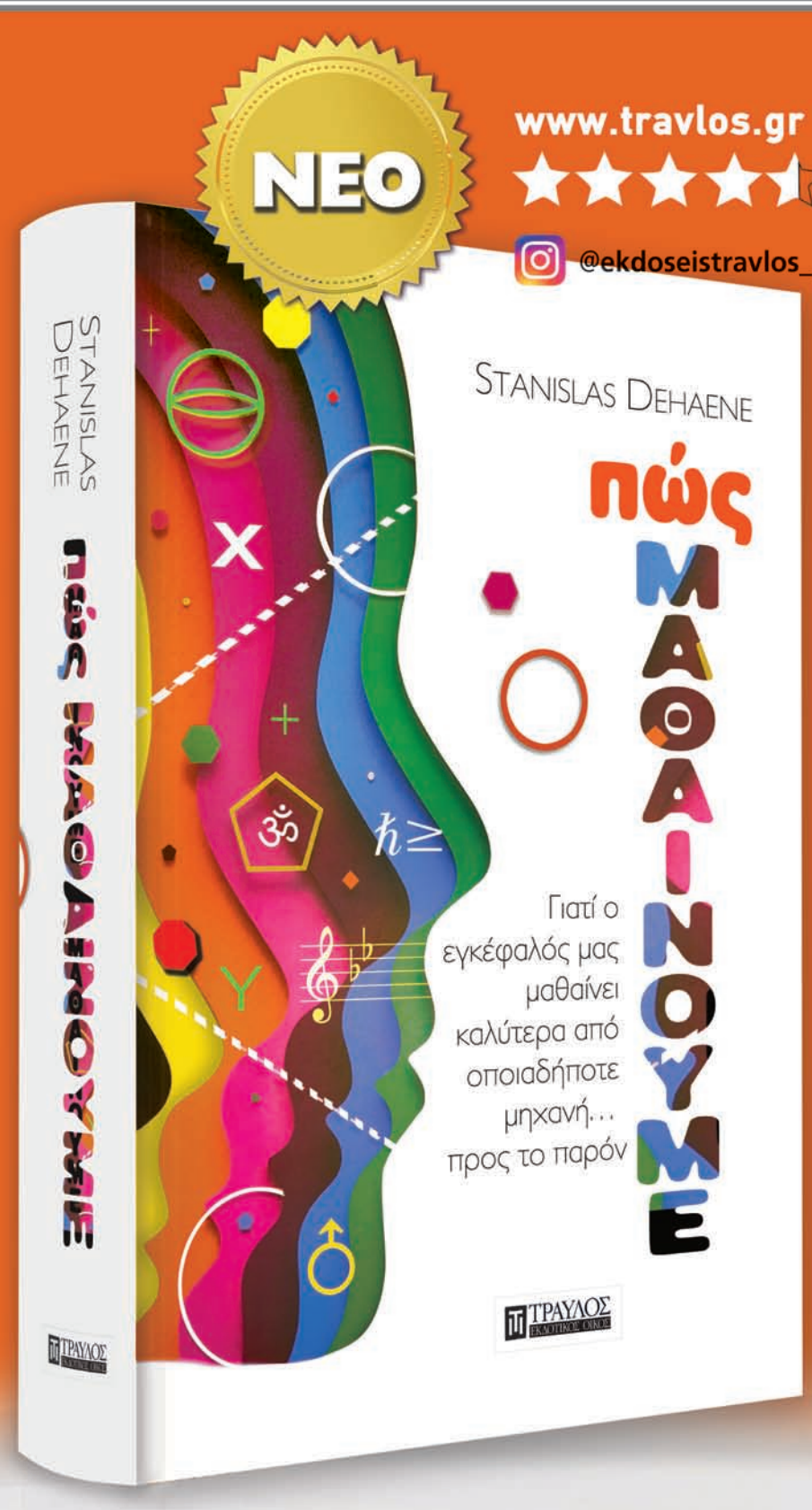

www.travlos.gr

@ekdoseistravlos_

ΤΡΑΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Πώς μαθαίνει ο εγκέφαλός μας;
Πρόκειται για το πιο «καυτό» ερώτημα της Τεχνητής Νοημοσύνης, στην προσπάθειά της να «μαθαίνει» ακριβώς όπως η «απόλυτη μηχανή μάθησης», ο *ανθρώπινος εγκέφαλος*.

Με αφορμή αληθινές ιστορίες ανθρώπων, ο κορυφαίος νευροεπιστήμονας Στάνισλας Ντεχάεν μάς συμβουλεύει πώς –αξιοποιώντας γνώση και προσαρμοστικότητα– θα ανανεώσουμε τις δεξιότητές μας στην ενήλικη ζωή, θα ενισχύσουμε την ικανότητα μάθησης σε κάθε ηλικία, θα βελτιώσουμε την επαγγελματική μας ανάπτυξη και την απόδοσή μας σε πολλούς τομείς της ζωής μας.

Παράλληλα, δείχνει πώς οι επιστήμονες των υπολογιστών θα μπορούσαν να εμπνευστούν από τα μαθησιακά τεχνάσματα που ενσωμάτωσε στον εγκέφαλό μας η εξέλιξη, όπως την προσοχή (που μας επιτρέπει να επιλέξουμε και να ενισχύσουμε την πληροφορία) ή τον αλγόριθμο του ύπνου (με τον οποίο ο εγκέφαλός μας συνθέτει ό,τι έχει μάθει τις προηγούμενες ημέρες).

Καθώς η απόδοση της Τεχνητής Νοημοσύνης συνεχώς βελτιώνεται, η πιθανή πρόσκτηση τέτοιων ιδιοτήτων αναμφίβολα θα κάνει τη μηχανική μάθηση να ανταγωνιστεί τους εγκεφάλους μας στο κοντινό μέλλον.

Popular Science
BEST SELLERS

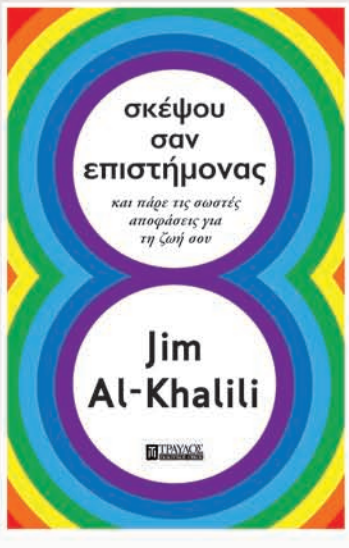

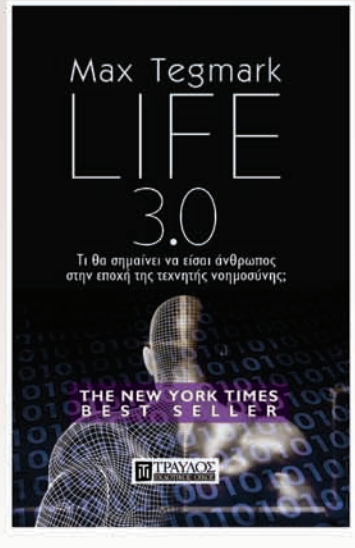

Καλλιδρομίου 54Α και Δρυάδων 2, ΕΞΑΡΧΕΙΑ – 11473 ΑΘΗΝΑ | Τηλ.: 210 3814 410 - 210 3813 591 | e-mail: **info@travlos.gr** | www.travlos.gr

γυρίζει την Αμερική για να το προωθήσει. Ο μικρός Μουτζούρης, αντίθετα, έχει μάθει από νωρίς πως όσο λιγότερο φαίνεσαι, τόσο το καλύτερο. Ποιος είναι όμως ο Μουτζούρης και γιατί εμφανίζεται συνεχώς μπροστά στον συγγραφέα, αλλά μάλλον δεν τον βλέπει κανένας άλλος; Κι όσο συμβαίνουν όλα αυτά, ακόμα ένα φονικό με δράστες αστυνομικούς και θύμα έναν Μαύρο συγκλονίζει τη χώρα. Οι ιστορίες διασταυρώνονται και συγκρούονται με δύναμη, απειλώντας να εκτροχιάσουν την περιοδεία και τη ζωή του ήρωα και ορίστε ένα καλειδοσκοπικό μυθιστόρημα.

Νγκούγκι γουά Θιόνγκο, Ο Διάβολος στον σταυρό,
εκδόσεις Καστανιώτη

Το μυθιστόρημα αφηγείται την τραγική ιστορία της Γουαρινγκά, μιας νεαρής γυναίκας που μεταβαίνει από μια αγροτική πόλη της Κένυας στην πρωτεύουσα πέφτοντας θύμα εκμετάλλευσης από το αφεντικό της και από έναν διεφθαρμένο επιχειρηματία. Καθώς αγωνίζεται να επιβιώσει, αρχίζει να συνειδητοποιεί ότι τα προβλήματά της αποτελούν απλώς συμπτώματα μιας ευρύτερης κοινωνικής δυσφορίας, και ότι πολλά δεινά βλασταίνουν εξαιτίας των διαβρωτικών επιρροών που δέχεται η χώρα της από τη Δύση. Ο Κενυάτης συγγραφέας, με τον «Διάβολο στον σταυρό», ύψωσε μια παθιασμένη κραυγή για την απαλλαγή της πατρίδας του από τη δικτατορία αλλά και για να μπορούν οι Αφρικανοί να δημιουργούν στις τοπικές διαλέκτους τους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Θοδωρής Παπαθεοδώρου, Νήσος Θέρος,
εκδόσεις Ψυχογιός

«Μόνο μη μου ζητήσετε να λύσω το πρόβλημα της ατεκνίας», τους το ξέκοψε ο καπετάν Διαμαντής. «Το σπέρμα μου κουβαλάει πιο πολύ ιώδιο κι από τραυματιοφορέα. Το πιθανότερο είναι να γεμίσω το νησί γοργόνες…» Τι στα αλήθεια γίνεται εδώ και ποιο είναι αυτό το μέρος; Μια Χώρα πιο λευκή κι από νεκροταφείο Εσκιμώων, μια μαύρη γάτα που περιπολεί στ' ασβεστωμένα σοκάκια, μια άδεια εκκλησία κι ένα φισκαρισμένο μπορντέλο. Μια καραβιά εξαφανισμένοι τουρίστες, ένας σταυρός βυθισμένος στον πάτο του λιμανιού, τρεις γαβάθες θανατερό τζατζίκι, μια κλεμμένη σωβρακοφανέλα αγροφυλακής, ένα δοχείο νυκτός γεμάτο παθιασμένα δάκρυα, ένας απελπισμένος έρωτας και μια διαολεμένη ναυτική βεντέτα.

Μαργαρίτα Κοντού, Περιστέρια από πέτρα, *εκδόσεις Βακχικόν*

Ένας νέος με τραγιάσκα, ο κύριος Χ, μια καρέκλα, ένα καναρίνι και… περιστέρια από πέτρα ξεπηδούν στις σελίδες των διηγημάτων της συγγραφέως, η οποία αναδύει μέσα από τη γραφή της ήρωες καθημερινούς. Μικρές φόρμες, ιστορίες μπονσάι που ταξιδεύουν στους χαρακτήρες των ανθρώπων και το ίαμά τους, μπερδεύοντας το πραγματικό με το φανταστικό και το σουρεαλιστικό. Ιστορίες που ξεδιπλώνονται, παλεύουν με τους αθέατους δαίμονες του φόβου και της αγάπης, ενώ παράλληλα αναζητούν τα ποθητά μονοπάτια της δικαίωσης και της λύτρωσης.

Γιώργος Σκαμπαρδώνης, Ήλιος με ξιφολόγχες,
εκδόσεις Πατάκη

Μεσοπόλεμος, πρώτο εξάμηνο του 1931. Ο ταγματάρχης Γόρδιος Κλήμεντος, επικεφαλής της αντικατασκοπίας στη Θεσσαλονίκη, αναλαμβάνει να «ενοποιήσει τις πεποιθήσεις» στη γοητευτική πόλη που σπαράσσεται από συγκρούσεις: εθνικιστές εναντίον αριστερών και Εβραίων, βενιζελικοί κατά βασιλικών, τροτσκιστές κατά κομμουνιστών, 140.000 πρόσφυγες, κομιτατζήδες, παρακρατικοί, πράκτορες ξένων δυνάμεων, απεργίες και δολοφονίες. Ο ταγματάρχης, που υποφέρει και από ένα ανεξέλεγκτο ερωτικό πάθος, προσπαθεί να κρατήσει τις αρχές του στον απελπισμένο αγώνα του να ελέγξει τη δυναμική των γεγονότων που κατα-

λήγουν στην πρώτη μεγάλη επίθεση κατά των Ισραηλιτών στην Ευρώπη του 20ού αιώνα: στο πογκρόμ και στον εμπρησμό του εβραϊκού συνοικισμού Κάμπελ.

Γιώργος Δομιανός, Εγώ θα σου μάθω πουλάκι μου,
Κάπα Εκδοτική

Στο βιβλίο-ποιητική ενότητα «Εγώ θα σου μάθω πουλάκι μου», ο Γιώργος Δομιανός χαρτογραφεί με σπαρακτική αμεσότητα έναν έρωτα σε πρώτο πρόσωπο και με διαρκή απεύθυνση στο Εσύ. Ποιος είναι ο ορισμός της μοναξιάς; Εξασκείται κανείς στην απουσία; Με πόσους πάταγους το λεπτό χτυπά μία καρδιά; Πώς φτάνει κανείς στον Θεό μέσω της ερωτικής εγκατάλειψης; Δίχως περιστροφές κι ανερυθρίαστα, το ποιητικό υποκείμενο δηλώνει πως ο έρωτας ξαναγράφει την Ιστορία, επανανοηματοδοτεί τις Τέχνες, εμπλουτίζει τα φτωχά ελληνικά του, διαμορφώνοντας το συντακτικό της σάρκας, οδηγεί στην επανάχαραξη των συνόρων του κόσμου όπως τον ήξερε.

Συλλογικό, Η φωνή Ατης,
εκδόσεις Καστανιώτη

Πενήντα τρεις γυναίκες συγγραφείς της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας ενώνουν τις φωνές τους θέλοντας να μιλήσουν για την πραγματικότητα της έμφυλης βίας, για τις δομές της έμφυλης κυριαρχίας στην πολυπλοκότητά τους, για τα βιώματα της καταπίεσης αλλά και του αγώνα για ενδυνάμωση, αληθινή συντροφικότητα και αλληλεγγύη. Τα διηγήματά τους συγκλονίζουν, καθώς αφηγούνται ιστορίες βίας και αντίστασης ταξιδεύοντας από τα πιο απόμακρα χωριά ως τις μεγαλουπόλεις, από την Ευρώπη ως τα βάθη της Αφρικής και τη Λατινική Αμερική. Με τον νου πάντοτε στις πρωτοπόρες Ελληνίδες συγγραφείς που ξεχάστηκαν, οι συγγραφείς του βιβλίου, ζώντας κι αυτές την πραγματικότητα της έμφυλης βίας με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, θέλησαν να δυναμώσουν τη φωνή των γυναικών.

Σοφία Βόικου, Η ερωμένη του πατέρα, *εκδόσεις Ψυχογιός*

Δυο γυναίκες, δυο μουσικές, δυο χώρες, ένας άντρας. Την άνοιξη του 1999, την ώρα που το Βελιγράδι φλέγεται από τις βόμβες των Αμερικανών και των συμμάχων τους, ο πολεμικός ανταποκριτής Νέστορας Μπενέτος γνωρίζει τη Λίλα. Τη Λίλα, που έχει πάθος γράμματα της ερωμένης του πατέρα της. Θέλει πάση θυσία να γνωρίσει τη γυναίκα που οδήγησε τη μητέρα της στην ψυχική κατάρρευση. Πώς μπορεί όμως ν' αντισταθεί στη σαγήνη της ερωμένης χωρίς να προδώσει τη μνήμη της μητέρας;

Έλενα Αντωνίου, Της καρδιάς το πεπρωμένο, *εκδόσεις Bell*

Μια περιπλάνηση που ξεκινά από τη Σιένα και οδηγεί ως το Μπουένος Άιρες, μια γυναίκα που αναζητεί το παρελθόν και την οδηγεί το πεπρωμένο της, ένας άνδρας αφοσιωμένος στο καθήκον και χαμένος στις πληγές του. Η Σιένα Μιχαήλ είναι ένα από τα πιο ακριβοπληρωμένα μοντέλα γαμήλιας μόδας. Ένα μυστικό την αναγκάζει να κρατά την καρδιά της κλειδωμένη και να παραμένει απρόσβλητη σε συναισθήματα. Ο Αργεντινός επιχειρηματίας Σεμπαστιάν Μοντέρο είναι ο πιο περιζήτητος εργένης στο Μπουένος Άιρες. Και, μετά τον τραγικό χαμό του αδελφού του, είναι και ο μοναδικός συνεχιστής του ονόματος της αριστοκρατικής οικογένειάς του. Ο έρωτας της μυστηριώδους Σιένα με τον απόμακρο και σκληρό Σεμπαστιάν θα προκαλέσει θύελλα .

Νάσος Καραστάθης, Μέρες ντυμένες αντίο, *εκδόσεις Key Books*

Από το δελτίο τύπου του βιβλίου: «Οι ήρωες στις ιστορίες αυτές έρχονται αντιμέτωποι με τον θάνατο και καίγονται όπως οι πεταλούδες στο φως το δυνατό. Άλλες όμως φορές καταφέρνουν και περνούν απέναντι, γεμάτοι σοφία, αγάπη και μια γλύκα στα ψιχαλισμένα μάτια τους. Απλώνουν τα χέρια τους προσπαθώντας από κάπου να κρατηθούν. Αγκαλιάζουν τον έρωτα, έστω αν τις περισσότερες φορές είναι αδιέξοδος, απέλπιδος. Πασπαλίζονται με τη σκόνη του τη χρυσή και κινούν ενάντια στη φθορά, στις συμβάσεις και στα πρέπει. Αν τους συναντήσουμε το δείλι, εύκολα τους ξεχωρίζουμε από ένα παράξενο χαμόγελο, ένα ιδιαίτερο φως. Φορτωμένοι αντίο, θρυμματισμένοι, διπλώνουν και ξαναδιπλώνουν τα λευκά τους μαντίλια, πονούν, μα συνεχίζουν να πορεύονται μοναδικά όμορφοι, κολλώντας τις ρωγμές τους με την κόλλα τη χρυσή. Στη συλλογή διηγημάτων "Μέρες ντυμένες αντίο", ο πρωτοεμφανιζόμενος Νάσος Καραστάθης υφαίνει ένα μοναδικό ψηφιδωτό χαρακτήρων και καταστάσεων, σε τόπους ξεχασμένους μα και ταυτόχρονα βαθιά εγγεγραμμένους στη συλλογική μνήμη».

Χρήστος Χωμενίδης, Η δίκη Σουάρεφ,
εκδόσεις Πατάκη

Δημοσθένης Καραμπαλίκης: ο εμβληματικότερος εν ζωή ποινικολόγος, πρωταγωνιστής στις πιο πολύκροτες δίκες του τελευταίου μισού αιώνα. Σεραφείμ-Μάκης Σακκάς: ο διευθυντής του γραφείου «Καραμπαλίκης και Συνεργάτες». Ευφυής, εργατικός, λεβέντης. Με ένα, όμως, σωματικό ελάττωμα που τον περιορίζει. Ο κόσμος της μαχόμενης δικηγορίας: ο κύριος Φωτιάδης, εκκεντρική διάνοια, ο Χάρης Τσετίνης, λαγωνικό των δικαστηρίων, η Κωνσταντία Γιάννου, κόρη χρεοκοπημένου βιομήχανου. Περισσότεροι δικηγόροι: ο Σόλων Λούσκος, με το απωθημένο ακαδημαϊκής καριέρας και τις ανομολόγητες πολιτικές φιλοδοξίες, ο Ευθύμης Βογιατζής, σκοτεινός τύπος, ύαινα σωστή, η Παναγιώτα Αϊβάλη, «κυρία του κυρίου» και κληρονόμος του γραφείου. Ένα απόγευμα εμφανίζεται στο γραφείο ο μεγαλέμπορος μουσικών οργάνων Εδμόνδος Σουάρεφ. Ζητάει ακρόαση από τον Καραμπαλίκη. Μιλάει με τον Μάκη Σακκά. Αποκαλύπτει ότι το 1983 δολοφόνησε έναν άνθρωπο.

Ευαγγελία Ευσταθίου, Άγριο χάραμα,
εκδόσεις Μίνωας

Η Κέντρα Κάμαλ, ψυχολόγος της Ελληνικής Αστυνομίας, δεν θα άντεχε να χάσει τη Μάιρα, τη μικρή της αδερφή, μαζί με την οποία κατάφεραν να σπάσουν τα δεσμά της σκληρής τους μοίρας. Η εξαφάνιση της Μάιρα σηματοδοτεί την επανεμφάνιση του πιο διαβόητου μανιακού δολοφόνου και παράλληλα την κορύφωση ενός πολέμου μέσα στους αιώνες μεταξύ ανθρώπων ιδιαίτερων, προορισμένων να αλληλοεξοντώνονται στην αέναη αναμέτρηση του Καλού και του Κακού. Ο Ντάνιελ Κριεζής, ξέρει πως ήρθε η ώρα να εκπληρώσει τον δικό του προορισμό, αφανίζοντας, όπως κάθε Τιμωρός σαν αυτόν, έναν Έκπτωτο, σαν τον δολοφόνο. Και, για να το πετύχει, πρέπει να γίνει ένα με το σκοτάδι του εχθρού του. Στον αγώνα αυτό η δύναμη και συνάμα η αχίλλειος πτέρνα του θα είναι η Κέντρα, η γυναίκα που η ψυχή του αναγνώριζε ως το άλλο του μισό στο πέρασμα των αιώνων.

Λένα Μαντά, Το μωρό της σοφίτας,
εκδόσεις Ψυχογιός

Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου: «Μια ιστορία θέλω να σου πω, χωρίς ήρωες αλλά με πολλά θύματα. Χωρίς όπλα αλλά με καθημερινές μάχες. Χωρίς νίκες αλλά με δυνατούς νικητές. Μια ιστορία θέλω να σου πω για την ελπίδα. Εσύ που κρατάς στα χέρια σου τούτο το γραπτό, άκουσες ποτέ για τα "μωρά της σοφίτας"; Σου πέρασε από το μυαλό πόσες ψυχές δεν είδαν ποτέ το φως του ήλιου, ενώ έτρεχαν να το ανταμώσουν γλιστρώντας από τα σπλάχνα της μάνας τους; Ανίδεος είσαι, αναγνώστη, για τα μικρά και μεγάλα δράματα μιας κοινωνίας που έκρυβε, όπως η γάτα τις ακαθαρσίες της, ολισθήματα, αμαρτίες, ακόμη και ακολασίες, όπου μπορούσε. Σε υπόγεια, σε σοφίτες, και κάτω από το χώμα καμιά φορά. Βρέθηκαν πολλά τέτοια μωρά, έπειτα από χρόνια, όταν τα παλιά αρχοντικά ήρθε η ώρα τους να γίνουν πολυκατοικίες. Οι συνθήκες υγρασίας φαίνεται ότι έπαιξαν ρόλο ώστε να μετατραπούν σε μικροσκοπικές μούμιες που σόκαραν όσους τα ανακάλυψαν. Τα μωρά της σοφίτας. Εγώ δε βρίσκομαι ανάμεσά τους όμως… Είμαι ένα μωρό της σοφίτας αλλά εγώ έζησα.
Και μεγάλωσα…
Για να γράψω την ιστορία μου…».

Δημήτρης Παπαδημητρίου, 25η ώρα,
εκδόσεις Βακχικόν

Ένας δρομέας, ένας διευθυντής κλινικής, ▶

Θάνος Βερέμης
20ός ΑΙΩΝΑΣ
Μια ιστορία που δεν έχει τελειώσει ακόμη
Εισαγωγή: Γιάννης Στουρνάρας
πρώτη ύλη
ΑΡΗΣ ΠΟΡΤΟΣΑΛΤΕ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ
ΤΟΜΗ στην ΑΔΡΑΝΕΙΑ
πρώτη ύλη
Βιβλία για σκέψη
Στέλιος Πελασγός
Νασρεντίν Χότζας, το γέλιο της Μικρασίας
100 ΧΡΟΝΙΑ
πρώτη ύλη
ΕΙΡΗΝΗ ΠΙΠΕΡΙΔΟΥ
Για την Α΄ Δημοτικού
Μια βαλίτσα γραμματάκια τριγυρνά σε ποιηματάκια
Εικονογράφηση: Χρύσα Σπυρίδωνος
πρώτη ύλη
Μαρία Μουγνάι
ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΝΤΕΛΗ ΣΤΟΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ
Εικονογράφηση: Πέτρος Παπαδόπουλος
ΔΩΡΟ Ένα υπέροχο επιτραπέζιο παιχνίδι
πρώτη ύλη
Χρυσάνθη Βαβέτση
Οι περιπέτειες της Ρόζας Μελιτζάνας
Εικονογράφηση: Σταύρος Τσακυράκης
πρώτη ύλη
Κι εγώ κάνω YOGA
10 ΣΤΙΓΜΕΣ ΓΙΟΓΚΑ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
DELIA HERNÁNDEZ • SARA MATEOS
πρώτη ύλη
πρώτη ύλη
www.pibooks.gr | T.: 2130291224

ΤΟ ΣΑΣΠΕΝΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΦΩΤΙΑ
ΤΡΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ
ΤΟ ΝΕΟ ΘΡΙΛΕΡ ΤΟΥ ΧΑΡΙ ΧΟΛΕ
JO NESBO
ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΣΕΛΗΝΗ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
Ένας ευφυής δολοφόνος τρυπώνει στο μυαλό των θυμάτων του. Και τώρα έρχεται για ΣΕΝΑ.
Η 13η υπόθεση του θρυλικού Χάρι Χόλε
Η ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ 30 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΤΗ ΦΙΕΛΜΠΑΚΑ
CAMILLA LACKBERG
Ο ΚΟΥΚΟΣ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
Αθωότητα. Ενοχή. Δύο όψεις του ίδιου νομίσματος; Βίαια εγκλήματα αναστατώνουν ξανά τη ζωή στη Φιελμπάκα.
Η 11η περιπέτεια του Πάτρικ και της αγαπημένης του Ερίκα
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΙΜΟΣ
ΠΑΡΕ ΑΝΑΣΑ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
Όσο μακριά κι αν τρέξεις... Όσο βαθιά κι αν βουτήξεις... Οι Νυχτοβάτες θα σε βρουν.
Από τον συγγραφέα του μπεστ σέλερ Σώσε με
metaixmio.gr
30 χρόνια ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ 1993-2023
μεγαλώνουμε διαβάζοντας

μία νοσηλεύτρια, ένας οπαδός, δύο ηλικιωμένοι, ένας καθηγητής, ένας γιατρός και μία εργαζόμενη γυναίκα βιώνουν σε οκτώ διαφορετικές ιστορίες τον χρόνο και τις διακυμάνσεις του με τον δικό τους τρόπο. Αγωνιούν, συγκρούονται, θυμούνται, ξαναζούν, αισθάνονται, φοβούνται και ελπίζουν μέσα από τις δικές τους μικρές και μοναδικές ιστορίες. Ο Δημήτρης Παπαδημητρίου εμπνέεται από γεγονότα που συνέβησαν κατά την περίοδο της πανδημίας του Covid-19 στη χώρα μας και στη γειτονική Ιταλία, και προσφέρει στον αναγνώστη μια συλλογή διηγημάτων με κύρια διάσταση τον χρόνο.

Νάγια Δαλακούρα, Ο χορός του αετού,
εκδόσεις Κλειδάριθμος

«Χαϊντού Ξάνθης, 1926, Τσελιγκάτα Σαρακατσάνων: Έφτασε στο κονάκι κρατώντας κάτω από τη μασχάλη την Οδύσσεια. Τους ανακοίνωσε πως είναι ο δάσκαλος και ζήτησε να δει το σχολείο. Δεν γνώριζε ακόμη πως εκείνοι οι ποιμένες είχαν υιοθετήσει τη βραδύτητα των δέντρων και η ηρεμία της φυλλωσιάς ήταν αποτυπωμένη στο βλέμμα τους. Πως ήταν φίλοι με τους αετούς. Και πως δίκαια τους θεωρούσαν ορεινούς βασιλιάδες». Μερικά χρόνια μετά, στην Ελατιά της Δράμας, 1941: Η ζωή του δασκάλου ορίζεται από τον αγώνα για το ιδανικό της ελευθερίας. Η φλόγα που καίει μέσα του τον οδηγεί απροσδόκητα ξανά στους Σαρακατσάνους. Αυτή τη φορά ακολουθεί το αρχέγονο πνεύμα τους, τη μυρωδιά της οξιάς και τα κεντίδια στη φούστα μιας γυναίκας που γνωρίζει από παλιά.

Αύγουστος Κορτώ, Τσιτσιμπού, η μάγισσα της πίστας,
εκδόσεις Πατάκη

Γέρασε η Τσιτσιμπού, η θρυλική ρεμπέτισσα, η φωνή που γέμιζε κέντρα, και ράγιζε ποτήρια και καρδιές, κι αναρωτιέται αν έμεινε κανείς να τη θυμάται. Κι έτσι, οπλισμένη μ' ένα κασετοφωνάκι, αρχινά να λέει την ιστορία της. Θυμάται τη φρίκη της Κατοχής, την ορφάνια, την αδέσποτη καλοσύνη, τη μέρα που το σπάνιο λαρύγγι της φανερώθηκε σαν θαύμα, το αναπάντεχο σουξέ του Τσιτσάνη, που της άνοιξε την πόρτα της δόξας. Κι έπειτα. Έρωτες που έσβησαν σαν τα φώτα της πίστας το χάραμα, φίλοι που χάθηκαν στην ομίχλη του χρόνου. Μα η Τσιτσιμπού δεν το βάζει κάτω: η τρυφερότητα παραμονεύει παντού. Τα όνειρα δεν γερνάνε.

Γιάννης Καλπούζος, Καλντερίμι,
εκδόσεις Ψυχογιός

Δύο άγνωστοι απειλούν με μαχαίρι και πιστόλι τον Παράσχο. Έχουν απαγάγει την κόρη του και απαιτούν ο γιος του να ελευθερώσει τον κομιτατζή Ασάν Τάνο. Σε παράλληλο χρόνο ο παππούς Αντίπας ζει με την ανάμνηση της αινιγματικής Ρωξάνης. Το κυνήγι της ευτυχίας, η μεταμόρφωση μιας πόλης, τα όνειρα και οι ψευδαισθήσεις τριών γενιών που πορεύονται όπως καθορίζουν τα βήματά τους οι γυναίκες. Κι όλα έχουν ως φόντο τη βαβυλωνία φυλών και γλωσσών κι εν γένει τη συνταρακτική ιστορία της Θεσσαλονίκης. Οι ήρωες σμίγουν με νταήδες, τυχοδιώκτες και αδελφικούς φίλους, ενώ στο προσκήνιο εναλλάσσονται συμμορίες, χοροεσπερίδες, χαμαιτυπεία, πόρνες, κατάσκοποι, βομβιστικές επιθέσεις…

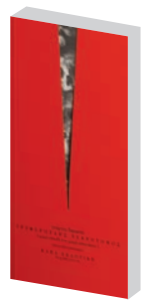

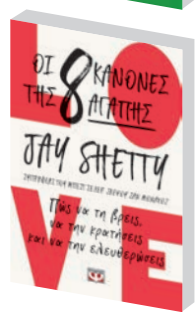

Γιώργος Δομιανός, Τρυφερούλης Νεκροτόμος {Μικρή σπουδή στις μικρές αποστάσεις} – δεύτερη έκδοση αναθεωρημένη, *Κάπα Εκδοτική*

«Ο πυγμάχος θέλει να χαϊδέψει, μα δεν υπάρχει κανείς να του βγάλει τα γάντια» λέει ο τρυφερούλης νεκροτόμος που δεν έβγαλε Ιατρική, μα έχει αποστηθίσει το σώμα. Δεν αγάπησε άλλωστε ποτέ το διάβασμα. Πάντοτε χάιδευε παρά διάβαζε. Έτσι, έμαθε να λέει την αφή, όπως λένε άλλοι τον καφέ και τα χαρτιά. Ούτε τους αστερισμούς μελετά, μα όποτε σχολάει από τα μπαρ που ξενυχτάν οι πικραμένες καρδιές, σηκώνει με αγωνία το βλέμμα του αναζητώντας το άστρο που καταργεί το εγώ και ρηματοποιεί το μαζί. Και το ακολουθεί, μάγος μαζί και μαγεμένος.

Θοδωρής Χονδρόγιαννος, Στη χώρα του Χωσέ,
εκδόσεις Key Books

«Κατάταξη στη Θ(λ)ήβα. Μετάθεση στη Χίο. Κι έπειτα αποστολή στις Οινούσσες. Στην ανατολική πινέζα του χάρτη. Μια ανάσα απ' την ελληνοτουρκική μεθόριο. Σε θέσεις μάχης. Με γεμάτα όπλα. Έτοιμοι -και καλά- να σκοτωθούμε». Το ταξίδι «Στη χώρα του Χωσέ» αφηγείται τις κωμικοτραγικές περιπέτειες ενός στρατιώτη που πασχίζει να επιβιώσει απ' τα ατελείωτα ζόρια του φανταρικού. Κατά τις περιπλανήσεις του σε μονάδες σύγχρονων ανεπιθυμήτων, ο χακί ήρωας στηλιτεύει και τα κακώς κείμενα του στρατού: τη βυσματοκρατία, τα τρελόχαρτα, την κακή εκπαίδευση, την ομοφοβία, τον σεξισμό, την έχθρα απέναντι σε ό,τι αποσκιρτά απ' το συντηρητικό τοτέμ του λευκού στρέιτ χριστιανού ορθόδοξου Έλληνα.

Αυτοβελτίωση Jay Shetty, Οι 8 κανόνες της αγάπης,
εκδόσεις Ψυχογιός

Κανείς δεν μας βάζει κάτω να μας μάθει πώς να αγαπάμε. Έτσι, συχνά δυσκολευόμαστε να διαχειριστούμε τις σχέσεις μας με μόνο οδηγό τα πρότυπα για την αγάπη που έχουν διαμορφωθεί από την ποπ κουλτούρα και τις ρομαντικές ταινίες. Στο βιβλίο αυτό, παρουσιάζεται η αγάπη πέρα από τα κλισέ, και προσφέρονται συγκεκριμένα και πρακτικά βήματα για να αναπτύξουμε τις απαραίτητες δεξιότητες, ώστε να αγαπήσουμε και να αγαπηθούμε ουσιαστικά. Εμπνευσμένος από τις Βέδες, τις ιερές γραφές του Ινδουισμού, αλλά και από τη σύγχρονη επιστήμη, ο συγγραφέας αναλύει όλο τον κύκλο μιας σχέσης, από τα πρώτα ραντεβού μέχρι τη συμβίωση.

▶

8 νέες κυκλοφορίες
των εκδόσεων Βακχικόν

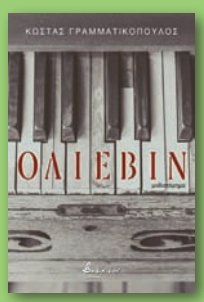

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΒΑΚΧΙΚΟΝ
Σόλωνος 110, Αθήνα
2103637867
info@vakxikon.gr
ekdoseis.vakxikon.gr

Η Ύβρις είναι της νύχτας, μυθιστόρημα
Κατερίνα Κουρή
Η Δανάη, συγγραφέας, παροπλισμένη από τα τραγικά συμβαίνοντα στη χώρα, μα και στο προσωπικό και οικογενειακό της περιβάλλον, με την εισβολή της κρίσης στη χώρα, στην απελπισμένη της προσπάθεια να ανασυγκροτηθεί και να αρχίσει το γράψιμο ξανά, θα μετακομίσει στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας την άνοιξη του 2015, ελπίζοντας σε μια αλλαγή.

Ολιέβιν, μυθιστόρημα
Κώστας Γραμματικόπουλος
Ο Μουσόργκσκι απομακρύνθηκε από την κόρη του, πήγε στο πιάνο και άρχισε να παίζει ένα βαλς του Στράους. Οι καβαλιέροι επέλεξαν τις ντάμες τους και στροβιλίστηκαν στον μελωδικό ρυθμό του βαλς. Όλη η αίθουσα γέμισε ασφυκτικά από ζευγάρια… Ένα μυθιστόρημα που το διαπερνούν όλα τα ελαττώματα και τα προτερήματα της ανθρώπινης φύσης, όπου η μικρότητά της συναντά τη μεγαλοσύνη!

Έρωτας δίχως γέφυρα, μυθιστόρημα
Πηνελόπη Τσιάλα
Ο αμοιβαίος έρωτας αποτελεί ένα θαύμα της φύσης, που μπορεί να φέρει την ευτυχία σε όσους το βιώνουν. Ισχύει πάντα όμως αυτό; Ή μήπως υπάρχουν έρωτες καταδικασμένοι να καταλήξουν άδοξα οδηγώντας στον όλεθρο ανθρώπινες ψυχές; Μήπως κάποιες σχέσεις είναι καλύτερο να μην αρχίσουν επειδή το τέλος τους παραμονεύει απειλητικό; Μήπως κάποια «σ' αγαπώ» δεν πρέπει να ειπωθούν ποτέ; Στα ερωτήματα αυτά καλούνται να απαντήσουν οι δύο ήρωές μας: ο Κωνσταντής και η Χριστίνα. Ένας γοητευτικός άντρας και μια πανέμορφη κοπέλα που θα ερωτευτούν παράφορα.

25η ώρα, διηγήματα,
Δημήτρης Παπαδημητρίου
Ένας δρομέας, ένας διευθυντής κλινικής, μία νοσηλεύτρια, ένας οπαδός, δύο ηλικιωμένοι, ένας καθηγητής, ένας γιατρός και μία εργαζόμενη γυναίκα βιώνουν σε οκτώ διαφορετικές ιστορίες τον χρόνο και τις διακυμάνσεις του με τον δικό τους τρόπο, μέσα από τη δική τους διάσταση, μέσα από τον δικό τους ιδιαίτερο κόσμο. Αγωνιούν, συγκρούονται, θυμούνται, ξαναζούν, αισθάνονται, φοβούνται και ελπίζουν ξανά μέσα από τις δικές τους μικρές και μοναδικές ιστορίες.

Περιστέρια από πέτρα, διηγήματα
Μαργαρίτα Κοντού
Ένας νέος με τραγιάσκα, ο κύριος Χ, μια καρέκλα, ένα καναρίνι και… περιστέρια από πέτρα ξεπηδούν στις σελίδες των διηγημάτων της συγγραφέως, η οποία αναδύει μέσα από τη γραφή της ήρωες καθημερινούς μα συνάμα τόσο ξεχωριστούς. Μικρές φόρμες, ιστορίες μπονσάι που ταξιδεύουν στους χαρακτήρες των ανθρώπων και το ίαμά τους. Μπερδεύοντας το πραγματικό με το φανταστικό και το σουρεαλιστικό, ξεδιπλώνονται, παλεύουν με τους αθέατους δαίμονες του φόβου και της αγάπης, ενώ παράλληλα αναζητούν τα ποθητά μονοπάτια δικαίωσης και λύτρωσης.

Στην Αλβανία του Ενβέρ Χότζα, αφήγημα
Μαρίνα Λυκούδη
Αλβανία 1978. Η γειτονική μας χώρα βιώνει την πιο στυγνή δικτατορία στην ιστορία της. Πώς ήταν η ζωή επί Χότζα; Ποιοι περιορισμοί υπήρχαν; Πώς ήταν να βιώνεις ένα καθεστώς συνεχούς προπαγάνδας και φόβου; Τι μαρτυρούσαν τα σφιγμένα πρόσωπα των πολιτών; Και πώς ήταν η ζωή εκεί για τους ξένους επισκέπτες; Η Μαρίνα Λυκούδη μάς μεταφέρει στη Γη των Αετών, στη Σκιπερία, στη γνωστή σε εμάς Αλβανία, καταγράφοντας την εμπειρία της από την παραμονή της εκεί, όταν ακολούθησε τον σύζυγό της που υπηρετούσε ως Γραμματέας της Ελληνικής Πρεσβείας στα Τίρανα.

Αχλύς, ποιήματα
Σταύρος Σταυράκης
Αναζήτησα τα υπολείμματα των σωθικών μου τις πρώτες μέρες του Οκτώβρη. Ελαττωματικά και δύσοσμα ξέμειναν σε περίεργο παράδεισο. Στις 12 άνοιξε η γέννα η παλιά. Έθαψα τα χλωρά χαμόγελα με την ελπίδα ότι θα τα ξαναβρώ… Πρώτη ποιητική συλλογή του συγγραφέα.

Λόγοι, ποιήματα
Άννα Ξανθοπούλου
Ήμασταν σκιές του εαυτού μας/ απόδειξη ότι υπήρξε φως/κι ίσως/ κι ένας εαυτός./Τώρα τυφλοί δινόμαστε στο χάος./Όχι σκιές./Μόνο σκοτάδι. Πρώτη ποιητική συλλογή της συγγραφέως. ●

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα
www.kastaniotis.com

Μιχάλης Μοδινός
Τα θαύματα του κόσμου

Κώστας Αρκουδέας
Συλλέκτης μανιταριών

Γιάννης Σιώτος
Μάνα πατρίδα, κακιά μητριά

Συλλογικό
Η φωνή της

Νικ Πατσίνο
Φύλακας άγγελος

Χουάν Βιγιόρο
Η γη της μεγάλης επαγγελίας

Κριστίνα Πέρι Ρόσι
Μύχιες καταστροφές

Τζέραλντ Μαρνέιν
Οι πεδιάδες

Μπριζίτ Ζιρό
Ζήσε γρήγορα

Λεονάρδο Παδούρα
Έντιμοι άνθρωποι

εκδόσεις **επίκεντρο**

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ (ΣΤΕΛΙΟΣ) ΠΕΡΡΑΚΗΣ
Η ΑΠΙΘΑΝΗ ΗΡΩΙΔΑ
Ο Στέλιος Περράκης στη βιογραφία της Λέλας Καραγιάννη ανυψώνει μία Αθηναία μεσοαστική νοικοκυρά στο επίπεδο μίας ηρωίδας και της πιο διακεκριμένης γυναίκας σε ηγετική θέση στην αντίσταση στη σύγχρονη Ελλάδα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΛΕΣΗΣ
ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Η μικρασιατική καταστροφή έχει χαρακτηριστεί ως η μεγαλύτερη εθνική ήττα για τον ελληνισμό. Η *Καθημερινή* ανέλαβε να εκφράσει τη δική της «αλήθεια» και, να καταγγείλει στο πλαίσιο μιας αδυσώπητης πολεμικής τις πράξεις και τις παραλείψεις του αντιπάλου.

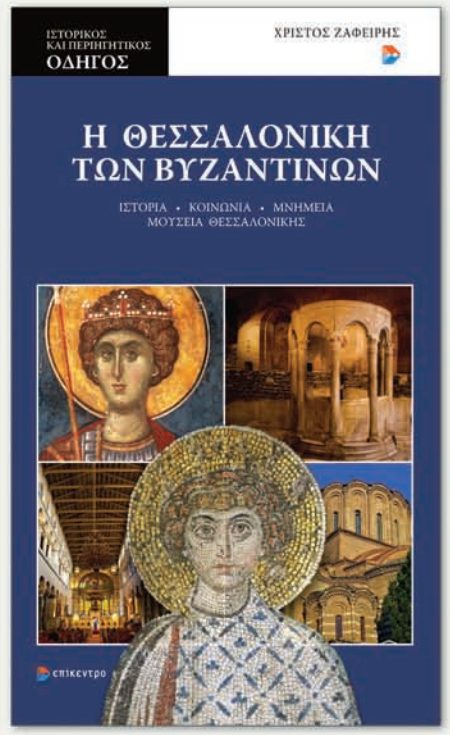

ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ
Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ
Η λαμπρότερη εποχή της Θεσσαλονίκης είναι η παλαιοχριστιανική και βυζαντινή, τα μνημεία της οποίας αποτελούν σημαντική κληρονομιά για ολόκληρο τον κόσμο. Αυτά τα μνημεία έχει ως άξονα ο Ιστορικός και Περιηγητικός αυτός Οδηγός.

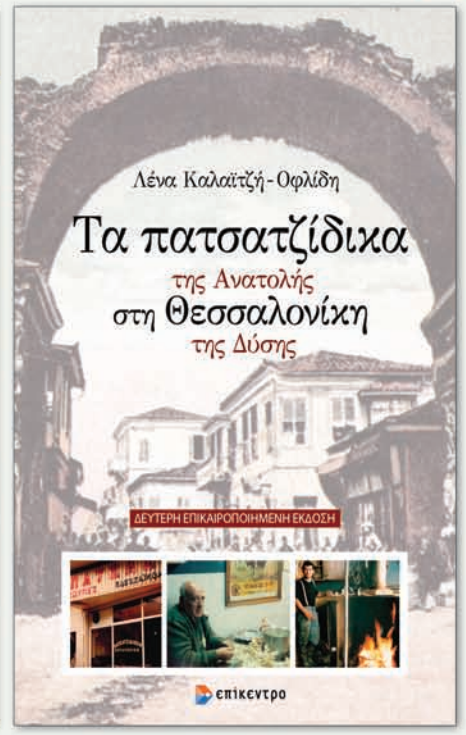

ΛΕΝΑ ΚΑΛΑΙΤΖΗ-ΟΦΛΙΔΗ. ΤΑ ΠΑΤΣΑΤΖΙΔΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ
Ο ερωτικός χαρακτήρας της Θεσσαλονίκης δεν προδίδεται από τα πατσατζίδικά της. Ίσα-ίσα, ο πατσάς είναι μια απόδειξη του ερωτικού της δεσμού με την Ανατολή. Η δεύτερη έκδοση του βιβλίου μπορεί να θεωρηθεί και ως μία νέα σκηνοθεσία του ίδιου έργου.

Αθήνα: Ασκληπιού **21** • τηλ.: 210 3811077 | Θεσσαλονίκη: Πλατεία Ναυαρίνου 9 • τηλ.: 2310 256146 | e-mail: books@epikentro.gr | **www.epikentro.gr**

Άκουσέ τα!

6 JukeBooks για την παραλία και τη θάλασσα

Το καλοκαίρι είναι επιτέλους εδώ και δεν υπάρχει καλύτερη συντροφιά από το βιβλίο. Πλέον, όμως, με το JukeBooks, το βιβλίο γίνεται... audiobook και το παίρνουμε μαζί μας παντού! Στην παραλία, στο πλοίο, στο αεροπλάνο «διαβάζετε» με κλειστά μάτια και με ελεύθερα τα χέρια σας. Αν δεν ξέρετε από πού να ξεκινήσετε, είμαστε εδώ για να σας προτείνουμε τα ιδανικά audiobooks ώστε να περάσετε ευχάριστα τις ζεστές μέρες του καλοκαιριού.

Η πόλη της σιωπής

Στην επαρχιακή πόλη Σόλας του Οντάριο η οκτάχρονη Κλάρα προσπαθεί να μείνει ψύχραιμη, καθώς η έφηβη αδελφή της, Ρόουζ, έχει φύγει από το σπίτι εδώ και δύο εβδομάδες και από τότε δεν έχει δώσει σημεία ζωής. Η αστυνομία έχει ήδη κινητοποιηθεί και αναζητεί τη Ρόουζ σε κάθε σπιθαμή μέσα και έξω από την πόλη. Η Κλάρα, όμως, έχει να διαχειριστεί και άλλο ένα απρόσμενο γεγονός: στο σπίτι της γειτόνισσάς τους, της κυρίας Ελίζαμπεθ Όρτσαρντ, εισβάλλει ξαφνικά ένας κύριος που φαίνεται ότι θέλει να εγκατασταθεί εκεί. Ακούστε το με τη μοναδική φωνή της Βίκυς Βολιώτη. Ιδανικό για τις μέρες στην παραλία, όπου μια ιστορία μυστηρίου είναι η καλύτερη συντροφιά. Bonus: Ακούτε, χωρίς να λερώνετε το βιβλίο με αντηλιακό και άμμο!

Τυφλά ψάρια

Μετά το βραβευμένο μυθιστόρημα «Τα βατράχια», ο Δημήτρης Σίμος επιστρέφει σε ακόμα πιο «Σκοτεινά νερά»... Ο Αστυνόμος Καπετάνος είναι ο ήρωας που θέλουμε να ελπίζουμε πως υπάρχει εκεί έξω. Δίκαιος, ηθικός αλλά και ξεροκέφαλος, είναι ένας αστυνόμος που περιηγείται σε υποθέσεις και άλυτα μυστήρια της Εύβοιας, ως άλλος επιθεωρητής Μονταλμπάνο στη Σικελία. Σκοτεινός σαν τον Batman της Gotham City, ένοχος όσο κάθε αθώος σε μια διεφθαρμένη κοινωνία. Με διάρκεια λίγο περισσότερο από 10 ώρες, θα σας κάνει την καλύτερη παρέα σε ένα μακρύ ταξίδι με το πλοίο πηγαίνοντας στο νησί.

Σχέδια του χάους

Αυτή την ιστορία δεν ήταν εύκολο να την πω. Φόνοι γίνονται κάθε μέρα. Άλλοι λύνονται, άλλοι πάλι όχι. Ελάχιστοι όμως καταλήγουν να σε στοιχειώνουν. Πέρασαν χρόνια για να δω ξεκάθαρα τα πρόσωπα – κυρίως των φίλων μου. Ο πιο περίεργος μαθητής του σχολείου, ένας δάσκαλος που μιλούσε μια άλλη γλώσσα, μια μάνα που εξαφανίστηκε, ένας σιωπηλός δικηγόρος και ο γιος κάποιου Ρώσου μαφιόζου. Το όπλο βρέθηκε στον βυθό του υδροβιότοπου πουλιών. Και το πτώμα χαμογελούσε, σκεπασμένο όμορφα με το σεντόνι του. Πώς διάολο κάνεις έναν ετοιμοθάνατο να χαμογελά, μου λες; Αν είστε ακόμα στην πόλη και δεν προβλέπεται να φύγετε σύντομα, αλλά χρειάζεστε μια διαφυγή από τη ρουτίνα, αυτό το audiobook είναι η λύση που αναζητάτε! Σας προτείνουμε να το ακούτε κάθε μέρα πηγαίνοντας στη δουλειά.

Η Ήρα δεν ήταν ζηλιάρα

Ποια γυναίκα δεν έχει ακούσει ότι είναι ζηλιάρα, γλωσσού, τρελή, υστερική, άσχημη, χοντρή, τεκνατζού, καριόλα, πουτάνα; Ότι θα μείνει γεροντοκόρη; Ότι φταίει για όλα; Γιατί είναι λάθος ν' αγαπήσουμε κάποιον νεότερό μας; Ένα βιβλίο-ψηφιδωτό της γυναικείας εμπειρίας, που αποτινάζει μία μία τις ταμπέλες κατά των γυναικών. Σαν το μυστικό ημερολόγιο που θα κρατούσαμε, αν μιλούσαμε τόσο ανοιχτά ακόμη και στον ίδιο μας τον εαυτό. Κάντε το εικόνα: είστε διακοπές, περάσατε όλη τη μέρα στη θάλασσα και γυρίσατε στο ξενοδοχείο για να ξεκουραστείτε λίγο πριν τη βραδινή έξοδο. Αυτό το audiobook είναι η ιδανική συντροφιά που θα σας βοηθήσει να χαλαρώσετε – μπορείτε να το ακούτε και όσο ετοιμάζεστε.

Η σέχτα

Ένα αγόρι εξαφανίζεται από το νηπιαγωγείο του στο Σεντερμάλμ της Στοκχόλμης. Η αστυνομικός Μίνα Νταμπίρι και οι συνάδελφοί της δοκιμάζονται για μία ακόμη φορά. Ανακαλύπτουν ομοιότητες με μία προηγούμενη απαγωγή ενός παιδιού που εξελίχθηκε πολύ άσχημα, και αντιλαμβάνονται ότι εμπλέκονται σκοτεινές δυνάμεις. Όλα δείχνουν ότι θα χαθούν περισσότερα παιδιά. Αφηγείται η εξαιρετική Ανδρομάχη Μαρκοπούλου. Αν προτιμάτε τις διακοπές στη στεριά και το αυτοκίνητο είναι το μεταφορικό σας μέσο, τότε το συγκεκριμένο audiobook θα κάνει τη διαδρομή πιο ευχάριστη και πολύ πιο ενδιαφέρουσα!

Ο κώδικας του θησαυρού

Πριν από σαράντα χρόνια ο Στίβεν Σμιθ βρήκε ένα παιδικό βιβλίο της Ίντιθ Τουάιφορντ με τις σελίδες του γεμάτες παράξενα σχέδια και σημειώσεις. Το πήγε στην καθηγήτριά του, τη μις Άιλς, η οποία ήταν βέβαιη ότι σ' αυτό βρισκόταν το κλειδί για τη λύση ενός γρίφου και ότι σε όλα τα βιβλία της συγγραφέως υπήρχε ένας μυστικός κώδικας. Έπειτα, σε μια σχολική εκδρομή, η μις Άιλς εξαφανίζεται και ο Στίβεν δεν μπορεί να θυμηθεί τι συνέβη. Τώρα, έχοντας περάσει πολλά χρόνια στη φυλακή, ο Στίβεν αποφασίζει να ερευνήσει το μυστήριο που τον στοιχειώνει για δεκαετίες. Πολύ καλή επιλογή για αυτούς που ταξιδεύουν με αεροπλάνο και ψάχνουν ένα συναρπαστικό audiobook που θα τους συνοδεύσει στην πτήση τους. Bonus: Στο JukeBooks ακούτε και offline!

JimAl-Khalili, Σκέψου σαν επιστήμονας,
εκδόσεις Τραυλός

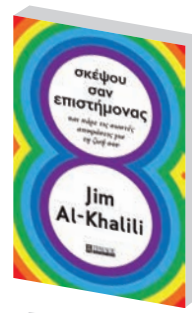

8 απλά μαθήματα σε μια εποχή που ο δημόσιος διάλογος δηλητηριάζεται, περισσότερο από ποτέ, από ψευδείς ειδήσεις, τοξικό λαϊκισμό και θεωρίες συνωμοσίας. Ενώ ακόμη κλονιζόμαστε από τις συνέπειες της πανδημίας και της κλιματικής αλλαγής, δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε ότι έγιναν τεράστια βήματα προόδου.
Η εμπιστοσύνη μας στην επιστήμη ανανεώθηκε ριζικά. Ο Τζιμ Αλ-Καλίλι είναι ένας κορυφαίος καθηγητής κβαντικής φυσικής και διάσημος εκλαϊκευτής της επιστήμης. Κατάφερε να κατακτήσει με την αξία και το ταλέντο του αυτούς τους τίτλους κερδίζοντας την αναγνώριση τόσο από την επιστημονική κοινότητα όσο και από το διεθνές αναγνωστικό κοινό.

Rick Pitino, Συμβόλαιο μίας ημέρας,
εκδόσεις Key Books

Ο Rick Pitino είναι ένας από τους πιο δυναμικούς και επιτυχημένους προπονητές μπάσκετ όλων των εποχών. Σε αυτόν τον πρακτικό οδηγό μοιράζεται το κλειδί της επιτυχίας του στα παρκέ του μπάσκετ και στη ζωή: το μυστικό βρίσκεται στο περίφημο συμβόλαιο της μίας ημέρας με τον ίδιο τον εαυτό σου. Υπογράφοντας αυτό το συμβόλαιο, κάθε δράση είναι σημαντική για την επόμενη μέρα. Ο Pitino διδάσκει πώς να εστιάζεις με πειθαρχία σε ό,τι κάνεις: στον σχεδιασμό, στις προτεραιότητες και στη στρατηγική της καριέρας σου.
Το «Συμβόλαιο μίας ημέρας» διατείνεται πως θα αλλάξει για πάντα τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζεις τη δουλειά, τους στόχους και τη ζωή σου.

Τζέσι Ινσοσπέ, Η επανάσταση της γλυκόζης,
εκδόσεις Ψυχογιός

Ας κάνουμε μια νέα αρχή σε ό,τι αφορά τη διατροφή μας, αφού επί δεκαετίες έχουμε εσφαλμένα εστιάσει την προσοχή μας στο να μειώσουμε το λίπος και τις θερμίδες, ενώ το πραγματικό πρόβλημα το προκαλούν τα τρόφιμα που απορρυθμίζουν τα επίπεδα του ζαχάρου στο αίμα μας. Με τρόπο προσιτό η βιοχημικός Τζέσι Ινσοσπέ μάς εξηγεί γιατί οι αιχμές της γλυκόζης στο αίμα μας είναι τόσο βλαβερές, αλλά και πώς να τις οριζοντιώσουμε προκειμένου να βελτιώσουμε την υγεία μας. Κάνοντας χιλιάδες πειράματα στον ίδιο της τον εαυτό με τη χρήση ενός ΣΕΓ (Συνεχής Ελεγκτής Γλυκόζης), έχει συμπυκνώσει τα ευρήματά της σε 10 απλές και ανατρεπτικές συμβουλές που μπορούν εύκολα να εφαρμοστούν στην καθημερινότητά μας.

Δημήτρης Κατσίκης, Άφησε πίσω τα συναισθηματικά σου προβλήματα,
Εκδοτική Belle Époque

Με απλό και περιεκτικό τρόπο, ο συγγραφέας Δημήτρης Κατσίκης καθοδηγεί τον αναγνώστη να αφομοιώσει τη μέθοδο του Albert Ellis και να συνειδητοποιήσει ότι διαθέτει παραπάνω έλεγχο στην ψυχική του υγεία απ' όσο νομίζει. Με ζωντανά παραδείγματα και ευρεία γκάμα από φιλοσοφικές, βιωματικές και πρακτικές τεχνικές, το βιβλίο σκιαγραφεί πιστά τη μέθοδο που άλλαξε για πάντα τον χάρτη της ψυχοθεραπείας. Ένα έργο που απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, μιλώντας απευθείας στην καρδιά των ψυχολογικών προβλημάτων του και ένα βιβλίο που βοηθά τον αναγνώστη να μάθει ένα διαχρονικά αποτελεσματικό μοντέλο αυτοανάλυσης και θεραπείας για όποια δυσκολία κι αν αντιμετωπίζει.

Στέφανος Ξενάκης, 8 μέρες μέσα,
εκδόσεις Key Books

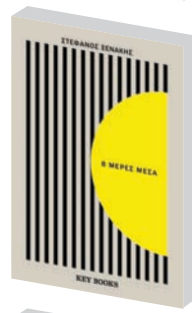

Από το δελτίο Τύπου του βιβλίου: «Ποτέ μην κάνεις το λάθος να ξεχάσεις ότι έχεις την Προσωπική σου Ελευθερία, όπου κι αν διαβάζεις το βιβλίο αυτό. Αν είσαι στη θάλασσα, μπορείς να βρέξεις τα πόδια σου, αν είσαι στην πόλη, μπορείς να πας σούπερ μάρκετ για σουλάτσο, κι ας σου φαίνεται χαζό, αν είσαι στο βουνό, μπορείς να μυρίσεις το πουρνάρι και να ξαπλώσεις κάτω από τα πεύκα. Τα θεωρούσα κι εγώ τόσο δεδομένα, μέχρι που τα στερήθηκα. Όπως θεωρούσα δεδομένη την Προσωπική μου Ελευθερία, μέχρι που κατάλαβα ότι δεν ήταν. Τι είναι αυτό που μας κρατάει όρθιους σε μια οριακή στιγμή; Πώς μπορούμε να δούμε το Δώρο, ακόμα κι όταν αυτό βρίσκεται ανάμεσα σε σίδερα; Πόσο πολύτιμη είναι η πυξίδα ΜΕΣΑ μας, ό,τι κι αν συμβαίνει εκεί έξω; Μετά από μια μεγάλη προσωπική δοκιμασία, ο Στέφανος Ξενάκης επιστρέφει με το πιο προσωπικό του βιβλίο. Πιο ευάλωτος, πιο δυνατός, πιο αληθινός. Το "8 μέρες μέσα" είναι το ημερολόγιο ενός ανθρώπου που στην πιο σκοτεινή στιγμή της ζωής του αναζήτησε και βρήκε το φως εκεί που κρύβεται πάντα: ΜΕΣΑ».

Tim Harford, Τι κρύβουν οι αριθμοί,
εκδόσεις Κλειδάριθμος

Ο Τιμ Χάρφορντ, ειδικός στο να εξετάζει περίπλοκες ιδέες και να τις κάνει κατανοητές για εκατομμύρια αναγνώστες, μας προτείνει δέκα απλούς κανόνες, και έναν χρυσό, για να μπορέσουμε να αξιολογήσουμε με αυτοπεποίθηση τους αριθμούς και τις στατιστικές. Οι αριθμοί και οι στατιστικές έχουν τεράστια σημασία, επειδή μας βοηθούν στην καθημερινή επικοινωνία και παρ' όλα αυτά, τους αμφισβητούμε περισσότερο από ποτέ. Δεν χρειάζεται όμως να είμαστε δύσπιστοι απέναντί τους, αφού αρκεί να καταλάβουμε τι σημαίνουν και πώς μπορούν να βελτιώσουν τη ζωή μας.

θερινό bazaar βιβλίων 2023
Η ΑΓΡΑ στη Δημοτική Αγορά Κυψέλης

Την Παρασκευή 16 Ιουνίου η Δημοτική Αγορά Κυψέλης στη Φωκίωνος Νέγρη θα γεμίσει με βιβλία της ΑΓΡΑΣ. Για ένα τριήμερο, 600 τίτλοι βιβλίων (πεζογραφία, ποίηση, δοκίμια, αστυνομικά, φωτογραφικά και καλλιτεχνικά λευκώματα, παιδικά, αρχαία ελληνική και βυζαντινή γραμματεία) θα διατίθενται εκεί με έκπτωση 50%, παράλληλα με άλλες προσφορές και δώρα (αφίσες, φυλλάδια, σελιδοδείκτες κ.ά.).

Καλοκαίρι με βιβλία ανοιχτά

Juan Gómez-Jurado

Η μαύρη λύκαινα

αστυνομικό

Brianna Wiest

Το βουνό είσαι εσύ

προσωπική βελτίωση

Bessel A. van der Kolk

Το σώμα δεν ξεχνά

ψυχολογία

Selva Almada

Ο άνεμος που σαρώνει

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ

Maja Lunde

Η ιστορία των δέντρων

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ

Εκδόσεις Κλειδάριθμος

ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

www.klidarithmos.gr

αλεξάνδρεια

www.alexandria-publ.gr ελληνική και ξένη ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

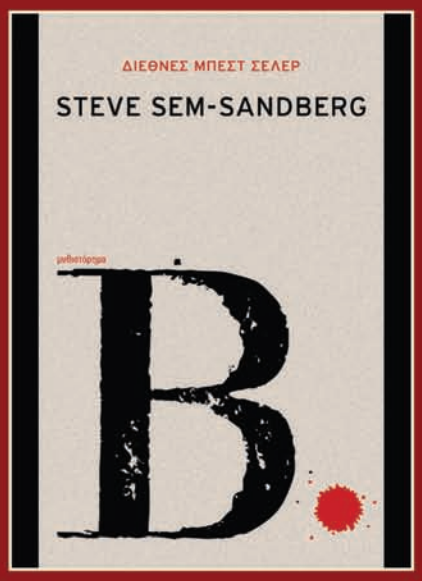

Ο Στιβ Σεμ-Σάντμπεργκ αναπλάθει μυθιστορηματικά την αληθινή ιστορία του στρατιώτη Βόιτσεκ, που σκότωσε τη γυναίκα που αγαπούσε, ρίχνοντας νέο φως στην ιστορία, στη σχέση των εραστών και την εκτέλεση του στρατιώτη. Ένα μαγευτικό και πολυδιάστατο μυθιστόρημα, ένα **διεθνές μπεστ σέλερ**.

Ο ποιητής-ντετέκτιβ Νάιτζελ Στρέιντζουεϊζ φτάνει στο Αρχοντικό του Ίστερχαμ για να ερευνήσει μια σειρά παράξενων γεγονότων, με αποκορύφωμα την αυτοκτονία μιας πλούσιας νεαρής γυναίκας... Μια ιστορία μυστηρίου με τον πιο γοητευτικό και πολυμαθή ντετέκτιβ από τη χρυσή εποχή της αστυνομικής λογοτεχνίας.

Η διαδρομή ενός νέου, χαμένου ανάμεσα στο καλό και στο κακό, την αγάπη και το μίσος, τη λήθη και την εκδίκηση, μέχρι τη μεγάλη προσωπική του ήττα.
Σαράντα χρόνια μετά, οι υποσχέσεις τηρήθηκαν ως ένα ελάχιστο χρέος. Μια βαθιά ανθρώπινη και συγκινητική ιστορία.

Τα ξενοδοχεία, οι άνθρωποι, οι ιστορίες τους: κάποιες αληθινές, κάποιες άλλες εξ ολοκλήρου φανταστικές. Μαύρο χιούμορ και ευαισθησία.

Τριάντα χρόνια στο δρόμο, ένα πράγμα γνώρισα καλύτερα στις πόλεις που με φιλοξένησαν: τα ξενοδοχεία. Έχω κοιμηθεί σε αμέτρητα. Τόσο πολλά και τόσο συχνά, που πολλές φορές όταν ξυπνάω έχω απώλεια προσανατολισμού...

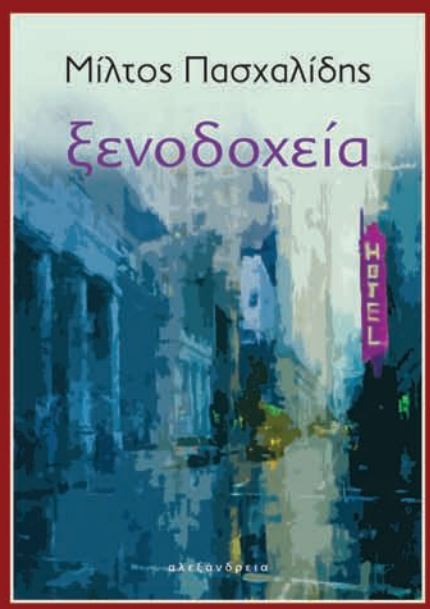

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΣΙΝΕΜΑ

Του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ**

critic's **CHOICE**

The Flash ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αντι Μουσιέτι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Έζρα Μίλερ, Σάσα Κάγιε, Μάικλ Σάνον, Μάικλ Κίτον, Ρον Λίβινγκστον, Μαριμπέλ Βερντού, Κίρσι Κλέμονς, Αντιε Τράουε, Μπεν Άφλεκ

Ο Μπάρι αποφασίζει να χρησιμοποιήσει τις υπερδυνάμεις του για να ταξιδέψει πίσω στον χρόνο και να αλλάξει γεγονότα του παρελθόντος. Θα προσπαθήσει να σώσει την οικογένειά του από ένα τραγικό γεγονός που άφησε σημάδια και στη δική του, τραυματική ενηλικίωση. Όμως θα εγκλωβιστεί σε ένα παρελθόν που ενώ αρχικά μοιάζει να είναι ίδιο με το δικό του, τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Και δεν μιλάμε μόνο για την περίπτωση του φιλμ «Επιστροφή στο μέλλον» όπου τον ρόλο του Μάρτι μακ Φλάι υποδύεται ο Έρικ Στολτζ αντί του Μάικλ Τζέι Φοξ.

Είναι δύσκολο να κάνεις κριτική του φιλμ χωρίς να μαρτυρήσεις πρόσωπα και καταστάσεις από το ευρηματικό σενάριο. Ας κάνουμε μια προσπάθεια εστιάζοντας στο ζουμί μιας υπόθεσης όπου το διακύβευμα της πολλαπλής σύγκρουσης (συμπάντων, εποχών, ανθρώπων, καταστάσεων) βάζει σε κίνδυνο τα θεμέλια ενός ολόκληρου κόσμου. Εν προκειμένω του κόσμου της DC και των ηρώων της. Όταν ο Μπάρι/The Flash βρεθεί στο παρελθόν θα έρθει αντιμέτωπος με δοκιμασίες που έχει ξανασυναντήσει. Μόνο τότε όμως θα αντιληφθεί τις ολέθριες συνέπειες της παρέμβασής του στο ρου της Ιστορίας. Ο στρατηγός Ζοντ από τον πλανήτη Κρίπτον επιστρέφει απειλητικός και απαιτεί από τους ανθρώπους να του παραδώσουν τον εξωγήινο που κρύβεται στη Γη. Ο Flash έχει ξαναζήσει αυτή τη δοκιμασία που σκότωσε χιλιάδες ανθρώπους αλλά με σύμμαχο τον Σούπερμαν και τα υπόλοιπα μέλη της Λεγεώνας της Δικαιοσύνης τα είχαν καταφέρει τότε. Όμως τώρα η συγκεκριμένη ομάδα υπερηρώων μοιάζει όχι μόνο λειψή αλλά και τραυματισμένη: δεν είναι νέο ότι ο Μπρους Γουέιν ζει μόνος στην αριστοκρατική έπαυλη του. Η διαφορά είναι πως στο παρηκμασμένο αρχοντικό του ο πιστός του Άλφρεντ είναι απών και ο ίδιος ο Μπάτμαν έχει παραιτηθεί προ πολλού των υπερηρωικών καθηκόντων του καθώς «η Γκόθαμ Σίτι είναι πλέον ασφαλής». Δεν θα πω περισσότερα για την πλοκή ή το θέαμα που είναι ακριβώς όπως φαντάζεστε στην ταινία του Μουσιέτι («Το Αυτό»): χορταστικά, εντυπωσιακά, απλόχερα. Επίσης η σοβαροφάνεια που χαρακτήριζε μέχρι τώρα τις περισσότερες από τις περιπέτειες του Μπάτμαν εδώ υποχωρεί για χάρη ενός αυτοσαρκασμού που προσφέρει μερικές από τις φινετσάτες κωμικές σεκάνς του φιλμ. Ταυτόχρονα, αυτός ο «Flash», χτισμένος με τη δοκιμασμένη συνταγή των απανωτών εκπλήξεων - ανατροπών, είναι το τελευταίο φετίχ (αν όχι μόδα) των χολιγουντιανών υπερηρώων τελευταίας γενιάς. Ο Μουσιέτι βάζει τον διχασμένο ήρωά του να ισορροπεί άψογα μεταξύ της προσωπικής ευθύνης και του συλλογικού καθήκοντος, εκμοντερνίζοντας υποδειγματικά (η γυναικεία ενδυνάμωση σε πρώτο πλάνο) τον μύθο του. Επιπλέον διαθέτει έναν πρωταγωνιστή που δίνει πολλά παραπάνω από ό,τι απαιτεί ο δύσκολος —δεν το λέμε καταχρηστικά αλλά το εννοούμε— ρόλος του. Ο Έζρα Μίλερ είναι σκέτη απόλαυση στην πρώτη αυτόνομη ταινία του υπερήρωα της DC που τρέχει με χίλια.

ΑΚΟΜΗ

▶▶▶ Το *«Άλλοθι για παντρεμένους 2»* του **Φιλίπ Λασό** είναι η συνέχεια της γαλλικής ρομαντικής κωμωδίας του Φιλίπ Λασό που αφηγείται τις νέες περιπέτειες του ήρωα που είχε φτιάξει μια εταιρεία για να προσφέρει άλλοθι σε άτακτους παντρεμένους. ▶▶▶ Το *«Notorious» (****)* του **Αλφρεντ Χίτσκοκ** είναι ένα από τα κορυφαία κατασκοπικά θρίλερ του Βρετανού που γύρισε στο Χόλιγουντ, με τους **Κάρι Γκραντ** και **Ίνγκριντ Μπέργκμαν** να πρωταγωνιστούν σε μερικές από τις πιο κλασικές σκηνές *(όπως αυτή του διακοπτόμενου φιλιού τους που γύρισε με πονηρό στιλ ο Χιτς λόγω της λογοκρισίας)* στην ιστορία του κινηματογράφου. ▶▶▶ Η *«Θεά»* του **Σατγιαζίτ Ράι** είναι η ιστορία μιας γυναίκας στην Ινδία του 1960 που κάποιοι θεωρούν πως αποτελεί την ενσάρκωση της θεάς Κάλι.

JUST THE NOTES

The Flash ***
Επανεκκίνηση για το σύμπαν της DC με τον ταχύτερο σπρίντερ της

Στο στοιχείο τους ***
Η Pixar και τα στοιχεία της αληθινής ζωής

Αυτά που δεν λέγονται ***1/2
Καλύτερα να μασάς παρά να μιλάς

Η τελευταία νύχτα του Φράνκο Αμόρε ***1/2
Το τέλος που γίνεται αρχή

Άλλοθι για παντρεμένους 2 (*)
Ο Φιλίπ Λασό υμνεί την αξία του γάμου

Notorious **
Ο Αλφρεντ Χίτσκοκ σοκάρει το Χόλιγουντ

Η Θεά (*)
Το ιερό σινεμά του Σατγιαζίτ Ράι

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ *Το «Blackstone» φέρνει χαμόγελα όπου προβάλλεται*

«Το χρήμα είναι ο αδελφός του διαβόλου»
(Η τελευταία νύχτα του Φράνκο Αμόρε)

Στο στοιχείο τους (ELEMENTAL) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πίτερ Σον ΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ Λι Λούις, Μάμαντου Ατι ΚΑΙ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΩΝ Κλέλια Ανδριολάτου και Ορέστη Χαλκιά

Η φωτιά, το νερό, η γη και ο αέρας ζουν στην Πόλη των Στοιχείων. Η Φλόγα είναι μια δυναμική κοπέλα που θα γνωρίσει έναν αστείο, χαλαρό τύπο, τον Νηρέα. Θα γίνουν φίλοι παρά τις αντίξοες συνθήκες και θα αρχίζουν να βλέπουν με διαφορετικό μάτι τη ζωή τους.

Το φιλμ της Pixar που έκανε πρεμιέρα στην τελετή λήξης στις Κάννες είναι φτιαγμένο από τα συστατικά του πολύχρωμου σύμπαντός της. Ο τρόπος με τον οποίο η Φλόγα και ο Νηρέας επιχειρούν να ξεπεράσουν τις αντικειμενικές δυσκολίες που συναντούν (αυτή κινδυνεύει να… σβήσει στη γεμάτη νερά γειτονιά του Νηρέα, όπως κι εκείνος να εξατμιστεί κάθε φορά που μπαίνει σε φλογερό μαγαζί του πατέρα της) προσφέρει μερικές σπάνιες σκηνές ανθολογίας, τις οποίες αναμένουμε πλέον σε κάθε δημιουργία της Pixar. Κωμωδία και δράμα αλληλοσυμπληρώνονται στην ελεύθερη διασκευή μιας απαγορευμένης αγάπης τύπου «Ρωμαίου και Ιουλιέτας», με τη κεντρική ιδέα του σεναρίου να περιγράφει μια απέραντα συγκινητική σχέση πατέρα και κόρης.

Η τελευταία νύχτα του Φράνκο Αμόρε (L'ULTIMA NOTTE DI AMORE) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αντρέα Ντι Στέφανο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Πιερ-Φραντσέσκο Φαβίνο, Λίντα Καρίντι, Αντόνιο Τζεράρντι

Ο Φράνκο Αμόρε είναι υποδιοικητής αστυνομίας στο Μιλάνο που περηφανεύεται ότι εδώ και 35 χρόνια δεν έχει χρησιμοποιήσει ούτε μια φορά το όπλο του. Την τελευταία μέρα της υπηρεσίας του και ενώ του ετοιμάζουν πάρτι-έκπληξη για τη συνταξιοδότησή του, μια περίεργη υπόθεση θα τον φέρει αντιμέτωπο με ζόρικες καταστάσεις.

Στο καλογυρισμένο αστυνομικό θρίλερ του Αντρέα Ντι Στέφανο η περίτεχνη αφήγηση κατασκευάζει ένα σύνολο από υποψίες, και μυστικά, που οδηγούν την υπόθεση σε μια ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα όπου η όποια βεβαιότητα μπορεί να αναιρεθεί. Το σενάριο δεν είναι και τόσο πρωτότυπο, αλλά ο ρεαλισμός που επιστρατεύει ο σκηνοθέτης με την άψογα ενορχηστρωμένη φόρμουλα αγωνίας που ντύνει τα πλάνα του καθιστούν την ταινία αρκετά συναρπαστική.

Αυτά που δεν λέγονται (HISTORIAS PARA NO CONTAR) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σεσκ Γκάι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Αντόνιο ντε Λα Τόρε, ΤσίνοΝταρίν, Χοσέ Κορονάδο, Άνα Καστίγιο, Χαβιέρ Καμαρά, Μαριμπέλ Βερντού, Νόρα Νάβας, Χαβιέρ Ρέι, Αλεξάνδρα Χιμένεθ, Κουίμ Γκουτιέρες, Μπελέν Κουέστα

Δύο νέοι άνθρωποι κρυφά ερωτευμένοι συναντιούνται καθημερινά στο πάρκο σκύλων. Ένας άντρας δυσκολεύεται να ξεπεράσει το διαζύγιό του. Τρεις φίλες ηθοποιοί συναντιούνται στην ίδια οντισιόν. Ένας ώριμος καθηγητής έχει δεσμό με πρώην φοιτήτριά του. Ένας άπιστος σύζυγος μαθαίνει πως η έγκυος γυναίκα του έχει ανακαλύψει την «παράνομη» σχέση του.

Πέντε τρυφερές ιστορίες από τη Βαρκελώνη με χιούμορ και δυνατές στρώσεις μελαγχολίας, σε μια κατά διαστήματα σπαρταριστή σπονδυλωτή κωμωδία χαρακτήρων. Σχεδόν όλη η εθνική Ισπανίας πρωτοκλασάτων ηθοποιών συμμετέχει στο έργο που μοιραία, όπως συμβαίνει στα σπονδυλωτά φιλμ, χαρακτηρίζεται από άνισες ιδέες – ωστόσο η αφήγηση είναι στρωτή.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CXLXXXVIβ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

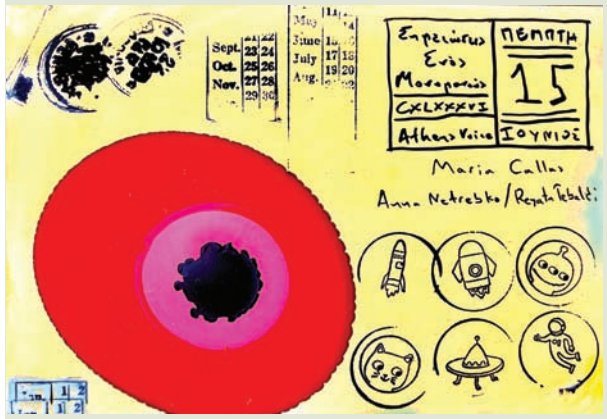

Το Rock, η Όπερα, η Callas

Είναι σχεδόν κανόνας, όσοι ασχολούνται με το rock, τη σύγχρονη δυτική μουσική υπό την ευρύτερη έννοια, εκείνοι που την ψάχνουν με νέα ρεύματα και νέους ήχους, να μην ενδιαφέρονται καθόλου για την κλασική μουσική και για την όπερα. Αντίστροφα, ούτε εκείνοι που ασχολούνται με την κλασική ή την όπερα νιώθουν την ανάγκη να ασχοληθούν με τα νεότερα μουσικά ιδιώματα. Ίσως, κάποιοι λίγοι από τις πιο πάνω κατηγορίες μουσικόφιλων να ενδιαφέρονται ορισμένες φορές για ορισμένες όψεις της jazz αλλά ως εκεί.

Έχοντας την τύχη να πατάω στις δύο αυτές μεγάλες βάρκες, λόγω των εκπομπών μου στο Τρίτο Πρόγραμμα και στο Kosmos κι επιπλέον έτσι όπως προέρχομαι από τον ροκάδικο Ηχώ FM (στα μακρινά early nineties) αλλά και τον Jazz FM (λίγο αργότερα), όλα τα παραπάνω ιδιώματα κυκλοφορούν ταυτόχρονα και άναρχα στο κεφάλι μου. Κάποιες φορές πηγαίνουν βαθιά, κάποιες άλλες μένουν στην επιφάνεια, άλλοτε δημιουργούν πονοκέφαλο, άλλοτε ενδιαφέρουσες συνομιλίες, συγκρούονται σκληρά κι ύστερα συμφιλιώνονται ανεξήγητα. Δεν έχω την παραμικρή ιδέα αν η μουσική είναι μία ή περισσότερες, εκείνο που ξέρω είναι ότι ξύπνησα σήμερα ακούγοντας στο κεφάλι μου την ανάγνωση του γράμματος του Giorgio Germont από τη Violetta στη Γ΄ Πράξη από την *«Traviata»* του Verdi. Σε ολόκληρο το έργο η Violetta έχει να ερμηνεύσει απαιτητική παρτιτούρα με την ανάγνωση του γράμματος να μην απαιτεί ιδιαίτερες φωνητικές ικανότητες. Όμως αυτή είναι ακριβώς η στιγμή στην οποία μπορείς να αποφασίσεις πόσο βαθιά –σε συναισθηματικό επίπεδο– είναι η ερμηνεία της soprano. Ακούγοντας την **Callas** στη Λισσαβώνα το 1958, καταλαβαίνεις όλη την κατάσταση που βιώνει η Violetta: βρίσκεται παρατημένη από τον άνθρωπο που έχει αγαπήσει, ένα βήμα πριν τον θάνατο και με τη ρετσινιά της παραστρατημένης –αυτό σημαίνει άλλωστε traviata– λόγω πρότερου, όχι και τόσο, εντίμου βίου. Στο γράμμα, ο Giorgio Germont, ο πατέρας του αγαπημένου της και κύρια αιτία του χωρισμού του ζευγαριού, της ζητά συγγνώμη και της ανακοινώνει ότι σύντομα εκείνος και ο γιος του, Alfredo, θα την επισκεφθούν. *«E' Tardi»* –είναι αργά– φυσικά! Σ' αυτή ακριβώς τη φράση, στο *«E' Tardi»* η Callas είναι βαθύτερη στη Λισσαβώνα από κάθε άλλη ερμηνεία της αλλά και από κάθε άλλη soprano που έχω ακούσει ποτέ. Όσο συγκλονιστική είναι στο *«E' Tardi»*, τόσο συγκλονιστική είναι και στον τρόπο που χρωματίζει την ελπίδα μέσα στην απελπισία (*«Parigi, O Cara»*) αλλά και στο κορυφαία θλιμμένο *«Addio Del Passato»*.

Αν και πολλοί είπαν ότι η **Anna Netrebko**, ειδικά από κάποιο σημεία και μετά, δεν κατάφερνε να μεταφέρει τα συναισθήματα του προσώπου που υποδυόταν, στην *«Traviata»* της Βιέννης του 2005 με τον **Rolando Villazon** δίπλα της ήταν εξαιρετική. Αν η Callas σπάει την απόλυτη ακινησία των παλαιότερων soprano, ειδικά όταν τη σκηνοθετεί ο Visconti στη Scala, η Netrebko είναι αναγκασμένη να τραγουδάει ξαπλωμένη στη Γ΄ Πράξη ή και να τρέχει πανικόβλητη παίζοντας με τον Alfredo –και φυσικά τραγουδώντας παράλληλα– στην αρχή της Β΄ Πράξης. Η δική της ανάγνωση του γράμματος είναι εξαιρετική –αν τη συγκρίνουμε με οτιδήποτε συνέβη από τα μέσα των seventies και μετά– ενώ το *«Addio Del Passato»* ξεσηκώνει έντονο χειροκρότημα συγκίνησης από ένα κοινό που είναι εκπαιδευμένο να μη χειροκροτεί όπου να 'ναι κι επιπλέον έχει δει πολλά μέσα στα χρόνια.

Αποθεώνοντας την Callas του 1958 και τη Netrebko του 2005, δεν θέλω να παραλείψω να αναφερθώ και στη **Renata Tebaldi**. Το κοινό της –ειδικά αυτό του Μιλάνου– είχε μεγάλη αντιπαλότητα με το κοινό της Callas, όμως οι δύο soprano ήταν ό,τι καλύτερο είχε να προσφέρει η Scala τη δεκαετία του '50. Δεν ξέρω αν η ελληνική ρίζα της Callas είναι αυτή που μας κάνει να τη θεωρούμε τόσο πολύ καλύτερη, υπάρχουν όμως έργα που η ζεστασιά της Tebaldi, κερδίζει το παιχνίδι. Μια συγκριτική ακρόαση της άριας *«Ebben? Ne andró lontana»* από τη *«Wally»* του Catalani, μπορεί να αναδείξει μοναδικά την τρυφερότητα της ερμηνείας της Tebaldi.

P.S.: Και γιατί μου ήρθαν όλα αυτά στο μυαλό; Επειδή ενώ δεν ξέρω αν η μουσική είναι μία ή περισσότερες, ξέρω καλά ότι όσο περισσότερες πόρτες της ανοίγεις, τόσο πιο πολύ η μουσική –οι μουσικές– σου αποκαλύπτονται…

© JOHN HOLMES

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ –Reloaded–

Της **ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ**

Καλησπέρα, στην ειδήμονα των ερωτικών προβλημάτων και όχι μόνο! Είμαι single και έχω γνωρίσει αρκετές κοπέλες μέσα από εφαρμογή γνωριμιών. Δεν θέλω να κάνω σχέση σε αυτή τη φάση της ζωής μου και περνάω καλά σε γενικές γραμμές. Γνωρίζω, λοιπόν, μια κοπέλα από το app αυτό, βρεθήκαμε για ποτό, κάναμε πολύ ωραίο σεξ κ.λπ. και κοιμηθήκαμε μαζί σπίτι μου. Την άλλη μέρα το πρωί, αυτή ξύπνησε πιο νωρίς για να πάει δουλειά. Έφυγε χωρίς να τη χαιρετήσω γιατί κοιμόμουν. Αυτό με πείραξε λίγο. Σηκώνομαι και λέω «ok, θα βιαζόταν» και κατεβαίνω κι εγώ να φύγω για δουλειά και τι να δω;! Στο καπό του αυτοκινήτου μου, χαρτί τεράστιο και με μεγάλα γράμματα «εγώ σε θέλω». Το έσκισα κατευθείαν, γιατί εκνευρίστηκα. Της ήμουν ξεκάθαρος σε κουβέντα που κάναμε πως δεν θέλω κάτι παραπάνω. Στο καπάκι, της στέλνω μήνυμα, ok την πήρα λίγο από τα μούτρα και τώρα νιώθω λίγο χάλια. Το είδε και δεν απάντησε.

Με τέτοια grande εισαγωγή στο πρόσωπό μου, φαντάζομαι τι θα λες και στα πρώτα ραντεβού για να σου αφήνουν σημειώματα στο καπό με το καλημέρα σας. Λοιπόν, στο θεματάκι μας… ολίγον υπερβολικό, η αλήθεια είναι όλο αυτό με το σημείωμα στο καπό, αλλά έτσι το ένιωσε εκείνη τη στιγμή, έτσι έπραξε. Αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι, εσένα γιατί σε αναστάτωσε και μπήκες στη διαδικασία να στείλεις μήνυμα και μάλιστα εν εξάλλω; Τα είπες, τα εξήγησες, τι σε απασχολεί περαιτέρω; Δεν ξέρω, βέβαια, τι ακριβώς ειπώθηκε στο μήνυμα και σαφώς δεκτό το ότι δεν επιθυμείς δεσμεύσεις, ωστόσο θα μπορούσες να είσαι γενικώς πιο ευγενής. Αυτό είναι μια γενική συμβουλή. Τώρα, αν μου στέλνεις γιατί δεν θες να παραδεχτείς στον εαυτό σου ότι κάτι σε τσιγκλάει σε αυτό το κορίτσι, με συνταγή της Dr. Τζένης από το «Μίλα μου βρόμικα» σου προτείνω να της ξαναστείλεις, να απολογηθείς για τον τόνο σου και αμέσως να ξαναβρεθείτε.

Μανεκέν μου, με δέρνει γκαντεμιά με τους άνδρες. Πραγματικά, έναν νορμάλ άνθρωπο δεν έχω βρει. Αυτός ο τελευταίος που βγήκα, για νορμάλ ξεκίνησε, αλλά πάλι πρόβλημα πρόεκυψε. Είχαμε γνωριστεί στα social και πριν λίγο καιρό βρεθήκαμε και από κοντά! Πριν 1 εβδομάδα, του πρότεινα να έρθει σπίτι πρώτη φορά για ταινία, να κάτσουμε να τα πούμε και πιο ιδιαιτέρως, αλλά δυστυχώς δεν έγινε σχεδόν τίποτα ερωτικό, μόνο μερικά φιλιά. Αλλά δεν θα σταθώ εκεί. Του πρότεινα να κοιμηθούμε μαζί, ήθελα να ζήσω λίγο παραπάνω ρομαντζάδα, καταλαβαίνεις. Αυτός κοιμήθηκε κατευθείαν, αλλά ενώ κοιμόταν αεριζόταν ΣΥΝΕΧΕΙΑ. Στο γράφω με κεφαλαία, για να καταλάβεις τι τράβηξα. Και να πεις ότι φάγαμε κάτι βαρύ, με ποπκορν τη βγάλαμε. Ξενέρωσα και όλη η ρομαντική διάθεση της βραδιάς κατέρρευσε σαν ντόμινο. Τον θέλω και δεν τον θέλω μετά από αυτό. Τι κάνω;

Τώρα, τι να σου πω; Είμαι και ο τύπος που ξενερώνω φουλ με τους σωματικούς εξαερισμούς, ειδικά όταν γίνονται επίτηδες μπροστά σε άλλον. Εδώ, βέβαια, ο φίλος μας δεν ανήκει σε αυτή την περίπτωση. Μπορεί να είχε φάει κάτι και να τον πείραξε. Συμβαίνουν και αυτά. Καταλαβαίνω πως δεν ήθελες η πρώτη σας ερωτική βραδιά να κυλήσει έτσι, αλλά αν σε ενδιαφέρει, δώσε μια δεύτερη ευκαιρία και κανένα χάπι για το έντερο και –κυρίως– μην του πεις κάτι και τον φέρεις σε δύσκολη θέση. Φακές, φασόλια, ρεβύθια κ.λπ. τα ξεχνάς. Και βλέπουμε.

Οι κολλητές μου σχεδιάζουν να πάμε ταξίδι στο εξωτερικό, όχι όμως για τουρισμό, αλλά για σεξοτουρισμό. Στην παρέα μου, είμαστε όλες single και το sex και οι σχέσεις πρωταγωνιστούν ως θέμα συζήτησης. Εγώ δεν λέω ότι είμαι συντηρητική, απλώς θεωρώ ότι δεν χρειάζεται να κάνουμε ένα ταξίδι για τέτοιο σκοπό απαραίτητα. Είναι και ο χαρακτήρας μου λίγο πιο συναισθηματικός και έχω βαρεθεί γενικά να γνωρίζω αγόρια μόνο για one night stand και τίποτα παραπάνω. Τους το είπα και ξενέρωσαν και μου είπαν να πάω, πως θα είναι ωραία εμπειρία και ότι εκεί δεν θα μας γνωρίζει κανείς, θα έχουμε απόλυτη ελευθερία και τέτοια! Δεν ξέρω. Τι λες και εσύ;

Άκου, φίλη μου, θα σου πρότεινα για να μη χάσεις ένα ταξίδι με τις φίλες σου, που είμαι σίγουρη ότι θα περάσετε σούπερ και θα έχεις να το θυμάσαι, να το συζητήσετε πρώτα και να βάλεις τα όριά σου στο τι θα θέλεις εσύ να κάνεις εκεί. Μπορεί τα υπόλοιπα κορίτσια να πηγαίνουν για τα δικά τους κι εσύ να θες να γυρίσεις με ένα burger αγκαλιά στο δωμάτιο. Δικαίωμά σου και γούστο σου και καπέλο σου. Δεν θα βγάλουμε τώρα το συντηρητικό μέτρο να σας μετρήσουμε. Μη σου βάζεις ταμπέλες. Να πας, να περάσεις ωραία και να κάνεις μόνο αυτά που σε κάνουν να νιώθεις άνετα. Τίποτα παραπάνω. Ούτε για να εντυπωσιάσεις τις φίλες σου, ούτε για να αποδείξεις κάτι στον εαυτό σου. Καλό ταξίδι, με προσοχή, κέφι και σεβασμό στους εαυτούς σας.

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: **info@athensvoice.gr**
instagram: **@melitajenny**

ATHENS VOICE RADIO 102.5

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά… και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

COSMIC TELEGRAM

Από την **ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ**

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Θέλω να σου πω ότι έρχεται μια εβδομάδα με πολύ ζουμί… Αρχικά ευνοούνται τα νέα ξεκινήματα είτε στα γκομενικά είτε σε επαγγελματικό επίπεδο, παρ' όλα αυτά θα πρέπει να έχεις τον νου σου γιατί υπάρχουν κάποια άτομα στον περίγυρό σου τα οποία έχουν κάνει τις βλακείες τους και θα το μάθεις – κοινώς, θα πέσουν οι μάσκες! Μην πιστεύεις ό,τι ακούς, η νέα Σελήνη σε κάνει λίγο πιο επιλεκτικό στην πληροφορία που θα κρατήσεις, εύχομαι τουλάχιστον. Στα επαγγελματικά υπάρχει πολλή πίεση, όμως σίγουρα στο τέλος της ημέρας θα τα καταφέρεις αρκεί να μη χάσει την υπομονή σου! Μην ξοδεύεις χρήματα για άλλους.

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Αυτή την εβδομάδα, αγαπημένε μου Ταύρε, τρέχεις και δεν φτάνεις. Υπάρχουν εκκρεμότητες που σε πνίγουν, κυρίως οικονομικές. Δεν αποκλείεται να αποκαλυφθεί και κάποια πλεκτάνη εις βάρος σου σε φιλικό τομέα ή επαγγελματικό. Δεν πρέπει να απουσιάζεις από τη σχέση σου γιατί θα έχεις γκρίνιες και πάρε στα σοβαρά αυτό που σου λέει το ταίρι σου. Προσπάθησε να λύσεις τα προβλήματα του παρόντος και να μην αγχώνεσαι τόσο για το μέλλον. Γενικά εστίασε στο money save, μπας και καλύψεις κάποια στιγμή τις τρύπες της έκλειψης. Μία γνωριμία που θα έρθει από φίλους φίλων δεν αποκλείεται να φέρει και τον έρωτα.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Η εβδομάδα αυτή χρειάζεται προσοχή στο τι λες και στο πώς το λες. Είναι η στιγμή να επαναπροσδιορίσεις τους ανθρώπους που έχεις γύρω σου, κυρίως επαγγελματικά. Προσπάθησε τα άτομα που θα φλερτάρουν με τα νεύρα σου να μην πάρουν αυτό που θέλουν. Είναι πιθανό αυτή την εβδομάδα να θες να αλλάξεις δουλειά. Νέα συναισθήματα, νέες ανάγκες, νέα θέλω φέρνουν εντάσεις σε σένα που έχεις σχέση. Εσύ που δεν έχεις, δεν ενδιαφρέσαι ιδιαίτερα για τα γκομενικά. Μην πάρεις σημαντικές αποφάσεις αυτή την εβδομάδα, ειδικά για θέματα οικονομικά και σπιτιού. Δεν θα λείψουν και τα διλήμματα που θα σου βάλει ο Ποσειδώνας.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Αγαπημένε μου Καρκίνε, θα είσαι συνεχώς μ' ένα ερωτηματικό καθώς υπάρχει ασάφεια στα λεγόμενα των άλλων, αλλά και στα δικά σου! Να ξέρεις, η ειλικρίνεια δεν ταυτίζεται με την αγένεια. Προσπάθησε να λες τη γνώμη σου μόνο αν σου τη ζητάνε και με ευγενικό τρόπο για να αποφύγεις τις συγκρούσεις και τα ακατανόητα συμβάντα. Εσύ που είσαι σε σχέση, αν δεν μπορείς να χαλαρώσεις με το ταίρι σου, πάρε απόσταση! Απόφυγε να συζητήσεις τα ίδια και τα ίδια κι αν έχεις κάποιο παράπονο για απουσία σημασίας, μην το επικοινωνήσεις ακόμα. Στα επαγγελματικά άσε κάτι να πέσει κάτω!

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αγαπητό μου Λιοντάρι! Ό,τι και να σου πω έχεις δίκιο, δεν σου συμπεριφέρονται σωστά. Όσο πλησιάζουν οι μέρες για τη νέα Σελήνη τόσο πιο έντονο γίνεται το αίσθημα ότι κάποιος σου κρύβει κάτι, ότι κάποιος είπε κάτι για σένα, ότι κάτι κακό θα συμβεί! Όλες αυτές τις καχυποψίες τις προκαλεί ο Ποσειδώνας. Πάρε χαμπάρι λίγο πως δυνατότητες υπάρχουν, απλά προσπάθησε να μη δίνεις σημασία σε χαζές λεπτομέρειες που σου αποσπούν την προσοχή. Πάρε μια ανάσα και να συμπεριφέρεσαι νορμάλ. ΠΜη βγάζεις γρήγορα συμπεράσματα όσον αφορά το ταίρι σου – κάπως έτσι ξεκινάνε οι καβγάδες!

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Πάρα πολλή πίεση και άγχος και κλασικά εσύ δεν παραδέχεσαι πως έχεις πρόβλημα με κάποιον – πράγμα που σε κάνει να χάνεις την υπομονή σου. Αυτό το σενάριο είναι πολύ πιθανό. Μην ανέχεσαι συμπεριφορές που δεν σε καλύπτουν. Κι εσύ βέβαια δεν πρέπει να συμπεριφέρεσαι παρορμητικά. Στα ερωτικά, μην παρασύρεσαι από εφήμερα πάθη, δεν έχει νόημα και θα βαρεθείς πολύ σύντομα! Αν είσαι σε σχέση, προσπάθησε να είσαι λογικός σε αυτά που λες και ζητάς. Στα επαγγελματικά υπάρχουν προοπτικές για βελτίωση αλλά πρέπει να είσαι προσεκτικός στο τι συμφωνείς. Κατά τ' άλλα ok.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Αγαπητέ Ζυγέ, για εσένα τίποτα δεν είναι ξεκάθαρο. Αυτή την εβδομάδα θα νιώθεις μπερδεμένος, πως συμβαίνουν πράγματα τα οποία δεν τα κατανοείς, πως κάποιοι σου λένε ψέματα. Φυσικά γι' αυτό ευθύνεται ο Ποσειδώνας αλλά και η Νέα Σελήνη στους Διδύμους. Η επιρροή ξεκινάει μέρες πριν, θα ήταν καλό να μην αρχίσεις τα πίρι πίρι – κοινώς, μακριά από το κουτσομπολιό! Απόφυγε τις συζητήσεις γιατί το πιθανότερο είναι να μπερδευτείς ακόμη πιο πολύ. Όλα αυτά τα ωραία ισχύουν και για τα ερωτικά! Αν είσαι σε σχέση, ένα πρόβλημα ίσως προκύψει, λες και δεν σου έφταναν όσα είχες. Ή, σε άλλη περίπτωση, το πιθανότερο είναι ένα άτομο με το οποίο κάνεις κάτι να σε απογοητεύσει.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Αγαπητέ μου Σκορπιέ, πολλές σκέψεις στο μυαλό σου και πολλά τα μπερδέματα! Οι πληροφορίες που παίρνεις μέσα στη μέρα πρέπει να αξιολογούνται και να φιλτράρονται. Με οτιδήποτε έχει να κάνει με τη δουλειά, απλά μην ασχοληθείς. Καλό είναι γενικώς να πεις όχι στα νέα ξεκινήματα σε αυτή τη φάση. Έχεις λίγο τα ψυχολογικά σου αυτές τις μέρες, οπότε μη δίνεις σημασία στο ερωτικό κομμάτι γιατί όλοι ξέρουμε πως έχεις την τάση να ξεσπάς στη σχέση σου – μεταξύ μας θα μείνει αυτό. Πάντως γενικά μία εσωτερική διαμάχη υπάρχει αυτές τις μέρες, η οποία δεν σ' αφήνει να κινείσαι όπως θες. Στα οικονομικά σίγουρα θα υπάρξει κάποια βελτίωση προς το τέλος εβδομάδας.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Πάμε λίγο η Νέα Σελήνη στους Δίδυμους… Αυτές τις μέρες έχεις την ανάγκη να κάνεις κάτι καινούργιο, είτε χόμπι είτε αλλαγή δουλειάς. Και επειδή γενικά έχεις την τάση να εξιδανικεύεις καταστάσεις και άτομα γιατί ενθουσιάζεσαι με την πρώτη, σου συνιστώ απλά να σκεφτείς μία ή δύο φορές πριν πεις κάτι ή νιώσεις κάτι! Η ειλικρίνεια είναι ο πιο άμεσος τρόπος για να πετύχεις αυτό που θες, και φυσικά αναφέρομαι στα γκομενικά που τα έχεις κάνει μην πω πώς. Εσύ που είσαι ελεύθερος, φρόντισε να γίνεις πιο διεκδικητικός. Στα επαγγελματικά χαζεύεις, αλλά θα τα βγάλεις πέρα γιατί έχεις καλές ιδέες οι οποίες αναγνωρίζονται. Οικονομικά προσπάθησε να ψαχτείς λίγο καλύτερα.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Λοιπόν, Αιγόκερε, θα σου πω μια ιστορία! Κάποια στιγμή ήταν ένα κορίτσι το οποίο πίστευε πως είχε δίκιο, οπότε για να το πει παραέξω… τι έκανε; Άρχισε να ουρλιάζει! Πόσοι, πιστεύετε, πίστεψαν στο δίκιο της; Κανένας! Αν θεωρείς πως έχεις δίκιο, πάρε απόσταση από τα γεγονότα και άφησέ τα να εξελιχθούν μόνα τους. Η αλήθεια θα φανεί, δεν χρειάζεται να τρώγεσαι με τα ρούχα σου! Εσύ που είσαι free, περνάς περίοδο πολύ φλερτ και πολύ σεξ. Εσύ που είσαι σε σχέση, άσε τα πράγματα να κυλήσουν! Μην κάνουμε συζήτηση χωρίς λόγο. Στα επαγγελματικά πολλά τα «θα». Κράτα μικρό καλάθι ή και καθόλου καλάθι!

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Εσείς οι Υδροχόοι είστε φουλ μπερδεμένοι με θέματα που αφορούν στο συναίσθημα. Η φάση τώρα είναι περίεργη γιατί, ενώ έχετε επιχειρήματα, χάνεται η ουσία στον τρόπο που επικοινωνείτε. Θα σου δώσω μία συμβουλή: αυτή την εβδομάδα προσπάθησε να μην πιστεύεις κανέναν, ούτε καν το ένστικτό σου γιατί ο Ποσειδώνας δημιουργεί πλάνες. Αν έχεις κάποια σημαντική υποχρέωση ακύρωσέ την! Αν είσαι σε σχέση, μην υποπτεύεσαι συνεχώς το ταίρι σου. Αν είσαι «μόνος υδροχόος ψάχνει», μην πιστεύεις τα φούμαρα που σου πουλάνε. Στα οικονομικά φαίνεται να είσαι σε καλύτερη φάση από την προηγούμενη εβδομάδα.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Ψαράκι μου, η εβδομάδα θα είναι ιδιαιτέρως κουραστική, κυρίως ψυχολογικά αλλά και σωματικά. Μην κάνεις άσκοπες εξόδους και ψυχοφθόρα πράγματα. Θα δημιουργηθούν κάποια θέματα στο σπίτι και θα σε πρήξουν τα προβλήματα τρίτων ατόμων. Για κάποιον λόγο δεν θα σταματήσει να χτυπάει το τηλέφωνο και να σου λένε ακρείαστα πράγματα. Δεν είναι ξεκάθαρα τα πράγματα γενικά στη ζωή σου τελευταία. Στα ερωτικά τρώγεσαι με τα ρούχα σου… Αν είσαι ελεύθερος, επειδή θες κάτι παραπάνω και δεν το παίρνεις, κάνεις σαν βλαμμένος. Αν είσαι σε σχέση, προσπάθησε να είσαι άμεσος αλλά και ειλικρινής και όλα θα πάνε πένα.

* *Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*